

उल्हासनगर महानगरपालिका, उल्हासनगर

दिनांक:- १८/७/२०१७

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या दि. १८/७/२०१७ रोजीच्या विशेष महासभेचे इतिवृत्त.

१

उल्हासनगर महानगरपालिकेची विशेष महासभा दिनांक १८/७/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता आयोजित करण्यात आली होती. सदर सभेत महापौर, श्रीमती मिना कुमार आयलानी हया पीठासीन अधिकारी या स्थानी आसनस्थ होत्या. व खाली दर्शविलेले सन्माननिय सदस्य/सदस्या उपस्थित होते / होत्या.

१. श्रीम. मिना कुमार आयलानी — महापौर
२. श्री. जीवन चंद्रभान इदनानी — उप-महापौर

३	श्रीमती अर्चना गोकुळ करणकाळे	२२	श्री. रमेश महादेव चव्हाण
४	श्रीमती पंचम उमेश कालानी	२३	श्री. सुनिल मुकुंद सुर्वे
५	श्री. जमनादास खुबचंद पुरस्वानी	२४	श्री. धनंजय बाबुराव बोडारे
६	श्री. राजेंद्रसिंह विरसिंग भुल्लर	२५	श्रीमती दिप्ती नविन दुधानी
७	श्री. कलवंतसिंग गुरूदेव सोहटा	२६	श्रीमती ज्योती रमेश चैनानी
८	श्रीमती गीता लालचंद साधनानी	२७	श्रीमती कांचन अमर लुंड
९	डॉ. प्रकाश घनश्यामदास नाथानी	२८	श्री. भारत रामचंद्र राजवानी (गंगोत्री)
१०	श्रीमती रेखा अशोक ठाकुर	२९	श्री. प्रमोद नामदेव टाले
११	श्रीमती जया प्रकाश माखिजा	३०	श्री. राजेश देवेंद्र वानखेडे
१२	श्रीमती शुभांगीनी निकम	३१	श्रीमती मिना चंद्रगुप्त सोनेजी
१३	श्रीमती लक्ष्मी सुरेंद्र सिंग	३२	श्रीमती कविता सुरेश गायकवाड
१४	श्री. भगवान शंकर भालेराव	३३	श्री. मनोज दिलीपकुमार सयांनी
१५	श्री. राजेश नानिकराम वदारिया	३४	श्री. प्रदिप अर्जुनदास रामचंदानी
१६	श्रीमती दिपा नारायण पंजाबी	३५	श्री. सुरेंद्र बाळकृष्ण सावंत
१७	श्री. अजित प्रभुनाथ गुप्ता	३६	श्री. अरूण लक्ष्मण आशान
१८	श्री. राजेंद्र शांताराम चौधरी	३७	श्रीमती आशा जीवन इदनानी
१९	श्री. रवी किशनचंद जग्यासी	३८	श्री. शंकर गोविंदराम लुंड
२०	श्रीमती सविता प्रविण तोरणे (रगडे)	३९	श्री. किशोर वनवारी
२१	श्री. गजानन प्रल्हाद शेळगे		

तर,

खालील दर्शविलेले सदस्य / सदस्या अनुपस्थित होते/होत्या.

१. श्रीमती पुजा सचिन भोईर, २. श्रीमती जयश्री ज्ञानेश्वर पाटील, ३. श्रीमती ज्योती दिलीप गायकवाड, ४. श्री. हरेश परमानंद जग्यासी, ५. श्रीमती मिनाकौर अजितसिंग लबाना, ६. श्रीमती आशा नाना बिराडे, ७.

श्री. रविंद्र दशरथ बागुल, ८. श्रीमती चरणजितकौर राजेंद्रसिंह भुल्लर, ९. श्री. स्वप्नील मिलींद बागुल, १०. श्रीमती सुरेखा हनुमंत आव्हाड, ११. श्रीमती अंजना अंकुश म्हस्के, १२. श्री. अशोक बच्चुमल छाप्रु, १३. श्रीमती सरोजिनी टेकचंदानी, १४. श्री. महेश पहिलराज सुखरामनी, १५. श्रीमती अपेक्षा भगवान भालेराव, १६. श्रीमती छाया सुजित चक्रवर्ती उर्फ अडसुळ, १७. श्रीमती ज्योती प्रशांत पाटील, १८. श्रीमती चंद्रावती आयोध्याप्रसाद सिंग, १९. श्रीमती डिम्पल नरेंद्र ठाकुर (कुमारी), २०. श्रीमती पुष्पा नाना बागुल, २१. श्रीमती राजश्री राजेंद्र चौधरी, २२. श्रीमती शुभांगी मनोहर बेहनवाल, २३. श्रीमती इंदिरा जमनादास उदासी, २४. श्रीमती कविता लाल पंजाबी, २५. श्रीमती ज्योती प्रकाश बठिजा, २६. श्री. दिपक लक्ष्मणदास सिरवानी (साई), २७. श्री. सुमित सागर सोनकांबळे, २८. श्रीमती ज्योत्स्ना सुरेश जाधव, २९. श्रीमती ज्योती शामराव माने, ३०. श्री. चंद्रशेखर केशव यादव, ३१. श्रीमती मिताली राजेश चान्पूर, ३२. श्रीमती लिलाबाई लक्ष्मण आशान, ३३. श्रीमती संगिता नितीन सपकाळे, ३४. श्रीमती शीतल चंद्रकांत कदम, ३५. श्रीमती वसुधा धनंजय बोडारे, ३६. श्रीमती सुनिता बाबुराव बगाडे, ३७. श्रीमती पुजाकौर श्यामसिंग लबाना, ३८. श्री. सतरामदास पुतनदास जेसवानी, ३९. श्रीमती अंजली चंद्रकांत साळवे, ४०. श्रीमती कविता सुधिर बागुल, ४१. श्रीम. मिनाक्षी रवि पाटील, ४२. श्री. विजय चाहु पाटील, ४३. श्री. आकाश परशुराम पाटील, ४४. श्री. विकास परशुराम पाटील.

खालील अधिकारी सभेत उपस्थित होते.

१. डॉ. विजया कंठे, अतिरिक्त आयुक्त
२. श्री. संतोष देहेकर, उप-आयुक्त, मुख्यालय
३. श्रीमती प्राजक्ता कुलकर्णी, प्र. महापालिका सचिव
४. श्री. राम जैसवार, शहर अभियंता
५. श्री. दादा पाटील, मुख्य लेखा अधिकारी
६. श्री. सुखदेव बलमे, मुख्य लेखा परिक्षक
७. डॉ. राजा रिझवानी, प्र. वैद्यकिय अधिकारी
८. श्री. श्री. महेश शितलानी, उप अभियंता
९. श्री. संजय पवार, कनिष्ठ अभियंता
१०. श्री. बालाजी लोंढे, सहा. आयुक्त
११. श्री. विनोद खामितकर, कनिष्ठ अभियंता
१२. श्री. महेंद्र धिंडे, कनिष्ठ अभियंता
१३. श्री. हनुमंत खरात, कनिष्ठ अभियंता
१४. श्री. भास्कर मिरपगार, प्र. अग्निशमन अधिकारी
१५. श्रीम. अलका पवार, प्र. सहा. आयुक्त
१६. श्री. नंदू समतांनी, प्र.सहा. आयुक्त
१७. श्री. एकनाथ पवार, प्र. मुख्य स्वच्छता निरीक्षक
१८. श्रीम. श्रध्दा सपकाळे, प्रोग्रामर
१९. श्रीम. विशाखा सावंत, प्र. मालमत्ता व्यवस्थापक
२०. श्री. राजा बुलानी, प्र. विद्यी विभाग प्रमुख
२१. श्री. यशवंत सगळे, प्र. वाहन व्यवस्थापक
२२. श्री. अच्युत सासे, प्र. मुख्य लिपिक

तसेच खालील कर्मचारी सभेस हजर होते.

१. श्रीमती मनिषा महाजन
२. श्रीमती नर्गिस खान
३. श्री. अशोक रामरख्यानी
४. श्री. बाळू भांगरे

सांयकाळी ६.५० वाजता सभेची सुरुवात करण्यात आली.

या वेळी डॉ. विजया कंठे, अतिरिक्त आयुक्त हया आयुक्तांच्या स्थानी प्राधिकृत अधिकारी म्हणून आसनस्थ होत्या.

महापालिका सचिव :- आता दुसरी सभा सुरु होत आहे.

विषय क्र. १ वाचुन दाखवितात.

विषय क्र. १:- सफाई कामगारांची झालेली बदली व पाणी पुरवठा यावर निर्णय घेणे.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:- बदली झाली आहे, परंतु पाणी पुरवठ्याचे काय? एक गोष्ट लक्षात घ्या. इथे आता जे आयुक्त आहेत आणि मागचे आयुक्त, यांनी अक्षरक्षः तुघलकी निर्णय घेतला आहे. कारण हा लोकांचा निर्णय वाढीव असतांना टॅकर चोरी चालू करण्यासाठी

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:- मा.महापौर., मा. उप महापौर....

सदस्य, श्री. अरूण आशान:- वनवारी साहेब पाण्याचा विषय गंभीर आहे. पाण्याची खुपच समस्या आहे, आपण जरा समजून घ्या प्लीज. टॅकरचे कसे करणार, पाणी येतच नाही, त्याचे काय करणार.

सदस्य, श्री. जमुनादास पुरस्वानी:- हा अपुर्ण विषय, काम झालेले आहे. कर्मचा—यांच्या बदलीची मागणी झाली आहे, टॅकर पण चालू करू.

सदस्य, श्री.भारत राजवानी:- टॅकर चालू करित आहेत तर प्रत्येक प्रभागामध्ये एक एक टॅकर दिले जावे.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:- मा. महापौरजी पहीले काय झाले आहे, ते आपण आदेश द्या. इतिवृत्ताची वाट न पाहता.

महापालिका सचिव:- ठराव वाचून दाखवत आहे.

ही महासभा वरील प्रस्तावनेत नमुद केलेल्या सफाई कामगारांची झालेली बदली रद्द करुन सफाई कामगारांना त्यांच्या होत्या त्या प्रभागात (वार्ड) पाठविणेस व पाणी पुरवठा यावर प्रशासनास योग्य ती उपाययोजना करणेस व ज्याठिकाणी टॅकरची आवश्यकता आहे तेथे टॅकर पुरविणेस निर्देश देत आहे.

या ठरावांतर्गत घेतलेला निर्णय अंतिम असून तो इतिवृत्त कायम होण्याची वाट न पाहता थेट अंमलात आणण्यांत येईल.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:- ज्या ज्या ठिकाणी टॅकरची जास्त आवश्यकता आहे, त्या ठिकाणी ताबोडतोब टॅकर चालू करण्यात यावा.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:- प्रशासनाने जिथे टॅकरची आवश्यकता आहे, तिथे नक्कीच द्या.

महापालिका सचिव:- हा टॅकरचा पॉईंट इथे टाकते, सर्वसंमतीने पास?

काही सदस्य :-पास—पास.....

महापौर तथा पीठासीन अधिकारी :- सदरचा विषयाबाबत सर्वानुमते पुढीलप्रमाणे ठराव संमत करण्यात येत

आहे

विषय क्र. १:- सफाई कामगारांची झालेली बदली व पाणी पुरवठा यावर निर्णय घेणे.

प्रस्तावना:-

आम्ही स्थायी समितीचे सदस्य आपणांस विनंती करतो की, खालील विषयांवर चर्चा करून त्यावर तातडीने तोडगा (निर्णय) काढणे आवश्यक असल्याने त्वरीत विशेष महासभेचे आयोजन करावे.

उल्हासनगर महानगरपालिकेचे पुर्वीचे आयुक्त श्री. सुधाकर शिंदे यांनी उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या सफाई कामगारांची सरसकट बदली केल्यामुळे शहरामध्ये साफसफाईची गंभीर समस्या निर्माण झालेली असून त्यातच पावसाळ्याचे दिवस असल्यामुळे रोगराई पसरण्याची शक्यता आहे. बदली केलेल्या सफाई कामगारांना जुन्या प्रभागामध्ये (वार्ड) काम करण्याची माहिती होती. तरी सदर सफाई कामगारांना त्यांच्या होत्या त्या प्रभागात (वार्ड) पाठविणे आवश्यक आहे. अन्यथा शहरामध्ये बिकट परिस्थिती निर्माण होईल. तसेच पाणी पूरवठा पुरेसा व समप्रमाणात करण्यासाठी नागरीक व लोकप्रतिनिधी सारखी मागणी करित असतात. परंतु पाणी पूरवठा सुरळीत झालेला नाही. पाण्याच्या स्त्रोत्रापासून शेवटच्या टोकाकडे असलेल्या झोपडपट्ट्या व इमारतींमध्ये १५ ते २० मिनीटे पाणी मिळत असल्याने पाणी पूरत नाही. अशा झोपडपट्टी व इमारतींना टँकरद्वारे पाणी पूरवठा केला जात होता. परंतु प्रशासनाने सरसकट टँकरद्वारे पाणी पूरवठा बंद केला असल्याने टोकाकडील झोपडपट्ट्या व इमारतींमध्ये राहणा-या रहिवाशांचे हाल झाले आहे.

तरी यावर उपाययोजना करणेसाठी विशेष महासभेचे आयोजन करण्याची मागणी आम्ही खालील स्थायी समितीचे सदस्य करत आहोत. तरी विशेष महासभा बैठक तातडीने बोलवावी ही विनंती.

विशेष महासभा ठराव क्र: १९

दिनांक:- १८/७/२०१७

सुचकाचे नाव :- श्री. सुनिल सुर्वे

अनुमोदकाचे नाव :- श्री. जमनादास पुरस्वानी

ही महासभा वरील प्रस्तावनेत नमुद केलेल्या सफाई कामगारांची झालेली बदली रद्द करून सफाई कामगारांना त्यांच्या होत्या त्या प्रभागात (वार्ड) पाठविणेस व पाणी पुरवठा यावर प्रशासनास योग्य ती उपाययोजना करणेस व ज्याठिकाणी टँकरची आवश्यकता आहे तेथे टँकर पुरविणेस निर्देश देत आहे.

या ठरावांतर्गत घेतलेला निर्णय अंतिम असून तो इतिवृत्त कायम होण्याची वाट न पाहता थेट अंमलात आणण्यांत येईल.

सुचकाची सही /—

अनुमोदकाची सही /—

सर्वानुमते

महापौर / पीठासीन अधिकारी

विशेष महासभा

उल्हासनगर महानगरपालिका

महापालिका सचिव :- विषय क्र. २ वाचुन दाखवितात.

⇒ विषय क्र. २:- उल्हासनगर शहरात दारूबंदीवर चर्चा करणे.

सदस्य श्री. जमनादास पुरस्वानी:- हा विषय रिजेक्ट. आम्ही प्रस्ताव मागे घेत आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:- दारू बंदी झाली पाहीजे. मॅनेज झालेत मॅनेज.

सदस्या, श्रीम. रेखा ठाकूर:- मा. महापौर....

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:- महीलांचे अभिनंदन, महीलांचे अभिनंदन! मा. महापौरजी आपल्या सभागृहामध्ये महीलांचा अपमान होत आहे. महीलांना बोलू दिले जात नाही.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:- दारूबंदीवाला विषय मॅनेज झाला आहे. दारूबंदी झालीच पाहीजे.

सदस्य, श्री. मनोज सयानी:- एक एक करून बोला.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:- मनोजजी प्रस्ताव कशासाठी आणण्यात आला, मागे घेण्यासाठी. दारूबंदी झालीच पाहीजे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:- कृपया करून सभेचे नियम पाळा, नियमानुसार बोला.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:- विषय आणला आहे तर आम्हांला बोलण्याचा अधिकार आहे. दारूबंदीचा ठराव एकदम रिजेक्ट होत आहे. शहराच्या हितासाठी दारूबंदी झाली पाहीजे. आमचे गरीब लोक दारू पिऊन भुके राहत आहेत, झोपडपटीचे लोक दारू पिऊन मरत आहेत. २५ व्या वयामध्ये महीला विधवा होत आहेत. दारूबंदी झालीच पाहीजे.

सदस्या, श्रीम. रेखा ठाकूर:- या विषयावर चर्चा झालीच पाहीजे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:- देशाचे पंतप्रधान सन्माननिय नरेंद्र मोदीजीनी गुजरातमध्ये दारूबंदी केली आहे. त्यामुळे महाराष्ट्राचे मुख्यमंत्री यांच्या मार्गदर्शनाखाली दारूबंदी आपल्या उल्हासनगर शहरामध्ये दारूबंदी झाली पाहीजे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:- मला वाटते आबांनी सत्काराचा जो ठराव मांडला होता, तो पहीले घेण्यात यावा.

काही सदस्य, एकत्रित बोलत असल्यामुळे कोण काय बोलत होते, ते समजून आले नाही.

महापालिका सचिव:- कृपया करून ठराव अर्धवट सोडता येत नाही मला निर्णय द्या.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:- मा. महापौरजी आम्ही आमचा प्रस्ताव मागे घेत आहे.

काही सदस्य, एकत्रित बोलत असल्यामुळे कोण काय बोलत होते, ते समजून आले नाही.

सदस्य श्री. राजेंद्र चौधरी:- आम्ही प्रस्ताव मागे घेत आहोत.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:- दारूवर चर्चा झाली पाहीजे, दारूबंदीचा प्रस्ताव का आणण्यात आला. शहराच्या हितासाठी दारूबंदी नाही.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:- आम्ही हा प्रस्ताव मागे घेत आहोत, मागे घेतल्याने विषय संपुष्टांत आला.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:- विषय मागे घेतला असल्याने संपुष्टात आला आहे.

महापालिका सचिव:- सदरचा विषय रद्द करण्यात येत आहे, सदस्यांनी हा प्रस्ताव मागे घेतला आहे. त्यामुळे आता सत्कार करायचा आहे. मा. महापौरांच्या आदेशान्वये पत्रकार बंधू आणि मिडीयावाले आतमध्ये येऊ शकतात.

या वेळी डॉ. प्रिती जैन यांचा सत्कार करण्यात आला.

सदस्य, श्री. मनोज सयानी:- मा. महापौरजी, इकडे लोक गोंधळ करीत आहेत आणि तिकडे सत्कार चालू आहे. महीलांचा सत्कार चालू आहे आणि तिकडे त्यांचे लक्ष नाही.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:- वर्षानु वर्षे जसे महीलांचा आवाज दाबला जातो, तसा आवाज दाबला गेला आहे. एका बाजूला महीलांचा सत्कार आणि एका बाजूला महीलांचा अपमान होत आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:- महापौर, मॅडम, एकीकडे महीलांचा सन्मान केला जातो आणि एकीकडे अपमान केला जातो.

महापालिका सचिव:- दारूचा विषय प्रस्तावाची सुचना मागे घेण्यात आली असल्याने रद्द झाला.

महापौर तथा पीठासीन अधिकारी :- ७ वाजले असल्याने सभा स्थगित करण्यात येत आहे.

सूचकाचे नांव :- श्री. जमनादास पुरस्वानी

अनुमोदकाचे नांव :- श्री. रमेश चव्हाण

स्थगित प्रस्ताव

दिनांक १८/०७/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता सुरु केलेली सभा काही कारणास्तव स्थगित करण्यास प्रस्तावित.

महासभा ठराव क्र. १९ अ

दिनांक : १८/०७/२०१७

ही महासभा वरील प्रस्ताव विचारात घेता दिनांक १८/०७/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता आयोजित केलेल्या सभेचे कामकाज अनिश्चित कालावधीपर्यंत स्थगित करण्यास मान्यता देत आहे.

सूचकाची सही/-

अनुमोदकाची सही/-

सर्वानुमते

महापौर/पीठासीन अधिकारी

विशेष महासभा

उल्हासनगर महानगरपालिका

महापालिका सचिव :- कृपया राष्ट्रगीताकडे लक्ष द्यावे.

जनगणमन या राष्ट्रगीताच्या सामुहिक गायनानंतर ७.०० वाजता महापौर श्रीमती मिना कुमार आयलानी यांनी सभा स्थगित केल्याचे जाहिर केले.

(प्राजक्ता मि. कुलकर्णी)

महापालिका सचिव

उल्हासनगर महानगरपालिका

उल्हासनगर महानगरपालिका, उल्हासनगर

दिनांक:- १५/९/२०१७

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या दि. १५/९/२०१७ रोजीच्या विशेष महासभेचे इतिवृत्त.

१—अ

उल्हासनगर महानगरपालिकेची विशेष महासभा दिनांक १८/७/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता आयोजित करण्यात आली होती. सदरची सभा स्थगित केल्याने सदर सभा दिनांक १५/९/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता घेण्यात आली. सदर सभेत महापौर, श्रीमती मिना कुमार आयलानी हया पीठासीन अधिकारी या स्थानी आसनस्थ होत्या व खाली दर्शविलेले सन्माननिय सदस्य/सदस्या उपस्थित होते / होत्या.

१. श्रीम. मिना कुमार आयलानी — महापौर
२. श्री. जीवन चंद्रभान इदानी — उप-महापौर

३	श्रीमती अर्चना गोकुळ करणकाळे	३९	श्रीमती इंदिरा जमनादास उदासी
४	श्रीमती पुजा सचिन भोईर	४०	श्रीमती कविता लाल पंजाबी
५	श्रीमती जयश्री ज्ञानेश्वर पाटील	४१	श्रीमती सविता प्रविण तोरणे (रगडे)
६	श्रीमती ज्योती दिलीप गायकवाड	४२	श्री. गजानन प्रल्हाद शेळगे
७	श्री. हरेश परमानंद जग्यासी	४३	श्रीमती ज्योती प्रकाश (पिंटो) बठिजा
८	श्रीमती मिनाकौर अजितसिंग लबाना	४४	श्री. दिपक लक्ष्मणदास सिरवानी
९	श्रीमती पंचम उमेश कालानी	४५	श्री. सुमित सागर सोनकांबळे
१०	श्री. जमनादास खुबचंद पुरस्वानी	४६	श्रीमती ज्योत्स्ना सुरेश जाधव
११	श्रीमती आशा नाना बिराडे	४७	श्रीमती ज्योती शामराव माने
१२	श्री. रविंद्र दशरथ बागुल	४८	श्री. रमेश महादेव चव्हाण
१३	श्रीमती चरणजितकौर राजेंद्रसिंह भुल्लर	४९	श्री. चंद्रशेखर केशव यादव
१४	श्री. राजेंद्रसिंह विरसिंग भुल्लर	५०	श्रीमती मिताली राजेश चान्पूर
१५	श्री. स्वप्नील मिलींद बागुल	५१	श्रीमती लिलाबाई लक्ष्मण आशान
१६	श्रीमती सुरेखा हनुमंत आव्हाड	५२	श्री. सुनिल मुकुंद सुर्वे
१७	श्रीमती अंजना अंकुश म्हस्के	५३	श्रीमती संगिता नितीन सपकाळे
१८	श्री. कलवंतसिंग गुरुदेव सोहटा	५४	श्रीमती शीतल चंद्रकांत कदम
१९	श्री. अशोक बच्चुमल छाप्रु	५५	श्रीमती वसुधा धनंजय बोडारे
२०	डॉ. प्रकाश घनश्यामदास नाथानी	५६	श्रीमती दिप्ती नविन दुधानी
२१	श्रीमती सरोजिनी मुरलीधर टेकचंदानी	५७	श्रीमती ज्योती रमेश चैनानी
२२	श्रीमती जया प्रकाश माखिजा	५८	श्रीमती सुनिता बाबुराव बगाडे
२३	श्री. महेश पहिलराज सुखरामनी	५९	श्रीमती पुजाकौर श्यामसिंग लबाना

२४	श्रीमती अपेक्षा भगवान भालेराव	६०	श्री. भारत रामचंद्र राजवानी (गंगोत्री)
२५	श्रीमती शुभांगीनी निकम	६१	श्री. सतरामदास पुतनदास जेसवानी
२६	श्रीमती लक्ष्मी सुरेंद्र सिंग	६२	श्री. प्रमोद नामदेव टाले
२७	श्री. भगवान शंकर भालेराव	६३	श्रीमती कविता सुधिर बागुल
२८	श्रीमती छाया सुजित चक्रवर्ती उर्फ अडसुळ	६४	श्री. राजेश देवेंद्र वानखेडे
२९	श्रीमती ज्योती प्रशांत पाटील	६५	श्री. किशोर नारायणदास वनवारी
३०	श्रीमती चंद्रावती आयोध्याप्रसाद सिंग	६६	श्रीमती मिना चंद्रगुप्त सोनेजी
३१	श्री. राजेश नानिकराम वदारिया	६७	श्रीमती मिनाक्षी रवी पाटील
३२	श्रीमती डिम्पल नरेंद्र ठाकुर (कुमारी)	६८	श्रीमती कविता सुरेश गायकवाड
३३	श्री. अजित प्रभुनाथ गुप्ता	६९	श्री. आकाश परशुराम पाटील
३४	श्रीमती पुष्पा नाना बागुल	७०	श्री. विकास परशुराम पाटील
३५	श्रीमती राजश्री राजेंद्र चौधरी	७१	श्री. प्रदिप अर्जुनदास रामचंदानी
३६	श्रीमती शुभांगी मनोहर बेहनवाल	७२	श्री. सुरेंद्र बाळकृष्ण सावंत
३७	श्री. राजेंद्र शांताराम चौधरी	७३	श्री. अरुण लक्ष्मण आशान
३८	श्री. रवी किशनचंद्र जग्यासी	७४	श्रीमती आशा जीवन इदनानी

तर,

खालील दर्शविलेले सदस्य / सदस्या अनुपस्थित होते/होत्या.

१. श्रीमती गीता लालचंद्र साधनानी, २. श्रीमती रेखा अशोक ठाकूर, ३. श्री. धनंजय बाबुराव बोडारे, ४. श्रीमती कांचन अमर लुंड, ५. श्री. शंकर गोविंदराम लुंड, ६. श्रीमती अंजली चंद्रकांत साळवे, ७. श्री. विजय चाहु पाटील, ८. श्री. मनोज दिलीपकुमार सयानी, ९. श्रीमती दिपा नारायण पंजाबी

खालील अधिकारी सभेत उपस्थित होते.

१. श्री. राजेंद्र निंबाळकर, आयुक्त
२. डॉ. विजया कंठे, अतिरिक्त आयुक्त
३. श्री. संतोष देहेरकर, उप आयुक्त (मुख्यालय)
४. श्रीमती प्राजक्ता कुलकर्णी, प्र. महापालिका सचिव
५. श्री. राम जैसवार, शहर अभियंता
६. श्री. दादा पाटील, मुख्य लेखाधिकारी
७. श्री. राजा रिझवानी, प्र. वैद्यकिय अधिकारी
८. श्री. एस. के. सेलवन, कार्यकारी अभियंता
९. श्री. महेश शितलानी, कनिष्ठ अभियंता
१०. श्री. महेंद्र धिंडे, कनिष्ठ अभियंता
११. श्री. हनुमंत खरात, कनिष्ठ अभियंता
१२. श्री. ढोले, कनिष्ठ अभियंता
१३. श्री. दगडू वानखेडे, शाखा अभियंता
१४. श्री. पाटील, शाखा अभियंता
१५. श्री. सोनावणे, शाखा अभियंता
१६. श्री. तिजोरे, शाखा अभियंता

- १७.श्री. युवराज भदाणे, जनसंपर्क अधिकारी
- १८.श्री. भगवान कुमावत, प्र. सहाय्यक आयुक्त
- १९.श्री. नंदलाल समतानी, प्र. सहाय्यक आयुक्त
२०. श्री. गणेश शिंपी, प्र. सहाय्यक आयुक्त
२१. श्री. मनीष हिवरे, प्र. सहाय्यक आयुक्त
२२. श्रीमती छाया डांगळे, प्र. सहाय्यक आयुक्त
२३. श्रीमती अलका पवार, प्र. सहाय्यक आयुक्त
२४. श्री. भास्कर मिरपगार, प्र. अग्निशमन अधिकारी
२५. श्रीमती श्रद्धा सपकाळे, प्रोग्रामर
२६. श्री. विनोद केणे, प्र. स्वच्छता निरीक्षक
२७. श्री. एकनाथ पवार, प्र. स्वच्छता निरीक्षक
२८. श्री. यशवंत सगळे, प्र. वाहन व्यवस्थापक
२९. श्रीमती विशाखा सावंत, प्र. मालमत्ता व्यवस्थापक

तसेच खालील कर्मचारी सभेस हजर होते.

१. श्रीमती मनिषा महाजन
२. श्रीमती नर्गिस खान
३. श्री. अशोक रामरख्यानी
४. श्री. बाळु भांगरे

वंदे मातरम् म्हणुन दुपारी ३.३० वाजता सभेची सुरुवात करण्यात आली.

महापालिका सचिव:- दिनांक १५/९/२०१७ रोजीची दिनांक १८/७/२०१७ रोजीची स्थगित महासभा.

महापालिका सचिव :- विषय क्र. ३ वाचुन दाखवितात.

विषय क्र. ३:-अपु-या कर्मचा-यांच्या संख्येमुळे कार्यालयीन कामकाजात अडथळा निर्माण होत असल्याबाबत. मा. सदस्या, श्रीम.पंचम कालानी आणि राजेश वदरिया यांचा प्रस्ताव आहे.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:- ही सभा, मागील सभा आहे. दोन महीने पहीले स्थगित केली होती, ती आज चालू होत आहे. याच्या नंतर एक महीना आपण मिटींग बोलवली नाही. त्यामुळे एवढा मोठा एजेंडा आला आहे. एक महीन्यामध्ये एक मिटींग पूर्ण होत नाही, त्यामुळे दुस-या वेळेस मिटींग बोलवावी लागते आणि दुस-या वेळेस जी मिटींग घ्यायची असते, ती घेत नाहीत, त्यामुळे एवढा मोठा एजेंडा येतो. शहरामध्ये आज मोठ मोठया समस्या आहेत, त्या आपल्यांना पण माहीत आहेत आणि आयुक्त साहेब बसले आहेत त्यांना सुध्दा माहीत आहेत. वडोल गावच्या पुलाची चार महीन्यापासून उल्हासनगर महानगरपालिकेचे आयुक्त साहेब आणि शहर अभियंता त्याची टेस्ट घेत आहेत. जर चार महीने असेच जातील तर मग ते काम कधी होणार. वडोल गावचा पुल अजून पर्यंत बनत नाही, अजून किती जीव घ्यायचे आहेत? या पुलामध्ये अजून लोक मरायला पाहीजेत का? असे गंभीर विषय असतांना आपण महासभा बोलवत नाहीत. आयुक्त साहेब प्रत्येक आठवडयाला मिटींग बोलवत होते, आता फक्त महीन्यातून दोन वेळा मिटींग बोलवतात आणि म्हणतात की, पंधरा दिवसामध्ये एक वेळा मिटींग घेणार. अशा वेळस शहराची विकास कामे होत नाहीत आणि आपण मिटींग बोलवत नाही, त्याचे कारण काय आहे?

सदस्या, श्रीम.वसुधा बोडारे:- मा. महापौर, आयुक्त साहेब, उप महापौर, खरोखर समस्या एवढया आहेत की, आणि सर्वात मोठी समस्या पाण्याची आहे. कॅम्प नं. १, २, व ३ ला तरी व्यवस्थित पाणी असते, आणि कॅम्प नं. ४, ५ आपले जे सेलवन साहेब आहेत, त्यांच्या मार्गदर्शनाखाली जे अधिकारी आहेत. त्यांच्या

मोबाईलचे सर्व बिल महानगरपालिका भरते. मग जर पाणी येणार नाही, उशिरा येणार, टाक्या भरल्या जात नाहीत. खरे तर आम्हांला प्रत्येक नगरसेवकांना मॅसेज यायला पाहीजेत, प्रत्येक अधिका—यांच्याअंडरमध्ये किती नगरसेवक येतात. आमच्या इथे वानखेडे आहेत, एकही फोन नसतो, आम्ही ५.०० वाजल्या पासून फोन करतो, पाण्याची टाकी का भरली नाही, लाईट गेली मग दोन तास उशिरा, मग ते दोन तास कसे मिळणार. हे काय चालले आहे. पाण्याची समस्या एवढी मोठी आहे की, आम्ही का म्हणून सहन करायचे? नाही तर ४ नंबर व ५ नंबरमध्ये उद्रेक होईल. ठिक आहे, विद्युत महावितरण विभागाकडून लाईट नाही, पाणी बाकीच्या ठिकाणी आहे, तर ४ नंबर, ५ नंबरमध्ये नाही असे का आहे? आपण स्वतः येऊन बघा मला वाटते की, साहेब म्हणतात की, नगरसेवक नाटक करतात. कशाला नाटक करणार. जसे पैशाचे नाटक करता येत नाही, तसे पाण्याचेही नाटक करता येणार नाही. पोडतिडकीने आम्ही बोलत आहे. पाणी मिळत नाही, तुम्ही स्वतः येऊन बघा. रोडच्या पलीकडे संतोषनगर एरियामध्ये तिथे पाणी व्यवस्थित मिळते. पण रोडच्या पलीकडे जी वसिटा कॉलनी आहे, १४ नंबर शाळा आहे, आमचे अरूणभाऊ आशान आहेत, किती वाजल्या पासून लोकांना सांगायचे की, १२.०० वाजता, १.०० वाजता, २.०० वाजता, ३.०० वाजता पाणी येईल. काय चालले आहे, प्रशासन काय करते? सेलवन साहेबांच्या मार्गदर्शनाखाली चार अधिकारी दिले आहेत. ते अधिकारी आम्हांला कधी भेटणार, आम्ही फोन करणार तेव्हा, नाही तर आम्ही तुमच्याकडे सोमवारी येणार. सोमवारचे तुम्ही पंधरा दिवसांवर गेले आणि पंधरा दिवसानंतर जास्तीत जास्त आम्ही पाणी, आणि आमचे जो काही निधी असेल गटार, नालेसफाई त्याच्यासाठीच देणार ना? महत्वाचे शहराचे प्रश्न सुटत नाहीत तर या एजंडावर मोठमोठे विषय कसले विषय आहेत हे? विषय महत्वाचा आहे तो वडोल गांव, आज पाणी भरल्यामुळे वडोल गावची शाळा बंद आहे. याचा तुम्ही पाठपुरावा केला का? आज पाणी भरल्यामुळे संपुर्ण शाळा सोडून देण्यात आली आहे. प्रशासन का लक्ष देत नाही? इतके गंभीर प्रश्न आहेत. एक वेळ सफाई मिळाली नाही तरी चालेल, परंतु मेन पाणी आहे आणि सेलवन साहेबांनी खरोखर सांगावे की, बोडारे साहेब नाटक करतात की, उगीच आरडाओरडा करतात. हे कधीच व्हायला नाही पाहीजे, प्रत्यक्ष येऊन बघा, पाण्याची काय समस्या आहे. रोमाची टाकी किती भरते ती, तुम्हांला संतोषनगरची टाकी बनवायला सांगितली. किती वर्षे लागतात, २०, २५ वर्षे झाली आम्हांला राजकारणात येऊन १५ वर्षात एक टाकी बांधू शकत नाहीत किंवा तिथे दुसरा पर्याय देत नाहीत. ते इंजिनियर करू शकत नाहीत, आम्ही सर्व त्यांना दाखवतो. असे करा मग तसे होत नाही. परंतु का? होत नाही. प्रशासन जर पावसामध्ये पाणी देवू शकत नाही, तर आम्ही नगरसेवक होऊन काय फायदा आहे. १५ वर्षे निवडून या नाहीतर २० वर्षे निवडून या आमचा काय फायदा आहे. आम्ही लोकांना पाणी देवू शकत नाही. मला वाटते बाकीच्या विषयावर सभा चालवण्यापेक्षा पाणी आणि वडोल गावचा ब्रिज या दोनची आम्हांला उत्तरे मिळत नाहीत, तो पर्यंत पुढची सभा चालवायची नाही.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय सदस्या, ही स्थगित सभा आहे, नंतर तुमचे जे विषय असतील त्याच्यावर चर्चा करू.

या वेळी सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्या, श्रीम.राजश्री चौधरी:— महापौर मॅडम तुम्हांला मिटींगचे काय पडले आहे, ड्रेनेजची समस्या खुप आहे, ड्रेनेजचे पाणी रस्त्यावरून जात आहे.

सदस्य, श्री. सुरेंद्र सावंत:— पाण्याचा प्रश्न महत्वाचा आहे. पंधरा दिवसापुर्वी आयुक्त साहेबांनी मंत्रालयात आम्हांला आश्वासन दिले आहे की, पाण्याचा प्रश्न मी हमखास सोडवतो. मंत्रालयात सचिवासमोर आयुक्तांनी आश्वासन दिले आहे. या पंधरा दिवसामध्ये थोडासा पण फरक पडला नाही, आमच्याकडे तीन दिवसात एकदा पाणी येते. त्या नंतर शिवशक्ती कॉलनीमध्ये दोन दिवसांनी पाणी येते. हा काय प्रकार आहे, आयुक्त साहेब तुम्ही आम्हांला उत्तर द्या. तुम्ही मंत्रालयात कबुल केले की, आम्हांला पाणी देतो, तुम्ही का पाणी दिले नाही. सेलवन साहेबांचे एकच असते की, ५० एम.एल.डी करायला पाहीजे, ४० एम.एल.डी करायला पाहीजे जे करायचे ते तुम्ही करा, आम्हांला काय माहीत आहे त्याच्यातले. आयुक्त साहेब तुम्ही फक्त आम्हांला उत्तर द्या आपण मंत्रालयात सांगितले की रोज पाणी देणार आहे. त्या नंतर पंधरा दिवसात काहीच फरक पडलेला नाही.

आधी पाण्याचा प्रश्न सोडवा, आयुक्त साहेब तुम्हीच सांगा. काय काय उत्तरे दिले आहेत ते सांगा. आधी पाण्याचा प्रश्न सोडवा, पाण्याचा प्रश्न सुटल्याशिवाय आम्ही आजची सभा चालू देणार नाही.

या वेळी सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्या, श्रीम.राजश्री चौधरी:— मा. महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, आज शहरामध्ये एवढ्या समस्या आहेत, पाणी आहे, ड्रेनेजच्याय समस्या एवढ्या आहेत की, ड्रेनेजचे पाणी रस्त्यावरून वाहत आहे. आज पंधरा दिवस कंफ्लेट देवून सुध्दा कोणी येत नाही, आम्ही काय करायचे? हेच करायचे का? कुठलेही अधिकारी फोन उचलत नाहीत. आज पंधरा दिवसांमध्ये गाडी मिळते. आज महापालिकेत गाडी आहे, त्यामुळे गाडी मिळत नाही, प्रभाग समितीमध्ये गाडी होती, तेव्हा वेळेवर मिळत होती. आता गाड्या महानगरपालिकेकडे गाड्या आल्यात, कुठल्या आदेशाने हा मनमानी कारभार आहे. आमच्या एवढ्या प्रश्नांची उत्तरे सुटल्याशिवाय ही महासभा चालू देणार नाही. आयुक्त साहेब तुम्ही उत्तर द्या आम्हांला, महापौर मॅडम तुम्हीही उत्तर द्या आम्हांला. शासन आणि प्रशासन नुसते बसलेले आहे.

महापौर तथा पीठासीन अधिकारी :— एक एक बोलाल तर सगळ्यांना समजेल. आधी त्यांना पुर्ण करू द्या नंतर तुम्ही बोला.

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— आमच्या पॅनल क्रमांक १४ मध्ये महीलांचे शौचालय तुटलेले आहे. ते तातडीने बनवून देवू असे आयुक्त साहेब बोललेले होते. परंतु अजून पर्यंत ते शौचालय बनले नाही, महीला चप्पल घेऊन उभ्या आहेत. त्याचे उत्तर कोण देणार आहे.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— साहेब याला दिड महीना झाला आहे, आयुक्त साहेब शहरामध्ये पाहणी करतील तेव्हाच काम होईल. मग बाकीचे अधिकारी कशासाठी ठेवले आहे? आज मला समजत नाही की, सर्व कामे स्वतः करित असतील तर आमची कामे कशी होणार? तीन घरे तुटून नाल्यात वाहून गेली आहेत, नाला तुटलेला आहे, ते बघण्यासाठी अजून साहेबाना वेळ मिळत नाहीत. अरूण आशान यांनी परत परत सांगितले आहे, पाण्याची समस्या जेव्हापासून आहेत, तेव्हापासून आम्ही बोलत आहोत. मा. महापौर, आयुक्त साहेब, उप महापौरजी लोकसंख्या सांगितली जाते, एवढी लोकसंख्या एवढे पाणी पाहीजे आणि पाणी कमी करण्याची मागणी होत आहे. आयुक्त साहेबांना अधिकारी लोक चुकीचे सांगत आहेत. आज पाण्याची समस्या वाढली आहे, अत्यंत वाईट परिस्थिती आहे. आमच्या २० वर्षांच्या राजकारणामध्ये एवढ्या समस्या मागची कामे पास झालेली ती झाली नाहीत. पैसे नाही, एक एक प्रस्ताव बघाल तर लक्षात येईल तुमच्या वसुलीसाठी आम्ही कोणीही एकही नगरसेवक ते सत्तेत असतील किंवा विरोधी पक्षात असतील कुठल्याही नगरसेवकांनी वसुलीमध्ये इटरफेअर केला नाही आणि आम्ही त्यांना विनंती करतो की, साहेब जे वसुलीचे काम करतात, ते त्यांना करू द्या. आम्हांला काम पाहीजे. आम्हांला काम नाही, गेली एक वर्ष ऑक्टोबर पासून जर कामे पास करायची नव्हती, तर सहया करून पास करून ई— टेंडरिंग का केले? तुम्हांला जर करायचे नव्हते तर सहया तुम्हीच करणार होते ना. तुम्हां लोकांना कळले का नाही? ही कामे होऊ शकत नाहीत पैसे नाहीत. आम्ही भिकारी झालो आहेत. सगळ्या गोष्टी कळाल्या पाहीजे होत्या. सही करून, टेंडर करून ठेकेदारांचे पैसे ठेवून निर्णय न घेता वारंवार सांगितले निर्णय घेऊ या. आता बजेटची सन २०१७—२०१८ ची नविन कॉपी पण आली आहे. बजेट नाही म्हणून नुसता बजेट कशा करीता फक्त अधिकारी आणि कर्मचा—यांचे पगार देण्या करीता आहे का? बजेट फक्त त्याच्या करीता आहे का? शहराच्या, नागरीकांच्या समस्या सोडविण्यासाठी आहे की, नाही. एक दिवसाआड पाणी येते दुदैवाची गोष्ट आहे, मागे पण आम्ही बोललो आहे. ५० एम.एल.डी. पाणी पाहीजे होते, अधिकारी म्हणाले की, ४५ एम.एल.डी. मध्ये होणार. ५० एम.एल.डी. पाणी मिळायला पाहीजे होते. पाणी वाढवायला पाहीजे होते, उलट कमी केले. १६० एम.एल.डी. पाणी आम्हांला मिळत होते, आज १३० एम.एल.डी. वर आणून ठेवले आहे का? ३० एम.एल.डी. चे पैसे वाचवण्यासाठी पैसे वाचवायचे आहेत तर इतर गोष्टीत वाचवा. मा. महापौरजी एक महत्वाची बाब आपल्याना सांगतो, महासभा आणि स्थायी समिती सभेच्या वेळी आज जो पण निर्णय होत आहे, तो मनमानी पध्दतीने होत आहे. टॅकर बंद करण्याचा धोरणात्मक निर्णय आहे, अत्यावश्यक निर्णय आहे, हे महासभेमध्ये येऊन व्हायला पाहीजे होते. आज तीन महीने पाणी बंद करण्याचा निर्णय, हा पण धोरणात्मक निर्णय

आहे. हे मनमानी पध्दतीने केले आहे. जे पाहीजे, महासभेला किंमत आहे की, नाही. आपण महापौर, उप महापौर बसले आहेत, स्थायी समिती सभापती बसले आहेत, सभागृह नेता बसले आहेत. आपण लोक सत्तेमध्ये बसले आहेत, आपण निर्णय करणार आहे की, प्रशासन निर्णय करेल? कायदा वैगेरे आहे की, नाही का? कायदयाला धारेवर ठेवले आहे. आमचा कोणता आदेश पारीत होत आहे, आदेश पारीत होतात तर त्याची अंमलबजावणी का होत नाही? आज आम्ही निर्णय घेण्यासाठी प्रत्येक महासभेमध्ये विषय आणत असतो.

या सदस्य, श्री अजित गुप्ता, सदस्या, श्रीमती जयश्री पाटील यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— मा. महापौर, उप महापौर, आयुक्त साहेब, सचिव मॅडम, मागच्या महासभेमध्ये या सभागृहाने एकमताने ठरवले होते की, मागे जी कामे ठेकेदाराने केली आहेत १५ ते २० करोडचे ती सुचना महापौरांनी आयुक्तांना दिली होती की लवकरात लवकर वर्क ऑर्डर व्हायला पाहीजेत हे महापौरांचे अवमान आहे. महापौरांनी आदेश दिल्यानंतरही दोन महीन्यामध्ये काम होत नाहीत. संपुर्ण महासभेमध्ये एक आवाज केला होता. मी एकटा नव्हतो, सर्वांनी एक आवाजात सांगितले होते की, आयुक्त महोदयांना सुचना दिली होती की, आपण लवकरात लवकर वर्क ऑर्डर द्या. दोन महीन्या नंतर १९ जुलै, होते आज १५ सप्टेंबर आहे, साधा एक कागद पण हालला नाही. प्रशासनाने जो पण व्यक्ती यात दोषी आहे, त्यांच्यावर त्वरीत कारवाई करावी. जे प्रभावीपणे काम करीत नाहीत, त्यांना त्वरीत निलंबित करा.

या वेळी सदस्या, श्रीमती डिम्पल ठाकुर यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

महापौर तथा पीठासीन अधिकारी :— सन्माननिय आयुक्तजी, तुम्हांला मी आदेश दिले होते की, जे ठेकेदार आहेत, त्यांना त्यांचे कामाचे बिले देवून टाका, जर आपल्याला कोणी देण्यास हरकत केली असेल तर त्याचाही त्वरीत खुलासा करण्यात यावा.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मा. महापौर, उप महापौर, सन्माननिय सदस्य, महापौर मॅडम आपल्या जवळ दोन प्रकारची कामे प्रलंबित आहेत. एक काम पुर्ण झालेले आहेत, काही प्रोसेसमध्ये आहेत, त्यांचे पेमेंट बाकी आहे. सगळ्यात प्रथम आम्ही त्यांना प्राधान्य दिले आहेत, ज्यांचे कामे झाली आहेत, काही प्रोसेसमध्ये आहेत, त्यांची सगळ्यांचीच बिले आपण देवू शकत नाहीत, परंतु ५० टक्के बिले आम्ही देण्यासाठी काम सुरू केले आहे. माझ्या माहीती प्रमाणे १० दिवसापूर्वी आम्ही ५० टक्के ठेकेदारांना पेमेंट दिले आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— साहेब माफी असावी असे नाही, पेमेंटचा याच्यात कन्सल्ट नाही.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मी सांगतो ना, याच्यात दोन गोष्टी आहेत. प्रथम आपल्याला आपला निधी बघून करायचे आहे. ज्यांची कामे पुर्ण झाली आहेत, काही प्रोसेसमध्ये आहेत, त्यांना आपण प्राथमिकता दयायला पाहीजे. त्यांना आम्ही प्राथमिकता दिली आहे. त्यांना सुद्धा १०० टक्के देवू शकत नाही. आपल्याला ५० टक्के जे मध्यमवर्गीय ठेकेदार आहेत, त्यांची आपण प्रथम काळजी घेतली पाहीजे. त्यासाठी त्यांचे काम केले आहे. दुसरी गोष्ट म्हणजे जी कामे प्रोसेसमध्ये केली आहेत, परंतु वर्क ऑर्डर दिली नाही. त्यांचे मला बघायचे आहे, जे तुम्ही बोलत आहेत. अशी कामे ५० कोटीची आहेत, ते टेंडर वैगेरे झालेले आहेत, त्यांची वर्क ऑर्डर देणे बाकी आहे. त्यांच्यावर आपल्याला लक्ष द्यायचे आहे, ५० टक्के कामे करण्याच्या परिस्थितीत आहेत किंवा नाही. नगरसेवक निधीची पण आपल्या लोकांची मागणी आहे. आम्ही त्यांना प्राथमिकता दिली आहे. जो नगरसेवक निधी आहे, त्यामध्ये आम्ही ५० टक्के प्रभाग समिती आणि नगरसेवक निधीची कामे आम्ही सुरू करीत आहेत, त्यांचे संपुर्ण एस्टिमेट बनवत आहे. माझ्या माहीती प्रमाणे पुढच्या आठवड्यात त्यांची टेंडर प्रक्रिया पुर्ण होईल. जेव्हा मागच्या वेळेस आपण मुद्दा उचलला होता की, ५ ऑक्टोबर पर्यंत होईल का? तर आम्ही २५ सप्टेंबरच्या अगोदर त्याचे टेंडर काढणार आहेत. त्या गोष्टीला आम्ही दुसरी प्राथमिकता दिली आहे. जी तिसरी गोष्ट आहे की, तिथे आम्ही प्रोसेस केलेली नाही, कामे पुर्ण झाली आहेत, त्यांचे आपणय सगळ्यांनी मिळून निर्णय घ्यायला लागेल. कारण की, चुकीच मॅसेज परत परत जाईल, आपण तोंडी सांगितल्यावर कोणत्याही परिस्थितीमध्ये काम पुर्ण करा आणि नंतर आपण वर्क ऑर्डर देवू.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— साहेब, ५० कोटीची कामे करायला मा. महापौरांनी आदेश दिला नव्हता. ठकेदारांचे फक्त १५ ते २० कोटी पर्यंतची कामे....

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— ते सुरू केले आहेत.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— नाही केले साहेब, अजून पर्यंत कोणालाही, शहरा अभियंता यांना तुम्ही बोलवा.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— एक मिनीट, दादा पाटील कुठे आहेत?

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— हा शहर अभियंताचा अभियंताचा आहे, दादा पाटील यांचा प्रश्न नाही. साहेब तुम्ही मिक्स अप करत आहेत. मी शहर अभियंताचा जे १५ ते २० कोटीचे कामे झालेली आहेत. त्या कामांचे आदेश देण्यासाठी सुचना मा. महापौरांनी आपल्याला मागच्या महासभेमध्ये दिली होती.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— कामे झालेली आहेत, पण वर्क ऑर्डर राहिल्या आहेत.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— वर्क ऑर्डर राहिल्या आहेत, त्यांना वर्क ऑर्डर दिल्या नाहीत.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मी पहीलेच सांगितले आहे की, त्यांना तिसरी प्राथमिकता दिली आहे, आपला जो निधी आहे, तो पण बघायला पाहिजे, ज्याचे कामही झाले नाही आणि त्यांना आपल्याला वर्क ऑर्डर द्यायची आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— साहेब त्यांना पेमेंट देण्याची मागणीच नाही.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मी पण पेमेंटचे म्हणत नाही, वर्क ऑर्डरचे म्हणत आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— वर्क ऑर्डरचीच मागणी आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— वर्क ऑर्डर मी त्यांना कशी देणार.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— आपल्याला सुचना दिल्या होत्या आणि आपण मान्य केले होते की, मी देतो.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— साहेब झालेल्या कामांबद्दल करायचे होते, झालेली कामे होती, त्यांचे टेंडरची प्रक्रिया झालेली आहे. वर्क ऑर्डर द्यायची आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— दर आठवड्याला तुमच्याकडे मिटींग होते, दर आठवड्यात तुमच्याकडे लिहीले जाते तात्काळ, ते तात्काळ अजून पर्यंत येत नाही. एक रूपयाची पण ऑर्डर अजून पर्यंत दिले नाही. शहर अभियंताला विचारा की दिले आहे का? जे १५ ते २० कोटीचे आदेश महापौरांनी दिले होते. त्यांची १ रूपयाची ऑर्डर अजून दिली नाही. तुम्ही शहर अभियंता यांना विचारा दोन महिन्यात किती ऑर्डर दिल्या आहेत?

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— आपण एकाच वेळी सर्व गोष्टी करू शकत नाही, आपला बजेट आपल्याला बघायचा आहे. आपण सर्व नगरसेवकांनी, नगरसेवक निधीची मागणी केली आहे. तो मी थांबवून ठेवला होता, आपल्या सगळ्यांच्या आग्रहामुळे, तसेच शहरामध्ये मी बघितले की, काही कामे करणे आवश्यक आहेत. त्यांना मी प्राथमिकता देत आहे आणि जवळ जवळ १३ ते १४ करोडची कामे आम्ही सुरू करणार आहेत.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— साहेब आपण ते १५ ते २० कोटीचे मान्य केले होते.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— नाही ते मी मान्य केले नव्हते.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— मॅडमच्या आणि सर्वांच्या समोर आपण बोलले होते, हे इतिवृत्त बघा तुम्ही. इतिवृत्तामध्ये तुम्ही सांगितलेले आहे, कसे आहे तुम्ही जे बोलता, तेच करत नाहीत साहेब.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— एक मिनिट ज्या ज्या ठेकेदारांचे पेमेंट बाकी आहेत.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— पेमेंटच्याय बाबतीत साहेब मी बोलत नाही.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— इतिवृत्त काढून बघा तुम्ही.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— बघा तुम्ही. मॅडम तुम्ही सांगा ना आम्ही असे सांगितले नव्हते, पेमेंटसाठी आम्ही सांगितले नव्हते. पेमेंटसाठी आम्ही तुमच्याकडे आग्रह धरला नव्हता.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— पहीली गोष्ट म्हणजे मी असे सांगितलेच नाही. दुसरे म्हणजे शासनाचा निर्णय आला आहे जो माझ्या समोर आहे, १९ ऑगस्टचा.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— त्याच्यामध्ये दुसरा निर्णय आहे, त्यामध्ये स्पष्ट सांगितले आहे की, आपण देवू शकतात ३.१, तो मी लक्षपूर्वक वाचला आहे. जो पहीला शासन निर्णय होता, तो भयानक होता. सर्व टेंडर परत करावे लागतील. परंतु हा जो दुसरा निर्णय आला आहे, त्यामध्ये आपण सर्व टेंडर ३.१, १/४ टक्के करून देवू शकतात. १९ जुलैचा जो महापौर मॅडमने बोलले आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मी एक शासनाचा निर्णय सांगत आहे, फक्त तेच कारण नाही. आपला बजेटचे पण कारण आहे, जी कामे झाली आहेत, त्यांना वर्क ऑर्डर देवू शकत नाहीत.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— आम्ही संपुर्ण वर्षभर सांगत आलो आहे, आपण जेव्हापासून आले तेव्हापासून सांगत आहे. आपण ०६/१०/२०१६ ला एक ऑर्डर काढली आहे की, सर्व वर्क ऑर्डर बंद करून टाका. आज स्किूपीपत्र सुध्दा आपण बंद केल्या आहेत आणि मागच्या महासभेमध्ये महापौरांनी आपल्याला सुचना दिली होती, आपण सांगितले होते की, १५ ते २० करोडचे वर्क ऑर्डर देवू.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— असे मी सांगितले नव्हते.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— मग महापौरांनी जी सुचना दिली होती.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— महापौरांनी सुचना दिली होती, ती ठेकेदारांचे जे थकित बिले आहेत. ...

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— नाही नाही, बिलासाठी दिली नव्हती.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— जी कामे झाली होती, त्या बदल फक्त आदेश दिले होते.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— महापौर मॅडमनी सुचना केली असेल परंतु मी माझ्याकडून असे सांगितले नव्हते की, मी कामांना सुरुवात करेल. हे १०० टक्के खरे आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— आमचे हेच म्हणणे आहे की, जे आम्ही सांगतो ते आमचे काम होत नाही.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— याचे मी आपल्याला अर्थशास्त्र समजवतो. दोन मिनिट ज्या गोष्टीसाठी आपल्याकडे निधी आहे, त्या बाबीसाठी आम्ही ठेकेदाराला आश्वासन देवू शकतो की, तुम्ही हे काम एक महीन्याच्या आत जेवढ्या लवकर होईल ते करून द्या त्याचे पेमेंट मी करू शकतो. तर १०० रूपयाची वस्तु आम्हांला १०० रूपयात देईल. त्यांना माहीती आहे की, मी १०० रूपयाचे काम करीत आहे, परंतु बजेटचा प्रोब्लेम आहे, त्याला दोन वर्ष लागणार आहेत, दिड वर्ष लागणार आहेत तर असे वाटते की, ते १०० रूपयाचे कामाच्या जागी ५० रूपयेच खर्च करेल. या सगळ्या गोष्टी आपल्याला विचारात घ्यायच्या आहेत.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— सर मी तुम्हांला एक उदाहरण देतो, आपल्या जवळ जर कोणी नगरसेवक आले की, ३ लाख रूपयाचे काम करायचे आहे. तर आपण बोलतात की, मी साईट पाहणी करेल, जर खरोखर आवश्यक असेल तर करेल. परंतु आपले जे एक अभियंता आहेत, त्यांनी काल एक टेंडर उघडला आहे. त्याचे नाव आहे ग्रीन स्पेस, ग्रीन स्पेस करण्यासाठी १ करोडचा टेंडर उघडले आहे. त्यामध्ये ४ लोकांनी पार्टनरशिप केले होते. त्यामध्ये तीन लोकांना वाटून दिले आहे. एकाचे उघडले आहे, त्यांचे १३ टक्के जास्त आहे. मला आताच माहीती मिळाली आहे की, एक दुसरा आहे, गुबरे कन्स्ट्रक्शन कंपनी त्याचे १६ टक्के आहे. आपल्या टेक्नीकल आधारावर असेच ३०, ३५ लाख रूपये असेच ठेकेदारांना देतात आणि आमचे नगरसेवक २ लाख रूपयेसाठी येतात तर आपण बोलतात की, पैसे नाहीत. सर मी आपल्याला पुराव्यानिशी सांगतो की, गुबरे

कन्स्ट्रक्शन कंपनीने १६ टक्के कमी भरले आहेत. त्यांनी मला सांगितले की, माइयाकडे अनुभव प्रमाणपत्र आहे आणि आपण सर नियम बनवले आहेत, जो जास्त प्रमाणात कमी भरेल त्यांना एक्स्ट्रा परफॉर्मस गॅरेंटी द्यावी लागेल, त्यांच्या नंतर कोणत्या वस्तुवर आपण गॅरेंटी द्यावी लागेल. लावण्यासाठी झाडे आहेत, झाडे लावण्यासाठी कोणते प्रशिक्षण पाहीजे. त्यासाठी असेच लोकांना टेक्नीकली सांगून टाकतात, महापालिकेचा करोडो रूपयांचे नुकसान होते. त्यावेळी या गोष्टींवर लक्ष देत नाहीत. परंतु जेव्हा नगरसेवक आपल्याकडे येतात आणि सांगतात की, गटार बनवायचे आहे. तर आपण सांगतात की, बजेट नाही.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— आपण ज्या ग्रीन प्रोजेक्टच्या बाबतीत सांगत आहेत. त्यामध्ये टेक्नीकली क्वालिफाईड झाले आहे, त्याचेच फाईनान्सीयल बीड खोलले जाते. जो माणूस टेक्नीकली क्वालिफाईड नाही आणि तो जर फुकटमध्ये काम करणार असेल तरीही आम्ही देवू शकत नाही.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— सर मी सांगतो की, टेक्नीकली नाही, त्याला फेवर केले आहे. तो खिलारी कन्स्ट्रक्शन आहे, त्याला फेवर केले आहे. मी सत्यता दाखवून देतो.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— जर झाले असेल तर मी जरूर बघेल.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— सर दुसरी एक गोष्ट सांगतो, जर आपल्याकडे कोणी परफॉर्मस गॅरेंटी भरत नसेल तर आणि जास्त प्रमाणात कमी होते. कमीत कमी जो टेक्नीकल माणूस जास्त भक्कम आहे त्याला जास्त काम द्या. जर १६ टक्के आहे, तर त्याला सांगा की १६ टक्केवरच या. आपण त्यांना जास्त अनामत रक्कम द्या. कमीत कमी महानगरपालिकेचा ३० ते ३५ लाख रूपये फायदा तर होईल.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मी बघतो हे जर चुकीचे असेल तर बघेल.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— महापौर मॅडम आम्ही सभा सुरू होण्याच्या पहिले शहराच्या दोन महत्वाच्या विषयावर चर्चा केली होती. एक पाणी दुसरा वडोल गावचा पुल आणि तिसरा शहरातील अंडर ग्राऊंड ड्रेनेजची गाडी जी प्रभागांमध्ये होती, ती सेंटरलाईज करण्याचा प्रयत्न कोणी केले. ही मनमानी कोण करणार आहे. त्यामुळे शहराच्या लोकांना त्रास होते. याचे उत्तर आम्हांला पाहीजे.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— आज ड्रेनेज गाडीसाठी जेव्हा फोन करतो, तेव्हा सांगितले जाते की, दोन्ही ड्रेनेज गाड्या बंद पडल्या आहेत, मिळणार नाही, चारही प्रभागामध्ये आम्हांला ड्रेनेजची गाडी मिळत नाही.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— हे असे कोण करत आहे, महापौर करतात की, उप महापौर करतात. जर अशी कोणी सिस्टीम बदल करतील तर शहराच्या लोकांना त्रास होत आहे.

सदस्या, श्रीम. मिना सोनेजी:— सर वार्ड ऑफिसर चांगल्या प्रकारे बघत होते.

सदस्या, श्रीम. ज्योती माने:— साहेब ड्रेनेजच्या दोन्ही गाड्या व्हि. टी.सी. ग्राऊंडला ठेवल्या आहेत. फक्त व्हि. टी.सी. ग्राऊंडच्या प्रभागामध्येच समस्या आहेत का? आज बागुल साहेबांच्या येथे एक महीना झाले आहे, सतत कंप्लेट देत आहेत. १५ ते २० दिवसा नंतर त्यांना गाडी मिळाली आहे. एक गाडी प्रभाग समिती क्र. ४ मध्ये तुम्ही का ठेवत नाहीत? टी.सी. ग्राऊंडलाच गाडी आहे, असे सांगतात. गायकवाड आणि कर्मचारी कोणीच कामाचे नाहीत.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— महापौर मॅडम, ड्रेनेजची गाडी वाहन विभागाकडे असते, तिची देखभाल आणि दुरुस्ती वाहन विभाग करते आणि ड्रेनेजच्या गाडीचे सेंटरलाईज केले आहे, तिचे काम पाणी पुरवठा विभाग बघतो आणि पाणी पुरवठा विभाग सांगते की, ती गाडी खराब आहे. तिला दुरुस्त करायचे काम वाहन विभागाचे आहे. वाहन विभाग सांगते की, गाडी बरोबर आहे आणि हे सांगतात की, गाडी बरोबर नाही. हा काय तमाशा लावला आहे.

कार्यकारी अभियंता, श्री. एस. के. सेलवन:— मा. महापौर महोदया, आयुक्त साहेब, उप महापौर साहेब, आणि सन्माननिय सदस्य, अंडर ग्राऊंडसाठी सतत ज्या चोकअपच्या कंप्लेट येतात आहे, त्यासाठी आमच्याकडे पुरेशी

माणसे उपलब्ध नसल्यामुळे, आम्ही बाहेरची तीन माणसे मागविली आहेत. सकाळपासून ८.०० वाजल्या पासून ते दुपारी ४.०० वाजे पर्यंत तक्रार स्विकारण्या करीत गेल्या एक महीन्यापासून ठेवले आहेत. त्यांच्याकडून तक्रारीनुसार गाडी पाठविली जाते. आता पावसाचा कालावधी असल्यामुळे आणि अंडर ग्राऊंड ड्रेनेज पुर्णपणे बंद स्थितीत असल्यामुळे पावसाचे पाणी, गटारामधून येणारे पाणी चेंबरमध्ये सोडल्यामुळे पुढे जाण्याचा मार्ग चोकअप होऊन ड्रेनेजच्या कंफ्लेट सारख्या येत असतात. त्यामुळे पावसाच्या कालावधीमध्ये तक्रारीचे प्रमाण पण वाढलेल्या आहेत आणि ज्या दिवशी आम्ही ड्रेनेजचे चोकअप काढतो, लगेच त्याच दिवशी परत चोकअप होऊन जाते.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— ड्रेनेजच्या गाड्या किती आहेत, सेटींग मशिन आपल्याकडे किती आहेत, बघा हे आपल्यांना जास्त माहिती देण्यासाठी आले आहेत.

कार्यकारी अभियंता, श्री. एस. के. सेलवन:— सर एकुण ५ गाड्या आहेत, एक गाडी नादुरूस्त आहे. बाकी चार गाड्या काही छोटे मोठे दुरूस्ती असेल तर त्या वर्क शॉपला जाऊन दुरूस्ती करून येतात.

या वेळी सदस्य, श्री. विकास पाटील यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— चार गाड्या कुठे आहेत, दाखवा.

कार्यकारी अभियंता, श्री. एस. के. सेलवन:— सध्या वाहन विभागाकडून दिल्या जातात, मागे गॅरेज डिपार्टमेंट कडून.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— सेलवन साहेब, आपण पाणी पुरवठा विभागाचे कार्यकारी अभियंता आहेत. आपल्याला माहित नाहीत की, ड्रेनेजच्या किती गाड्या आहेत. गॅरेजवाला सांगेल की, चालू किती आहेत, बंद किती आहेत, ते नंतर सांगतील. त्याच्या नंतर गाडीची कंफ्लेट आली तर ति तिथे जाते. गाडी काम करते की, नाही, हे कोण बघतो? या गाडीवर आपण जे कॉन्ट्रॅक्ट पध्दतीवर आपण लेबर घेतले आहेत, ते कामे करीत नाहीत. ते कर्मचारी जर चांगल्या पध्दतीने करतील तर आपल्या शहराचे अंडर ग्राऊंड खुप चांगले आहेत आणि ती आपल्या उपयोगी येऊ शकतात. काही जागी खराब झाले असतील परंतु काही अंडर ग्राऊंड ड्रेनेज एम. जी. पी. ने जे सांगितले होते, ते बरोबर आहे. हा माझा अनुभव मी आपल्याला सांगत आहे. आपले जे लेबर आहेत, ते बरोबर काम करीत नाहीत. जातात पाणी खेचतात आणि निघून जातात. नंबर बोलतात की, आम्ही नंतर येतो, गाडी खराब झाली आहे, पाईप खराब झाला, असे काम चालले आहे. जर चांगले काम करणार ना तर अंडर ग्राऊंड ड्रेनेज आज पण आपल्या चांगल्या आहेत. आयुक्त साहेब, याच्यावर लक्ष द्या. अंडर ग्राऊंड ड्रेनेजसाठी नगरसेवकाला भांडावे लागते ती आपल्यासाठी दुदैवाची गोष्ट आहे. आपण त्यांना सांगा काम कसे करायचे.

या वेळी सदस्य, श्री. अरूण आशान यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— किती गाड्या आहेत.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— पंचम कालानीजी आपण आपला प्रस्ताव ठेवा.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— प्रस्ताव कसला ठेवता, शहरामध्ये पाणी येत नाही. एक आयुक्त येतात शहराला दोन वेळा पाणी मिळत होते आणि एक आयुक्त येतात पाणी बंद करतात, टॅकर बंद करतात ही काय मनमानी आहे का? लोकांना त्रास होत आहे, त्याला कोण बघणार. आपण महापौर आहेत, बघणे हे आपले काम आहे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, प्रथम पाण्याचा प्रश्न हा गंभीर प्रश्न आहे. पाण्याचा प्रश्न सोडवण्यासाठी महापौर, मॅडम आपण लक्ष द्यावे, नंतर लक्षवेधी घेण्यात यावी.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— महापौर मॅडम, आपण दोन महीने महासभा घेतली नाही, त्यामुळे आज हे परिणाम आहेत. आयुक्त साहेब, नगरवेवकांना भेटण्यासाठी वेळ देत नाहीत, त्याचे हे परिणाम आहेत. संपुर्ण शहरामध्ये पाण्याचे तर सोडा, साफसफाई आरोग्याची व्यवस्था एकदम खराब झाली आहे. आमच्या वार्डामध्ये १० लोकांना डेंग्युची लागण झाली आहे.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:— ड्रेनेजची लाईन व्यवस्थित साफ झाली तरच स्वच्छता अभियान झाले असे वाटते. ड्रेनेजच्या लाईन एवढ्या चोकअप आहेत की, त्या दुस-या दिवशी परत भरतात. हे त्यांना माहीती आहे. तर त्याच्यावर उपाययोजना त्यांनीच करायला पाहिजेत. की नगरसेवक करतील का? आमचा निधी दयायला तयार आहेत, तरी त्याच्यावर उपाययोजना होत नाहीत. आम्ही निधी त्याच्यासाठीच मागतो की, ड्रेनेजच्या पुर्ण लाईन व्यवस्थित करण्यासाठी त्यांना आम्ही उपाय देतो आज जर ही ड्रेनेजची लाईन चोकअप झाली ती उदया परत होते. त्याच्यावर प्रथम उपाययोजना काढण्यासाठी सांगतो. रोज उगाच बोलवत नाही. तुम्ही उपाययोजना करा, आमचा सगळा निधी ड्रेनेजच्या लाईनसाठी वापरतो. आम्हांला ड्रेनेजच्याय लाईन टाकून द्या. ड्रेनेजच्या लाईन साफ झाल्या शिवाय स्वच्छता अभियान राबवले जात नाही. पाणी व्यवस्थित वितरण होत नाही, त्यांनाच स्वच्छता दिली आहे. तुम्ही आम्हांला एक एक प्रश्नांची उत्तरे द्या. सकाळी आम्ही ११.०० वाजता स्वच्छता अभियान राबवले. आम्ही इकडून व्हॉटस अपवर मॅसेज पाठवतो, तिकडून दुसरा मॅसेज येतो की, गटारे भरलेली आहेत, साफसफाईसाठी झाडू घेऊन या. हे उत्तर आम्ही तिकडूनच ऐकत असतो. हे चांगले आहे का?

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— मा. महापौर मॅडम, आम्ही निवडणूकीच्या वेळी जेव्हा उल्हासनगरच्या जनतेला वचन दिले होते की, आय.ए. एस. अधिकारी या शहराला मिळाले आहेत. आता आमची चांगली कामे होतील, आम्हांला पाणी मिळेल, शहरातील रस्ते चांगले होतील. परंतु हे सर्व उलट झाले आहे. गटारे भरलेली आहेत, शौचालय नाहीत, काही शौचालय तुटलेली आहेत. सर्व उलट झाले आहे. पहीले आय. ए.एस. अधिकारी नव्हते, ते चांगले काम करीत होते, तेव्हा पाणी मिळत होते. उल्हासनगर शहराला आय. ए.एस. अधिकारी मिळून काय फायदा आहे?

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:— सेलवन साहेब तुम्हांला खरेच त्रास होत असेल, परंतु शहरात पाणी व्यवस्थितरित्या द्या.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौरजी आता पाण्याची एवढी समस्या आहे की, पाणी आल्या नंतर लाईट पण जाते. एवढे प्रॉब्लेम आहे की, पाणी मिळतच नाही आणि टॅकर पण बंद आहे. झोपडपट्टी भागामध्ये आम्ही लोकांना पाणी कसे देणार. याची प्रथम सुचना द्या. महापौर मॅडम या विषयी जरा विचार करा.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:— सेलवन साहेबाचे मॅसेज मिळाला आहे, शटडाऊन रात्री १२.०० नंतर वीस तासांचे आहे. पुर्ण महीनाभर एकच मॅसेज असतो, गुरुवारी आणि शुक्रवारी नंतर आठवडाभर नसतो की, चार तास पाणी लेट येणार आहे, टाकी भरली नाही, एम.एल.डी. पाणी कमी झाले आहे, हे काही तरीच कारण आहे. मग त्या नंतर आम्हीच फोन करायचे, शुक्रवारचा मॅसेज बरोबर येतो. २० तासांचे शटडाऊन झालेले आहे, हा मॅसेज सगळ्यांना येतो ते मी मान्य करातो. सेलवन साहेबांचा मॅसेज पहीला येतो. २० तासांचे शटडाऊन आहे, शुक्रवार पर्यंत, परंतु शनिवार पासून यासाठी काय उपाययोजना करणार. ते तुम्ही लगेच मॅसेज द्या. तुमच्या हाताखाली चार अधिकारी दिले आहेत, वानखेडे वैगेरे सगळ्यांना लाईनमध्ये उभे करा १ ते ४ तुम्ही पाण्याचे पहीले करा. नंतर ड्रेनेजवर चर्चा करा. ड्रेनेजचे आम्ही केले होते, सर्व प्रभाग समितीमध्ये लाईनमध्ये लावले होते. कशाला स्वतःला ओढून घेत आहेत. सर्व अधिका-यांना सांगा की, पहीले पाणी आम्ही व्यवस्थित करतो, नंतर ड्रेनेजचे हातात घेईल. नाही आपण कार्यक्षम नाहीत.

सदस्या, श्रीम. शुभागीनी बहेनवाल:— मा. महापौर, पाण्याचा प्रश्न खुप गंभीर आहेत. यावरील समस्या सोडविल्याच पाहिजेत. जर आपल्या उल्हासनगरमध्ये पाणीच देत नाही, तर महानगरपालिकेचा काहीही अर्थ नाही, टाळा लावायला पाहिजे आणि जेव्हा सकाळी पाणी येते, तेव्हाच त्यांना कोणी सांगते का? लगेच तिकडे लाईट बंद होते. लोकांना पाणी मिळण हे गरजेचे आहे, तेही पाणी आपण पुरवू शकत नाही.

सदस्या, श्रीम. राजश्री चौधरी:— सेलवन साहेब आता तुमचा फोन चालू आहे का बंद आहे, त्याचे उत्तर द्या. कारण तुम्हांला कधीही फोन केला तर तुम्ही उचलत नाही.

कार्यकारी अभियंता, श्री. एस. के. सेलवन:— मॅडम माझा फोन सतत चालू असतो.

सदस्या, श्रीम. राजश्री चौधरी:— चालू असतो पण मग उचलत का नाही? आम्ही का असेच फोन करतो का? आम्ही सकाळी उठल्यापासून एकच काम करतो की, साहेब आज पाणी नाही. फक्त आम्हांला ड्रेनेजचेच काम आहे, हेच काम करायचे का? हे काम स्वच्छता निरीक्षक यांचे काम आहे, ते फोन करतात तुम्ही फोन उचलत नाहीत. मुकादमाचे काम आहे, आम्हीच सारखे सारखे फोन करायचे की, आम्हांला गाडया पाठवत जा, हे काम आमचे आहे का? तेवढेच सांगा. एकतर त्यांचे फोन नंबर नाहीत, तुम्हांला फोन करायला लागतो, तुम्ही फोन उचलत नाहीत. १५ ते २० दिवसांनी गाडी मिळणार तो पर्यंत ड्रेनेज बाहेर पुर्ण वाहते ते तुम्ही बघा आणि तुम्ही उपाययोजना काय करतात. तुम्हीच आम्हांला करून द्या, आम्हांला निधी दिला आहे. आम्ही कामे कशी करायची, निधी नाही, काही नाही सात महीने झालेत निवडून आलो आहे, आम्ही प्रभागामध्ये जाऊ शकत नाही. कामे नाहीत, तुम्ही का करत नाहीत?

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौर मॅडम जरा बघा, या सभागृहामध्ये माजी महापौर बोलत आहेत की, या साईडला पाणी नाही, त्या साईडला पाणी जास्त आहे, असे आम्हांला वाटते त्यासाठी काही तरी करा. पाणी येत असतांना लाईट नसते. हे निदर्शनास आणून द्यायला पाहिजे. पाण्याचा एवढा गंभीर प्रश्न असतांना सुध्दा तुम्ही पाण्याचा प्रश्न सोडवत नाहीत. बाकी विषय महासभा घेतांना तुम्ही पुढे अप्रेशित होतात. प्रथम लोकांना पाणी कसे देणार हे पहीले सांगा.

सदस्या, श्रीम. राजश्री चौधरी:— प्रथम ड्रेनेजचा आणि पाण्याचा प्रश्न सोडवा नंतर महासभा पुढे चालवा.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय सदस्या,.....

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— कॅम्प १ नंबरमध्ये, २ नंबरमध्ये आणि ३ नंबरमध्ये भरपूर पाणी आहे.

सदस्या, श्रीम. राजश्री चौधरी:— पाणी नाही, साहेब आम्हांला सुध्दा पाणी नाही, आम्हांला कोणार्कचे पाणी तीन दिवसांनी मिळते. फक्त १५ मिनीटांसाठी पाणी येते आम्ही काय करणार?

सदस्य, श्री. सुमित सोनकांबळे:— महापौर मॅडम, जेव्हा अधिका—यांना फोन केला जातो, तेव्हा आम्हांला उडवाउडवीची एकच उत्तर मिळते की, एम.आय.डी.सी. ची पाईप लाईन तुटलेली आहे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— आपण सगळे बोला, नाही तर मी बोलू का?

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— आमचे बोलणे होऊ द्या, नंतर आपण बोला. मॅडम आम्हांला ज्या समस्या आहेत, त्या आम्ही आपल्याला सांगू तेव्हाच आपण बोलणार ना?

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— आपण माझे एक म्हणणे ऐकून घ्या, सभागृहाची जी वेळ आहे ती बहुमुल्य आहे. आपण एक एक करून बोलाल तर आपल्या ज्या पण समस्या असतील त्या मला समजतील. आपण एकजण जन इकडून बोलतात, एक तिकडून बोलतात दहा जन उभे आहेत, मलाच समजत नाही तर अधिका—यांना काय समजेल? एक एक करून बोलाल तर सगळ्यांना बोलायला मिळेल.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— मा. महापौरजी दोन महीन्यापासून महासभा झाली नाही. जर आज सभागृहामध्ये बघितले तर आज शहराची स्थिती खराब आहे. साफसफाईचा बोजवारा उडाला आहे. डेंग्युचे रूग्ण संपुर्ण शहरामध्ये पसरले आहेत. माझ्या प्रभागामध्ये जर आपण बघितले तर एक, दिड महीन्यामध्ये कमीत कमी डेंग्युचे १० रूग्ण सापडले आहेत. हा साफसफाईचा बोजवारा मी परत परत रिझवानी साहेबांना पण सांगितले होते. परंतु त्यांच्या जवळ कोणताही रेकॉर्ड नाही. अशा परिस्थितीमध्ये जेव्हा पाण्याचा मुद्दा येतो, पाण्यासाठी कोणार्क कंपनीने ३०० करोडची योजना बनवली आहे, ती पुर्णपणे अंमलबजावणी झालेली नाही. कोणार्कच्या पाईप लाईनचे कनेक्शन मिळत नाही आणि जुन्या लाईन बंद करत आहेत. न विचारता कधी पण लाईन बंद करीत आहेत, कधी पण चालू करीत आहेत. त्याचे कोणतेही वेळापत्रक नाही, लोकांनी जायचे कुठे, महासभा दोन—दोन महीन्या नंतर होते. आयुक्त साहेब १५, १५ दिवस नगरसेवकांना भेटत नाहीत. त्यामुळे आम्ही काय करायला पाहिजे. आज शहरामध्ये, माझ्या प्रभागामध्ये पण जाऊन बघा की, डेंग्युचे १० ते १५ रूग्ण आज पण आहेत. सगळे लोक काय करत आहेत? आम्ही लोक कोणाशी बोलणार. जर पाण्याच्या समस्या सोडवण्यासाठी काही

उपाययोजना होत नसतील तर आम्ही लोकांनी काय करायला पाहीजे. तर काय उपाययोजना करणार आहेत? कोणार्कच्या लाईनचे आपण काय करणार आहेत? कोणार्कने ३०० करोड रूपये वाया घालवले आहेत. ते पैसे कुठे गेले, कोणार्क कंपनीवर पण चौकशी लावली पाहीजे.

सदस्या, श्रीम. सुरेखा आव्हाड:- मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, ज्या लोकांनी आम्हांला लोकप्रतिनिधी म्हणून निवडून दिले आहे, ते आम्हांला रोज येऊन जाव विचारतात की, आमच्या पाण्याच्या समस्या कधी सुटणार, ते मोर्चा घेऊन आमच्या घरी येतात, त्यांना आम्ही काय सांगायचे? हे कृपया आजच्या सभेमध्ये आम्हांला सांगावे.

सदस्या, श्रीम. राजश्री चौधरी:- या प्रश्नांचे उत्तर महापौर मॅडम तुम्ही दयावे. कारण की, शहराच्या प्रथम नागरीक तुम्ही आहेत. शहर आपले आहे, आपल शहर सुंदर कसे रहावे. त्याच्यासाठी महापौर उत्तर देतील. आम्ही पण उत्तरे दिली आहेत.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:- मा. महापौर, आयुक्त साहेब, मा. उप महापौर, संपुर्ण सभागृहाचे जे आजचे मत आहे, संपुर्ण सभागृहामध्ये मला वाटत नाही की, असे एकही सदस्य नसतील की, त्यांच्या वार्डामध्ये पाण्याची समस्या आणि अंडर ग्राऊंड ड्रेनेजची समस्या आहेत. जर कोणाला सांगायचे असेल की आम्हांला अंडर ग्राऊंड ड्रेनेजची गाडी प्रभागानुसार द्या आणि कोणी तरी परत सांगतात की, सेंट्रलाईज करा. याचे हे मुख्य कारण आहे. मला नाही वाटत की, अंडर ग्राऊंड ड्रेनेजची गाडी प्रभागानुसार ठेवा नाही तर सेंट्रलाईज ठेवा फक्त लोकांचे काम झाले पाहीजे. एक हप्ता, पंधरा दिवस गाड्या जर बंद पडत असतील तर प्रभागानुसार करा, ४ नंबर प्रभागामध्ये गाडी ठेवली, ती बंद पडल्या नंतर त्यांचे काम होणार नाही. तेव्हा परत बोलतील की, सेंट्रलाईज करा. त्याचे उद्देश हा असला पाहीजे की, आपल्या गाड्या व्यवस्थित असायला पाहीजे. सेंटर लाईज करा किंवा प्रभागानुसार ठेवा हे आपले कर्तव्य आहे.

सदस्य, श्री. सुरेंद्र सावंत:- पहीले पाण्याच्या विषयावर बोला, ड्रेनेजच्या विषयावर नंतर बोला, तो नंतर घेऊ. तीन तीन दिवस पाणी येत नाही. बारवी धरण पुर्ण भरलेले आहे. मग पाणी गेले कुठे, ५० एम.एल.डी., ६० एम.एल.डी. कुठे गेले पाणी?

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:- अंडर ग्राऊंड ड्रेनेजचे आणि पाणी पुरवठा हे दोन्ही विषय आवश्यक आहेत, मी दोन्ही घेत आहे. अंडर ग्राऊंड ड्रेनेजची गाडी कसे पण चालवा परंतु लोकांच्या समस्या एक दिवसात सुटल्या पाहीजेत. कारण की हा असा विषय आहे की, त्यामुळे शहरात कचरा पसरला जातो, आपल्याकडे १९९७ मध्ये त्यावेळी रमेश चव्हाण पण माझ्या बरोबर होते, आणि काही सदस्य पण होते. संपुर्ण शहरामध्ये त्यावेळी अंडर ग्राऊंड ड्रेनेजची एकच गाडी होती. तरीही कुठलेही काम प्रलंबित रहात नव्हते. आज पाच गाड्या असून सुध्दा आपण सांगतात की, गाड्या खराब आहेत, त्या बंद पडल्या आहेत आणि आमचे काम होत नाही, ही दुर्दैवाची गोष्ट आहे. पाणी पुरवठ्याचा विषय आमच्या बोडारे मॅडम आणि काही सदस्यांनी चर्चा केली आहे. पाण्याची आज एवढी समस्या आहे की, कोणार्कने पाच वर्ष पहीले प्रकल्प चालू केला आहे. आम्ही त्याला ३०० करोड वरून अडीचशे करोडवर आणले, आज ६० करोडचे काम अजून बाकी आहे. ठिक आहे, ६० करोडचा एस्टीमेट बनले नाही, तर तो कधी पुर्ण होणार आहे. आज आपण दोन प्रकारे पाणी देतो, यामध्ये जुनी लाईन आहेत, त्यामध्ये ४० टक्के लिकेज आहेत. त्यामुळे किलोस्करचे रिपोर्ट आले आणि सांगितले गेले की, पाण्याच्या टाक्या भरल्या जातील आणि टाकीमधून पाणी देणार आहे. त्या पाण्याला प्रेशर असेल त्यामुळे मोटर लावण्याची आवश्यकता नाही. परंतु असा एकही दिवस आले नाही की, लोकांना मोटर लावण्याची आवश्यकता भासली नाही. आज सगळेच सदस्य सांगत आहेत की, आज आपण शहराच्या समस्या सोडवण्यासाठी सगळेच एकत्र बसले आहेत. कोणार्कचे प्रोजेक्ट केव्हा पुर्ण होणार आहे, एस्टीमेट बनवायचे बाकी आहे, आपण अमृत योजना आणून जो पर्यंत आपण हा प्रोजेक्ट पुर्ण होत नाही, लोकांना दोन प्रकारे पाणी मिळत नाही. एक जुन्या लाईनद्वारे आणि एक निळ्या लाईनद्वारे काही ठिकाणी दोन्ही लाईनला पाणी आहे आणि काही ठिकाणी दोन्ही लाईनला पाणी नाही. पाण्याचा प्रेशर आणि दाब बरोबर नाही. पाण्याच्या या विषया बरोबर सरकारी शौचालया पण विषय निघाला आहे. आज स्वच्छ भारत मिशनच्या अंतर्गत सरकारी शौचालयाच्या आपण मागे नाही. आपण त्वरीत आदेश देतात. सभागृहातील सदस्यांनी विषय आणला होता की, महीलांचे शौचालय तुटले आहे. मी आयुक्त साहेबांना निवेदन करतो की, आपण कामावर त्वरीत लक्ष देतात, परंतु आपल्या मार्गदर्शना खाली

अधिकारी/कर्मचारी आहेत ते व्यवस्थित काम करीत नाही. आपण स्वतः एकटे शहराच्या फायदयासाठी काम करीत असाल तर ते काम व्यवस्थित होणार नाही. कारण जो पर्यंत आपली टीम आपल्याला सहकार्य करीत नाही. अंडर ग्राऊंड ड्रेनेज आणि पाणी पुरवठा या बाबतीत संपुर्ण शहरामध्ये मोठया प्रमाणात समस्या आहेत. आपण परत परत सेंट्रलाईज करा, प्रभागानुसार करा त्यामुळे कामे व्यवस्थित होत नाहीत. जर एका वार्डची गाडी खराब होईल तेव्हा आपण परत बोलणार की, सेंट्रलाईज करा. फक्त आमची कामे झाली पाहीजेत. मी आपल्याला निवेदन करतो की, आमचे जेवढे पण सदस्य आहेत, जे पाण्यासाठी ओरडत आहेत, उल्हासनगर शहरामध्ये याच्या पहिले दोन दिवस, तीन दिवस पाणी मिळत होते. त्यावेळी आमच्या शहरातील नागरीक चांगले होते आणि त्यांनी आम्हांला सहकार्य केले. त्यावेळी आपण सगळ्यांनी मिळून शहराध्ये बोरींग काढण्यात आल्या. आज पाऊस भरपूर पडला आहे, धरणामध्ये पाणी आहे, नदीमध्ये पाणी आहे. तरी सुध्दा शहरामध्ये पाणी कमी येत आहे. मी आपल्याला निवेदन करतो की, आपण अंडर ग्राऊंड ड्रेनेजच्या सुविधा कशाही प्रकारे देण्यात यावे. आमच्या कॅम्प्लेट २४ तासात ४८ तासात सुटल्या पाहीजेत आणि पाण्याच्या ज्या समस्या आहेत, त्यासाठी पाणी पुरवठा विभागाच्या अधिका-यांना बरोबर घेऊन ही समस्या सोडविण्यात यावी. मी आपल्याला विनंती करतो की, सभागृहामध्ये ज्या ज्या सदस्यांनी पाण्याच्या बाबतीत आवाज उठवला आहे, त्यांची एक मिटींग घेऊन पाण्याची समस्या सोडविण्यासाठी प्राधान्य द्यावे.

या वेळी सदस्य, श्री. सुरेंद्र सावंत सभागृहातून बाहेर गेले.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:- पाण्याच्या समस्यांसाठी आपण प्रत्येक सोमवारी भेटत होतो. मला वाटते की, अर्ध्या पेक्षा जास्त पाण्याच्या समस्या सोडवण्यात आल्या आहेत. पाण्याची समस्या सोडवण्यासाठी बजेटची किंवा इतर कोणतीही अडचण नाही. पाण्याच्या समस्या आहेत, यामध्ये बजेटची कोणतीही कारणे सांगितली नाही, कोणी पण सांगू शकतो. दुसरी गोष्ट म्हणजे आपण पाणी वितरणची जी पध्दत बनवली आहे. ती अशी बनवली आहे की, दुस-या शहरामध्ये आपण बघितले की, त्यांचे नेटवर्क हाईड्रालिक जी सिस्टम आहे, ती एक कंट्रोलवर प्रॉपरली १ लाख किंवा त्या पेक्षा जास्त लोकांना पाणी देतात आणि आपल्या इथे एक पॅनलवर १० हजार लोकांना पाणी दिले जाते. पहिले ५०० लोकांना पाणी दिले जाते आणि नंतर त्यांचे पाणी कमी करून, बंद करून नंतरच्या ५०० लोकांना परत पाणी द्यावे लागते. असे काही ठिकाणी आम्ही ठरवले आहे की, कोणत्याही ठिकाणी १ तासाच्या जास्त पाणी देवू नका. परंतु माझ्या लक्षात आले आहे की, काही ठिकाणी ८, ८ तास पाणी चालू असते. ते तुम्हांला सुध्दा माहीत असेल परंतु कोणी कबुल करणार नाही. आठ तास शहरामध्ये पाणी चालू असते. ही जी पध्दत आपण बनवली आहे, त्या पध्दतीनुसार काम करायचे आहे. याच्यामध्ये दोष फक्त मनुष्य बळाचा नाही. आपण जी सिस्टम बनवली आहे, कनफॉम केले आहे की, २५० करोड रूपये खर्च केल्या नंतर पण आपण प्रॉपरली अभ्यास केला नाही साईटीफिकली त्या लेवलवर एवढी लाख लोकसंख्या आहे आणि एवढ्या स्केअर किलो मिटरच्या डिसाईड करायला पाहीजे होते की त्याचे कंट्रोल कमीत कमी राहिले पाहीजे होते. असे नेटवर्क आपण बनवून ठेवायला पाहीजे होते तसे आपण केले नाही. मुलभुत कारण हे आहे. एक माणूस, एक वॉलमन आहे, तो कमीत कमी एरिया कव्हर करतो. त्याने प्रॉपरली बंद केले तर बंदच राहिले पाहीजे आणि चालू केले तर चालूच राहिले पाहीजे. अशा प्रकारे होत नाही. दुसरी गोष्ट ही आहे की, आपल्या इथे लिकेज भरपूर आहेत. चौथे कारण आहे की, एम. आय.डी.सी. वर अवलंबून आहेत, एम. आय.डी.सी. चे जे काही फॉल्ट होत असतील, तर आम्ही तेथील अभियंता यांना सुध्दा प्रत्येक सोमवारी इथे बोलवण्यासाठी आदेश दिले आहेत. तर त्याचे थोडे फार परिणाम दिसून येत आहेत. पाणी प्रेशरने येत आहे. एम. आय.डी.सी. चे पण कधी मोटर खराब होतात तर कधी पाईप लाईनमध्ये बिघाड होते, कधी वरतून पाणी इरीगेशन डिपार्टमेंटचे प्रॉब्लेम असतात. याच्यामध्ये ज्या अडचणी आहेत, त्या आपल्याला फेस करायच्या आहेत, दुसरा कुठलाही उपाय नाही. परंतु जे लिकेजचे प्रॉब्लेम आहेत, एम. आय.डी.सी. कडून आपल्याला जे पाणी येते त्यानुसार १४० कधी कधी १४५ एम.एल.डी. आपल्याला रोज पाणी मिळत आहे. त्यांच्याकडून पाणी सोडल्या नंतरही आपल्याकडे जे लिकेज आहेत, आम्ही मिटर बसवण्यासाठी परवानगी दिली आहे. त्यासाठी १२५ करोड रूपये त्यांच्या जवळ जमा केले आहेत. त्याच्या नंतर आपल्याला जे पाणी येणार आहे, तो आपल्या किती मिळत आहे, १४५ एम.एल.डी. मध्ये आपल्याला १० ते २० एम.एल.डी. वाढवावे लागेल. तेव्हा आपल्याला १४५ एम.एल.डी. चे हिशोब द्यावे

लागेल. जर पाणी वाढवले तर आपल्याला जास्त प्रमाणात पाणी मिळू शकते. परंतु जी मुलभूत कारणे आहेत, ते लोकल लेवलवर हॅन्डल होत नाहीत आणि आपल्या अपेक्षा पण जास्त आहेत, हे पण एक कारण आहे. लोकांना वाटते की, आम्हांला पहीले दोन वेळा पाणी मिळत होते, आता दोन वेळा पाणी का मिळत नाही? तर शहरामध्ये जर दोन वेळा पाणी मिळते तर प्रत्येक घरामध्ये दोन वेळा पाणी मिळाले पाहीजे. मी पाणी बंद करायचे हेच कारण आहे. असे पण नाही की, शहरामध्ये टॅक्स सिस्टम एकाच फार्मुलामुळे बनली आहे. तर एका ठिकाणी दोन वेळा पाणी आणि दुस-या ठिकाणी एक वेळा पण पाणी तर पाण्याचे वितरण व्यवस्थित होणे आवश्यक आहे. लोकांना सवय पडली आहे की, एका ठिकाणी भरपुर जेवण खाण्याची आणि काही ठिकाणी लोक उपाशी रहात आहेत. त्यासाठी यामध्ये फेर बदल करणे आवश्यक होते, ते मी केले आहे. जर दोन वेळा पाणी द्यायचे आहे तर आपल्याला सगळ्या ठिकाणी देण्यासाठी आपली तेवढी क्षमता असली पाहीजे. हेच कारण आहे. त्याच्या पेक्षा स्थानिक समस्या असतील तर आपण कधी पण माइयाकडे पाण्यासाठी येऊ शकतात. त्यासाठी सोमवारीच यायला पाहीजे असे नाही. पाण्यासाठी आपण कधी पण माइयाकडे येऊ शकतात किंवा फोनवर बोलू शकतात आणि आमच्या अधिका-यांना पण सुट मिळते की, साहेब फक्त सोमवारीच पाण्याच्या समस्याबाबत विचारतात. मी सगळ्यां समोर सांगतो की, पाण्यासाठी मी कधी पण जबाबदारीने इथे बसलो आहे.

या वेळी सदस्य, श्री. सुरेंद्र सावंत यांनी पुन्हा सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— आयुक्त साहेब, तुम्ही बोलताहेत ठिक आहे. अगोदर ८, ८ तास पाणी मिळत होते. परंतु आता कपात केल्यामुळे पाणी नाही. आता आम्हांला ४ नंबर आणि ५ नंबरची लोक बोलतात की आम्हांला फक्त १ तास पाणी द्या पण सलग द्या. पुर्वी होते ८ तास होते.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— याच्यामध्ये दुसरे कारण प्रेशरचा आहे, पालवेला प्रेशरचा विषय परत परत होत आहे. त्यांना मी मिटींगमध्ये पण सांगितले आहे की, कमीत कमी २ के.जी. प्रेशर द्यायला पाहीजे. परंतु प्रत्येक वेळी प्रेशर डाऊन होत आहे. आपल्याला कॉन्टीटी मिळते पण त्यामुळे टाकी पुर्ण भरत नाही आणि संपुर्ण भागामध्ये पाणी मिळत नाही. ह्या ज्या गोष्टी आहेत, त्यामध्ये एम. आय. डी.सी. मेन आहे, त्यांच्या प्रेशरच्या.....

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— ठिक आहे, आमची सगळ्यांची तुम्हाला विनंती आहे, तुम्ही आम्हांला ४ नंबर व ५ नंबरमध्ये फक्त फक्त १ तास पाणी द्या, पण रोज द्या.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— माझा पण उद्देश तोच आहे, प्रत्येक घरामध्ये रोज जे काही ४५ एम.एल.डी. महीन्याचे आहे, शुक्रवारी पण मी त्यांना सांगितले आहे की, तुम्ही शडाऊन बंद करा. पण त्याच्यामध्ये त्यांना अडचणी आहेत, कळंबोली आणि तिकडे खाली जे पाणी जाते त्यामुळे त्यांना प्रत्येक वेळेस शडाऊन करावेच लागते.

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— अधिकारी आम्हांला तेच उत्तरे देतात की, मिरा भाईदरला, किंवा मुंबईला पाणी जाते, त्याच्यामुळे आपल्याला प्रेशरनी पाणी मिळत नाही.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चोधरी:— आताच सभागृह नेता यांनी सांगितले की, पहीले पाण्याच्या खुपच समस्या होत्या, त्यामुळे आम्ही बोरींग लावल्या आणि लोकांना पाणी देण्यात आले. आता धरणामध्ये पाणी आहे, नदीमध्ये पाणी आहे, तरीह पाणी मिळत नाही. जी सिस्टम होती, तेव्हा लोकांना दोन वेळा पाणी मिळत होते, काही लोकांना दोन वेळा मिळत होते, काही लोकांना एक वेळा पाणी मिळत होते, असे आयुक्त साहेबांनी सांगितले आहे. आम्ही कोणाला थांबवले नाही, आयुक्त साहेबांना पण कारवाई करण्यासाठी आम्ही थांबवले नाही. परंतु पाणी द्या ज्यांना दोन वेळा पाणी मिळत नव्हते, त्यांना पण दोन वेळा पाणी द्या. आम्ही असे सांगितले नाही की, यांना पाणी द्या आणि तिकडच्यांना पाणी देवू नका? याच्या पहीले जे आयुक्त होते, तेव्हा एवढ्या तक्रारी नव्हत्या. आपण सिस्टम बदली केली, परंतु पाण्याची समस्या कमी झाली का? नाही समस्या तशीच आहे. त्यामुळे सिस्टम बदली करून त्याचा फायदा काय झाला? महानगरपालिका क्षेत्रात राहणा-या लोकांना पाणी मिळत नाही. त्यांच्यासाठी सिस्टम बदली करू शकतात, तर बदली करा. एम.आय.डी.सी. पाणी देत नाही. एम.आय.डी.सी. ला आपण सांगितले आहे की, एवढे पाणी आपल्याला भरपुर आहे, आम्हांला जास्त पाण्याची गरज नाही.

त्यामुळे आम्हांला पाणी मिळत नाही. पहीले आयुक्त होते, तेव्हा भरपूर पाणी मिळत होते. त्यावेळी एवढी समस्या नव्हती, आता समस्या का वाढल्या आहेत?

या वेळी सदस्या, श्रीमती पुजाकौर लबाना यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मी खुलासा करतो की, पहीले जे पाणी मिळत होते, त्यामध्ये कोणतीही कपात केलेली नाही. पाणी फिरवले आहे, कॅम्प नं. १, २, ३ मध्ये जे पाणी दोन वेळा मिळत होते, त्यामधून १० ते १५ एम.एल.डी. थोडासा पाणी पालवेमध्ये वितरीत केले आहे. ही मी आठ महीन्यापुर्वीची गोष्ट सांगत आहे. एकुण आपल्याला १४५ एम.एल.डी. पाणी पालवे वरून मिळते. कॅम्प नं. १, २, ३ चे मी सांगतो. पालवेचे ३५ एम.एल.डी. च्या पुढे येते.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— मा. महापौरजी, एक महत्वाचा विषय सांगतो.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय सदस्य, मी आपल्याला निवेदन करते की, आयुक्त बोलत आहेत, तरी आपण कृपया करून त्यांचे ऐका, आपण नंतर बोलू शकता पहीले आयुक्तांना चर्चा करू द्या.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— आयुक्त साहेब बसले त्या नंतर मी उठलो. मा. महापौरजी, आयुक्त साहेब, काय आहे माहीत आहे का, जेव्हा आपण पाणी १६० एम.एल.डी. घेत होतो. १६० एम.एल.डी. जेव्हा आपल्या शहरासाठी घेत होतो. मागचा रेकॉर्ड असेल सेलवन साहेब सांगतील कधी कधी १६० एम.एल.डी. च्या जास्त मिळत होते. त्यावेळी पण आपण तेवढेच पैसे देत होतो आणि आजही आपण तेवढेच पैसे देत आहे. पाणी कमी केले तेच अधिकारी आहेत, पाणी कमी केले आपण पण त्यांनी आपल्याकडून पैसे घ्यायचे कमी केले नाही. माझ्या माहीती प्रमाणे पैसे कमी केले नाहीत. कारण की, सेलवन साहेब आपण जे १६० एम.एल.डी. चे पैसे देत होतो, मला वाटते की ३२५ कोटी आपण देत होतो. पैसे कमी केले आहेत का? नक्की काय? पाणी कमी केले आहे. आपण पाणी किती घेत होतो. मागच्या वर्षीच्या कपातीच्या अगोदर किती पाणी घेत होतो.

कार्यकारी अभियंता, श्री. एस. के. सेलवन:— सर ३५ ते ४० लाख रूपये कमी केले आहेत, कमी झालेले आहेत सर, एम.आय.डी.सी. जास्त बिल आकारत होते.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— नाही नाही पाणी कमी केले आहे, म्हणून कमी करित आहेत की, चुकीचे बिल घेत होते, म्हणून कमी केले आहे. नेमक काय आहे?

कार्यकारी अभियंता, श्री. एस. के. सेलवन:— पहीले १६० चे बिल करित होतो, त्या नंतर १४५ साधारण करत आहे, त्यामुळे ३५ लाख रूपये कमी झाले आहेत.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— म्हणजे याचा अर्थ १५ एम.एल.डी. कमी केले आहे, बरोबर आहे आणि ते कमी पैसे कधी पासून घेतात आणि कमी कधी पासून केले आहे. ते तुम्हांला तोंडी माहीती पाहीजे ना? कारण की, काय आहे, आम्ही भांडत आहे, पण आमच्या भांडणाला अर्थच नाही असे मला वाटते आम्हीच पाणी कमी केले आहे. १६० एम.एल.डी. चे आमच्याकडे भरपूर पाणी आहे. मागचे आपण त्या लोकसंख्येच्या आधारावर करतो. खरे तर आपली गळती दोन्ही लाईन चालू असणे जसे आयुक्त साहेब सांगतात आणि गल्या दिड वर्ष झाले आहे. दिड कसे जानेवारी, फेब्रुवारीला दोन वर्ष झाले आहेत. दोन वर्ष झाली एक दिवसाआड, दोन दिवसाआड कॅम्प नं. ४, आणि कॅम्प नं. ५ वरून पाणी आम्ही घेत आहे. जे ५० एम.एल.डी. आहे. तिथून यायचे आणि ते रेग्युलर चालायचे कॅम्प नं. ४, आणि कॅम्प नं. ५ मध्ये ते कमी केले आणि शहाडचे डायवड केले म्हणतात. १५ एम.एल.डी. कमी केले आहे, त्याचा प्रभाव शहरावर तर पडणारच आणि आपले वाटप क्लियर झाले नाही. नगरसेवकांच्या भावना लक्षात घ्या. पाणी तुम्ही कितीही कोणालाही द्या, आमचे काही म्हणणे नाही. कमीत कमी १ तास तरी माणसाला प्रेशरने पाणी मिळाले पाहीजे. प्रत्येकाला सलग मिळायला पाहीजे. शुक्रवारी बंद असेल हरकत नाही, बंद असेल एक दिवस बंद असेल तर कुठलाही नगरसेवक ओरडणार नाही. दुस-या दिवशी तर त्यांना मिळायला पाहीजे. या सिस्टमला कधीची अपडेट होती. आता हे मिटरचे पैसे आपण भरले आहेत, कधी मिटर आणणार लावणार, मला वाटते की, तीन चार महीना तरी ती लोक घेणार मला वाटते की दोन महीने

म्हणजे डिसेंबर, नोव्हेंबर पर्यंत वाट बघावी लागणार त्या नंतर ते क्लियर होईल त्याच्या नंतर आपल्याला पाणी देता येईल. मग तो पर्यंत १६० एम.एल.डी. घेऊन जर हा काळ जरा कमी केला तर होऊ शकते. ततपुर्वी टॅकर बंद केले. आम्हांला गणपतीला, सणासुदीला पण देता आले नाही. काही तरी कुठे तरी फरक झाले पाहीजेत, एक तर टॅकर बंद केले आहेत. दोन अडीच महीने झाले आहेत. माझी तुम्हांला अशी विनंती आहे की, धोरणात्मक निर्णय असतील तर ते महासभा, स्थायी समिती जी बॉडी आहे. माझी प्रशासनाला विनंती आहे की, कोणतेही धोरणात्मक निर्णय असतील तर तुम्ही १ रूपया कमी करायचे असतील, १ रूपया वाढवायचा असेल तर त्यासाठी बॉडी आहे. कायदा असे म्हणतो असे मला वाटते. मी कमी शिकलेलो आहे, मी कमी शिकलेलो आहे, एवढी जनरल गोष्ट आहे कळत नाही, बॉडी असतांना कुठलाही निर्णय प्रशासन घेत नाही. प्रशासन निर्णय बॉडीवर ढकलतो. म्हणून माझी विनंती आहे, पहीले ताबोडतोब टॅकर चालू करावे. जेनेकरून पाणी वाढ करे पर्यंत आणि लोकांना रिलीफ दयावे. आपण त्यांच्याकडून ब—याच पध्दतीने वसुली करतो, तेव्हा आम्ही मध्ये येत नाही. कारण की, या वसुलीच्या माध्यमातून कुठलाही नगरसेवक येत नाही माझी तुम्हांला एवढीच विनंती आहे की, माझ्या भावना तुम्हांला कळल्या नाहीत, धन्यवाद.

या वेळी सदस्य, श्री. भगवान भालेराव हे सभागृहातून बाहेर गेले.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— मा. महापौर मॅडम, मा. साहेब, याच्या अगोदर तीन महीने पहीले दुसरे आयुक्त होते, डॉ. सुधाकर शिंदे साहेब, इथे जेवढ्या मिटींग होतात, त्यांचे इतिवृत्त लिहीले जाते. परंतु आमच्या विभागाने इतिवृत्त वाचले नाही. तीन महीने पहीले पण मी ओरडून सांगितले होते. महासभेला अवगत केले होते की, माझ्या वार्डमध्ये, माझ्या प्रभागामध्ये, आजूबाजूला १ लाख लोक राहतात. ई.एस.आर. आहे, दोन एम.एल.डी. पाणी चढते, ४५ मिनिट पाणी मिळते, गोल मैदान येथे तिथे एम. आय.डी.सी. कडून एक लाईन मिळाली आहे. त्या लाईनला रात्री पाणी येत होते. या सगळ्या गोष्टी मी मागच्या महासभेमध्ये बोललो आहे. आणि आता आपल्याला पण बोलतो. मागच्या आयुक्तांना सांगितले होते, सन १९९८ मध्ये मी जेव्हा निवडून आलो होतो, तेव्हा रात्री ८.०० वाजता पाणी येत होते आणि सकाळी ७.०० वाजे पर्यंत रहात होते. परत मी २००२ ला निवडून आलो होतो, तेव्हा रात्री १०.०० वाजता पाणी येत होते आणि पहाटे ४.०० वाजता पाणी बंद होत होते आणि जेव्हा २०१२ मध्ये निवडून आलो, तेव्हा पाणी रात्री १२.०० यायला लागले आणि पहाटे ४.०० बंद होत होता. आता सन २०१७ मध्ये मी निवडून आलो आहे, पाणी संपुर्ण बंद झाले आहे. मी हे मागच्या महासभेमध्ये पण बोललो आहे आणि आता पण बोलत आहे. आपला विभाग समोरच्याचे ऐकत नाही आणि इतिवृत्त पण वाचत नाही. शेवटी गोल मैदानचे काय होईल? लोक काय करतील? यासाठी किती भांडणे झाली आहेत. आमच्या जमनादास साहेबांनी सांगितले आहे की, आम्ही कशा प्रकारे पाण्याचे वितरण केले. एका वार्डचे दुस—या वार्डमध्ये पाणी दिले. माझ्या वार्डमध्ये पाणी येत नव्हते, त्यासाठी भरपूर भांडणे झाली. माझा दवाखाना बंद पडला आहे. आता काय चालवू मी माझे आईबाप आणि मुलांना रोजीरोटी कशी खायला घालू, दवाखाना चालू करतो तर नागरीक हांडे घेऊन येतात. धिस इज दि फॅक्ट इफ यु वॉन्ट टु सी यु कॅन सी माय क्लिनिक इज शट्टर इज क्लोज २५ वर्षापासून माझा दवाखाना आहे, आज मी बंद केले आहे. आता मी नगरपालिका सोडून देवू की हॉस्पिटल चालू करू. सेलवन साहेब आपण तर तिथे फक्त गप्पा मारत आहेत. आयुक्त साहेब माझे म्हणणे ऐकत आहेत आणि आपण तिथे गप्पा मारतात. महासभेमध्ये आपण फक्त गप्पा मारण्यासाठी येत जा. आयुक्त साहेब ऐकत आहेत आणि आपण गप्पा मारत आहेत. तुम्हांला माहीत आहे की, ८५ वॉल माझा बंद आहे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय सदस्य.....

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— ८५ नंबरेचे वॉल किती वर्षापासून बंद आहे, त्यांना बोलावून विचारा.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय सदस्य, आपण एक गोष्ट लक्षात ठेवा की, कोणत्याही अधिका—यांच्या सन्मानाला ठेच पोहचणार नाही याची काळजी घ्या.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— काय ठेच पोहचवली आहे ते गप्पा मारत असतील तर काय बोलू. ही इज दि फादर ऑफ सिटी चांगल्या प्रकारे ऐकत आहेत. माझे म्हणणे चांगल्या प्रकारे ऐकत आहेत, लक्षपूर्वक ऐकत आहेत आणि त्यांचे अधिकारी गप्पा मारत आहेत. हे चुकीचे आहे तर मी सभागृहातून निघून जातो. खुप झाले धीस इज टू मच. महापौर साहेबा हा तुमचा पण प्रभाग आहे.

या वेळी सदस्य, श्री. भगवान भालेराव यांनी पुन्हा सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— आपल्याला बोलण्याचा अधिकार आहे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौरजी पाण्याचा विषयावर आपण गंभीर व्हा. हा विषय, मुद्दा गंभीर आहे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— आपण अधिका—याच्या पण मानसन्मान लक्षात ठेवायला पाहीजे.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— मी काय केले, मी काय बोललो ते सांगा? ते गप्पा मारतात तर आयुक्तांना सांगू नको का?

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौरजी जर शहरामध्ये नगरसेवकांचेही मानसन्मान होत नाही, तर इथे मानसन्मान ठेवले तर बाहेर आपण तोंड काय दाखवणार आहे. कृपया करून आपण गंभीर होऊन जा, पाण्याच्या वेळेस लाईट पण जाते.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— महापौर साहेबा, आपल्याना माहीत नाही का? आपल्या प्रभागाची काय परिस्थिती आहे. आपले पॅनल आणि माझे पॅनल एकच आहे ना? आपण १५ वर्षांपासून माझ्या बरोबर आहेत. किती तरी मोर्चे बघितले आहेत.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौरजी, डॉ. नाथानी ज्या विषयावर बोलत आहेत. आपण स्वतः याच प्रभागामध्ये, प्रभाग क्र. ५ मधून निवडून आल्या आहेत आणि आपण संपुर्ण दिवस महापालिकेत असतात. याच्या नंतरही मला दुःखाने सांगावेसे वाटते की, प्रभाग क्र. ५ मधून निवडून आलेले एक सदस्य पाण्याच्या समस्यांच्या बाबतीत इथे चर्चा करित आहे आणि आपण संपुर्ण दिवसभर इथे बसून सुध्दा त्यांच्या समस्यांचे समाधान केले नाही. तर डॉ. नाथानींच्या प्रभागामध्ये म्हणजेच तुमच्या प्रभागामध्ये ज्या समस्या आहेत, त्यांचे समाधान त्वरीत व्हायला पाहीजे.

या वेळी सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधव यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— मॅडम, महासभेमध्ये परत परत हेच बोलले जात आहे. महापौर मॅडम मोर्चा माझ्याकडे पाठवून देतात.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— महापौरांच्या वार्डाची ही परिस्थिती आहेत, तर शहराची काय परिस्थिती असेल?

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— आयुक्त साहेब लक्ष दया.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— आपली जी समस्या आहे, त्याचे उत्तर मी लोकल इंजिनियरलाच दयायला सांगितले आहे. मी सेलवनला एवढे माहीत नसेल की, काय आहे, जेवढे त्यांना माहीत आहेत. कारण की, ते तिथे दररोज काम करित असतात. ते आपल्याला उत्तर देतील तुम्हांला जी समस्या असतील त्यांच्याशी आपण चर्चा करू शकतात.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— साहेब तिजोरे साहेबांना नॉलेज नाही, सेलवन साहेबांना जास्त नॉलेज आहे. मी २५ वर्षांपासून नगरसेवक आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— नॉलेज त्या विषयांचा असेल, परंतु स्थानिक परिस्थिती तिजोरे हाताळत आहेत.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— मला फक्त ८५ नंबरच्या वॉलचे गोल मैदानला पाणी पाहीजे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मला त्यांच्या कडूनच सगळ्यां समोर ऐकायचे आहे.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— धन्यवाद सर.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— मा. महापौर, मा. उप महापौर, मा. आयुक्त, सन्माननिय सदस्य, आपण ओल्ड एम.पी.आर. वरून रात्री १०.०० ते रात्री २.०० वाजे पर्यंत गोल मैदानाची टाकी लोड करतो. त्याच्या नंतर दुस-या दिवशी सकाळी ११.०० वाजता पाणी सोडण्यात येते आणि सगळ्या प्रभागामध्ये एक एक तास आपण पाणी देतो.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— १ लाख लोकाना एक तास त्या टाकीचा पाणी कुठे जातो आपल्यांना माहित आहे ना? शहाड, सी ब्लॉक, आणि मच्छी मार्केट, राजेश वदरिया, नाना नानी पार्क १ लाख लोकांना एक तास पाणी किती मिळेल? सुरुवाती पासून आणि शेवटपर्यंत किती पाणी मिळेल आपण मला याचे हिशोब सांगा.

या वेळी सदस्या, श्रीम. मिना सोनेजी या सभागृहातून बाहेर गेल्या.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— कोणत्या प्रभागामध्ये पाणी जात नाही, हे आपण मला सांगा. मी आपल्या बरोबर प्रभागामध्ये यायला तयार आहे. आपण स्वतः जाऊन बघू.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— आपण माझ्या वार्डमध्ये किती वेळा भेट दिली आहे.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— मी आपल्या बरोबर येऊन स्वतः बघतो साहेब.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— तिजोरेजी पाणी येण्याची वेळ निश्चित आहे का? कोणत्या वेळेस पाणी सोडतात.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— सकाळी ११.०० वाजता पाणी सोडण्यात येते.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— सकाळी ११.०० वाजेपासून ते १२.०० वाजेपर्यंत म्हणजे एक तास.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— टाकीत जेवढे पाणी असते तेवढाच पाणी सोडण्यात येते.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— एक लाख लोकांना १ तास पाणी प्रत्येक बिल्डींगमध्ये ८४ फ्लॅट्स आहेत आणि ज्या बिल्डींगमध्ये ८४ फ्लॅट्स आहेत. आपण जर गोल मैदानमध्ये फक्त १ तास पाणी देतात तिथे छोटी मोठी घरे नाहीत. कमीत कमी प्रत्येक बिल्डींगमध्ये ४०, ५० फ्लॅट्स आहेत आणि प्रत्येक बिल्डींगमध्ये जास्तीत जास्त ८४ फ्लॅट्स आहेत. त्यांना आपण फक्त १ तास पाणी देणार आहेत तर संपुर्ण गोल मैदानाला पाणी कसे मिळणार. हा संपुर्ण एरिया शहाड पर्यंत आहे. साहेबानी सांगितले की, फक्त १ तास पाणी येते, १ तासात पाणी किती येते. कमीत कमी पाणी किती येणार आहे. सुरु कधी होणार आणि समाप्त कधी होणार आहे, ते आपण सांगा.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— साहेब आपण एक एक तास पाणी देत असतो, अजून काही अडचण असेल तर आपण मला सांगा, मी तिथे जाऊन स्वतः बघतो. आपण मला सांगा पाणी कुठे येत नाही, मी जाऊन बघतो, आपण तशी व्यवस्था करू.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— शाळा नंबर २४ चा एरिया हा एक दम कोरडा आहे, आराधना अपार्टमेंट.माहित आहे का?

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— शाळा नंबर २४ चा एरियामध्ये मा. आमदार, निधीतून आपण नविन लाईन टाकलेली आहे. तिकडे पाणी येते साहेब.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— साहेब, ८५ लाईनचे पाणी येत होते, ते पण बंद झालेले आहे. ओटी सेक्शनचे बंद झालेले आहे आणि बिल्डींगमध्ये ज्या नविन लाईन टाकलेल्या आहेत, त्यातून पाणी वर चढत नाही. केसाबाई अपार्टमेंट आपण पाहीले आहे का? तिकडे पाणी येते का? उद्या सकाळी जाऊन बघा तिथे पाणी येते का? ती लोक त्या बिल्डींगमध्ये जाणार तर ते आपल्याला टॅकरचे रोजचे बिल देणार. त्यांच्याकडे रोजचे दोन टॅकर येतात.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— आपल्याकडून रोज १ तास पाणी जातच आहे, जर त्यांना उर्वरीत पाणी पाहीजे असेल तर

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— आपल्याकडून १ तास टाकीमधून पाणी जाते. त्यांच्याकडे पाणी येते का? ते मला सांगा.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— माझ्या माहीती प्रमाणे पाणी जाते.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— मी आयुक्त साहेबांना विचारतो, सर इट इज व्हायबल फॉर वन हावर फॉर वन लाख पॉप्युलेशन लेट क्लरीफाय दॅट.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— एक एक तास पाणी जाते, तिथे दोन वॉल आहेत. सर तुम्ही दाखवा मला कुठल्या भागात पाणी जात नाही. मी तिथे येवून बघतो.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— आपण टाकी किती एम.एल.डी. भरतो, परंतु पुर्ण टाकी भरते का?

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— टाकी आपण ३ एम.एल.डी. भरतो.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— साहेब आपण काय पण सांगतात. फक्त ३ एम.एल.डी. भरतो. मी उल्हासनगर सोडून जाणार साहेब मीटर स्केल आहे का त्यांच्याकडे

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— १० ते २.०० वाजे पर्यंत पाणी जाते तिथे.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— सर स्केल नाही.

शाखा अभियंता, श्री. तिजोरे:— ती ४ एम.एल.डी. ची टाकी आहे.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— सर ४ एम.एल.डी. ची टाकी आहे, बरोबर आहे. आपण असे बोलू शकतात, परंतु स्केल नाही. पहीले स्केल होते, मी स्वतः चार वेळा स्केल बसवले आहे. महापालिकेच्या पैशानी बसवले, स्वतःच्या पैशानी बसवले, लोकांच्या पैशानी बसवले. परंतु तिथे स्केल आहेच नाही आणि आपण जे ३ एम.एल.डी. बोलत आहेत ना? माझे केस पांढरे झाले, ३ एम.एल.डी. चे पाणी मी कधीच बघितले नाही. ३ एम.एल.डी. पाणी फक्त दिड तास पुरेल सर आयुक्त साहेब यांचेकडे कोणताही हिशोब नाही. टाकी मी बनवली आहे, मी स्वतः उभे राहून बनवली आहे. कारण की, मी २० वर्षांपासून नगरसेवक आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— आपले पण कॉलक्यलेशन बरोबर नाही, थोडा विचार करणे सारखा आहे. १ लाख लोकसंख्या नसेल, जर १ लाख लोकसंख्या जर आहे तर २.५ एम.एल.डी. मग १ लाख लोकांना २५ लिटर पाणी देत आहेत का? हा पण विचार करा.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— सर १ ला लोकसंख्या आहे, मी एक सेंकदाद हिशोब करून दाखवू शकतो. फक्त एक सेंकदाद.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— तुम्हीच सांगत आहेत की, एक टाकीची क्षमता २.५ एम.एल.डी.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— ४ एम.एल.डी. आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— ४ एम.एल.डी. आहे, ठिक आहे, तर ४० लाख लिटर पाणी आपण १ लाख लोकांना देत आहेत. आपला अवरेज आहे २०० लिटर प्रत्येक घराला आपण सांगतात की, ४० लिटर पर परसन्स येत आहे. काहीना काही आपण इथे जबाबदारीने काम करीत आहे. एवढा मौल्यवान वेळ आपण इथे

शहरासाठी खर्च करित आहेत. मी समजतो की, थोडासा त्रास आहे. परंतु थोडीशी माहिती आपण एकदम मोठी करून दाखवू नका, माझी तुम्हांला विनंती आहे.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— सर आपण जर गोल मैदान फिरून बघितले ना, हिरे साहेबांनी स्वतः फिरून बघितले आहे. डॉ. शिंदे साहेबांना सुध्दा मी बोललो होतो. आता या मिटींगमध्ये चर्चा झाली त्यामुळे मी तुम्हांला बोलत आहे. मी काय करायला पाहीजे अपणच सांगा? तिजोरे साहेब काहीच करणार नाहीत, मी आपल्याला स्पष्ट सांगतो. भले त्यांना वॉर्ड वाटेल. त्यांना सर्व परिस्थिती माहित होते. राजेंद्र चौधरी साहेबांनी बरोबर सांगितले आहे. कधी कधी लाईट बंद झाली तर माझे कामच होणार नाही. या लाईनला पाणी कधीच येत नाही, श्री. राजेश वदरिया यांचेकडे पाणी पोहचतच नाही, श्री. महेश सुखरामनी यांचेकडे पाणी पोहचतच नाही. श्री. महेश सुखरामनी, ४४४ गार्डन येथे रहातात.

सदस्य, श्री. महेश सुखरामनी:— पाणी १ तासच येतो, योग्य वेळेवर सोडतात परंतु ते लोकांना पुरते की नाही. आयुक्त साहेब माझे हे म्हणणे आहे की, काही ठिकाणी पाणी पोहचत नाही. डॉ. प्रकाश नाथानी यांनी सांगतले आहे. शाळा नं. २४ इथे पाणीच पोहचत नाही, एकदम कोरडे आहे. आपण तिजोरेना आदेश करा की, उद्या त्यांच्या बरोबर जाऊन पाहणी करून, त्यांच्याची चर्चा करून त्यांची समस्या सोडविण्यात यावी. दुसरी गोष्ट बहुतेक प्रभागांमध्ये वेळ निश्चित नाही. वेळ निश्चित नसल्यामुळे कधी कोणाच्या घरामध्ये २.०० वाजता पाणी जाते कधी कोणाच्या घरामध्ये ४.०० वाजता पाणी जाते. घरातील सदस्य कोणी नोकरीसाठी बाहेर जातात, कोणी शाळा, कॉलेजमध्ये जातात. असे भरपुर विषय आहेत की, त्यामुळे त्रास होत आहे. माझे मा. आयुक्त, मा. महापौरांना निवेदन आहे की, पाणी सोडण्याची जी वेळ आहे. ती दुपारच्या पहीले केली पाहीजे. जे घरचे कामकाज घरातील गृहणीना करता आले पाहीजे. दुपारच्या पहीले जर पाणी सोडले तर सगळ्यांचे कामकाज हाईल आणि सर्व समस्यां पण सुटल्या जातील, धन्यवाद.

या वेळी सदस्या, श्रीम. मिना सोनेजी यांनी सभागृहामध्ये पुन्हा प्रवेश केला.

सदस्या, श्रीम. मिना सोनेजी:— मा. महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, डॉ. साहेब माझी एक सुचना आहे.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— सर माझी एक विनंती आहे, एक सुचना आहे. दोन गोष्टी आहेत, एक गोल मैदानमध्ये ८५ नंबरचे वॉल चालू करा, जो ५० वर्षांपासून चालू होते. तो वॉल बंद झाले आहे तो चालू करून द्या. दुसरे म्हणजे माझ्या विभागातील टाकी जर दोन वेळा भरली तर आपणाला धन्यवाद देतो. माझ्या प्रभागातील १ लाख लोकांना आनंद होईल. १ लाख लोकसंख्या आहे, आपल्याना माहितीसाठी लिखित पत्र देतो. हे सत्य आहे की, १ लाख लोकांना फक्त एक तास पाणी मिळते. तो पण सगळ्यांना प्रेशरने मिळते असे नाही. काही लोकांना मिळते. सर संपुर्ण गोल मैदान आहे. सर मी आजूबाजूच्या प्रभागा मिळून सांगत आहे. श्री. महेश सुखरामनी यांचे प्रभाग माझ्या प्रभागाशी सलग्न आहे.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— साहेब ते संपुर्ण एक प्रभाग समितीचे बोलत आहेत. त्यांचे म्हणणे एक प्रभाग समिती.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— नाही नाही सर प्रभाग समिती नाही. सर माझा प्रभाग क्र. ५ त्यामध्ये चार नगरसेवक वॉटर २५, श्री. महेश सुखरामनी वॉटर २५०००/— हजार, मी २५०००/— हजार एवरेज ठेवले आहे. आपण २२०००/— हजार समजा, माझे पॅनल बावीस श्री. महेश सुखरामनी यांना पाणी मिळते बावीस, श्री. महाराज भुल्लर यांना पाणी मिळते बावीस, श्री. जमनादास पुरस्वानी माझ्या जवळचे पॅनल बावीस असे चार पॅनल आहेत. या चार पॅनलला पाणी मिळते गोल मैदानच्या टाकीमधून आता आपण फोर इन टू २२०००/— (८८०००) करा आता आपण सांगा. झाले समिकरण आपण चारही नगरसेवकांना उभे करून विचारू शकतो. श्री. महाराज भुल्लर यांना पाणी टाकीतून मिळते?

सदस्य, श्री. राजेश वदरिया:— पाण्यासाठीच एक वेगळी मिटींग ठेवा तर चांगले होईल.

सदस्य, श्री. महेश सुखरामनी:— आयुक्त साहेब, सन्माननिय डॉ. प्रकाश नाथानी यांनी जो विषय आणला आहे, यामध्ये ज्या समस्यां आहेत. माझी आपल्याला विनंती आहे की, तिजोरे साहेबांना आदेश द्या की, त्यांनी तिथे जाऊन त्यांना भेटा आणि ज्या काही समस्यां आहेत त्या सोडविण्यात यावेत.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मी त्यांना आजच सांगितले आहे की, जो वॉल का विषय आहे, जे काही टेक्नीकल प्रॉब्लेम असतील ते उद्या जाऊन बघतील.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— त्यांनी स्वतः व्यक्तिगत येऊन भेटावे ते योग्य राहिल. वॉल नं. ८५ चे पाणी गोल मैदानला मिळाले पाहीजे.

सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण:— मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, मा. उप महापौर, साहेब एवढी चर्चा झाली परंतु याचे सोलूशन काय आहे. याचे सोलूशनच तुम्ही सांगितले नाही. फक्त एवढेच सांगितले की, फक्त कुणाला १ तास पाणी आमच्या कॅम्प नं. ४ आणि ५ ला जे पाणी तुम्ही १० एम.एल.डी. वाढवणार होते. माझ्या समोर नाही पण तुम्ही एम. आय.डी.सी.च्या लोकांना बोलले होते, ते वाढले का? आम्हांला तो एक संशय आहे की, लेखा विभागामधून जे पैसे आहेत, ३२५ करोड तेवढेच जातात. आपण कृपया करून त्यांना विचारा. लेखा अधिका—यांना दोन मिनीट इथे बोलवा?

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— माझ्याकडे फिगर आहे, डिसेंबर ते मार्च पर्यंत १०० टक्के आपले २ कोटी ८२ लाख एवढेच बिल होते. म्हणजे आधी ३५० कोटी त्याच्यात ६२ लाखाची बचतआपण तीन महीने केली आहे. मध्यंतरी परत ते बिल वाढले, आता सध्या दोन, तीन महीन्याची आकडेवारी काय असेल ते मला माहीत नाही. सेलवन तुम्हांला माहीत असेल. परंतु निश्चित आकडेवारी.....

सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण:— सेलवन साहेबांना माहीत नसणार, लेखा अधिकारी आहेत का ते?

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— डिसेंबर ते मार्च १०० टक्के आपण २ कोटी ८२ लाख, २ कोटी ८५ लाख या आसपास आपण होतो. त्या आधी ३२५ कोटी ते ३५० कोटी आपले बिल असायचे.

सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण:— सर १० एम.एल.डी. पाण्याचे काय? तुम्ही आमच्या समोरच वाढवायला सांगितले होते. ते अजून वाढलेले नाही.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मी त्यांना सुचना केलेल्या आहेत. आता ज्या वेळेस आपले मिटर लागतील त्या नंतर खरोखर आपल्याला त्यांनाही तीन पॉईंट करता येईल.

सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण:— तुम्ही पंधरा दिवस सांगितले होते, झाले पंधरा दिवस.

मुख्य लेखा अधिकारी, श्री. दादा पाटील:— मा. महापौर, महोदया, उप महापौर साहेब, मा. आयुक्त, आणि सन्माननिय सदस्य, आपल्या महापालिकेमध्ये एम.आय.डी.सी. जे बिल आकारत आहे, ते फार मोठ्या प्रमाणात पुर्वी ८ रूपये होते, नंतर १२ रूपये त्यांनी केले आणि त्यांचे जे बिल येते ते सतत ३ करोडच्या वर असते. अशा पध्दतीने एम.आय.डी.सी. चे म्हणणे आहे की, आपल्याकडे त्यांचे १०० करोडची थकबाकी आहे. मधल्या काळात मी येण्या अगोदर आपले सन्माननिय सदस्य, मा. मंत्री महोदय किंवा कोर्टांमध्ये अशी असे ठरले तर की, महापालिकेने त्यांना फिक्स २५० कोटी देण्याचे ठरले. त्यांचे बिल कमी येईल किंवा जास्त येईल आणि त्यांची जी ३३ करोडची थकबाकी होती, त्या थकबाकी व्यतिरिक्त दर महीन्याला २८ लाख वेगळे दयायचे. त्या अनुषंगाने आपण गेली माझ्या माहिती प्रमाणे सहा—सात वर्ष त्यांना प्रत्येक महीन्याला २५० कोटी रूपये देतो आणि २८ लाख त्याचे ३३ कोटीच्या थकबाकी पित्यार्थ देतो. ते आपण फिक्स देत होतो. त्याच्यामध्ये काही कमी जास्त आपण काही सध्या तरी करीत नाही. बिल आपले ३ कोटीच्या वर येते. ज्या वेळेस आपल्याकडे पाणी पुरवठा झालाच नव्हता, दुष्काळ होता. त्यावेळी त्यांची दोन—तीन बिले २ कोटीच्या खाली आले होते.

या वेळी सदस्य, श्री. महेश सुखरामनी, सदस्य, श्री. किशोर वनवारी हे सभागृहातून बाहेर गेले.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— पाटील साहेब तुम्ही सांगितले की, २५० कोटी रूपये आपण त्यांना फिक्स बिल देतो आणि २८ लाख वेगळे देतो मग किती झाले, ७८ लाख झाले.

मुख्य लेखा अधिकारी, श्री. दादा पाटील:— २ कोटी ७८ लाख झाले.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मग बाकीचे तुम्ही ३ कोटीच्या वरती बोलतात.

मुख्य लेखा अधिकारी, श्री. दादा पाटील:— बिल येते पण प्रत्येक्ष आपण एवढेच देतो.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— फक्त एवढेच देतो ठिक आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— पाटील साहेब आपण दर महीन्याला २५० कोटी देतो आणि २८ लाख मागच्या थकबाकी मधून देतो. हे बरोबर आहे का?

मुख्य लेखा अधिकारी, श्री. दादा पाटील:— होय, बरोबर आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— पाटील साहेब, खतगांवकर साहेबानी जेव्हा मागच्या थकबाकी मधून काही पैसे दयायचे होते, तर दर महीन्याला २८ लाख रूपये मागच्या थकबाकी मधून देतो आणि २५० कोटी त्यांना आपण दर महीन्याला आपण फिक्स देतो.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— म्हणजे साहेब लक्षात आले आपण त्यांना पैसे कमी देत नाही. नेहमी प्रमाणे जेवढे पैसे देतो, तेवढेच पैसे देतो.आम्हांला ते म्हणायचे की तुम्ही पाणी कमी केले, परंतु त्यांनी पैसे कमी केलेले नाहीत. आपण जे नेहमी प्रमाणे भरतो, तेवढेच भरतो.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— त्यांनी अर्धवट सांगितले आहे, एक फिक्स त्यांनी पैसे देतात. परंतु त्यांचे बिल मात्र वेगळे येते, त्यामुळे ती थकबाकी ही वाढतच जाणार आहे. आपण दोन पन्नास देतो त्यामध्ये काही एजेसमेंट करतो, ते मला माहित नाही. या पुर्वी काही झालेले आहे. परंतु दर महीन्याला जे बिल येते, ते त्या प्रमाणातच येते जेवढा वापर होत असतो तो. तुम्ही देतात २५० कोटी परंतु त्यांचे बिल जर २२५ कोटी दर महीन्याला असेल तर दर महीन्याला जर ७५ लाख रूपये असेल या वर्षाची, त्या त्या महीन्याची वाढ होतच जाणार आहे. असे नाही की, २५० कोटीत प्रश्न मिटला आहे.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— साहेब तुमचे म्हणणे बरोबर आहे, पण थोडेशे लक्षात घ्या. खरे तर कमी केल्याचे पैसे कमी होतात की नाही?

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— कमी केल्या नंतर डिसेंबर महीन्या पासून ते त्यांनाही माहित नाही, सेलवनलाही माहित नाही, मला माहित आहे, मी स्वतः बघितलेले आहेत. डिसेंबर ते मार्च, फेब्रुवारी पर्यंत आपले जवळ पास ६० ते ६२ लाख रूपये माझ्याकडे फिगर पण आहेत कारण आपण दोन वेळेचे पाणी जेव्हा कमी केले, काही एम.एल.डी. चे त्यामध्ये फरक पडला आहे. आपले ६२ लाख दर महीन्याला बिल कमी आलेले आहे आणि मला त्यावेळेस देसाई साहेबांनी, मा. मुख्यमंत्री साहेबांनी स्वतः सांगितले की, ही पहीली महानगरपालिका आहे. ज्यामध्ये त्यांनी पाण्याचा पुरवठा जास्त करण्या पेक्षा कमी करून बिल कमी केले आहे आणि अभिनंदन पण केले.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— साहेब देसाई साहेबांनी अभिनंदन करून चांगले केले, परंतु लोकांना प्रॉब्लेम वाढले आहेत. माझे लक्षात घ्या, आम्ही लोकांना पाणी द्यायला बसलो आहे, तुम्हांला माझी विनंती आहे. नागरीकांना पाणी द्यायला बसलो आहे तिथे पैशाची बोल चाल नाही केली तर बरे होईल. सर्वात महत्वाचे प्रश्न आहे तो पाण्याचा आहे. ततपुर्वी एक खुलासा मला तुमच्याकडून मागायचा आहे. आपण टॅकरचे काय करणार आहेत. धोरणात्मक निर्णय असतांना माझे म्हणणे असे आहे की, धोरणात्मक निर्णय हे महासभेच्या परवानगीने किंवा स्थायी समितीच्या परवानगीने जे कायदयामध्ये बसते, तिथे पाठवून कृपया करून घ्यावे आणि टॅकर तुम्ही त्वरीत चालू करावेत. या बद्दल आपण खुलासा करावा.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— आपण जर पाणी कमी करून जर प्रॉब्लेम झाला असता तर तो डिसेंबर ते फेब्रुवारी या महीन्यामध्ये निवडणूकीच्या काळामध्ये आरडाओरड झाली असती, आपण लोकही त्या वेळेला शांत राहिलो नसतो. ती पण बाब आपण लक्षात घ्यायला पाहिजे. डिसेंबर ते जानेवारीमध्ये आपण ६०—६० लाख रूपयाची बचत केली म्हणजे तेवढाच आपण पुरवठा त्यांच्याकडून कमी करून घेतला आहे. याचा अर्थ

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— साहेब माझी विनंती आहे, तुम्ही जे बोलत आहोत, तुम्ही जो कालावधी सांगतात ना त्या कालावधीमध्ये कुठलाही नगरसेवक काहीच बोलत नव्हते, सगळेच ब्लॉग झाले होते. ते आपल्या निवडणूकीमध्ये मग्न होते. ते तुमच्याशी बोलू शकत नव्हते किंवा माझी पण परिस्थिती स्वतःची होती. लोकांना आम्ही हेच सांगायचो की आम्ही आंदोलने करत आहोत, हे करतो, ते करतो दुसरे काय?

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— त्यावेळेस आम्ही लोकांनी स्वतःच्या पैसेनी टँकर घेऊन वार्डामध्ये पाणी दिले आहे.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:— मा. महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, मी परत बोलते माफी असावी, परंतु आयुक्त साहेबांनी सांगितले आहे की, महीन्यामध्ये एकदा नव्हे तर मी पाण्यासाठी कधी पण भेटेल त्यामुळे मी त्यांचे अभिनंदन करते. नंतर पाण्यासाठी टँकर बंद केले ठिक आहे, मान्य आहे. पण बिल्डींग एरियामध्ये नाथानी साहेबांनी सांगितले की पाणी वर चढत नाही आणि हे खरे आहे. माझ्या इथे भरपूर बिल्डींग एरिया आहे. त्याचे सर्वे झाला आपले अधिकारी येऊन गेले, त्याच्यावर पर्याय म्हणून त्यांनी मोठी पाईप लाईन टाकायचे आहे. त्यासाठी एस्टिमेट मंजूर केले, सगळ झाले. तुम्ही सांगितले की, पाण्यासाठी मी काहीही बजेट करणार नाही. एस्टिमेट मंजूर होऊन तीन— तीन, चार—चार महीने लागतात मग आम्हांला सभेत ओरडायला लागते. मग त्या फाईल घेऊन आम्ही फिरायचे का? झालेले आहे, सर्वे झाले आहे, माणसे येतात, पाईप लाईन वगैरे चेक करून बिल्डींग एरियाला टँकर नाही तर जास्त पाईप द्यावेच लागणार आहेत. कारण जरी बिल्डींग तेवढीच असली तरी आपले सदस्य वाढत जातात. त्यांची लोकसंख्या वाढत जाते. ही फॅक्ट आहे आणि तो सर्वे झालेला आहे. म्हणून मी परत परत सांगते की, आम्ही उगीचच ओरडत नाही. त्याच्यावर आम्ही उपाय पण करत असतो. पण ते उपाय म्हणजे काय असते, शेवटी तुमचे अधिकारीच काम करणार आहेत. परंतु त्यांच्या मागे आम्ही किती लागायचे मागीतले तर सांगणार ही फाईल आयुक्तांकडे दिली आहे, त्याचे प्रस्ताव लिहीला आहे. परंतु का? पाण्यासाठी का आम्हांला येवढा त्रास?

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— फाईल बद्दल सांगितले असेल, आताच सांगा मला, माझ्याकडे पाणी पुरवठ्याची फाईल किंवा कोणतीही फाईल कमीत कमी आठ दिवस माझ्या टेबलवर राहू शकते. तुम्ही मला आताच सिध्द करा मी माझ्या इंजिनियर बरोबर बोलतो कुठली फाईल माझ्याकडे त्यांनी पेंडींग दाखवली आहे. ती मला बघायची आहे.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:— रहेजा साहेबांनी आमच्या एरियातील

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— तुमचे एस्टिमेट सुध्दा पेडींग आहेत, तुम्ही सांगत आहोत. मला सांगा इथले इंजिनियर कोण आहेत? कोणते एस्टिमेट तुम्ही माझ्याकडे अजून सादर केले नाहीत.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:— रहेजा.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— रहेजा कुठे आहेत. सेलवन कुठे आहेत. सांगा यांची कुठली फाईल माझ्याकडे खुप दिवसापासून पेडींग आहे, कोणते एस्टिमेट आहेत.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:— दक्ष आशिर्वाद, मनमंदिर.....

कार्यकारी अभियंता, श्री. एस.के. सेलवन:— सर आपल्याकडे पेडींग आहे असे मी केव्हाही सांगितलेले नाही मॅडमला

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:- आहे ना? रहेजा साहेबांना बोलवा तुम्ही? आपल्याकडे बिल्डींग एरियाला टॅकरने जे पाणी जात नाही. त्याला पर्यायी म्हणून एक वेगळी पाईप लाईन टाकण्यासाठी मंजूर केलेली आहे, पण ती अजून काही झालेली नाही.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:- मा. महापौर मॅडम, उप महापौर, आयुक्त साहेब, मॅडम आपली फाईल अजून बनवलेली नव्हती, तुम्ही जे सांगतात तो तुमचा सर्वे झालेला होता. त्याच्या नंतर आम्ही तिथे जास्त पाणी देण्यासाठी वेगळा पर्याय सुचवला म्हणजे तिथे आम्ही एक वेगळी पाईप लाईन देणार होतो. त्या नंतर आम्ही वॉल कंट्रोल केला आणि तुमचा तो एरिया कंट्रोल करण्याचा प्रयत्न केला तिथे आता पाणी व्यवस्थित जात होते. त्यावेळी मी सांगितले नाही.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:- परत सर्वे करून आपण परत या मिटींग नंतर आपण भेटू पाहीजे तो आणि....

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:- ज्या बिल्डींगला पाणी जात नव्हते तिथे आपण सर्वे केला होता.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:- दक्ष मनमंदिर, आर्शिवाद तिथे अजून तोच प्रॉब्लेम आहे सर. चालू आहे.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:- नाही, एका जरा सर्वे केला होता आणि एस्टिमेट तयार केले होते. परंतु काही मीन व्हाईल वॉल आम्ही कंट्रोल केले आणि त्या कंट्रोलच्या अनुषंगाने त्या बिल्डींग तुमच्याकडच्या कव्हर झाल्या.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:- बिल्डींग कव्हर झाल्या पण पुढचा तो एरिया अफेकटेड झाला ना. १४ नंबरचा तो पूर्ण एरिया अफेकटेड व्हायला लागला आहे.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:- नाही तुमचा जो १४ नंबरचा पूर्ण एरिया आहे, १४ नंबरची शाळा जी आपण म्हणतो त्या १४ नंबरच्या शाळेमध्ये आपण काय केले की, रोमाची टाकीचे तिथे जास्त पाणी देऊन तो एरिया कव्हर करतो.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:- आपण नंतर परत आयुक्तांनी सांगितल्या प्रमाणे आपण कॅबिनमध्ये बसून व्यवस्थितरित्या हा प्रश्न सोडवू तुम्ही जे म्हणतात ते पटत नाही. मी सगळे माझी यंत्रणा आणि आपण बसून ते करूया.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:- बोडारे साहेबाशी या विषयावर माझी चर्चा झाली होती.

सदस्या, श्रीम. वसुधा बोडारे:- झालेली होती पण या विषयावर मला महासभेमध्ये मला प्रश्न उपस्थित करायला लागला नसता साहेब. बोडारे साहेबांनीच सांगितले की, जो पर्यंत झालेला नाही तो पर्यंत बोलायला लागेल.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:- तरी मी तुम्हांला भेटतो आणि काही प्रॉब्लेम राहिला असेल तर तो सोडवून देतो, धन्यवाद.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधव:- मा. महापौर, मा. उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, प्रभाग क्र. १३ मध्ये पाण्याचा फार मोठा प्रश्न आहे.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:- मा. महापौर, मला फक्त मातेच्या अष्टमीचे भेटकार्ड महासभेमध्ये सर्व सदस्यांना वाटायचे आहेत. तरी कृपया करून मला परवानगी देण्यात यावी, धन्यवाद.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधव:- सर, आयुक्त साहेब, मी पाण्याचा प्रश्न तुम्हांला विचारला हाता की, प्रभाग १३ मध्ये आम्ही जेव्हा लोकप्रतिनिधी निघतो त्यावेळी लोकांचा हाच प्रश्न असतो आणि ज्या वेळेपासून पाऊस पडतो तेव्हापासून हा प्रश्न आहे की, पाण्याची वेळ निश्चित नाही. हा आधीचा प्रश्न होता, दिड महीन्यापासून वेळ निश्चित नाही.

सदस्य, श्री. अरूण आशानः— आयुक्त साहेब हा दिड महीन्यापासून त्रास चालू आहे. पहीले वेळ १.३० वाजताची होती, नंतर ११.०० ची झाली आता रात्री दिड वाजता पाणी येते तर माणसांनी पाणी भरायचे तरी कसे?

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधवः— आता लाईटचा प्रश्न परत चालू झालेला आहे.

शाखा अभियंता, श्री.सोनावणेः— नमस्कार मॅडम आपल्याकडे, जे शाखा अभियंता आहेत ते रहेजा आहेत. बी. एस. पाटील नाहीत आणि आपला जो रमाबाईचा प्रश्न होता की, रमाबाई येथील पाण्याचा प्रेशर गेल्या एक महीन्यापासून पंप बिघाडल्यामुळे कमी झाले होते.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधवः— नाही नाही, तो नाही मी काय दिले होते, प्रभाग १३ मध्ये संपुर्ण पाण्याचा प्रश्न आहे.

शाखा अभियंता, श्री.सोनावणेः— होय, आपल्या एरियामध्ये रमाबाई येथून जे पाणी येते प्रभाग क्रं. १३ मध्ये सकाळी एक वेळा पाणी येते आणि संध्याकाळी एक वेळा पाणी येते. रमाबाई येथून येणा—या पाण्याचे जे प्रेशर होते, एम. आय.डी.सी.चा पंप तिथे प्रॉब्लेम आल्यामुळे तिथे आपल्याला एक महीन्यापासून प्रेशर कमी होते. त्यामुळे नियमित आपल्याला पाणी मिळत नव्हते. त्यामुळे त्या एरियामध्ये आपल्याला समस्या निर्माण झाली होती. आपला पुर्ण ४ नंबरच्या एरियामध्ये पाण्याची समस्या निर्माण झाली होती.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधवः— अजून पण पाण्याची वेळ नाही, आताच आम्ही प्रभागामधून फिरून आलो आहे, या आधी पण तोच प्रश्न होता.

शाखा अभियंता, श्री.सोनावणेः— आता गेल्या चार—पाच दिवसा पासून जरा व्यवस्थित झाला. फक्त परवा अजून परत एम.आय. डी.सी. पाईप लाईन फुटल्यामुळे परत प्रॉब्लेम होऊन गेला.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधवः— पण आपण हे लोकांना कसे सांगणार आहे की, दिड महीन्यापासून जसे पाऊस चालू झाला आहे, तसा हा प्रश्न चालू झालेला आहे. पाण्याची वेळ नाही आणि पाणी येत नाही.

शाखा अभियंता, श्री.सोनावणेः— मॅडम आता पाण्याचा आपला प्रश्न मिटला आहे.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधवः— नाही अजून मिटला नाही.

सदस्य, श्री. रमेश चव्हाणः— टाकीचे पाणी कधी सुरू करणार आहेत.

सदस्या, श्रीम. कविता बागुलः— मा. महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, पुर्ण प्रभागामध्येच पाणी नाही. पाण्याची वेळच निश्चित नाही.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजाः— लाल चक्कीची टाकी सुरू करण्यासाठी साहेब तुमच्या कडून दिड महीन्याचा कालावधी मांगितला आहे. आपण ज्या वेळेला शुक्रवारी कुठे पाणी देत नाही. शुक्रवारी पण आपण...

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानीः— महापौरजी आपण बोलतात की, एक एक करून बोला जेव्हा मी बोलतो तर आपण बोलतात.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजाः— शुक्रवारी रात्री टाकीमध्ये आपण पाणी घेऊन लाल चक्कीला आपण एक एक दिवस पाणी देत आहे सर आता.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधवः— पाण्याची वेळ निश्चित झाली पाहीजे. कधी होणार आहे.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजाः— होय पाण्याची वेळ निश्चित आहे, आता. सकाळचा जो आपला वेळ आहे तोच निश्चित आहे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारीः— सन्माननिय सदस्य आपण एक एक करून बोला.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:— सकाळी आपला लाल चक्कीचा जो वेळ राहिल ना आपला तो ८.०० वाजता राहिल आणि संध्याकाळी जो राहिल तो ६.०० वाजेचा असेल.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधव:— असे सगळीकडे का? प्रभाग क्रं १३ मध्ये कधी येणार आहे. पाण्याची वेळ काय आहे?

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:— प्रभाग क्रं. १३ चे सांगत आहे, तुम्हांला.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधव:— किती वाजता?

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:— सकाळी ८.०० ची वेळ राहिल आणि संध्याकाळी जे पाणी राहिल तेच संध्याकाळी ८.०० ला राहिल. ६.०० ते ८.०० च्या दरम्यान राहिल.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधव:— म्हणजे १ तास वाढेल.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:— नाही संध्याकाळी आपल्याला दोन तास पाणी असते आणि सकाळी एक तास पाणी असते.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधव:— पाणी रेग्युलर येणार आहे का?

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:— हा रेग्युलर येईल, आता एम.आय.डी.सी.चा प्रॉब्लेम सुटला आहे.

सदस्य, श्री.प्रमोद टाले:— रहेजा साहेब, मी काय म्हणतो की, प्रत्येक विभागामध्ये जे पाणी सोडतात कधी दुपारी सोडतात कधी संध्याकाळी सोडतात. त्या पेक्षा तुम्ही एक वेळापत्रक बनवून या विभागामध्ये या वेळेला पाणी मिळेल, या विभागामध्ये या वेळेला पाणी मिळेल. तसे एक वेळापत्रक बनवून आमच्या नगरसेवकांना दिला तर बरे होईल.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:— वेळापत्रक तयार करतो आणि....

सदस्य, श्री.प्रमोद टाले:— पाण्याचे वेळापत्रक तयार करून प्रत्येक नगरसेवकांना दया. आमच्या विभागामध्ये चार विभाग असतील तर पहील्या विभागामध्ये किती वाजता पाणी येईल? दुस—या विभागामध्ये किती वाजता पाणी येईल.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:— वेळापत्रक आपण तयार करतो, एम.आय.डी.सी.चा पाण्याचा जो प्रेशर असतो त्याच्यानुसार आपण वेळापत्रक तयार करतो.

सदस्य, श्री.प्रमोद टाले:— प्रॉब्लेम काय असते सकाळी १०.०० वाजता येणारे पाणी संध्याकाळी जेव्हा ६.०० वाजेपर्यंत येते, तेव्हा संपूर्ण कुटुंबे वाट बघत असतात. रात्री ८.०० वाजता येणारे पाणी सकाळी जर ४.०० वाजता येणार असेल तर रात्रभर ती कुटुंबे जागी राहतात. त्याच्यामुळे आम्हांलाही लोकांना सांगता येत नाही की, किती वाजता पाणी येईल. त्याच्यासाठी तुम्ही आम्हांला एक वेळापत्रक बनवून दया.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:— एम. आय.डी.सी. च्या प्रॉब्लेममुळे आपले वेळापत्रकात बदल होतो.

सदस्य, श्री.प्रमोद टाले:— कमी जास्त होईल पण एक ठरावीक वेळ तर मिळेल आम्हांला. १२.०० वाजेचे पाणी १२.३० ला येईल किंवा १.०० वाजता येईल. आम्हांला कमीत कमी लोकांना सांगता तरी येईल.

शाखा अभियंता, श्री.के.जे. रहेजा:— तुम्हांला योग्य ती वेळ देतो सर.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— वेळापत्रक बनवून सगळ्यांना दया.

सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी:— मा. महापौर मॅडम, उप महापौर, आयुक्त साहेब, मागच्या वर्षी २२ सप्टेंबर, २०१६ ला शहरामध्ये एक उत्साह साजरा केला होती की, शहरासाठी एक आय.ए.एस. आयुक्त मिळाले आहे. जे कच—याची समस्या दुर करतील, पाण्याची समस्या दुर करतील, रस्ते, नाले, व्यवस्थित बनवतील. साहेब

आपल्यांना इथे येऊन १ वर्ष झाले आहे. आपण स्वतः मान्य करतात की, कमी कर्मचा—यामुळे थोडे मागे अहोत. जे आपल्या जवळ आहेत, आपण त्यांच्याकडूनच काम करून घेत आहेत. पहीले हे शहर उद्योगधंदयामुळे गाजत होते. आज हे शहर असे झाले आहे की, कचरा, पाणी इथे आहेत नाही. इथून लोक स्थलांतर करून जात आहेत. सर आपल्यांना असे वाटत नाही का? इथे आपल्या प्राव्हेट इंजिनियर भरती करायला पाहीजेत. आपल्यांना त्यांचे सहकार्य लाभेल. आपल्या जवळ १५ टाकी आहेत, त्यांच्यामुळे समस्या सुटतील. आज आपण एक एक लाख रूपये अधिका—यांना देत अहोत. आज मला पत्र देवून दोन महीने झाले आहेत. ३ ऑगस्टला मी पत्र दिले आहे. काल माझ्या जवळ फोटो काढण्यासाठी आले होते, जो आमचा निधी आहे, तो आपण देण्याचे चालू केले आहे. तीन दिवसापूर्वी. आपल्याला असे वाटत नाही का सर दोन वर्षांपासून शहरातील कामे थांबली आहेत. मी दुस—या वेळेस निवडून आलो आहे, कारण की, मी वार्डामध्ये काही कामे केली आहेत. ५० टक्के नगरसेवक या महासभागृहामध्ये असे आहेत की, ते प्रथम निवडून आले आहेत. त्यांच्यासाठी अधिका—यांनी विचार करायला पाहीजे की, त्यांनी सुध्दा कोणाला तरी वचन दिले असतील, ज्या आवश्यक गोष्टी आहेत, काल दोन महीन्या नंतर प्रभाग समितीमधून माझ्या जवळ सार्वजनिक बांधकाम विभागाचे अधिकारी आले होते, असे अधिकारी, जे खास करून इंजिनियर आहेत, जे आपली कामाची जी स्पीड आहे, त्याच्याशी एक टक्के पण मॅच होत नाही. त्यांमुळे आम्हांला तर ऐकावे लागते. त्याच बरोबर आपल्यांना पण ऐकावे लागते. पहीले आपण सहा महीने मध्ये प्रत्येक जाग्यावर आपण पोहचत होते. परंतु कुठे ना कुठे आपण कामाच्या बाबतीत कमी पडत आहेत. माझे म्हणणे आहे की, अशा लोकांना परत पाठवून ठोकवेतनावर इंजिनियरची भरती करण्यात यावी, धन्यवाद.

या वेळी उप महापौर, श्री. जीवन इदनानी हे सभागृहातून बाहेर गेले.

सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी:— मा. महापौर साहेबा मी महासभेला धन्यवाद देतो की, आपल्याकडे जे आय.एस. अधिकारी आलेले आयुक्त आहेत. त्यांच्याकडू आम्ही खुप अपेक्षा ठेवल्या आहेत. त्यामुळे आम्ही आपल्यांना परत परत विनंती करित असतो. कारण की लोकांसाठी ज्या गोष्टी आवश्यक आहेत, त्यांच्यासाठीच विनंती करित असतो. पहीले आपल्या समोर जे नगरसेवक बसले आहेत. त्यामध्ये काही नगरसेवक असे आहेत की, ते १९९५ पासून जनता त्यांना परत परत धका मारून महानगरपालिकेमध्ये पाठवत आले आहेत. कारण की त्यांच्याकडून लोकांच्या ज्या अपेक्षा आहेत, आज पण आपल्या समोर जे नगरसेवक बसले आहेत आपल्याकडून काही अपेक्षा आहेत. किती तरी वर्षा नंतर आपल्यांना आय.एस. अधिकारी मिळाले आहेत आणि आम्हांला वाटते की आपल्याकडून नागरीकांच्या ज्या अपेक्षा आहेत, त्या आपण पूर्ण करा. पाणी परत परत प्रत्येक नगरसेवक मांगत आहेत, आपण बघितले असेल मा. पंतप्रधान यांनी प्रथम नोट बंदी केली. कारण की, काळा धन बाहेर निघेल. ते काम चालू आहे, काही वेळे नंतर काळा पैसा बाहेर निघेल. त्याच प्रमाणे पाणी जो आहे ते बँकेमध्ये जमा करण्याची वस्तू नाही. जर कोणाच्या घरामध्ये पाण्याचे १० लिटरचा हांडा आहे आणि तर त्याने १० लिटरचाच हांडा ठेवला पाहीजे. जर त्याची १५ लिटरची स्टिलची टाकी आहे तर त्यांना तेवढेच पाणी मिळाले पाहीजे. ज्याच्याकडे ८ लिटरचे मडके आहे, त्यांना ८ लिटर पाणी पाहीजे. ते आपण बँकेमध्ये जमा करू शकत नाही. पाणी अशी वस्तू आहे की, ज्याची आपल्यांना आवश्यकता आहे. त्याची आपल्यांना रोज जेवढी गरज असते तेवढेच आपण पाणी मांगत आहे. तेवढेच आपण आम्हांला देणार तर सर्व नगरसेवक आपल्याकडे फुलांचे पुष्पगुच्छ घेऊन येतील. महापौरांकडे फुलांचे पुष्पगुच्छ घेऊन येतील. कारण पाणी अशी वस्तू आहे की, पाणी प्रत्येक घराला पाहीजे. बाकी आपण जसे संपुर्ण शहरामध्ये पाण्याचा तुटवडा झाला होता तेव्हा बोरवेल काढलेले आहेत आणि काही वर्षापूर्वी बोरवेल लावलेले पण आहेत. प्रत्येक वस्तुंचे पैसे आपण भरत असतो. प्रत्येक वस्तुंचे ठेके ठेकेदारांना दिले आहेत आणि प्रत्येक वर्षी त्यांचे जेवढे पैसे आहेत, तेवढे पैसे ते घेत असतात. आम्ही परत परत बोलत असतो की, जे बोरवेल बंद आहेत, ते बोरवेल चालू करून द्या. आमच्या टाकीमध्ये पाणी येईल तर आम्ही पाण्याची तक्रार करणार नाही. इथे बोरवेल पण बंद आहे, पाणी सुध्दा आपल्यांना वेळेवर मिळणार नाही. त्यामुळे लाचार होऊन आम्हांला टॅकर मागवावे लागते. त्यावेळी टॅकर मिळणे पण कठिण होते. तिथे पण भरपूर पहीलवान बसत होते. तेथून टॅकर आणणे कठीण होते. परंतु आमचे नगरसेवक सकाळी ५.०० वाजे पासून पाण्यासाठी तीन—तीन तास तिथे बसत होते. तरी कृपया करून आमच्या ज्या अपेक्षा आहेत त्या आपण पूर्ण कराव्यात. आपण बघितले आहे की, शासनाने यासाठी करोडो रूपये खर्च केले आहेत. आपल्या ज्या

जुन्या टाक्या आहेत, जुन्या पाईप लाईन आहेत त्या गंजलेल्या आहेत, त्या मधून २५ टक्के पाणी निघून जात आहे. जर काही लाईन पण बदली केल्या, काही नविन टाक्या पण बनवल्या आहेत. टाक्यांमध्ये पाणी पण पोहचत आहे तर त्या एरियामध्ये पाणी देण्यासाठी वॉल का बसवले नाहीत. हे काम कोणाचे होते, साहेब मी तुम्हांला सांगतो की, कंपनीचे इंजिनियर काय करत होते तेथे इअर ची लाईन टाकत होते. इथे कल्वर्ट आहे, तेथून टेकडीचे घाण पाणी प्रेशरने येते. ते पाणी एअर प्रेशरने जावे ही गोष्ट त्यांच्या समजण्यात आली नाही का? जर एअर वॉल लावायचे तर कुठे लावले पाहिजे. अशा भरपुर चुका होत आहेत. कारण नगरसेवकांना वेळेवर पाणी मिळत नाही. पाण्याचे जसे वाटप व्हायला पाहिजे तसे वाटप होत नाही. आपण थोड्या वेळा पुर्वी सांगितले की, पालवेच्या लाईन मधून १० ते १५ एम.एल.डी. पाणी वाढवून दिले आहे. आपण सांगितले ते मी ऐकले आणि बाकिच्या नगरसेवकांनी पण ऐकले आहे. जर आपण वाढवून पण दिले आहे तर हा त्रास का होत आहे? आपण एम.आय.डी.सी. वाल्यांना बोलवले होते आपण सांगितले की, मिटर बदली करा. हे आम्ही काही वर्षांपासून बघत आलो आहेत. आपण आम्हांला फसवत आहेत, पाण्याच्या अंदाजापेक्षा जास्त पाणी देत आहेत उल्हासनगरचे नागरीक किती वेळा फसत आहेत, बोडारे साहेबांनी सांगितले की, आपले पैसे एम. आय.डी.सी.ला जास्त गेले आहेत. ते आपण वापस घेतले पाहिजे. तरी कृपया करून डीपमध्ये जाल तर भरपुर चुका निघतील. दुसरी गोष्ट आहे, अंडर ड्रेनेजची लाईन आहे, ती लवकरच संपली पाहिजे. ड्रेनेजच्या गाडीची गरजच राहणार नाही. ठेकेदाराने प्रत्येक दिवशी एक सफाई कामगार द्यायला पाहिजे. ज्या मोठ्या चेंबरमध्ये घाण आहे, तो कचरा जर चांगल्या प्रकारे काढला तर सहा महिने गाडीची आवश्यकता लागणार नाही. गाडीच्या बरोबर कोणीही मुकादम रहात नाही. जर गाडीच्या बरोबर मुकादम रहात नसेल तर काम कसे होणार? ठेकेदाराने जास्त माणसे दिली पाहिजेत आणि त्यांनी वेळेवर जाऊन घाण, कचरा काढला पाहिजे, चेंबरमधी माती जर पुर्णपण निघाली तर गाडीची गरज भासणार नाही. तरी कृपया जे संबंधित अधिकारी आहेत, आपण त्यांना आदेश द्या की, त्यांनी आपल्या कर्तव्याचे पालन करायला पाहिजे. आपण जेवढे सफाई कामगार दिले आहेत, त्यांच्याकडून आम्ही कामे करून घेऊ शकतो. जे ३०५ सफाई कामगार भरती करायचे आहेत, त्यांची भरती करण्यासाठी न्यायालयाने आदेश दिले आहेत. त्यांची आपण १७ वर्षांपासून भरती करू शकत नाही. जे सफाई कामगार आपण दिले आहेत, त्यांनी आमच्याकडे येऊन चांगले काम करावे. याच्या पहिले जे आयुक्त आले होते, त्यांनी काही सफाई कामगारांची बदली केली होती. ती बदली आपण रद्द करून परत आम्हांला सफाई कामगार देण्यात आले आहेत. त्यामुळे ७५ टक्के काम चांगले होत आहे. आम्हांला त्या बदल कोणतीच तक्रार नाही. माझी आपणाला विनंती आहे की, काही वर्षा पासून सफाई कामगार कामावर येत नाहीत. तेव्हा आपण त्यांची माहिती घेतली आपण त्यांना कामावर हजर राहण्यासाठी सांगाल तर त्यांची खुप मदत मिळेल आणि पाणी सुध्दा आम्हांला जेवढी गरज आहे, तेवढच पाहिजे. आपल्या नियमामध्ये जेवढे बसते, २०० लिटर, ३०० लिटर तेवढे तरी द्या. आयुक्त साहेबानी आदेश काढला होता की, रात्री ११.०० वाजता कोणालाच पाणी देवू नका? कारण लोकांना त्रास झाला नाही पाहिजे. पाणी वेळेवर देण्यात यावे, रात्रीच्या वेळेत पाण्याच्या टाक्या भरल्या जाव्यात आणि सकाळी पाणी सोडले जावे. तरी कृपया आपण डिपमध्ये जा कोणीही नगरसेवक आपल्या विरोधात नाहीत, सर्व समाधानी आहेत. आम्ही आपणाला मान सन्मान देतो आणि आपण पण नागरीकांना सन्मान द्या. मी कोणाच्या विरोधात जात नाही, मी खरेच बोलत असतो आपणाला ज्या सुधारणा कराव्याच्या असतात, त्या सुधारणा आपण करून द्या. जी लोक सांगतात की, आमच्या भागामध्ये पाणी जात नाही, तर आपल्या अधिका—यांनी मुक्ती घेऊन जायला पाहिजे. ज्या भागामध्ये जाल त्या भागामध्ये पाणी पोहचते की नाही, जर पाणी पोहचत नसेल तर त्या अधिका—यांना दंड लावा आणि पाणी पोहचत असेल तर ते पण आपल्यांना समजेल. मा. महापौर मॅडम, आपण मोठ्या अहात, मा. उप महापौर, मोठे अहात, आयुक्त साहेब शहराचे मोठे अहात, आपल्या तिघांवरतीच शहराचे ओझे आहे. आम्ही आपणालाच हात जोडणार आहेत आणि आपल्याकडेच आम्ही आंदोलने करणार आहेत, नागरीक आमच्या घरी येऊन दारात उभे असतात, म्हणून आम्हांला तुमच्याकडे यायला लागते. आपल्यांना त्रास दिल्या बदल मी माफी मागतो, धन्यवाद.

या वेळी उप महापौर, श्री. जीवन इदनानी यांनी सभागृहामध्ये पुन्हा प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— मा. महापौर मॅडम, मा. उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, साहेब मी मागच्या महासभेचे जे इतिवृत्त आले आहेत, ते आता वाचून दाखवत आहे. सन्माननिय आयुक्त साहेब सभागृहाच्या सर्व

सदस्यांच्या भावना समजून घ्या दोन वर्षा पासून दुःखी आहेत. त्यांच्या वार्डामध्ये कामे झाली नाहीत. टेंडर झालेले आहेत, वर्क ऑर्डर दिल्या नाहीत. तरी त्यांच्या भावना समजून आपण कृपया करून लक्ष द्या आणि त्यांना लवकरात लवकर वर्क ऑर्डर द्या. असे मी तुम्हांला आदेश देत आहे. असे महापौरांचे मागचे आदेश होते. आम्ही परत तुमच्याकडे आग्रह करतो की, ते ५० कोटीचे नव्हे तर १५ ते २० कोटीचे आहे. तेही तुम्ही मागच्या दोन महिन्यात केले नाही. ते तुम्ही टप्या टप्याने त्याची सुरुवात करा. असे आम्ही तुम्हांला परत आग्रह करतो आणि जे कोणी अधिकारी याच्यामध्ये व्यवस्थित काम करीत नाहीत. त्या अधिका—यांवर आपण त्वरीत त्यांच्यावर जी कारवाई करायची असेल त्यासाठी आपण आदेश द्यावेत.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय आयुक्तजी मी आपल्याना आदेश देत आहे की, कृपया करून सर्व सदस्यांचे एक मत आहे की, सार्वजनिक बांधकाम विभागाच्या ठेकेदारांना १५ ते २० करोडच्या ज्या वर्क ऑर्डर झाल्या आहेत. आपण त्यांना त्वरीत आदेश द्या, जी पण कामे थांबली आहेत, त्यासाठी आपण शहर अभियंता यांना आदेश द्या. जे पण ठेकेदार आहेत, त्यांचे सर्वांचे एक मत आहे. त्यांचे जे टेंडर झालेले आहेत, आपण त्यांना त्वरीत वर्क ऑर्डर द्या.

या वेळी सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी हे सभागृहातून बाहेर गेले.

सदस्या, श्रीम. पंचम कालानी:— मा. महापौर, माझे दोन महिने पहिले अग्निशमन विभागाचा प्रश्न आहे. मी आपणाला सांगितले होते की, अग्निशमन विभागाचे अधिकारी/कर्मचारी परमानंट नाहीत. उप स्थानक अधिकारी परमानंट नाही आणि मुख्य अग्निशमन अधिकारी परमानंट नाहीत. माझे असे म्हणणे आहे की, महापालिका तर्फे आपण त्यांना परमानंट करा.

सदस्य, श्री. राजेश वदारिया:— मा. महापौर, शहरामध्ये अग्निशमन विभागामध्ये जे कर्मचारी आहेत. ते ठेकेदार पध्दतीने आहेत. कधी कल्याणमध्ये आग लागते, कधी अंबरनाथमध्ये आग लागते आणि शहरामध्ये पण आग लागते. तर ते आपला जीव मुठीत धरून आग विझवण्यासाठी जातात. परंतु ते ठेकेदार पध्दतीवर असल्यामुळे जर त्यांना काही शारीरिक विजा होते, तर त्यांना ठेकेदार पध्दतीमध्ये कोणतीही नुकसान भरपाई दिली जात नाही आणि ठेकेदार त्यांना दुसरी कोणतीही सुविधा देत नाहीत. त्यासाठी आम्हांला वाटते की, त्या अग्निशमन विभागातील कर्मचा—यांना परमानंट केले जावे. आज उल्हासनगरच्या प्रत्येक विभागाची परिस्थिती अशीच आहे. सार्वजनिक बांधकाम विभागाचे असतील, पाणी पुरवठा विभागाचे असतील, किंवा आरोग्य विभागाचे असतील या तीन विभागांमध्ये नागरीकांचे थेट जास्त काम असते. आज कार्यकारी अभियंता यांना आपण शहर अभियंता बनवून बसवले आहे. पाणी पुरवठा विभागाचे कार्यकारी अभियंता यांना व सार्वजनिक बांधकाम विभागाचे कार्यकारी अभियंता यांना सुध्दा प्रभारी चार्ज देवून बसवले आहे. त्याच बरोबर सार्वजनिक बांधकाम विभागाचे उप अभियंता यांची १० पदे आहेत. त्यांची एकही पोस्ट भरली नाही. त्या १० पोस्ट रिकाम्या आहेत. विद्युत विभागाच्या उप अभियंता दोन पद आहेत दोन्ही रिकामी आहेत. त्याच बरोबर ६ वार्ड ऑफिसर पदे आपल्या जवळ रिकामी आहेत, ते पण प्रभारी म्हणून दिले आहेत. मुख्य आरोग्य निरीक्षक ही दोन पदे प्रभारी आहेत. त्याच बरोबर १० स्वच्छता निरीक्षक प्रभारी म्हणून काम करीत आहेत. कधी तरी शिपायाला पण स्वच्छता निरीक्षक बनवून २२ पदे आपल्याकडे कनिष्ठ अभियंता यांची आहेत. त्या कनिष्ठ अभियंता यांची २२ पदे रिकामी आहेत. तसेच सार्वजनिक बांधकाम विभागाचे कनिष्ठ अभियंता यांची २६ पदे आहेत. त्यामधून १० पदे भरलेली आहेत, १६ पदे रिकामी आहेत विद्युत विभागामध्ये ७ पदे आहेत, त्यामधून दोन भरलेले आहेत, पाच पदे रिकामी आहेत. असे कोणतेच विभागा नाही की, तिथे इंजिनियर आणि कर्मचा—याची कमी नाही. परंतु सर्वात जास्त त्रास सार्वजनिक बांधकाम विभाग, पाणी पुरवठा विभाग, वैद्यकीय आरोग्य विभाग आणि मालमत्ता विभागामध्ये आणि विद्युत विभागामध्ये होते. आपल्याकडे गार्डन सांभाळण्यासाठी जे माळी आहेत, ते सेवानिवृत्त होत आहेत आणि नविन माळी २० ते २५ वर्षापासून कोणतीच भरती झालेली नाही. सुरक्षा रक्षक सुध्दा आपल्या गार्डनमध्ये नाहीत, जे गार्डन सांभाळत होते ते सेवानिवृत्त झालेले आहेत, त्यांच्या जागी आज पर्यंत कोणतीच भरती झालेली नाही. माझे असे म्हणणे आहे की, या परिस्थितीमध्ये उल्हासनगर महानगरपालिका नागरीकांना ज्या सेवा—सुविधा द्यायला पाहिजे होत्या, त्या देवू शकत नाहीत. मी आपले लक्ष सेक्शन ४५ वर द्यायला सांगतो की, सेक्शन ४५ मध्ये

आपल्याला वर्ग-३ व वर्ग-४ चे नियुक्ती करणे आपल्याला अधिकार आहे. त्याच बरोबर महानगरपालिकेच्या मा. सभागृहाची मंजूरी घेऊन वर्ग-१ व वर्ग-२ यांची पण आपण नियुक्ती करू शकतात. परंतु ती थांबली का आहे, त्यांची भरती का होत नाही? ती मला माहीती करून घ्यायची आहे. जे अधिकारी/कर्मचारी पदोन्नतीसाठी पात्र आहेत, ज्यांना पदोन्नती मिळाली पाहिजे, त्यांना पदोन्नती द्यायला पाहिजे. जी पदे पदोन्नतीने भरली जात नाही, जसे कनिष्ठ अभियंता आहेत आणि अजून अन्य जी पदे आहेत. त्यांची थेट भरती झाली पाहिजे, आपण इथे संपुर्ण कामे प्रभारी पदे देवून कामे चालवित आहेत आणि प्रभारी क्लार्क आहेत ते काम करू शकत नाहीत. ते मॅटली त्या कामासाठी प्रीपेयर राहत नाही. या सगळ्या गोष्टी आम्हांला माहीती करून घ्यायच्या आहेत. ज्या पदोन्नती आहेत, जी भरती करायची आहे, ती का होत नाही?

या वेळी सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी यांनी सभागृहामध्ये पुन्हा प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— महापालिकांमध्ये ठराव झाला आहे, आपण भिवंडीमध्ये, ठाणेमध्ये, कल्याणमध्ये जसी पदोन्नती दिली जाते, भरती केली जाते. तसेच उल्हासनगर महानगरपालिकेमध्ये पण ठराव झाला आहे, त्याची प्रत मी आपल्यांना देतो. ४० वर्षांपासून ते लिपीक आहेत, ते लिपीकच आहेत. आज पर्यंत त्यांना पदोन्नती मिळाली नाही, संपुर्ण कर्मचा-यांना ४० वर्षांपासून पदोन्नती मिळाली नाही. त्यांना आपण पदोन्नती देवू शकतात आणि महासभेच्या सर्वसंमतीने आपल्यांना अधिकार देत आहे. जेवढी पण पदे रिकामी आहेत, त्या आपण कृपया करून भरा, आपल्यांना अधिकार आहे, नविन कर्मचारी वर्ग भरण्यात यावा आणि लोकल स्टाफ जो आहे, त्यांना पदोन्नती देण्यात यावी.

सदस्या, श्रीम. ज्योती माने:— मा. महापौर, उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, अग्निशमन विभागाचे जे कर्मचारी लिडींग फायरमन व फायरमन अधिकारी आहेत, मुख्य अग्निशमन अधिकारी जे प्रभारी आहेत, ते निशुल्क आणि निस्वार्थी कोणत्याही प्रकारचा मोबदला न घेता महापालिकेत त्यांच्या प्रशिक्षणासाठी तुम्ही खर्च केलेला आहे, तसेच महासभेमध्ये ठराव क्रमांक ६५ दिनांक १८/२०१२ आणि २०१४ साली अन्वये सदर लिडींग फायरमन, उप स्थानक अधिकारी, उप अग्निशमन अधिकारी, सब फायर अधिकारी या पदावर पदोन्नतीचा ठराव करून देखील सामान्य प्रशासन विभागाने त्यांची पदोन्नती का केलेली नाही? तसेच थेट पदान्ती किंवा जंपिंग पदोन्नती अथवा नियुक्ती देण्यात यावी. तसेच बाकी उर्वरित जी रिक्त पदे आहेत, त्यांची भरती करण्यात यावी, ही माझी विनंती आहे.

या वेळी सदस्य, श्री. सागर सोनकांबळे हे सभागृहातून बाहेर गेले.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— मा. महापौर, उप महापौर, आयुक्त साहेब, आता जो महासभेमध्ये विषय आला आहे, तो अग्निशमन विभागाशी संबंधित विषय आहे आणि अग्निशमन विभाग ही अत्यावश्यक सेवा आहे. शहरामध्ये जर अत्यावश्यक सेवा असेल तर तो अग्निशमन विभाग आहे. अग्निशमन विभागाची सेवा ही अत्यावश्यक सेवामध्ये येते. परंतु तिथे काम करणारे आपले जे कर्मचारी आहेत, त्या लोकांना जो मोबदला मिळायला पाहिजे होता, तो मिळत नाही. उदा. या उल्हासनगर महानगरपालिकेत अग्निशमन विभागामध्ये काम करणारे जे कर्मचारी आहेत, ते वार्षिक ठेकेदार पध्दतीने काम करीत आहेत. एखादया जागेवर एखादा अपघात जर झाला, कोणाची जर संपत्ती वाचवायची जर असेल, कोणाचे प्राण जर वाचवायचे जर असतील तर तो माणूस तिथे प्राण वाचवण्यासाठी फसलेला आहे, संकटात सापडला आहे, त्याला वाचवायचे आहे. तर हा माणूस जो अग्निशमन विभागामध्ये आहे, तो ठेकेदारीमध्ये काम करत आहे. तो त्याचा जीव धोक्यात टाकून दुस-याला वाचवण्याचे काम का करेल? उद्या त्याचे जर बरेबाईट झाले तर त्याच्या मागे त्याचा परिवाराचा वाली कोण? जर तोच शहराची अतिआवश्यक सेवा आहे, तो जर काम करणारा ठेकेदार पध्दतीने जर काम करीत असेल तर तो दुस-याचा जीव का वाचवेल? त्याला जर दुस-याचा जीव वाचवायचा असेल तर त्याच्या मागे त्याच्या परिवाराचा विचार कोण करेल? महापालिका करेल का ठेकेदार करेल? अशा वेळेला अशी लोक अशा सेवेमध्ये काम करीत असतील तर त्या लोकांना कायमस्वरूपी घेतले पाहिजे. त्यांना त्यांचा मोबदला दिला पाहिजे, ही वर्षा न वर्षा पासूनची आमची मागणी आहे. ही मागणी आपण काही करा, कुठेही काही करा पण जी अतिआवश्यक

सेवा आहे. त्याला तुम्ही त्याच्यात काम करणा—या लोकांना ठेकेदार पध्दतीमध्ये असल्याने त्याला तुम्ही कायमस्वरूपी महापालिकेमध्ये नौकरी द्या. ती कशी द्यायची, काय द्यायची ते कायदयात, ती कायदयात बघून कसे करायचे ते आयुक्त साहेबांनी लवकरात लवकर करावे. आपली जी सेवा आहे, ती अजून सक्षम होईल. जर ती लोक परमानंट झाली तर ती सेवा अजून सक्षम होईल. म्हणून त्यांना प्राधान्य द्या. या शहरामध्ये उल्हासनगर महानगरपालिका आहे, या महानगरपालिकेमध्ये जे काही विभाग आहेत, त्या विभागांमध्ये पुर्वी पासूनच अधिकारी कमी आहेत, इंजिनअर कमी आहेत, काही सुतार नाहीत, मुकादम नाहीत, मिस्त्री नाहीत, पुर्वी मिस्त्री होते. सन १९९५ मध्ये आम्ही नगरसेवक होतो, मिस्त्री येत होते आणि सि.सि.पॅसेज करून जात होते. आता अशी पध्दतच राहिली नाही. पुर्वी मिस्त्री होते, ते सेवानिवृत्त होऊन गेले. जो सुतार होता तो शौचालयाचा दरवाजा दुरूस्त करून येत होता. त्या वेळेस आता ते सेवानिवृत्त झाले, त्यांच्या जागेवर दुसरा कोणी घेतलाच नाही. या सगळ्या गोष्टी अशा असल्यामुळे महानगरपालिकेचे काम संपुर्ण शहरामध्ये ठप्प झाले आहे. जर सुधारणा पाहीजे असेल तर या सगळ्या लोकांना परत भरती करायला पाहीजे. ते कसे करायचे जर आपल्या कालावधीत झाले तर खुप चांगले होईल. शहराच्या कामांना गती मिळेल, विकासाला गती मिळेल असे मला वाटते यासाठी लवकरात लवकर हा प्रस्ताव पास करून त्या लोकांना न्याय देण्याचे काम आपण करा, अशी माझी विनंती आहे.

सदस्य, श्री.सतरामदास जेसवानी:—

मा. महापौर साहेबा या विषयाला जर गंभीरतेने घ्या. खुप वेळा हा विषय आला आहे आणि हे काम खुप धोकादायक आहे, जे लोक काम करित आहेत. तरी या विषयामध्ये लवकरात लवकर न्याय देण्यात यावा. जसे शासनाचे आदेश आहेत, दुस—या महानगरपालिकेमध्ये अशा कामगारांना न्याय मिळत असतो, अधिका—यांना न्याय मिळत असतो. त्याच प्रमाणे, त्या नियमानुसार यांना पण मदत करा आणि ठोस निर्णय लवकर घ्या, धन्यवाद.

सदस्य, श्री.अरूण आशान:—

मा. महापौर, मा. उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, आता जो विषय मा. सदस्या, पंचम कालानी यांनी घेतला, श्री. राजेश वदरिया बोलले आणि आमचे सदस्य, श्री. चौधरी साहेब पण बोलले. खरे म्हणटले तर अग्निशमन विभागाचा हा विषय खुप गंभीर आहे. या विषयावर गांभीर्याने चर्चा व्हायलाल हवी. जेवढ्या वेळेस पाण्यावर चर्चा केली, त्याच्या पेक्षा जास्त वेळ जरी पाण्यावर चर्चा केली तर ती वावगी ठरणार नाही. खरे म्हणटले तर आपल्या महानगरपालिकेमध्ये अग्निशमन विभागामध्ये ९ पद ही कायम आहेत. याच्यामध्ये महापौर मॅडम, मी आपल्याला काही नावे सांगतो, मिरपगारे साहेब मी तुमच्याकडे नंतर येणार आहे. श्री. भास्कर मिरपगार, मुख्य अग्निशमन अधिकारी परंतु प्रभारी पद, आयुक्त साहेब जरा लक्ष द्या. श्री. बाळू नेटके, उप मुख्य अग्निशमन अधिकारी, परंतु पद प्रभारी, श्री. सुरेश बोंबे, उप स्थानक अधिकारी, परंतु पद प्रभारी, श्री. पंकज पवार, उप स्थानक अधिकारी परंतु पद प्रभारी, श्री. अविनाश गंगनवार, लिडींग फायरमन त्यांचे पण पद प्रभारी, श्री. आर. व्ही. राजन, लिडींग फायरमन पण त्यांचे पद प्रभारी, श्री. संतोष तरे, श्री. आर. आर. यादव, हे दोघे जण लिडींग फायरमन त्यांचे पण पद प्रभारी आणि श्री. राहूल सोनावणे, हे पण लिडींग फायरमन त्यांचे पण पद प्रभारी या नऊ लोकांच्या व्यतिरिक्त आपल्या महानगरपालिकेमध्ये जी पदे आहेत, मला वाटते ती ठेकेदार पध्दतीने आहेत, तो विषय मा. सदस्या, श्रीम. पंचम कालानी यांनी घेतला आहे. खरे म्हणटले तर त्यांची नियुक्ती होणे क्रमप्राप्त आहे. आपल्या या महानगरपालिकेमध्ये म्हणजे आयुक्त साहेब ही अशी एकच महानगरपालिका आहे की, इथे एकही पद कायम नाहीत, सगळीच पदे प्रभारी आहेत. त्यामुळे हे लोक काम करतांना मुख्य अग्निशमन अधिकारी म्हणून श्री. भास्कर मिरपगार साहेब, काम करतात परंतु पगार घेतात उप स्थानक अधिका—याचा आणि उप स्थानक अधिकारी त्यांचे जे प्रभारी पद आहे, ते काम करतात त्या पदावर परंतु पगार फायरमनचा घेतात. खरे म्हणटले तर आपल्या या महानगरपालिकेमध्ये उप स्थानक अधिकारी आणि फायरमन अशी दोन्ही मिळून १७ पद रिक्त आहेत. १७ पद रिक्त असतांना ती सुध्दा भरली गेली नाहीत. वरतून आपण जे ठेकेदार पध्दतीने घेतली आहेत, त्या लोकांना सुध्दा कायम केले नाही. महाराष्ट्र शासनाने जेव्हा सन २०११ ला अधिनियम मंजूर केला होता, त्या वेळेस मला वाटते की, तीन अधिकारी आपण याच्यामध्ये कायम केले होते. त्यामध्ये श्री. भगवान मोरे, श्री. पांडूरंग कोकम आणि श्री. धरमापाल चौधरी या लोकांना आपण कायम केले होते, त्यामध्ये दोन अधिकारी सेवानिवृत्त झाले आहेत. श्री. धरमापाल चौधरी, आणि श्री. पांडूरंग कोकम सेवानिवृत्त झाले आहेत आणि श्री. पांडूरंग कोकम अजून कार्यरत आहेत. या लोकांना ज्या वेळेस पदोन्नती दिली, त्या वेळेस मला वाटते की, सन २००३ ला ही पोस्ट प्रमाणे पदोन्नती दिली होती. त्या नंतर सन २००८ मध्ये सिनारिटी प्रमाणे पदोन्नती दिली

होती. त्याच्या नंतर सन २०११ ला सुध्दा सिनारिटीप्रमाणे पदोन्नती दिली. सन २०११ ला प्रमोशन दिलेच नाही. सन २०१४ ला मा. सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण साहेब, यांनी हा ठराव आणला होता, प्रस्तावाची सुचना दिली होती. त्यामध्ये त्यांनी स्पष्ट नमुद केले होते मी वाचून दाखवतो ही महासभा वरील पद नमुद केलेल्या अग्निशमन विभागाचे विविध संवर्गातील रिक्त असलेली पदे मा. न्यायालयाच्या निर्णयाच्या अधिन राहून भरण्याची प्रक्रिया लवकरात लवकर सुरू करून नियमानुसार सध्या कार्यरत असणा—या कंट्राटी कर्मचा—यांना प्राधान्य देवून शासन निर्णयानुसार सदर पदे भरतांना सरळसेवेसाठी वयोमर्यादा व अर्हता तसेच पदोन्नतीसाठी सेवा पध्दतीने कल्याण डोंबिवली महानगरपालिकेच्या धर्तीवरून नेमणूक करण्याचे तसेच मा. सदस्यांनी मांडलेल्या उप सुचनेनुसार प्रमाणीत करून, तपासणी करून वैद्य असेल तर अशा वाहन चालकास ठोक वेतनावर घ्यावे. इतिवृत्ताची वाट न बघता पास..पास... असा हा सन २०१४ ला हा ठराव झाला. तोच परत सन २०१५ ला मा. सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे साहेबानी सुध्दा हा ठराव आणला, त्यामध्ये पण त्यांनी जो ठराव मंजूर केला त्याप्रमाणे अग्निशमन विभागामध्ये अधिकारी/कर्मचारी यांची कमतरता लक्षात घेता फायरमन पदावर कार्यरत असलेले सब फायरमन ऑफिसर कोर्स आणि शैक्षणिक अर्हता पूर्ण करणा—या फायरमनला सब ऑफिसर पदावर पदोन्नती देण्याचा प्रस्तावास मान्यता देत आहे. असे असतांना सुध्दा आज जो आमच्या सदस्यांनी ठराव मांडला आहे. खरे म्हणटले तर तुम्ही त्याच्यावर गांभीर्याने विचार करायला पाहीजे. आज श्री. चौधरी साहेबांनी सांगितले, श्रीम. कालानी मॅडमनी सांगितले, श्री. राजेश वदरिया यांनी सांगितले की एवढ्या जोखीमचे काम करतांना एखादया माणसाला जर का विजा झाली किंवा त्यांचा काही मुंत्यु हानी झाली तर त्याला जबाबदार कोण? महानगरपालिकेने त्यांना जरी कंत्राटी पध्दतीवर नेमले असले तरी ते महानगरपालिकेच्या अधिपत्याखाली काम करणारे ही लोक आहेत. त्यांची जबाबदारी महानगरपालिकेने स्विकारलीच पाहीजे. मला असे वाटते की, आज जी नऊ पदे आपल्याकडे आहेत, ती सुध्दा कायम केली तर मला वाटते की, येणारी ही पद त्या पदावर घेता येतील. त्यानुसार जी रिक्त पद आहेत, ती पद आयुक्त साहेब आपल्याला भरता येतील. त्यामुळे प्रभारी जे पद आहे, ते प्रभारी पद काढून जे नऊ अधिकारी आहेत त्यांना कायम करून उर्वरीत जी पद आपल्याकडे भरायची आहेत, जे सदस्यांनी सांगितले की आपण त्यांच्यामध्ये घेऊ शकतो. पण काही लोकांकरीता आयुक्त साहेब, १० लाख रूपये खर्च करून त्यांना प्रशिक्षणासाठी पाठविले होते. गुजरात आणि मुंबई अशा अनेक ठिकाणी पाठवून आपण त्यांच्यावर १० लाख रूपये खर्च आपण केलेला आहे. असे असतांना सुध्दा आपण त्या लोकांना प्रभारी पदावर काम करून त्यांना कायम जागा असतांना त्यांना खालच्या पदाचा पगार देवून वरच्या अधिकारी प्रभारी पद दयायचे हे मला वाटते की, योग्य वाटत नाही. तरी मला असे म्हणायचे आहे की, दोन दोन वेळा सन २०१४— सन २०१५ आणि आज सन २०१७ एक ही जी व्यवस्था आहे, ती अतिआवश्यक सेवा म्हणून गणली जाते. त्या करीता जर दोन दोन, तीन तीन वर्षे त्यांच्यावर जर विचार होत नसेल तर ही गांभीर्याची बाब आयुक्त साहेब माझ्यासाठी तरी आहे. तर आज हे आपले व्यापारी शहर आहे, औद्योगिक शहर आहे, औद्योगीकरण आहे कुठेही आग लागते, कल्याण डोंबिवली असो, अंबरनाथ असो, बदलापुर असो कुठेही आपले फायरमन धावून जातात. परंतु त्यांना नंतर १ तारखेला पगार देतांना असे वाटते की, आपण एवढे जोखीमचे काम घेऊन वरच्या पदावर काम करतो. परंतु पगार घेतांना आपण खालच्या दर्जाचे पगार घेतो. त्यामुळे त्यांना तो मानसन्मान जो आहे, तो प्रभारी पद काढून त्यांना कायम करून बाकीच्या उर्वरीत लोकांना जसे श्रीम. कालानी मॅडमनी सांगितले त्या पध्दतीने आपण त्याचा विचार करून मा. महापौर मॅडम खरे म्हणटले तर आपल्या कालावधीमध्ये हा जर निर्णय झाला तर शहरामध्ये एक वाखाखण्याजोगा असेल आणि लोक महापौर म्हणून कायमस्वरूपी आठवण ठेवतील की, यांनी कुठली तरी व्यवस्था अशी दिली ती शहरासाठी कायमस्वरूपी चांगल्या पध्दतीने राहिली. मला वाटते आयुक्त साहेब, या विषयावर गांभीर्याने विचार करून या लोकांचा आणि सद्नामध्ये बसलेल्या लोकांचा विचार करून या नऊ लोकांना कायम करून बाकीच्या लोकांना या सेवेमध्ये अंतर्भुत करण्यासाठी श्री. चौधरी साहेबांनी सांगितल्या प्रमाणे आपण त्या विषयावर गांभीर्याने विचार करून त्यांना कायम करावे. पाण्याच्या कामा बद्दल नारजगी आहे पण हे तरी चांगले काम होवूदया. तर आपण या विषयावर साहेब शहरासाठी काम करावे अशी माझी विनंती आहे, धन्यवाद.

या वेळी सदस्य, श्री. सागर सोनकांबळे यांनी सभागृहामध्ये पुन्हा प्रवेश केला.

सदस्य, श्री.प्रमोद टाले:— मा. महापौर मॅडम, मा. उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, आज श्रीम. कालानी मॅडमनी जो विषय आणला आहे, अग्निशमन विभागामध्ये ठेकेदार पध्दतीवर असणा—या कर्मचा—यांना कायमस्वरूपी कामावर घेण्याबाबत. खरे पाहिले तर गेल्या सन २००३ मध्ये जी मागासवर्गीय भरती झाली होती. त्याच्या नंतर सामान्य प्रशासन विभागाने आज पर्यंत कुठलीही भरती केलेली नाही. जर वेळोवेळी तुम्ही प्रत्येक वर्षाला त्या त्या पध्दतीने सामान्या प्रशासन विभागाने पण पदोन्नती दिली असती तर आज हा मुद्दा येथे येण्याची काही आवश्यकता नव्हती. सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण आणि श्री. सुनिल सुर्वे यांचे सन २०१४—सन २०१५ ठराव असून सुद्धा त्या ठरावावर सामान्य प्रशासन विभागाने आज पर्यंत कुठलीही कारवाई केली नाही. नगरविकास मंत्रालयाकडे कुठलेही करसपॉंड केले नाही. त्याच्यामुळे आज ही परिस्थिती निर्माण झालेली आहे. आज अग्निशमन विभाग आहे, हा एक महत्वाचा भाग आहे. तिथे ठेकेदार पध्दतीने कर्मचारी काम करीत आहेत. जोखीम म्हणून काम करतात, एक समाजसेवा म्हणूनही काम करतात. त्यांचे भवितव्य काय? असा प्रश्न जेव्हा निर्माण होतो, तेव्हा आजच्या या महासभेमध्ये आपण या दोन विषयांवर चर्चा करायला काही हरकत नाही. एक तर ठेकेदार पध्दतीने असणा—या माणसांना कर्मचारी म्हणून सामावून घेता येईल का? हा एक विषय आहे आणि दुसरा पदोन्नतीचा विषय पण त्याच्यामध्ये घ्यायला काही हरकत नाही. आज जेवढी मंजूर पद महानगरपालिका स्थापन झाल्या पासून जर मंजूर पद माझ्या माहीती प्रमाणे जर बघितली तर मुख्य अग्निशमन अधिकारी म्हणून आज श्री. भास्कर मिरपगारे काम करीत आहेत, पण ते प्रभारी म्हणून काम करीत आहेत. बाकीचे जे कर्मचारी आहेत ते पण प्रभारी म्हणून काम करीत आहेत. म्हणजे उल्हासनगर महानगरपालिकेचे हे अग्निशमन विभाग आहे, हे टोटली प्रभारी म्हणून काम करीत आहे आणि याचा उद्या कुठलाही गंभीर प्रश्न निर्माण झाला तर त्या प्रभारी, माझ्या माहीती प्रमाणे मुख्य अग्निशमन अधिकारी एक पद आहे, उप मुख्य अधिकारी दुसरी पोस्ट आहे. या दोन्ही पोस्ट तुम्ही विभागून दिलेल्या आहेत. १,२,३, ला एक दिली आणि ४, ५ ला एक दिली आहे, बरोबर आहे. अग्निशमन अधिकारी एक पोस्ट आहे, जी तुमची आहे आता, पण तुम्ही मुख्य अग्निशमन अधिकारी म्हणून काम करीत आहेत. उप स्थानक अधिकारी ०८ मंजूर पद आहेत. परंतु दोनच कार्यरत आहेत. म्हणजे सहा बाकी आहेत. लिडींग फायमनच्या १४ पद मंजूर आहेत, १४ पैकी फक्त तीन लोक काम करीत आहेत. आयुक्त साहेब फायरमनची ६० पदे मंजूर आहेत, परंतु ०९ कार्यरत आहेत आणि हे असे असतांना सुद्धा एवढे महत्वाचे आणि अतिआवश्यक सेवा त्याच्यामध्ये जर पोस्ट भरल्या जात नसतील तर उद्या येणा—या संकटाची जबाबदारी कोण घेणार. माझे म्हणणे असे असेल श्री. रमेश चव्हाण आणि श्री. सुनिल सुर्वे यांनी त्या वेळेस केलेले जे ठराव होते. त्या वेळेच्या ठरावाची आज पर्यंत अंमलबजावणी झालेली नाही. तर ती ताबोडतोब अंमलबजावणी करावी आणि आयुक्त साहेबांनी यामध्ये निश्चित पुढाकार घ्यावा आणि बाकीचे जे ठेकेदार पध्दतीने काम करणारे लोक आहेत, हा रमेश चव्हाण यांचा जो ठराव आहे. त्या पध्दतीने कल्याण डोबिंवलीच्या धर्तीवर या ठेकेदार पध्दतीच्या लोकांना महानगरपालिकेच्या सेवेत जर सामावून घेतले तर मला वाटते हा अग्निशमन विभाग मजबुत होईल आणि बाकीची जी पदोन्नती आहे, त्याही या महासभेला अधिन राहून जसे मागच्या वेळेस आपण केले, आपल्या सचिव मॅडमचा प्रस्ताव झाला, डॉ. रिझ्वानीचा प्रस्ताव झाला, त्या पध्दतीने आताच्या ज्या मंजूर पोस्ट आहेत, पदोन्नती आहे, ज्यांना ज्यांना पदोन्नती द्यायची आहे, या महासभेच्या अधिन राहून जर आपण दिली, शासन निर्णयाच्या अधिन राहून जर ह्या पोस्ट आपण दिल्या, तर मला वाटते हे योग्य राहिल आणि हा निर्णय महापौरांनी ताबोडतोब घ्यावा, अशी मी त्यांना विनंती करतो, धन्यवाद.

या वेळी सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी हे सभागृहातून बाहेर गेले.

सदस्य, श्री.सुनिल सुर्वे:— मा. महापौरजी, उप महापौर, सचिव मॅडम, आयुक्त साहेब, अत्यंत दुदैवाची गोष्ट आहे. दोन दोन वेळा ठराव पास होतात, मला महापौरांना हेच म्हणायचे आहे की, या महासभेचे आदेश झाल्या नंतर त्याची अंमलबजावणी होत नाही. त्या बद्दल कारवाई वैगरे करणार आहेत की काय आम्ही नुसत्या अशाच मिटींग घ्यायच्या आपण आदेश करायचे आणि प्रशासन जर आदेशाची अंमलबजावणी करत नसेल किंवा प्रशासनाला काही अडचण असेल तर प्रशासनाने तो प्रस्ताव आणला पाहीजे की, अशा पध्दतीने नाही अशा पध्दतीने महासभा निर्णय घेईल. जर त्यांना कुठल्याही प्रश्नावर अडचण असेल किंवा काही टेक्नीकरल प्रॉब्लेम असेल, त्यांनी महासभेकडे आणून तो मंजूर केला पाहीजे. दोन दोन, तीन तीन वर्षे प्रस्ताव पास होऊन जर

त्याच्यावर कारवाई होत नसेल, तर कशा प्रकारे आपले प्रशासन काम करते. याचा खरोखर मनापासून विचार करायची गरज आहे. जर या शहराला काही दयायचे असेल, शहराचे प्रश्न सोडवायचे असतील किंवा शहराचे प्रश्न वाढवायचे याचा विचार करून ही महासभा आज तिस-या वेळेस हा ठराव पास करत आहे. याची अंमलबजावणी तोबोडतोब व्हायला पाहिजे. इतिवृत्ताची वाट न पहाता ताबोडतोब याची अंमलबजावणी करावी. असे मी सभागृहाच्या वतीने अपणांस विनंती करतो, धन्यवाद.

सदस्य, श्री.प्रमोद टाले:- मा. महापौर मॅडम, मला एक सुचना करायची आहे. आज या सभागृहामध्ये श्रीम. कालानी मॅडमनी जो प्रस्ताव आणला आहे. ठेकेदार पध्दतीने काम करणा-या कर्मचा-यांना महानगरपालिकेत सामावून घेण्यासाठी. कल्याण डोंबिवली महानगरपालिकेने सरळ सेवा पध्दतीने जी भरती केली होती, त्या भरतीमध्ये ठेकेदार पध्दतीने काम करणारे कर्मचारी सामावून घेतले आहेत. त्या पध्दतीने आज या ठेकेदारी पध्दतीने काम करणा-या सर्व कर्मचा-यांना महानगरपालिकेच्या सेवेमध्ये त्या धर्तीवर सामाविष्ट करावे आणि जेवढे मंजूर पद आहेत, जेवढे प्रभारी आहेत त्यांना ताबोडतोब या महासभेला अधिन राहून, शासनाच्या निर्णयाला अधिन राहून ताबोडतोब पदोन्नती दयावी. असे या सभागृहाने एकमताने मंजूर करावे आणि महापौर आपल्या कारकिर्दीमध्ये हा जर प्रस्ताव आज मंजूर झाला आणि ताबोडतोब त्याची अंमलबजावणी होत असेल तर त्याच्या शिवाय दुसरी चांगली गोष्ट कुठलीही नसेल, एवढी आपल्याला विनंती करतो, धन्यवाद.

या वेळी सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी यांनी सभागृहामध्ये पुन्हा प्रवेश केला.

सदस्य, श्री.राजेश वदरिया:- मा. महापौरजी आयुक्त साहेबांना सांगा की, सभागृहामध्ये याचे स्पष्टीकरण द्या.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:- मा. महापौर, उप महापौर सर्व सन्माननिय सदस्य, ही बात खरी आहे, आपल्या प्रशासनामध्ये जवळ पास जर संख्या विचारात घेतली, एकुण आपली मंजूर पद ३,१९८ आहेत. सर्व क्लास वन ते क्लास फोर त्या पैकी भरलेली पदे २,०९६ आहेत आणि रिक्त जागा १,१०२ म्हणजे ३५ टक्के ओरल रिक्त जागा आहेत आणि इतर महानगरपालिकेमध्ये आणि इतर कोणत्या शासकीय विभागामध्ये रिकाम्या जागा ज्या आहेत, त्या खालच्या स्तरावर जास्त आहेत आणि वरच्या स्तरावर कमी आहेत. आपल्याकडे उलटे आहे, म्हणजे सगळ्याच बाबतीत आपण उलटा आहोत.

सदस्य, श्री.सुनिल सुर्वे:- चला काही तरी कबुली झाली.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:- क्लास वन मध्ये २९ पैकी २२ पद रिक्त आहेत. ७६ टक्के क्लास वनच्या जागा रिक्त आहेत. त्याच्या नंतर क्लास टू मध्ये १५ च्या जागी १२ जागा आहेत, १ टक्के जागा आहे. क्लास ३ मध्ये ६४० च्या जागी ३४७ रिक्त जागा आहेत, ५४ टक्के रिक्त जागा आहेत. म्हणजे अॅक्युरेटली वरतून खाली येत आहे. ७६ टक्के, ५४ टक्के क्लास फोरमध्ये सफाई कामगार सोडून ९६४ मधून ३८० रिक्त जागा भरायच्या आहेत ४० टक्के रिक्त जागा आहेत. सफाई कर्मचा-यांमधून १५५० मधून ३४१ रिक्त जागा भरायच्या आहेत, २२ टक्के रिक्त जागा आहेत. क्लास वन व सफाई कर्मचारी मिळून केले तर २५१४ मधून ६२१ रिक्त जागा भरायच्या आहेत, २९ टक्के रिक्त जागा आहेत. आपल्याकडे प्रशासन चालले आहे, जे पण आपण बोलत आहेत, जी समस्या उत्पन्न झाली आहे, त्याचे ५० टक्के बोजा आम्ही आमच्या डोक्यावरच घेतले आहे. आमच्या अधिका-यांना आम्ही जबाबदार समजतो, त्यांच्या चुका पण झाल्या असतील ते जिथे काम करीत आहेत, ते प्रभारी म्हणून काम करीत आहेत. त्यासाठी शासनाला आम्ही त्वरीत डिसेंबर महीन्यामध्येच प्रस्ताव पाठवला आहे. क्लास -१, क्लास-२ शासनाच्या स्तरावर ज्यांची नियुक्ती करायची आहे, त्यांच्या नियुक्तीसाठी कारवाई करण्यात यावी आणि आमच्या ज्या पण पोस्ट रिक्त आहेत, त्या भरण्यासाठी परवानगी देण्यात यावी. याच्यामध्ये एक समस्या आहे, महापालिकेमध्ये आयुक्त क्लास-४ आणि क्लास-३ वर्गाची भरती करू शकतात आणि क्लास-१ आणि क्लास-२ ही पण पद आपल्या स्तरावर करू शकतो महासभेच्या मान्यतेने आपण करू शकतो. परंतु याच्यामध्ये पर्सनल खर्चाबाबत जे सरकारचे नाव आहे, लिमिटेड आहे, ते आपल्याला प्रशासनाचा जो आहे, तो खर्च जा आपल्याला आवश्यकते नुसार वाढवायचा असेल तर ३५ टक्के लिमिटेमध्ये असला पाहिजे. आज आपला प्रशासनाचा जो खर्च आहे, तो जास्त आहे. जर आपण जास्त लोक घेतली तर उत्पनाचा प्रश्न आहे.

परंतु काही लोकांना आपल्या टॅक्सच्या वसुलीसाठी पाठवून आपले उत्पन्न वाढवू. कारण आपली ३५ टक्के जी लिमिट आहे, ती तशीच तसाच राहिल आणि दुसरा म्हणजे आपली जी थकबाकी आहे, वसुलीचा जो टारगेट आहे, त्याची चांगल्या प्रकारे वसुली झाली पाहिजे. ४५ टक्के अॅटोमेटिक आपल्या लिमिटमध्ये येईल आणि ही अडचण समोर ठेवून सगळ्यांना सुचना दिल्या आहेत. नंतरच्या महासभेमध्ये जेवढ्या पोस्ट जे लिमिट आहे, ते लक्षात घेऊन जे जरूरी आहे ते मी शासनाला प्रस्तावीत करेल. आपण मला अनुमती द्या आपला शासन खर्च कमी करणे किंवा त्यांच्या माध्यमातून कलेक्ट करू. आपला जो वसुलीचा टारगेट आहे, जी थकबाकी आहे ते वसुली करण्याचा आणि आपला टॅक्स वसुलीचा टारगेट आहे तो आपण रिटेबल मुल्यावर अॅसेसमेंट केले आहे. तो कॅपिटल बेससाठी जाण्यासाठी हा विषय आम्ही स्थायी समिती समोर त्याचे टेंडर ठेवले आहे. तो जर आपण सर्वे करून सायटीफिक आपल्या प्रॉपर्टी टॅक्सचे अॅसेसमेंट जर आपण बनवू शकतो. नविन प्रॉपर्टी अॅसेसमेंट न करता, मी काही सॅपल घेऊन अभ्यास पण केला आहे. सात आठ एक्झॉपल प्रत्येक कॅटेगिरीमधून घेतले आहे. झोपडीमधून किती टॅक्स येतो जर आपण कॅपिटल बेस केला तर त्याचे किती वाढू शकते मिडीयम लेवलमध्ये त्याचे आर.सी.सी.स्ट्रक्चर नाही, कच्चा स्ट्रक्चर आहे आर.सी.सी. आहे तर किती होईल आणि कमर्शियल आहे तर किती होईल. ऑन ऑर आवरेज आपला जनरल टॅक्स आपण दोन वेळे पेशा जास्त वाढवू शकत नाही. बाकी टॅक्स आपण फर्स्ट इअर मध्ये वाढवू शकतो. ऑन ऑर एवरेज आपला तसे बघितले तर हिशोब केला तर एक टाईम, टेन टाईम कॅपिटल अॅसेसमेंटमुळे होत आहे. ओरल टॅक्स ३०० टक्के आपला वाढू शकतो आणि आपली जी प्रॉपर्टी अॅसेसमेंट केलेली नाही ती पण आपण २० ते २५ हजार प्रॉपर्टी अशी आहे की, त्यांचे अॅसेसमेंट केले नाही. काही नविन प्रॉपर्टीज आहेत किंवा आपण बोलतो की प्रॉपर्टी गायब झाली आहे. प्रॉपर्टी गायब झाली नाही. त्यांच्या जागेवर बिल्डींग झाल्या आहेत आणि त्यांचे अॅसेसमेंट झाले नाही. या सर्व माध्यमातून आपले अॅसेसमेंट वाढेल आणि अॅटोमेटिक आपला प्रॉपर्टी टॅक्स १०० करोड आहे, प्रत्येक वर्षाचा तो कमीत कमी २५० ते २७५ करोड रुपये होईल आणि अॅटोमेटिक प्रशासनाच्या खर्चाला पण आपल्याला लिमिट येणार नाही. हे सर्व आपण समोर ठेवून शासनाला बोलू की, आमचा खर्च नंतर कमी होईल. कारण की, आम्ही प्रोजेक्ट केले आहे. फक्त आपण बोलू की करीत आहे, परंतु जर खरोखर स्थायी समितीमध्ये जर आपले टेंडर पास झाले तर अॅसेसमेंटसाठी एजेन्सी अपॉईंटमेंट करण्याचे तर तो आपला काम संपुर्ण होईल आणि नंतरच्या महासभेमध्ये ठेवण्यात येईल.

प्र.मुख्य अग्निशमन अधिकारी., श्री.भास्कर मिरपगारः— फायरमनसाठी आपण निविदा मागविल्या आहेत, २२ पोस्ट वरून ३० पोस्ट होतील.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकरः— आपल्या फायरमनची मंजूर पदे देखील तेवढी नाहीत, आपली फायरमनची जी मंजूर पदे आहेत....

सदस्य, श्री.सुनिल सुर्वेः— सर एक मिनीट....

सदस्य, श्री.जमनादास पुरस्वानीः— पहीले आयुक्त साहेबांना बोलू द्या.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकरः— फायरमनच्या ज्या पोस्ट आहेत, खरोखर मला माहिती नाही यांनी कसा हिशोब केला आहे, ही जी फिगर आहे.

प्र.मुख्य अग्निशमन अधिकारी., श्री.भास्कर मिरपगारः— ६० पदे मंजूर आहेत, सध्या ९ कार्यरत आहेत.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकरः— तुमच्या लिडींग फायरमनच्या १४ आहेत, उप स्थानक अधिकारी ६ आहेत, एकुण २० झालेत,

प्र.मुख्य अग्निशमन अधिकारी., श्री.भास्कर मिरपगारः— फायरमनची ६० पदे मंजूर आहेत, त्यातील ९ कार्यरत आहेत आणि ५१ पद रिक्त आहेत. लिडींग फायरमनची १४ पदे मंजूर आहेत, ३ कार्यरत आहेत. ११ रिक्त जागा आहेत.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकरः— बरोबर आहे,

प्र.मुख्य अग्निशमन अधिकारी., श्री.भास्कर मिरपगार:- उप स्थानक अधिका-यांची ६ पदे मंजूर आहेत,

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:- तुम्ही ५१ पदे कोणती म्हणटल?

प्र.मुख्य अग्निशमन अधिकारी., श्री.भास्कर मिरपगार:- फायरमनची

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:- ते कुठे याच्यामध्ये दिलेत.

प्र.मुख्य अग्निशमन अधिकारी., श्री.भास्कर मिरपगार:- फायरमन चतुर्थश्रेणीमध्ये आहेत.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:- फायरमनची ५१ पदे याच्यामध्ये कुठे आलीत?

सदस्य, श्री.प्रमोद टाले:- साहेब लिडींग फायरमनची ११ पदे रिक्त आहेत आणि उप स्थानक अधिका-यांची ६ पदे रिक्त आहेत.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:- वर्ग-४ मधली तुमची ६० पैकी ५१ रिक्त जागा आहेत. बरोबर आहे, तर ही सर्व पदे भरण्यासाठी या नंतरच्या महासभेमध्ये प्रस्ताव प्रॉपरली ठेवू महासभेची जशी मान्यता मिळेल त्याचे रिक्तमेंटचे जे कायदे आहेत, त्याचे पालन करून जे काही उमेदवार असतील त्यांचे ओपनली जाहिरात करून रिक्त पदे भरण्यात येतील.

सदस्य, श्री.राजेश वदारिया:- मा. महापौरजी आपण जे लिमिटेशनची गोष्ट केली आहे तर आपण मला एवढेच सांगा की, आपला प्रशासनाचा खर्च किती आहे?

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:- मी सामान्य प्रशासन विभागाशी चर्चा केली आहे, असे कुठेच लिहीले नाही की, प्रशासनाचा खर्च त्यांनी लिहीला आहे. प्रशासकीय खर्च कसे कॅलक्युलेट करायचे ती पध्दत त्यांनी लिहीले नाही. तर माझ्या हिशोबाने ते मी करील जे आपण बोलत आहेत, ते मी समजून घेतले आहे.

सदस्य, श्री.राजेश वदारिया:- सर मी तुम्हांला सांगतो, पहीले जकातची वसुली होत होती. जकातची वसुली बंद करून आपल्याला स्थानिक संस्था कर लावला. स्थानिक संस्था कर बंद करून जी.एस.टी. लावली आणि जी.एस. टी. चा आपल्याला सरकार अनुदान देते, ते आपल्यासाठी उत्पन्न आहे. आपले लोक उत्पन्नामध्ये पकडतात की नाही ते आपण स्पष्ट करा.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:- मी तोंडी बोलून विचाले आहे, आणि त्यांनी सुध्दा कबुल केले आहे, मी सुध्दा सांगितले आहे की, आपल्याला जे भारत सरकारकडून फंड येतात ते पण आपल्या शासकीय खर्चात पकडायला पाहीजे. ते इंक्युमेंट करण्यासाठी देवाकडून कोणतीही वेगळी एजेन्सी येत नाही. आमचेच लोक काम करतात.

सदस्य, श्री.राजेश वदारिया:- मी मान्य करतो. आता ४५ कमिशनचे पैसे येत आहेत, अर्टीकल ७३, ७४ तो आमचा अधिकार आहे. तर गर्व्हनमेंट ते पैसे तिथे सेल्स टॅक्स आहे, इनकम टॅक्स आहे जे पण जातात ते त्या पध्दतीने आम्हांला देत आहेत. ती आमची इनकम आहे.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:- प्रत्येकाची वेगवेगळी कॅलक्युलेशनची पध्दत आहे, सरकारने असे कुठे पण लिहीले नाही, मी मान्य केले आहे की, त्यांनी ओरली थेट मान्य केले आहे. जो माझा ग्रॉस रिसीट होईल त्याच्या विरूद्ध कॅलक्युलेशन केले आहे

सदस्य, श्री.राजेश वदारिया:- माझे म्हणणे पण तेच आहे, खरे तर आपले जे टोटल उत्पन्न आहे, त्यामध्ये प्रशासकीय जो खर्च आहे, तो कट करून त्याच्यातून टक्केवारी काढू शकतात. दुसरी गोष्ट आपण सांगत आहेत की, आपण शासनाला लिहीले आहे, शासनाला आपण त्या पदासाठी लिहीले आहे, जसे की, अतिरिक्त आयुक्त आहेत, ते तिकडूनच यायला पाहीजेत. उप आयुक्त आहेत, उप आयुक्तांची आपल्याकडे चार पद आहेत. चार पदामधून आपल्याला दोन पद शासनाकडून येतात आणि दोन पद आपले आहेत. त्या दोन पदाचे आपण पदोन्नती करू शकतात. अशा प्रकारे रिक्तमेंट रूल नुसार जेवढे पण पद आहेत ते शासनाकडून यायला पाहीजेत.

त्यासाठी आपल्याला ती पद शासनाकडून मंजूर करून द्या, ती पद आम्हांला भरून द्या. बाकीची पद आपण भरू शकतो, त्यासाठी शासनाकडे आपल्याला जाण्याची आवश्यकता नाही.

सदस्य, श्री.सुनिल सुर्वे:— आयुक्त साहेब एक विषय राहून गेला आहे, उप प्रश्नच आहे हा याच्या सोबत अनुकंपाचा विषय आहे. अनुकंपाचा विषयाचा वारंवार झाले पण ते सुध्दा झाले नाही. दुसरा ठराव क्रमांक ३४

३ जानेवारी, २०१७ चा आहे, आपण अ—वर्ग श्रेणी आणि ब—वर्ग श्रेणीचे जे अधिकारी आहेत, त्यांच्या पदोन्नती बाबत आदेश केले होते की, त्यांना पदोन्नती ताबोडतोब देण्यात यावी किंवा जे काही असेल ते स्पष्ट करावे. ३ जानेवारीचा क्र.३४ चा हा ठराव आहे. ह्या पण काही गोष्टी ज्या कर्मचा—यांच्या आहेत, त्या ताबोडतोब पुढच्या महासभेच्या अगोदर मला वाटते की, पुढची महासभा लागण्याच्या आधी अनुकंपा आणि अग्निशमन विभागाचा विषय हा जो क्र.३४ चा ठराव आहे. पहिली श्रेणी व दुसरी श्रेणी ते पण पदोन्नतीसाठी घेऊन यावेत आणि महासभेची मान्यता घ्यावी, धन्यवाद.

सदस्य, श्री.भगवान भालेराव:— महापौर मॅडम, उप महापौर, आयुक्त साहेब, आम्ही मागे दोन वेळा अग्निशमन विभागाच्या संदर्भात तुम्ही आता सांगितले की, आपण निविदा काढू आणि परत महासभेपुढे आणू. साहेब आमची मागणी मुख्यतः अशी आहे, या ठिकाणी आता या उल्हासनगर शहरातील आणि आजूबाजूच्या भागातील लोक जवळजवळ २२ लोक काम करतात. त्यांना समाविष्ट करून घ्या, असा मागे आम्ही ठराव केलेला आहे. त्यांना नोकरीमध्ये पहिले प्राधान्य त्यांना पण द्या. नाही तर अशी परिस्थिती होईल की, त्यांनी वयाची २० वर्षे, १५ वर्षे, १० वर्षे, ०५ वर्षे महानगरपालिकेला सेवा दिलेली आहे आणि तुम्ही जर त्यांना घेणार नसेल आणि नविन भरतील जर दुसरीच लोक येणार असतील ती पात्र आहेत ते तपासा आणि पात्र नसतील तर घेऊ नका? पात्र असतांना पहिले प्राधान्य त्यांना द्या. अशी आमची याच्यामध्ये सुचना आहे.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:— आपण ज्या वेळेला ठेकेदार पध्दतीने तात्पुरते लोक नेमतो, त्याचे निष्कर्ष वेगळे असतात. ते एवढे पॅसिफिक नसतात, आपण त्यांना रेग्युलर सेवा सर्व मोबदल्या सकट नेमणूक देणार आहे. त्याला जे सेवा प्रवेश नियम आहेत, ते बघायला लागतील.

सदस्य, श्री.भगवान भालेराव:— त्यांच्याकडे फायरमनचे प्रमाणपत्र सगळ त्यांच्याकडे उपलब्ध आहे.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:— पण असे कुठेही आपल्या सेवाप्रवेश नियमामध्ये ठेकेदारी पध्दतीच्या लोकांना प्राधान्य देण्या बदल कुठल्याही पदासाठी प्रयोजन नाही.

सदस्य, श्री.भगवान भालेराव:— साहेब त्यांनी वर्षा न वर्षे काम केले आहे.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:— मी समजू शकतो पण शेवटी नियम आहे.

सदस्य, श्री.राजेंद्र चौधरी:— काही लोकांचे अपघात झालेले आहेत.

सदस्य, श्री.भगवान भालेराव:— काही लोकांचे अपघात झालेले होते, कुणाचा डोळा गेला होता, कोणाच्या हाताला लागले होते, एवढा प्रसंग त्यांनी उल्हासनगर शहरात अनुभवला आहे. या लोकांना सामावून घेण्यासाठी मा. महासभेची परवानगी घ्या.

सदस्य, श्री.प्रमोद टाले:— आयुक्त साहेब, दोन विषय इथे चालू आहेत, एक तर ठेकेदारी पध्दतीच्या माणसांना महानगरपालिकेच्या सेवेमध्ये समाविष्ट करून घ्यावे आणि दुसरा विषय आहे, पदोन्नतीचा हे दोन विषय तुम्ही क्लियर करा.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:— एक विषय ठेकेदारी पध्दतीचा आणि दुसरा काय?

सदस्य, श्री.प्रमोद टाले:— अग्निशमन विभागामध्ये जे लोक ठेकेदारी पध्दतीने काम करित आहेत, त्यांना मागे जो ठराव झाला होता, त्या पध्दतीने कल्याण डोबिंवलीमध्ये ज्या पध्दतीने सेवा भरती झाली आहे, त्या पध्दतीने इथेही सामावून घ्यावे, असा मागच्या वर्षीचा ठराव आहे. सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण यांचा आहे. सन २०१४ चा ठराव क्रमांक ४१ हा ठराव पाहीजे तर मी वाचून दाखवतो. ही महासभा वरील प्रस्तावनेत नमुद केल्या प्रमाणे अग्निशमन

विभागातील विविध संवर्गातील रिक्त असलेली पदे मा. न्यायालयाच्या निर्णयाच्या अधिन राहून भरण्याची प्रक्रिया लवकरात लवकर सुरू करून नियमानुसार सध्या कार्यरत असलेल्या कंत्राटी कर्मचा—यांना आयुक्त महोदय, सध्या कार्यरत असलेल्या कंत्राटी कर्मचा—यांना प्राधान्य देवून शासन निर्णयानुसार सदर पदे भरतांना सरळसेवेसाठी वयोमर्यादा व अर्हता तसेच पदोन्नतीसाठी सेवाअंतर्गत पध्दतीने कल्याण डोंबिवली महानगरपालिकेच्या धर्तीवर नेमणूक करण्याचे तसेच मा. सदस्यांनी सभेत मांडलेल्या सुचनेनुसार या ठरावा अंतर्गत असलेला निर्णय अंतिम असून ते इतिवृत्त कायम करणे. हा सन २०१४ चा ठराव आहे. सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण आणि श्री. सुभाष मनसुलकर यांचा आहे. त्याच्या नंतर आज पर्यंत यावर कुठलीही कारवाई केलेली नाही, हा एक भाग आहे. दुसरा भाग आहे, आज पर्यंत जेवढे कर्मचारी काम करतात, ते सर्व पदे त्यांची प्रभारी आहेत. आज श्री. भास्कर मिरपगार सारखा माणूस उप मुख्य अधिकारी असतांना ते मुख्य अग्निशमन अधिकारी म्हणून काम करीत आहेत. बाकीचे जेवढे सर्व कर्मचारी आहेत, ते प्रभारी म्हणून काम करीत आहेत. तर त्यांना जर सुरूवाती पासूनच तुम्ही सेवा जेष्ठता बघितली असती किंवा पदोन्नतीचा विषय दर वेळा जर असा घेतला असता तर हे लोक तेव्हाच मुख्य अधिकारी झाले असते. आज प्रभारी म्हणून राहण्याची यांना गरज नव्हती. सन २००३ पासून आज पर्यंत तुम्ही सेवा जेष्ठता यादी बघितलीच नव्हती. हा प्रकार जर वेळच्या वेळी केला असता, आज तुम्हांला इथे हे करायची गरजच नव्हती. माझी आयुक्त साहेबांना विनंती आहे, महापौर महोदयांना विनंती आहे की, आजच्या या महासभेमध्ये हा ठराव पारीत करावा आणि ताबोडतोब पदोन्नतीसाठी जेवढ्या मंजूर पोस्ट आहेत, त्याच्यामध्ये जे जे जंपींग पध्दतीने किंवा वेगळ्या पध्दतीने पदोन्नती तोबोडतोब द्यावे. भले ते शासन निर्णयाच्या अधिन राहून द्यावे आणि कंत्राटी बेसच्या कर्मचा—यांना ताबोडतोब सरळ सेवेच्या भरतीनुसार समाविष्ट करून घेण्यात यावे. अशा दोन मागण्या आपल्या आधीच्या आहेत.

सदस्य, श्री.राजेश वदारिया:— मा. महापौरजी, आपण सांगितले आहे की, आपण अजून तीन पदे दिली आहेत आणि त्यांना आपण कंत्राटी बेसवर घेणार आहेत. तर माझे असे म्हणणे आहे की, त्यांना ठेकेदारी पध्दतीने न घेता सरळ सेवेप्रमाणे भरती करा. त्यांना जर भरती केले तर त्यांना जे परमानंट सेवेचा मोबदला आहे, तो मिळेल. जर कुठे आग लागते आणि काही अग्निशमन विभागाचा परमानंट मोबदला मिळत नाही किंवा एखादया कर्मचा—याचा मुंत्यू होतो, तर त्याला कोणताही मोबदला मिळणार नाही. माझे असे म्हणणे आहे की, त्यांना आपण शासनाचे जे नियम आहेत, आपण जाहीरात देवून किंवा ऐजेन्सीद्वारे त्यांना घेऊ शकतात.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:— त्यांना आताच मंजूरी दिली आहे, टेंडर पण आला आहे. आठ पद आपल्याला त्वरीत मिळतील, आता हा विषय दुस—या महासभेमध्ये समोर येईल त्या नंतर त्याचे प्रोसेस होईल आणि कमीत कमी सहा महीने तरी जातील. एवढे प्रयत्न केले आहेत. तर मग सहा महीने आपण वंचित का राहावे, त्यासाठी आपल्याला आठ पद मिळाली आहेत.

सदस्य, श्री.राजेश वदारिया:— साहेब, दुस—या महासभेमध्ये जाण्याची गरज नाही, आपला जो ठराव आहे, आम्ही आपल्याला ठराव करून देत आहेत, तर आपण जी पण पदे रिकामी आहेत, ते भरती करा

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:— हा विषय अशा चर्चेमध्ये आला आहे, की तो अढावा बेसेसमध्ये करणे ठिक राहणार नाही. जर महासभेची मंजूरी पाहीजे आहे तर महासभेमध्ये हा विषय आणून मंजूरी घेणे अपेक्षित आहे.

सदस्य, श्री.राजेश वदारिया:— साहेब मी आपल्याला सांगतो, याची पहीले काहीच गरज नाही, रिक्त्युरूटमेंट रूलमध्ये पद आपल्याला मंजूर आहेत. तर मग आपल्याला परत इथे येण्याची गरज नाही. नाही तर आपण सांगा कोणत्या सेक्शनमध्ये यायला पाहीजे.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकर:— पहीली गोष्ट म्हणजे समजा की, २५ टक्के रिक्त जागा आहेत, मी २५ च्या २५ भरणार नाही. डिपार्टमेंटनुसार टप्या टप्याने भरायच्या आहेत. ५० टक्के भरल्या तरी चालतील किंवा भरल्या नाहीत तरी चालेल. काही डिपार्टमेंट असे पण आहेत, रिक्त जागा आहेत पण भरल्या नाहीत तरी चालेल. प्रॉपरली हा विषय मी आणतो आणि एकच महीन्याचा अवधी आहे. दुस—या महासभेमध्ये त्वरीत घेऊन येवू. दुसरी गोष्ट राहीलेले अनुकंपा विषयी आणि पदोन्नती विषयी तर आम्ही क्लास श्री आणि क्लास फोरचे सर्व प्रमोशन फायनल केले आहेत. मी एक नविन प्रथा सुरू केली होती, प्रमोशन केल्या नंतर त्वरीत आमच्या

कमिटीची मिटींग होईल आणि आमची कमिटी तुरंत ऑर्डर काढतात आणि त्याच्या नंतर लोक बोलतात की ही पदोन्नती चुकीची झाली आहे. आपण सिनारिटी लिस्ट पब्लिश करत असतो, परंतु सिनारिटी लिस्टच्या नंतर आपण जे सिलेक्ट करतो, कोणाचे सि.आर. बघतो आणि अजून काही त्यांचे निकष बघतो त्याच्यामध्ये काही चुक होऊ शकते. तर मी नेहमीसाठी ही पध्दत ठेवली आहे. ज्या पण आम्ही फायनल ऑर्डर काढू त्याच्या पहीले एक ओरीजनल ऑर्डर आम्ही पब्लिश करू आणि सर्व कर्मचा—यांना याची माहीती देवू कारण की, कोणावर काही आपत्ती असेल, तर तो काही पुरावा सादर करेल आणि कोणावरही अन्याय होणार नाही आणि चुकीच्या पध्दतीने कोणाचे प्रमोशन होणार नाही. तर या पध्दतीने आम्ही क्लास श्री आणि क्लास फोरचे प्रमोशन केले आहेत, ते पण प्रसिध्द केले आहेत आणि आपला जो अनुकंपाचा विषय आहे, तो सुध्दा प्रसिध्द केला आहे, त्याच्याही काही हरकती आल्या आहेत. दोन्हीची मी हेरींग घेण्यासाठी तारीख दिली आहे. मला काही कारणास्तव मुंबई किंवा दुसरीकडे जावे लागते, माझ्या माहीती प्रमाणे मी पुढची १९ तारीख क्लास—१ आणि क्लास—२ च्या प्रमोशनसाठी दिली आहे आणि अनुकंपासाठी पण मी त्यांना तारीख दिली आहे. तर हे काम होऊन जाईल.

सदस्या, श्री.सुरेखा आव्हाडः— मा. महापौर, मा. उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, आज पर्यंत आपल्या अग्निशमन दलात जे लोक ठेकेदार पध्दतीवर काम करीत आहेत. त्यांचा कायमस्वरूपी कायम करण्यासाठी विचार करण्यात यावा. इथे जर आपण सरळ सेवेमध्ये भरती केली तर त्या लोकांनी इथे काम केले आहे, त्यांच्यावर अन्याय होईल. तर त्यांना कुठे तरी न्याय मिळावे अशी माझी अपेक्षा आहे. अग्निशमन दलामध्ये जे लोक कंट्राटी बेसवर काम करीत आहेत, इथे आपण सरळ सेवेने भरती करण्याचा जो.... आपण इथे जे ठेकेदार पध्दतीने आहेत, त्यांना कायम करण्यासाठी त्यांचा विचार करण्यात यावा. माझ्याकडे काही सेवा प्रवेश नियम आहेत, ते मी पाठवत आहे, त्याचाही अभ्यास करावा.

सदस्य, श्री. अरूण आशानः— मा. महापौर मॅडम, मा. उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, मागच्या जानेवारीमध्ये ०३ जानेवारीला ठराव क्रमांक ३४ जो झाला होता, त्याची पण अंमलबजावणी होईल का? जी पदोन्नतीची होती त्याच्यामध्ये याची पण अंमलबजावणी होणार. जो आपला ३४ नंबरचा ठराव ३ जानेवारी, २०१७ झाला आहे. त्यामध्ये काही हायकोर्टामध्ये काही केसेस होत्या त्या वगळून आणि वर्ग—१ व वर्ग—२, आणि वर्ग—३ व वर्ग—४ यांना पदोन्नती देण्याचा जो ठराव होता, तो पण कायम करणार का? ठराव क्रमांक ३४, ०३ जानेवारी, २०१७ साहेब ठराव जरा बघून घ्या प्लिज.

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकरः— तुमच्याकडे याची प्रत आहे का?

सदस्य, श्री. अरूण आशानः— सचि मॅडम,

आयुक्त, श्री.राजेंद्र निंबाळकरः— हा पण ठराव केला आहे का? काय मुद्दा आहे, जरा व्यवस्थित सांगा.

सदस्य, श्री. अरूण आशानः— सचिव मॅडम ठराव क्रमांक ३४ ची प्रत जरा मागवा प्लीज.

महापालिका सचिवः— मागवला आहे, जरा पाच मिनीट थांबा.

सदस्य, श्री. अरूण आशानः— मा. महापौर, मा. उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, ठराव क्रमांक ३४, ०३ जानेवारी, २०१७ सन्माननिय सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे यांनी मांडला होता. त्यामध्ये या महासभेने जो ठराव केला आहे, तो मी वाचून दाखवतो. ही महासभा वरील प्रस्तावनेत नमुद केल्यानुसार महापालिकेची सेवा व शर्ती नियम तसेच महासभेने केलेल्या ठरावानुसार महापालिकेत अनेक वर्षे पदोन्नती पासून वंचित राहिलेला वर्ग—१ ते वर्ग—४ म्हणजे १,२,३, व ४ कर्मचा—यांना त्वरीत नियमानुसार व मा. उच्च न्यायालयाचा दिनांक २१/७/२०११ व १४/३/२०१६ च्या आदेशाचे पालन करून पदोन्नती देण्यासाठी प्रशासनास खलील प्रमाणे निर्देश देत आहे. महाराष्ट्र महानगरपालिका अधिनियम कलम ४५ अन्वये वर्ग—१ व वर्ग—२ ची पदे त्वरीत पदोन्नतीने भरण्यात यावी. तसेच याच कलमा अन्वये व प्रकरण ३ च्या परंतुकान्वये सचिव पद नेमण्याचा अधिकार महापालिकेस देत असून सध्या कार्यरत असलेल्या सचिवांच्या पदोन्नतीचा प्रस्ताव जो आपण मागच्या महासभेमध्ये घेतलेला आहे. महापालिकेत कार्यरत असलेल्या वर्ग—३ च्या व वर्ग—४ च्या कर्मचा—यांना अनेक वर्षांपासून पदोन्नती पासून वंचित ठेवले असून त्यांना पदोन्नती देण्याचे अधिकार मा. आयुक्त यांना असल्याने सदर कर्मचा—यांना त्वरीत

पदोन्नती देण्याची प्रशासनास निर्देश देत आहेत. साहेब या प्रमाणे मला वाटते आपण अंमलबजावणी आपण करू शकतात. ते आपण सर्व सभागृहाला सांगावे, धन्यवाद.

महापालिका सचिव:- मला मा. सदस्यांनी श्री. राजेश वदरिया साहेबांनी ठराव दिला आहे. तो मी वाचून दाखवत आहे.

ही महासभा वरील प्रस्तावानेत नमुद केलेल्या अपु—या कर्मचा—यांच्या संख्येमुळे कार्यालयीन कामकाजात अडथळा निर्माण होत असल्याने अग्निशमन विभाग, पाणी पुरवठा विभाग, सार्वजनिक बांधकाम विभाग, सचिव कार्यालय, नगररचना विभाग व आरोग्य विभाग व इतर विविध विभागात तसेच अग्निशमन विभागात कार्यरत खाजगी तत्वावर घेण्यात आलेल्या कर्मचा—यांना कायमस्वरूपी सामावून घेणे. तसेच स्थानिक जे सेवा जेष्ठता झालेल्या कर्मचा—यांना पदोन्नती व महापालिकेतील रिक्त पदे त्वरीत सरळ सेवेने भरण्याचे व जी पदे शासन मंजूरीच्या अधिन असतील ती शासनाकडे त्वरीत भरणेसाठी पाठवावी व या पुर्वी पदोन्नती विषयी विविध झालेले ठरावांची अंमलबजावणी त्वरीत करण्याचे प्रशासनास निर्देश देत आहे. सदरचा ठराव इतिवृत्ताची वाट न पहाता अंमलात येईल.

काही सदस्य:- पास..पास...

महापौर तथा पीठासीन अधिकारी:- सदरचा विषयाबाबत सर्वानुमते पुढीलप्रमाणे ठराव संमत करण्यात येत

आहे

विषय क्र. ३ :- अपु—या कर्मचा—यांच्या संख्येमुळे कार्यालयीन कामकाजात अडथळा निर्माण होत असल्याबाबत चर्चा करणे.

प्रस्तावना

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या अत्यावश्यक सेवेमध्ये अग्निशमन, पाणी पुरवठा व सार्वजनिक बांधकाम विभाग मोडत असून, या विभागात कर्मचारी सेवा निवृत्त, दिवंगत झाल्याने कार्यालयीन कामकाज करण्यास अडथळा निर्माण होत आहे. अग्निशमन विभागात खाजगी तत्वावर कर्मचारी गेल्या अनेक वर्षांपासून कार्यरत आहेत. तसेच सार्वजनिक बांधकाम व पाणी पुरवठा विभागात देखील कर्मचारी वर्ग अपुरा आहे.

तरी महानगरपालिकेच्या अशा अत्यावश्यक सेवेमध्ये मोडणा—या अग्निशमन, पाणी पुरवठा व सार्वजनिक बांधकाम विभागात पुरेसे कर्मचारी वर्ग उपलब्ध करणे व अग्निशमन विभागात कार्यरत खाजगी तत्वावर घेण्यात आलेल्या कर्मचा—यांना कायम स्वरूपी घेण्याकरीता चर्चा विनिमय करणेसाठी विशेष महासभेचे आयोजन करण्याबाबत लेखीनिवेदन देत आहेत.

महासभा ठराव क्र. २७:

दिनांक:- १५/९/२०१७

सुचकाचे नाव :- श्रीमती पंचम कालानी

अनुमोदकाचे नाव :- श्री. राजेश वदरिया

ही महासभा वरील प्रस्तावानेत नमुद केलेल्या अपु—या कर्मचा—यांच्या संख्येमुळे कार्यालयीन कामकाजात अडथळा निर्माण होत असल्याने अग्निशमन, पाणी पुरवठा, सार्वजनिक बांधकाम विभाग, सचिव कार्यालय, नगररचना विभाग, आरोग्य विभाग इत्यादी तसेच अग्निशमन विभागात कार्यरत खाजगी तत्वावर घेण्यात आलेल्या कर्मचा—यांना कायमस्वरूपी सामावून घेणेस तसेच सेवा जेष्ठता झालेल्या कर्मचा—यांना त्वरीत पदोन्नती तसेच महापालिकेतील रिक्त पदे त्वरीत सरळसेवेने भरणेसाठी, व जी पदे शासन मंजूरीच्या अधिन असतील ती शासनाकडे भरणेसाठी त्वरीत पाठविणेस प्रशासनास निर्देश देत आहे.

या ठरावांतर्गत घेतलेला निर्णय अंतिम असून तो इतिवृत्त कायम होण्याची वाट न पाहता थेट अंमलात आणण्यांत येईल.

सुचकाची सही/—

अनुमोदकाची सही/—

सर्वानुमते

महापौर / पीठासीन अधिकारी
विशेष महासभा
उल्हासनगर महानगरपालिका

महापालिका सचिव:— या मिटींगचे विषय संपले आहेत. पुढची मिटींग सुरू करायची आहे.

सांयकाळी ६.१० वाजता महापौर श्रीमती मिना कुमार आयलानी यांनी सभा संपल्याचे जाहिर केले.

(प्राजक्ता मि. कुलकर्णी)

महापालिका सचिव
उल्हासनगर महानगरपालिका

उल्हासनगर महानगरपालिका, उल्हासनगर

दिनांक:- १५/९/२०१७

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या दि. १५/९/२०१७ रोजीच्या सर्वसाधारण महासभेचे इतिवृत्त.

१-ब

उल्हासनगर महानगरपालिकेची सर्वसाधारण महासभा दिनांक १५/९/२०१७ रोजी दुपारी ३.३० वाजता घेण्यात आली. सदर सभेत महापौर, श्रीमती मिना कुमार आयलानी हया पीठासीन अधिकारी या स्थानी आसनस्थ होत्या व खाली दर्शविलेले सन्माननिय सदस्य/सदस्या उपस्थित होते / होत्या.

१. श्रीम. मिना कुमार आयलानी — महापौर
२. श्री. जीवन चंद्रभान इदनानी — उप-महापौर

३	श्रीमती अर्चना गोकुळ करणकाळे	४३	श्री. रमेश महादेव चव्हाण
४	श्रीमती ज्योती दिलीप गायकवाड	४४	श्री. चंद्रशेखर केशव यादव
५	श्री. हरेश परमानंद जग्यासी	४५	श्रीमती मिताली राजेश चान्पूर
६	श्रीमती पंचम उमेश कालानी	४६	श्रीमती लिलाबाई लक्ष्मण आशान
७	श्री. जमनादास खुबचंद पुरस्वानी	४७	श्री. सुनिल मुकुंद सुर्वे
८	श्रीमती आशा नाना बिराडे	४८	श्रीमती संगिता नितीन सपकाळे
९	श्री. रविंद्र दशरथ बागुल	४९	श्रीमती शीतल चंद्रकांत कदम
१०	श्रीमती चरणजितकौर राजेंद्रसिंह भुल्लर	५०	श्रीमती वसुधा धनंजय बोडारे
११	श्री. राजेंद्रसिंह विरसिंग भुल्लर	५१	श्रीमती दिप्ती नविन दुधानी
१२	श्री. स्वप्नील मिलींद बागुल	५२	श्रीमती ज्योती रमेश चैनानी
१३	श्रीमती सुरेखा हनुमंत आव्हाड	५३	श्रीमती सुनिता बाबुराव बगाडे
१४	श्रीमती अंजना अंकुश म्हस्के	५४	श्रीमती पुजाकौर श्यामसिंग लबाना
१५	श्री. कलवंतसिंग गुरुदेव सोहटा	५५	श्री. भारत रामचंद्र राजवानी (गंगोत्री)
१६	श्री. अशोक बच्चुमल छाप्रु	५६	श्री. सतरामदास पुतनदास जेसवानी
१७	डॉ. प्रकाश घनश्यामदास नाथानी	५७	श्री. प्रमोद नामदेव टाले
१८	श्रीमती रेखा अशोक ठाकुर	५८	श्रीमती कविता सुधिर बागुल
१९	श्रीमती सरोजिनी मुरलीधर टेकचंदानी	५९	श्री. राजेश देवेंद्र वानखेडे

२०	श्रीमती जया प्रकाश माखिजा	६०	श्री. किशोर नारायणदास वनवारी
२१	श्री. महेश पहिलराज सुखरामनी	६१	श्रीमती कविता सुरेश गायकवाड
२२	श्रीमती अपेक्षा भगवान भालेराव	६२	श्री. आकाश परशुराम पाटील
२३	श्रीमती शुभांगीनी निकम	६३	श्री. विकास परशुराम पाटील
२४	श्रीमती लक्ष्मी सुरेंद्र सिंग	६४	श्री. प्रदिप अर्जुनदास रामचंदानी
२५	श्री. भगवान शंकर भालेराव	६५	श्री.सुरेंद्र बाळकृष्ण सावंत
२६	श्रीमती ज्योती प्रशांत पाटील	६६	श्री. अरुण लक्ष्मण आशान
२७	श्री. राजेश नानिकराम वदारिया	६७	श्रीमती आशा जीवन इदनानी
२८	श्री. अजित प्रभुनाथ गुप्ता		
२९	श्रीमती पुष्पा नाना बागुल		
३०	श्रीमती राजश्री राजेंद्र चौधरी		
३१	श्रीमती शुभांगी मनोहर बेहनवाल		
३२	श्री. राजेंद्र शांताराम चौधरी		
३३	श्री. रवी किशनचंद जग्यासी		
३४	श्रीमती इंदिरा जमनादास उदासी		
३५	श्रीमती कविता लाल पंजाबी		
३६	श्रीमती सविता प्रविण तोरणे (रगडे)		
३७	श्री. गजानन प्रल्हाद शेळगे		
३८	श्रीमती ज्योती प्रकाश (पिंटो) बठिजा		
३९	श्री. दिपक लक्ष्मणदास सिरवानी		
४०	श्री. सुमित सागर सोनकांबळे		
४१	श्रीमती ज्योत्स्ना सुरेश जाधव		
४२	श्रीमती ज्योती शामराव माने		

तर,

खालील दर्शविलेले सदस्य / सदस्या अनुपस्थित होते/होत्या.

१.श्रीमती पुजा सचिन भोईर, २. श्रीमती जयश्री ज्ञानेश्वर पाटील, ३. श्रीम. मिनाकौर अजितसिंग लबाना, ४. श्रीमती गीता लालचंद साधनानी, ५. श्रीम. छाया सुजित चक्रवर्ती उर्फ अडसुळ, ६.श्रीमती चंद्रावती आयोध्याप्रसाद सिंग, ७. श्रीम. डिम्पल नरेंद्र ठाकुर, ८. श्रीम. दिपा नारायण पंजाबी, ९. श्री. धनंजय बाबुराव बोडारे, १०.श्रीमती कांचन अमर लुंड, ११. श्री. शंकर गोविंदराम लुंड, १२. श्रीमती. अंजली चंद्रकांत साळवे,

१३. श्रीमती मिना चंद्रगुप्त सोनेजी, १४. श्रीमती मिनाक्षी रवी पाटील, १५. श्री. विजय चाहु पाटील, १६. श्री. मनोज दिलीपकुमार सयानी.

खालील अधिकारी सभेत उपस्थित होते.

- १.श्री. राजेंद्र निंबाळकर, आयुक्त
- २.डॉ. विजया कंठे, अतिरिक्त आयुक्त
- ३.श्री. संतोष देहेरकर, उप आयुक्त (मुख्यालय)
- ४.श्रीमती प्राजक्ता कुलकर्णी, प्र. महापालिका सचिव
- ५.श्री. राम जैसवार, शहर अभियंता
- ६.श्री. दादा पाटील, मुख्य लेखाधिकारी
- ७.श्री. राजा रिझवानी, प्र. वैद्यकिय अधिकारी
- ८.श्री. एस. के. सेलवन, कार्यकारी अभियंता
- ९.श्री. युवराज भदाणे, जनसंपर्क अधिकारी
- १०.महेश शितलानी, कनिष्ठ अभियंता
११. श्री. महेंद्र धिंडे, कनिष्ठ अभियंता
१२. श्री. हनुमंत खरात, कनिष्ठ अभियंता
१३. श्री. ढोले, कनिष्ठ अभियंता
१४. श्रीमती श्रध्दा सपकाळे, प्रोग्रामर
- १५.श्री. नंदलाल समतानी, प्र. सहाय्यक आयुक्त
१६. श्री. गणेश शिंपी, प्र. सहाय्यक आयुक्त
१७. श्री. भगवान कुमावत, प्र. सहाय्यक आयुक्त
१८. श्री. यशवंत सगळे, प्र. वाहन व्यवस्थापक
१९. श्रीमती अलका पवार, प्र. सहाय्यक आयुक्त
२०. श्री. भास्कर मिरपगार, प्र. अग्निशमन अधिकारी
२१. श्रीमती विशाखा सावंत, प्र. मालमत्ता व्यवस्थापक
२२. श्री. मनीष हिवरे, प्र. सहाय्यक आयुक्त
२३. श्री. दगडू वानखेडे, शाखा अभियंता
२४. श्री. पाटील, शाखा अभियंता
२५. श्री. सोनावणे, शाखा अभियंता
२६. श्री. तिजोरे, शाखा अभियंता
२७. श्रीमती छाया अडांगळे, प्र. सहाय्यक आयुक्त

२८. श्री. विनोद केणे, प्र. स्वच्छता निरीक्षक

२९. श्री. एकनाथ पवार, प्र. स्वच्छता निरीक्षक

तसेच खालील कर्मचारी सभेस हजर होते.

१. श्रीमती मनिषा महाजन

२. श्रीमती नर्गिस खान

३. श्री. अशोक रामरख्यानी

४. श्री. बाळु भांगरे

महापालिका सचिव:— आता दुसरी सभा दिनांक १५/०९/२०१७ रोजीची ही सर्व साधारण महासभा सुरू होत आहे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— कल्याण जिल्हा शिवसेना प्रमुख श्री. लांडगे साहेबांचे एक पत्र मिळाले आहे. मी सचिव मॅडमला सांगते की, त्यांनी ते वाचून दाखवावे.

महापालिका सचिव:— मा. महापौर साहेबानी जे पत्र दिले आहे, ते पत्र वाचून दाखवत आहे. मा. महोदया, उल्हासनगर महापालिकेमध्ये विरोधी पक्ष म्हणून शिवसेना सर्वात मोठा पक्ष आहे. तरी शिवसेना पक्षातर्फे सन्माननिय सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे यांची उल्हासनगर महापालिकेच्या आज दिनांक १५/९/२०१७ रोजी होणा-या महासभेमध्ये विरोधी पक्षनेते पदी निवड जाहीर करण्यात यावी.

महापालिका सचिव:— आता दुसरी सभा ६.१२ मिनीटांनी सभा सुरू होत आहे, अर्धा तास प्रश्नोत्तरासाठी असेल.

प्रश्नोत्तरे.....

महापालिका सचिव :- विषय क्र. २ वाचून दाखवितात.

प्रश्न क्र. २:— १) प्रलंबित प्रश्न क्रमांक २ हा श्री. भारत राजवानी यांचा आहे.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— मॅडम महापौरांकडून घोषणा तर करा. आपण फक्त पत्र वाचले आहे.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— तुम्ही फक्त पत्र वाचले आहे, महापौर घोषणा करतील.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— कल्याण जिल्हा शिवसेना प्रमुख, श्री. लांडगे साहेबांकडून जो आदेश आलेला आहे, मला श्री. शिंदे साहेबांचा पण फोन आला होता. तर मी महासभेमध्ये घोषित करित आहे की, श्री. धनंजय बोडारे, विरोधी पक्ष नेता म्हणून निवडून आले आहेत.

महापालिका सचिव :- प्रश्न क्र. २ वाचून दाखवितात.

प्रश्न क्र. २:— हा श्री. भारत राजवानी यांचा आहे, परंतु त्याचे उत्तर आमच्या कार्यालयात प्राप्त झाले

नाही.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— अजून किती वेळ लागेल, एप्रिल महीन्यापासून पेंडींग आहे. शेवटच्या महासभेमध्ये आपण सांगितले होते की, या महासभेमध्ये घेणार आहेत. परंतु खुप मोठा भ्रष्टाचार दिसत आहे. आमच्या कुठल्याही प्रश्नाचे उत्तर दिले नाही, सगळेच पेंडींग आहेत. माहिती नाही की, कोण दबाव टाकत आहे.

उप आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— मा. महापौर, उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, सन्माननिय सदस्य, या प्रकरणी ज्या फाईलची छाननी केली असता, असे दिसून आले आहे की, सन्माननिय सदस्यांनी यांच्या विरुद्ध तक्रार केलेली होती.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— जरा जोरात बोला, ऐकायला येत नाही.

उप आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— सन्माननिय सदस्यांनी अडागळे विरुद्ध तक्रार केलेली होती, त्या चौकशी संदर्भात तत्कालिन अतिरिक्त आयुक्त, श्री. पाटणकर यांनी चौकशी केलेली होती. परंतु त्यांनी देखील त्या संदर्भात स्पष्ट अभिप्राय दिलेले नव्हते, फाईलमध्ये असे नमुद कलेले आहे की, हे पोलिस विभागाकडे चौकशीसाठी पाठवायचे आहे. पोलिस विभागाकडे आमचे मुख्य लिपीक गेले होते. त्यांनी ते घेण्यास नकार दिला होता आणि त्यांनी सांगितले आहे की, सदर विभागा मार्फत आम्हांला सादर करा. या संदर्भात आम्ही लेखी स्वरूपात पोलिस स्टेशनला कळवतो की, हे असे आहे आणि आम्हांला चौकशी करून कळवावे. या संदर्भात ही जी कारवाई आहे, ती पुढील दोन दिवसात करण्यात येईल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— पोलिसांनी तुम्हांला सांगितले की, हे बरोबर नाही.

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— पोलिसांनी आम्हांला फक्त तोंडी सांगितलेले आहे, कोणतेही लेखी स्वरूपात दिलेले नाही.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— तर आपण रिपोर्ट बरोबर पाठवला नाही.

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— त्यांना आम्ही जे काही पत्र दिले होते, त्यावर त्यांनी तोंडी सांगितले आहे. आम्ही त्यांच्याकडून लेखी स्वरूपात मागितलेला आहे.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— मग या विषयाला खुप टाईम पास होईल.

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— नाही त्यांनी जर आपल्याला आठ दिवसात दिला तर आम्ही त्वरीत करू.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— मागच्या वेळेला आयुक्त साहेबांच्या समोर हा विषय आम्ही घेऊन आलो होतो. आयुक्त साहेबांनी याच्यावर चौकशी लावली होती. श्री. मनिष हिवरेला संपुर्ण केस दिली होती. त्यांनी संपुर्ण चौकशी करून आणले होते. त्याचे काय झाले?

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— जरी याच्यामध्ये जो कोणी व्यक्ती आहे, रमेश अडांगळे व्यक्ती आहे, त्यांची चौकशी करण्याची अत्यंत आवश्यक आहे आणि याची पोलिस विभागा मार्फत झाली तर....

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— चौकशी करण्याची काय गरज आहे, जर त्यांचे दुस-या विभागाकडून महाराष्ट्र सरकारकडून आलेले जे पेपर आहेत.

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— नाही नाही, या संदर्भात जे...

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— इथे मी स्वतः पेपर दिले आहेत, अजून किती चौकशी करणार आहेत, दोन वर्षे झाली आहेत. आपली हिम्मत होत नाही का त्यांच्यावर कारवाई करण्याची.

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— जो पर्यंत ते पुर्ण सिध्द होत नाही, कारण की, अतिरिक्त आयुक्त यांनी जो काही अहवाल दिलेला आहे.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— सारखे अधिकारी बदली होत राहतील तर चौकशी पुर्ण होणारच नाही. असे का होत आहे?

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— या संदर्भात पोलिस विभागाकडून आल्या नंतर तात्काळ कारवाई करण्यात येईल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:—जर त्याच्याकडे जातच नाही, चार महीने झाले इथेच पडलेला आहे, आपण सांगत आहेत की, पोलिस स्टेशनला पाठवत आहे.

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— हा विषय उद्याच पोलिस स्टेशनला लेखी स्वरूपात पाठविला जाणार आहे आणि त्यांच्याकडून लेखी स्वरूपातच उत्तर घेतले जाईल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— हे कधी होईल. आपण सांगितले होते की, नंतरच्या महासभेमध्ये मी देतो. तर मग दोन महीने आपण काय केले?

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— सन्माननिय सदस्य, मी आपल्याला सांगितले आहे की, या संदर्भात पोलिस विभागाकडे आमचे मुख्य लिपीक स्वतः तिथे गेलेले आहेत.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— शेवटच्या महासभे जेव्हा हा मुद्दा आला होता, त्याच्या पहीले ते पोलिस स्टेशनमध्ये जाऊन आले आहेत. हे काय होत आहे, दोन महीने आपण काय केले? पत्र का लिहीले नाही? त्याचे उत्तर द्या.

आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेकर:— या संदर्भात आपल्याला मी बोललेले आहे, की पोलिस विभागाकडून आम्ही देतो.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— विषय असा आहे की, एक माणूस दोन ठिकाणी नौकरी करित आहे, महाराष्ट्र सरकारमध्ये, एक महाराष्ट्र सरकारमध्ये आहे आणि एक आपल्या महापालिकेमध्ये पण आहे आणि इथे त्याचा भाऊ नौकरीला लागला आहे, नाव बदली करून आणि दोन्ही जागी सरकारी नौकरीचा फायदा घेत आहेत. हा विषय आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— यामध्ये पोलिस चौकशी करणे गरजेचे आहे. यांनी पोलिस स्टेशनमध्ये जाऊन स्वतः ही केस फक्त ओरली सांगितले आहे. त्यांनी सांगितले की, ही केस आमच्या कक्षेमध्ये येत नाही. कालच माझी त्यांच्याशी बोलणे झाले, पोलिस असे ओरली बोलू शकत नाही, आपण तिथे जाणार तर कोणतीही जबाबदारी झटकून देतील. लिखित जर दिले तर आपल्याला लिखित उत्तर मिळेल आपण बोलू शकतो की, जो मुद्दा आमच्या विभागाशी निगडित आहे, ते त्यांचे काम आहे. त्यांचे काम फक्त काईम डिटेक्शनचा नाही. असे जे फसवणारे विषय, रिक्वेटमेंटचे विषय आणि महत्वपूर्ण विषय आहेत, त्यामध्ये त्यांची पण जबाबदारी आहे. त्यांचा संबंध फक्त काईमशीच नाही, म्हणजे आपण त्यांना बोलू, त्यांना लिखित देवू की ही चुकी झाली आहे, ती आम्ही मान्य करतो, आपण त्वरीत लिखित देवू आणि आठ दिवसामध्ये आपण त्याचे उत्तर घेऊ.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— मे महीन्यामध्ये पोलिसांकडून काय झाले. आज सप्टेंबर आहे, ४ महीने झाले.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— पुढच्या महासभे पर्यंत याचे काहीना काही परिणाम आपल्याला मिळेल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— आपण आठ दिवसात बोलत होते आणि आता तुम्ही नंतरच्या महासभे पर्यंत बोलत आहेत.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— आठ दिवसाच्य आत आम्ही पोलिसांना पत्र लिहून पाठवू आणि त्यांचे उत्तर घेऊ. परंतु पोलिसांना चौकशी करण्यासाठी वेळ लागेल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— ठिक आहे, एकदा कारवाई चालू झाली तर, तो स्वतः चौकशीत येईल.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— बरोबर आहे.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— सचिव मॅडम,

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— साहेब बकरा कोण आणि आई कोण सांगा?

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— सचिव मॅडम, माझा प्रश्न मागच्या वेळेस जो पेडींग होता, तो आला नाही.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— साहेब कृपया करून खुलासा व्हावा की, बकरा कोण आणि आई कोण?

महापालिका सचिव:— खरे तर त्याच दिवशी मा. आयुक्त साहेबांनी आपल्याला याचे उत्तर दिले आहे. संबंधित नगररचना विभागाचा प्रश्न आहे आणि त्यावर आपण चर्चा केली आहे. तर नियमानुसार मौखिक किंवा लेखी उत्तर दिला आहे. जर आपल्याला अजून प्रश्न असतील तर नगररचना विभागातून संबंधितांना बोलवावे लागेल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— इतिवृत्तात दिले आहे, आले आहे की, नंतरच्या महासभेमध्ये परत यायला पाहीजे आणि आयुक्त साहेबांनी सांगितले की ठिक आहे, ११ नंबर पानावर आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— या प्रश्नाचे संबंधित जे अधिकारी आहेत, ते इथे नाहीत, त्यांना दुसरे पण चार्ज आहेत. परंतु कल्याण अंबरनाथ रोडच्या विषय मी मागच्या वेळेस डिटेल् चर्चा केली आहे. त्याचे जे अलायमेंट आम्ही जे फायनल करणार आहेत आणि रोड डिव्हाईड त्यानुसार करणार आहेत आणि त्याच विषयी कोर्टात केस दाखल झाली आहे आणि त्यामध्ये कोर्टाने सांगितले की, जेव्हा डि.पी. फायनल होईल, तेव्हा त्याचे जजमेंट आपल्याला मिळेल. तर आता प्रत्येक महीन्याला असे वाटते की, या महीन्याच्या शेवटी डि. पी. आपल्याला मिळेल. काही दिवसा नंतर आपल्याला मिळेल. त्याच्या नंतर कोर्टाची केस निकाली निघेल आणि त्याच्या नंतर जर कोर्ट आपले म्हणणे मान्य करेल तर त्या डिव्हाइडरच्या नुसार चालेल. जर कोर्ट सांगेल की आपल्याला डि.पी. फालो करायचा आहे. तर आज जे २५ ते ३० लोक कोर्टात गेले आहेत, ते लोक वाचतील, परंतु नविन आणखी दोन लोक धोक्यात येतील.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— दुसरा आपण बोलले होते की, मी आयुक्तांचे जेवढे पावर वापरून ते काम करील.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— तेच केले मी.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— परंतु कोर्टामध्ये महाराष्ट्र सरकारच्या सरेंडरने सांगितले आहे की, आयुक्तांना कोणतेच पावर नाहीत, डि.पी. मध्ये अलायमेंट चेंज करण्याची त्याची एक प्रत मी आपल्याला देतो.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— त्याचा असा अर्थ नाही, त्यांनी वेगळे लिहीले आहे, मी पण वाचले आहे.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— पहील्या याच्यातच आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— अॅनी ऑफ अभाउट पर्चेस सबमिशन आय से दॅट दि कमिशनर हॅज नो पॉवर अॅज दि ऑथोरिटी टू अमेंट ऑर मॉडीफाईड दि डेव्हलेपमेंट प्लॉन ते मला सुध्दा माहीत आहे. नॉट मॉडीफाय दि डेव्हलेपमेंट प्लॉन विच इज अप्रुल फॉर दि जनरल बॉडी ऑफ कॉरपोरेशन अवेबल इन अकाउंडन्स विथ दि रूल ६.६, २.१ ऑफ दि सॅगशन डेव्हलेपमेंट प्लॉन रेग्युलेशन दि कमिशनर ऑफ दि चिफ ऑफिसर मे इंटर प्रे दि पोउझन्स ऑफ रूल स्ट्रेसरच वेदर स्ट्रीट ले आउंट अॅक्च्युली ऑफ दि ग्राउंड हेरी ऑफ स्ट्रिकली आउंट अॅज डिफेटेड ऑन दि डेव्हलेपमेंट प्लॉन तेच केले आहे. इंटपेटेशन ऑफ दि अलायमेंट मी सांगितले आहे की, माझ्या माहीती प्रमाणे डिव्हायडर व्हायला पाहीजे. डि.पी.च्या हिशोबाने २५ लोकांना वाचवण्यासाठी आपल्याला अजून १०० लोकांना धोक्यात येतील आणि अजून प्रेशर वाढेल आणि कल्याण आणि अंबरनाथ रोडचा हा जो डि.पी. प्लॉन आहे, त्याला अंजाम देण्यासाठी आणखी वेळ लागेल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— त्या वेळेस विचार करायला पाहीजे होता की, सगळ्यांना एकाच नजरेने बघायला पाहीजे होते. परंतु असे झाले नाही.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— पहीलचे गाडलेले मुडदे किती खोदून काढणार.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— मग प्रत्येक वेळेस लोक बोलत राहतील आणि प्रशासन आपली मर्जी चालवेल.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— प्रशासनाच्या मर्जीनुसार नाही तर आम्ही त्रास कमी होईल, समस्या कमी होतील असा रस्ता निवडला आहे. जर मी डि.पी. ला स्ट्रिकली फॉला करायला जातो तर जे लोक माझ्याकडे ऑब्जेक्शन घेऊन आले आहेत, ते आनंदीत होतील. परंतु लाईन परत तिकडे सरकून जाईल. ५ किंवा १० फुट तर मग ते लोक कोर्टात जातील. पहीले रोड डिव्हाईडर फायनल केले होते. आता या लोकांच्या प्रेशरमध्ये हे करत आहे. तर कोर्ट पण गोंधळून जाईल की, खरे काय आहे? काही लोकांना फेवर करण्यासाठी जास्त लोकांना त्रास होत आहे, कोर्ट परत स्टे देईल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— साहेब जी बाजु कटींगसाठी देत आहेत....

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— जी पण मी ऑर्डर पास केली आहे, मी आपल्याला सांगतो, जर त्यामध्ये मुलभुत चुक होत असेल तर कोर्ट त्याच वेळी केस स्विकार करून माझी ऑर्डर रद्द करेल. कोर्टाने माझी ऑर्डर सबजेक्ट टू डि.पी.अॅपुल ठेवले आहे, त्यामुळे माझी ऑर्डर बरोबर आहे. फक्त कोर्ट यासाठी थांबले आहे की, यामध्ये डि.पी. फायनली जी पोझीशन आहे, ते माझ्या ऑर्डर प्रमाणे होत आहे. या डि.पी.मध्ये त्यांनी डिव्हायडरच्या बदल्यात डि.पी.लाच फायनल केले तर माझी ऑर्डर चुकीची होईल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— ठिक आहे.

महापालिका सचिव:— आपल्या या प्रश्नाचे समावेश दिले म्हणून आयुक्तांनी उत्तर दिले आहे, हा प्रश्न पुढच्या महासभेत

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— बाकीच्या विभागांचे, नगररचना विभागाचे आहेत त्यांचे उत्तर यायला पाहीजेत.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— कोणाची सनद आहे, कोणाचे यु आहे, माझ्या जवळ पण ऑर्डर आहे. अपस्ट्रेक्स सगळे आहे. फक्त किती लोकांना ओरीजनल नोटीस दिली होती त्याचे माझ्या जवळ नंबर नाही. फक्त फायनल ज्यांचे अपिल माझ्याकडे आले होते, त्यांचीच मी हेरींग घेतली होती. बाकी टोटल कल्याण अंबरनाथा रोडमध्ये उजव्या बाजूला किती आहे आणि डाव्या बाजूला किती आहे, ते बघावे लागेल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— ठिक आहे, नंतरच्या महासभेमध्ये उत्तर द्या.

महापालिका सचिव:— उत्तर देण्यासाठी किंवा पेडींग ठेवायचा.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— उत्तर द्या.

महापालिका सचिव:— हा प्रश्न परत समावेश केला जाईल,

महापालिका सचिव :- प्रश्न क्र. १० वाचुन दाखवितात.

प्रश्न क्र. १०:— हा श्री. भगवान भालेराव यांचा आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— नगररचनाकार, श्री. करपे यांच्या कालावधीमध्ये ३८ फ्लॉन, नगररचना विभागाची लोकच नाहीत, तरी हा प्रश्न राखून ठेवावा. पुढच्या महासभेत घ्यावा.

महापालिका सचिव :- प्रश्न क्र. ११ वाचुन दाखवितात.

प्रश्न क्र. ११:— हा श्री. भारत राजवानी यांचा आहे.

महापालिका सचिव :- आयुक्त साहेब, उत्तर देवू शकतात, जर साहेबांच्या उत्तरांनी तुम्ही समाधानी असाल तर घेण्यात येईल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:- यामध्ये नगरसेवकांनी पार्टी बदलून निवडणूक लढवली त्यांच्यावर काय कारवाई केली.

महापालिका सचिव :- आपण हा जो प्रश्न विचारला आहे, जे नगरसेवक पक्षांतर करून गेल, आपला प्रश्न असा आहे. पक्षांतर, अर्नह निर्णय, घेण्याचा अधिकार मा. विभागीय आयुक्त यांना आहे. त्यामुळे इथून कार्यवाही अपेक्षित नाही. आपण तिथे जर अपिल केले आणि तेथून जा काही आमच्याकडे आले तर मग आम्ही पुढची कारवाई करू.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:- ठिक आहे, यामध्ये श्री. राज असरोडकर यांनी जी तक्रार केली होती. त्यांच्याकडे विभागीय आयुक्तांचे एक पत्र आले आहे, आयुक्तच यावर कारवाई करतील.

महापालिका सचिव :- ते पत्र आम्हांला प्राप्त झाले नाही, त्यामुळे आम्ही...

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:- त्याची प्रत मी आपल्याला देतो.

महापालिका सचिव:- आपण हे पत्र आयुक्त साहेबांना दयायचा, त्यांनी हा निर्णय घ्यायचा आणि नंतर महासभेकडे येईल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:- विभागीय आयुक्तांनी, आयुक्त साहेबांना लिहीले आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:- हे पत्र माझ्या माहिती प्रमाणे मी महीन्यामध्ये आले आहे. मधल्या काळामध्ये पण माझ्याशी बोलले नाही, मी पनवेलच्या कालावधीमध्ये आलेला आहे. हा विषय मला माहित नाही, मी बघून सांगेल.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:- ठिक आहे, नंतरच्या महासभेमध्ये सांगा.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:- डिटेल्स मला माहित नाही, परंतु आपण पहीले मला भेटा.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:- ठिक आहे, मी तुम्हांला भेटतो.

महापालिका सचिव:- हा प्रश्न पण राखून ठेवण्यात येत आहे, पुढच्या महासभेत घेण्यात येईल.

महापालिका सचिव :- प्रश्न क्र. १२ वाचून दाखवितात.

प्रश्न क्र. १२:- हा श्री. सतरामदास जेसवानी यांचा आहे.

सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी:- कृपया करून माझ्या लक्षात आणून दया, कोणता प्रश्न आहे. खुप उशिर झाला आहे. वाचून दाखवला तर बरे होईल.

महापालिका सचिव :- सफाई विभागामध्ये सफाई कामगार कब रिटायर हुए, कब मुंत्यू हुए या कबसे गैरहजर है। इनकी जानकारी महासभेमध्ये दिलाए। ता की उस पर चर्चा हो।

सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी:- त्याचे उत्तर दिले आहे.

महापालिका सचिव:- उत्तर आहे, राजू आनंदा वाघमारे, सफाई कामगार दिनांक २९/४/२०१५ रोजी वैद्यकीय सेवानिवृत्त झाले आहेत. दुसरा आहे हिरामण राजू आनंदा कधी सेवानिवृत्त झाले, हिरामण राजू आनंदा नावाचा कोणताही कर्मचारी नाही. सदर कर्मचा—याचे नाव कोंडीराम वालेकर असून हा कर्मचारी दिनांक ३१/०३/२०१५ रोजी स्वेच्छा सेवानिवृत्त झाले आहेत. आपला प्रश्न आहे, लक्ष्मीबाई सफाई कामगाराची मुंत्यू कधी झाली.

लक्ष्मीबाई राजू लोखंडे, सफाई कामगार दिनांक १८ जुन, २०१६ रोजी मुंत्यू झाला. नंतर आहे, दिपक लोखंडे कधीपासून गैरहजर आहे. श्री. दिपक बबन लोखंडे, सफाई कामगार दिनांक २१/१०/२०१५ रोजी पासून टी.बी. लिव्ह वर आहे. त्याच्या जागेवर काम करण्यासाठी अन्य दुसरा सफाई कामगार पाठवला आहे का नाही? सदर कर्मचा—याच्या जागेवर अन्य कोणतेही कामगार उपलब्ध झालेले नाहीत. तरी प्रभागातील सफाई कामगारां मार्फत प्रभागातील साफसफाईचे काम करून घेण्यात येत असते, हे उत्तर आहे.

सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी:— ज्या सफाई कामगाराची मुंत्यू झाली आणि जे सेवानिवृत्त झाले, त्यांच्या जागी दुसरे कोणी कामगार मिळाले नाही. तर साफसफाई कोणी केली. कृपया याचा खुलासा करा. साफसफाई कशी झाल? कोणी केली? कोणताही सफाई कामगार त्याच्या मनानुसार काम करेल का? जर त्यांच्या जागेवर दुसरा कोणी सफाई कामगार दिला नाही तर जनते बरोबर अन्याय का होत आहे? नगरसेवकांना त्रास का दिला? असे निर्णय उशिरा का घेतले जातात? असे ठोस निर्णय तर त्वरीत व्हायला पाहीजेत. संबंधित अधिकारी काय करतात? कारण सेवानिवृत्ती होतच राहतील, काही वय जास्त झाल्याने, आजारी असल्यामुळे कामगार मुंत्यू होत जातील. तर मग तिथे काम कोण करणार. नाही तर नगरसेवकांना अशी माहीती द्या की, ते झाडू मारायला शिकतील. फावढा चालवायला शिकेल, त्या साठी एक नियम बनविण्यात यावे. नगरसेवक स्वतः उभे राहतील, ज्यांना हे काम येते. परंतु लोकांना काम पाहीजे, लोकांना साफसफाई पाहीजे. साफसफाई करून घेणे हे नगरसेवकाचे कर्तव्य आहे. बाहेरच्या कामगारांची मदत घेतलेलीच नाही तर साफसफाईचे काम कसे झाले? आयुक्त साहेब, ज्यांचे मुंत्यू झाले आहे, मी त्यांच्यासाठी रडत नाही. आता समोर जो भविष्य येणार आहे, त्याच्यासाठी काय मार्ग आहे? आम्ही सारखे हात जोडत आहेत, न्यायालयाचे आदेश असतांना सुध्दा ३०५ कर्मचारी भरले जात नाहीत, खाडा बदली कामगार भरले जात नाही. तर काम कसे होईल. एका नगरसेवकाने स्वतः झाडू मारले आहे, याच्या पेक्षा आम्ही काय करणार. आपला कर्तव्य काय निभवायचा? तरी कृपया.....

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— पहीले मी सांगितले आहे, आपल्या जेवढ्या पण जागा रिक्त आहेत, सगळ्यात जास्त रिक्त जागा सफाई कर्मचा—यांच्या आहेत. फक्त २२ टक्के, आउट ऑफ १५५० मधून फक्त ३४१ रिक्त जागा आहेत. ह्या रिक्त जागा भरल्या पाहीजेत ही खरी गोष्ट आहे, परंतु आपला सफाईचा जो ठेका दिला आहे, तो पण आउट ऑफ दिला आहे. जर १५५० आपण कर्मचारी जर समजतो तर संपुर्ण काम त्यांच्यावर येते. ३४१ लोक नाही, परंतु आपण रोज ५ लाख रूपये रोजचे आउट साईड एजेन्सीवर खर्च करीत आहेत. तर मग १५५० मधून ३४१ गेलेत, शिल्क राहिलेल्या लोकांना काम कमी आहे, त्यांनी व्यवस्थित काम केले तर त्यांनी फिल्डमध्ये यायला पाहीजे, आजच मी दोन दिवस.....

उल्हासनगर महानगरपालिका, उल्हासनगर

दिनांक:- १६/१२/२०१७

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या दि. १६/१२/२०१७ रोजीच्या विशेष महासभेचे इतिवृत्त.

२

उल्हासनगर महानगरपालिकेची विशेष महासभा शनिवार, दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी ३.०० वाजता आयोजित करण्यात आली होती. सदर सभेत महापौर, श्रीमती मिना कुमार आयलानी हया पीठासीन अधिकारी या स्थानी आसनस्थ होत्या व खाली दर्शविलेले सन्माननिय सदस्य/सदस्या उपस्थित होते / होत्या.

१. श्रीम. मिना कुमार आयलानी — महापौर
३. श्री. जीवन चंद्रभान इदनानी — उप-महापौर

३	श्रीमती अर्चना गोकुळ करणकाळे	४१	श्री. दिपक लक्ष्मणदास सिरवानी (साई)
४	श्रीमती पुजा सचिन भोईर	४२	श्री. सुमित सागर सोनकांबळे
५	श्रीमती जयश्री ज्ञानेश्वर पाटील	४३	श्रीमती ज्योत्सना सुरेश जाधव
६	श्रीमती ज्योती दिलीप गायकवाड	४४	श्रीमती ज्योती शामराव माने
७	श्री. हरेश परमानंद जग्यासी	४५	श्री. रमेश महादेव चव्हाण
८	श्रीमती मिनाकौर अजितसिंग लबाना	४६	श्री. चंद्रशेखर केशव यादव
९	श्रीमती पंचम उमेश कालानी	४७	श्रीमती मिताली राजेश चान्पूर
१०	श्री. जमनादास खुबचंद पुरस्वानी	४८	श्रीमती लिलाबाई लक्ष्मण आशान
११	श्रीमती आशा नाना बिराडे	४९	श्री. सुनिल मुकुंद सुर्वे
१२	श्री. रविंद्र दशरथ बागुल	५०	श्रीमती संगिता नितीन सपकाळे
१३	श्रीमती चरणजितकौर राजेंद्रसिंह भुल्लर	५१	श्रीमती शितल चंद्रकांत कदम
१४	श्री. राजेंद्रसिंह विरसिंग भुल्लर	५२	श्रीमती वसुधा धनंजय बोडारे
१५	श्री. स्वप्नील मिलींद बागुल	५३	श्री. धनंजय बाबुराव बोडारे
१६	श्रीमती सुरेखा अहनुमंत आव्हाड	५४	श्रीमती दिप्ती नविन दुधानी
१७	श्रीमती अंजना अंकुश म्हस्के	५५	श्रीमती ज्योती रमेश चैनानी
१८	श्री. कलवंतसिंग गुरुदेव सोहता	५६	श्रीमती कांचन अमर लुंड
१९	श्री. अशोक बच्चुमल छाप्रु	५७	श्री. शंकर गोविंदराम लुंड
२०	डॉ. प्रकाश घनश्यामदास नाथानी	५८	श्रीमती सुनिता बाबुराव बगाडे
२१	श्रीमती रेखा अशोक ठाकुर	५९	श्रीमती पुजाकौर श्यामसिंग लबाना
२२	श्रीमती सरोजिनी टेकचंदानी	६०	श्री. भारत रामचंद्र राजवानी (गंगोत्री)
२३	श्रीमती जया प्रकाश माखिजा	६१	श्री. सतरामदास पुतनदास जेसवानी

२४	श्री. महेश पहिलराज सुखरामनी	६२	श्रीमती अंजली चंद्रकांत साळवे
२५	श्रीमती शुभांगीनी निकम	६३	श्री. प्रमोद नामदेव टाले
२६	श्री. भगवान शंकर भालेराव	६४	श्रीमती कविता सुधिर बागुल
२७	श्रीमती छाया सुजित चक्रवर्ती उर्फ अडसुळ	६५	श्री. राजेश देवेंद्र वानखेडे
२८	श्रीमती चंद्रावती आयोध्याप्रसाद सिंग	६६	श्री. किशोर नारायणदास वनवारी
२९	श्री. राजेश नानिकराम वदारिया	६७	श्रीमती मिना चंद्रगुप्त सोनेजी
३०	श्रीमती दिपा नारायण पंजाबी	६८	श्रीमती मिनाक्षी रवी पाटील
३१	श्री. अजित प्रभुनाथ गुप्ता	६९	श्री. विजय चाहु पाटील
३२	श्रीमती पुष्पा नाना बागुल	७०	श्रीमती कविता सुरेश गायकवाड
३३	श्रीमती राजश्री राजेंद्र चौधरी	७१	श्री. आकाश परशुराम पाटील
३४	श्रीमती शुभांगी मनोहर बेहनवाल	७२	श्री. विकास परशुराम पाटील
३५	श्री. राजेंद्र शांताराम चौधरी	७३	श्री. मनोज दिलीकुमार सयानी
३६	श्रीमती इंदिरा जमनादास उदासी	७४	श्री. प्रदिप अर्जुनदास रामचंदानी
३७	श्रीमती कविता लाल पंजाबी	७५	श्री. सुरेश बाळकृष्ण सावंत
३८	श्रीमती सविता प्रविण तोरणे (रगडे)		श्री. अरूण लक्ष्मण आशान
३९	श्री. गजानन प्रल्हाद शेळगे	७६	श्रीमती आशा जीवन इदनानी
४०	श्रीमती ज्योती प्रकाश बठिजा		

तर

खालील दर्शविलेले सदस्य / सदस्या अनुपस्थित होते/होत्या.

१. श्रीमती गीता लालचंद साधनानी, २. श्रीमती अपेक्षा भगवान भालेराव, ३. श्रीमती लक्ष्मी सुरेंद्र सिंग, ४. श्रीमती ज्योती प्रशांत पाटील, ५. श्रीमती डिम्पल नरेंद्र ठाकुर (कुमारी), ६. श्री. रवि किशनचंद जग्यासी, ७. श्रीमती आशा जीवन इदनानी .

खालील अधिकारी सभेत उपस्थित होते.

१. श्री. राजेंद्र निंबाळकर, आयुक्त
२. श्रीमती विजया कंठे, अतिरिक्त आयुक्त
३. श्रीमती प्राजक्ता कुलकर्णी, प्र. महापालिका सचिव
४. श्री. राम जैसवार, शहर अभियंता
५. श्री. संतोष देहेरकर, उप आयुक्त (मुख्यालय)
६. श्री. दादा पाटील, मुख्य लेखा अधिकारी
७. डॉ. राजा रिझवानी, प्र. वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी
८. श्री. कुमार जग्यासी, कनिष्ठ अभियंता

९. श्री. हनुमंत खरात, उप अभियंता
१०. श्रीमती छाया डांगळे, सहाय्यक आयुक्त
११. श्री. श्री. गणेश शिंपी, सहाय्यक आयुक्त
१२. श्रीमती श्रध्दा सपकाळे, प्रोग्रामर
१३. श्री. भास्कर मिरमगार, प्र. अग्निशमन अधिकारी
१४. श्री. बाळू नेटके, प्र. सुरक्षा अधिकारी
१५. श्री. विनोद केणे, प्र. मुख्य स्वच्छता निरीक्षक
१६. श्री. यशवंत सगळे, प्र. वाहन व्यवस्थाक

तसेच खालील कर्मचारी सभेस हजर होते.

१. श्रीमती मनिषा महाजन
२. श्रीमती नर्गिस खान
३. श्री. अशोक रामरख्यानी
४. बाळू भांगरे

दुपारी ३.३२ वाजता वंदे मातरम म्हणुन सभेची सुरुवात करण्यात आली.

या वेळी मा. महापौरांच्या स्थानी, उप महापौर, आसनस्थ होते आणि मा. आयुक्तांच्या स्थानी उप आयुक्त (मुख्यालय), श्री. संतोष देहेरकर आसनस्थ होते.

महापालिका सचिव:— विषय क्र.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— एक मिनीट, श्रध्दांजली आहे, मा. महापौर साहेब, आयुक्त साहेब, सचिव मॅडम, उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या माजी नगरसेविका, श्रीमती भारती नरेंद्र राजानी, यांचा मृत्यू झाला आहे. भारतीय जनता पार्टीचे अध्यक्ष श्री. नरेंद्र राजानी, माजी अध्यक्ष, यांची धर्म पत्नी होत्या. मी संपुर्ण सभागृहाला सांगतो की, २ मिनीट उभे राहून त्यांच्या आत्म्याला शांती लाभण्यासाठी श्रध्दांजली वाहण्यात यावी.

सदस्य, श्रीम. मिना सोनेजी:— त्याच बरोबर, आपल्या सिनेमा कलाकार, शशीकपुर यांचा पण मृत्यू झाला आहे, त्यांना सुध्दा श्रध्दांजली वाहण्यात यावी.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— काल पण दोन अपघात झाले आहेत, त्या मुलासाठी आणि त्याच्या वडीलांसाठी पण श्रध्दांजली वाहण्यात यावी.

महापालिका सचिव:— कृपया सगळ्यांनी दोन मिनीटे उभे रहावे.

अनुमोदकाचे नाव :- श्री. प्रदिप रामचंदानी

शोक प्रस्ताव

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या माजी नगरसेविका व भारतीय जनता पार्टीचे अध्यक्ष श्री. नरेंद्र राजानी यांच्या पत्नी श्रीमती भारती नरेंद्र राजानी यांचा काही दिवसांपुर्वी मृत्यु झाला.

आणि सिनेमा कलाकार शशी कपुर यांचा सुध्दा मृत्यु झालेला आहे.

तसेच उल्हासनगर शहरात अपघातात एक मुलगा व त्याच्या वडिलांचा मृत्यु झाला आहे.

वर उल्लेख केलेल्यांच्या कुटूंबियांचे दुःखात हे सभागृह सहभागी असून हे दुःख सहन करण्याची परमेश्वर त्यांना शक्ती देवो. तसेच मृतात्म्यास चिरशांती लाभावी अशी प्रार्थना करण्यासाठी दोन मिनिटे स्तब्ध उभे राहून श्रध्दांजली अर्पित करण्यासाठी प्रस्तावित.

महासभा ठराव क्र. ४० क

दिनांक:- १६/१२/२०१७

ही महासभा वरील प्रस्तावनेनुसार श्रीमती भारती नरेंद्र राजानी, श्री. शशी कपुर व उल्हासनगर शहरातील अपघातात एक मुलगा आणि त्याचे वडील यांच्या निधनामुळे दोन मिनिटे मौन पाळून श्रध्दांजली अर्पण करित आहे. तसेच त्यांच्या कुटूंबियांच्या दुःखात सहभागी होऊन हे दुःख सहन करण्याची परमेश्वर त्यांना शक्ती देवो अशी प्रार्थना करित आहे.

सर्वानुमते

महापौर / पीठासीन अधिकारी

विशेष महासभा

उल्हासनगर महानगरपालिका

महापालिका सचिव:- विषय क्रमांक १ वाचून दाखवितात.

विषय क्र. १ :- उल्हासनगर शहराच्या मंजूर आराखडयामध्ये वगळण्यात आलेल्या क्षेत्रामध्ये आरक्षण बदलून पब्लिक युटीलीटीचे आरक्षण टाकण्यासाठी हरकती व सूचना घेणे तसेच महासभा, तज्ञसमितीच्या सूचयना व नागरीकांनी दिलेल्या हरकती विचारात न घेतल्याने या संदर्भात चर्चा, विचार, विनिमय करणे.

सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधव:- मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, आजची महासभा ही विकास आराखडयावर चर्चा करण्यासाठी ठेवण्यात आलेली आहे. मला विकास आराखडया विषयी काही तरी बोलायचे आहे. या शहराचा विकास आराखडा शासनाकडून मंजूर करण्यात आलेला आहे, तो मंजूर करून आलेला आहे. पण तो विकास आराखडा तयार करण्यासाठी ४ तज्ञ अधिकारी व तीन विद्यमान नगरसेवक यांची कमिटी नेमण्यात आली होती. त्या कमिटीने मोठया विश्वासाने शहराच्या विकासाच्या दृष्टीने काही घडामोडी करून नागरीकांचे सजेशन व ऑब्जेक्शन यांचा विचार करून महासभेमध्ये विकास आराखडयाचा पुर्नरविचार करून ठराव पारीत केला गेला होता. तो पारीत केलेला ठराव शासनाकडे पाठविण्यात आला. परंतु शासनाच्या अधिका-यांनी शासनाने नियुक्त केलेली कमिटी व महासभा यांचा विचार न करता, आपल्या मर्जीप्रमाणे शहराचा विकास आराखडा महापालिकेवर सोपवलेला आहे. जर असाच आपल्या मर्जीप्रमाणे शहराचा विकास आराखडा तयार करायचा होता, तर तो आराखडा तयार करतांना कमिटी नेमण्याचे नाटक कशाला करायचे होते. तसेच काही झोपडपट्टयांवर आरक्षण ठेवण्यात आलेले आहे. त्या प्रमाणे शासनाच्या ब्लॉक व बॅरेकवर नविन डी.पी. रोड

टाकण्यात आलेला आहे. उल्हासनगर शहरामध्ये शासनाचे पुर्नवसन कायदयाने नागरीकांना ब्लॉक व बँक सनद देवून देण्यात आलेले आहे. सनद दिलेल्या नागरीकांना आशा प्रकारे आरक्षण ठेवून पुन्हा बेघर करण्यात येत आहे, ही बाब विसंगत आहे. हा शहराचा मंजूर विकास आराखडयाचा नियोजन विकास समिती, सभापतीच्या या अधिका-यांचा मी निषेध करत आहे. मा. महापौर, आमच्या प्रभागामध्ये विनस टॉकीज ते छत्रपती शाहू महाराज उडाणपुल या ठिकाणचा रस्ता जुन्या डी.पी. प्लॉन प्रमाणे बारा वर्षांपुर्वी ८० फुटाचे मार्किंग देवून, एक वेळ तोडण्यात आलेले आहेत. त्यामध्ये कित्येक नागरीक बेघर झालेले आहेत. आता पर्यंत त्यांना कुठल्याही प्रकारची पर्यायी जागा दिलेली नाही. आता एम.एम. ए.आर.डी.ए. तर्फे जुन्या डी.पी. प्लॉन प्रमाणे, ८० फुटाचा सिमेंट क्रॉकॅटचा रस्ता मंजुरी असतांना आता नविन विकास आराखडया प्रमाणे १०० फुटाची मार्किंग त्या ठिकाणी देण्यात येत आहे. त्या रस्त्या लगत राहणा-या नागरीकांना काहीही पर्यायी जागेची नियोजन न करता १०० फुटाची मार्किंग करून रस्ता रूंदीकरणाच्या नावा खाली त्यांना पुन्हा बेघर करण्यात येत आहे. मा. महापौर साहेब, आता पर्यंत डी.सी. रूलवर कलस्टर बाबत काहीही शासन निर्णय नसतांना अशा प्रकारे तडकाफडकी निर्णय घेऊन, त्या रस्त्यावर १०० फुटाची मार्किंग कशा आधारे देण्यात येत आहे. याबाबत या सभेमध्ये जो पर्यंत निर्णय होत नाही, तो पर्यंत मी जमीनीवर बसण्याचा निर्णय घेत आहे.

या वेळी सदस्या, श्रीमती जोत्सना जाधव, या स्टेज जवळ जमीनीवर खाली बसल्या.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:- या ठिकाणी विकास आराखडयावर चर्चा चालू आहे, टाऊन प्लॅनिंगचे कोणी आहेत का?

सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी:- मा. महापौर साहेब, आज शहराची सुधारणा आणि शहराच्या नशीबाचा फैसला होणार आहे. आयुक्त साहेब, इथे उपस्थित नाहीत. अशी काय महत्वाची मिटींग होती की, आज इथे आयुक्त साहेब, उपस्थित नाहीत, कृपया याची माहिती द्या, तर खुप उपकार होतील.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:- सन्माननिय महापौर...

सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी:- साहेब, मी विनंती केलेली आहे, तरी कृपया आयुक्त साहेब सांगतील तर खुप उपकार होतील, हे नगरसेवकांनी विचारले आहे आणि माझी सर्व नगरसेवकांना विनंती आहे की, जर आपणाला काही विचारायचे आहे तर त्याचे उत्तर मला मिळायला पाहीजे, धन्यवाद.

उप आयुक्त मुख्यालय, श्री. संतोष देहेकर:- मा. महापौर, सर्व सन्माननिय सदस्य, मा. आयुक्त साहेब, जो मोर्चा आलेला आहे, ते तिथे सामोरे गेलेले आहेत, ते येत आहेत. त्यांची सर्व कागपत्र इथे आहेत, थोड्या वेळेत ते येतील.

सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी:- आयुक्त साहेब, येणार आहेत ना? धन्यवाद.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:- मा. महापौरजी, आमच्या सदस्या, श्रीमती जाधव मॅडमनी जो मुद्दा उचलला आहे, तो एक विचार करण्यासारख मुद्दा आहे, त्या खाली जमीनीवर बसल्या आहेत, हे फक्त एकाच रोडबाबत झालेले नाही, तर दुस-या रोडच्या बाबतीत सुद्धा असे झाले आहे. आज ५४ करोड रूपये एम.एम.आर.डी.ए. कडून पास होऊन आले आहेत. तेव्हा दोन-तीन वर्षे पहीले जे एस्टिमेट बनवले होते, त्या वेळी डेव्हलपमेंट प्लॉनमध्ये तो रोड ८० फुटाचा होता. आता दुर्गा पाडयामध्ये पण १३ करोडचे एस्टिमेट आहे. जे आमचे सदस्य, श्री. विकास पाटील आणि श्री. आकाश पाटील आणि श्रीम. कविता गायकवाड काही माझ्या पॅनल बरोबर कनेक्टेड आहेत. त्यामध्ये पण ४० फुटाचे मार्किंग पंधरा दिवसामध्ये दिले आहेत आणि आता सांगत आहेत की, ८० फुटाचे दयायचे आहे. तर याच्या नंतरही पहीले पंधरा-विस दिवसापुर्वी चाल चक्की, उल्हासनगर स्टेशन पर्यंत ८० फुटाचे मार्किंग दिले आहे, जुन्या डेव्हलपमेंट प्लॉनच्या हिशोबाने दिले आहे आणि आता परत जाऊन १०० फुटाची मार्किंग दिली आहे. जर एम.एम.आर.डी.ए. ची एस्टिमेट ८० फुटाचे पास आहे, आमच्या कॅम्प नं. ५ मध्ये जे १३ करोड रूपयाचे काम आहेत, ते एस्टिमेट ४० फुटाचे पास आहेत आणि आता आपण ८० फुट करू दोन्ही ठिकाणी ८० फुटावरून १०० फुट करणार आहेत. तर त्या एस्टिमेटचे कास्ट कमी पडतील, ते महापालिका भरणार आहे का? त्या एस्टिमेटची जी किंमत वाढले ते कोण भरेल? चोविस तास महापालिका म्हणते की, आपल्या जवळ पैसे नाहीत, नगरसेवक निधी पण देणार नाही, प्रभाग समिती निधी पण देणार नाही, शहराचा विकास करणार नाही, शहराचे विनाश करू, तर रोडची जी भरपाई आहे, ती कोण करणार आहे? तर मी मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, यांच्या माध्यमातून एक सुचना देतो की, अजून डेव्हलपमेंट प्लॉन लागू झाला नाही. डी. पी. प्लॉनचे ऑब्जेक्शन ४ जानेवारी पर्यंत चालू आहेत आणि जो जून डी. पी. प्लॉन होता एस.एम., त्याचे २१ एप्रिलचा जी.आर. काढून नोव्हेंबरमध्ये शेवटी पाठविला आहे. तो पण आठ-दहा महीने उशिरा पाठविला आहे. तो सुद्धा लोकांना समजले नाही आणि बाहेर हजारो लोकांचा मोर्चा आला आहे. तर कृपया करून जो पहीले एस्टिमेट जसे पास आहे, त्या प्रमाणे रोड बनला पाहीजे ८० चा, दुर्गापाडा, जुना पोस्ट ऑफिस आणि टॅकर पॉईंट पाईप लाईन पर्यंत आहे.

तर तो ४० किंवा ८० फुटाचा पास झाला आहे, तरी कृपया करून तो रोड ज्या प्रमाणे पास झाला आहे, ते एम.एम. आर.डी.ए. चे पैसे आहेत आणि जे एम.एम.आर.डी.ए. चे रोड आहेत, ते ५६ करोड रूपयांचे आहेत आणि ते ४० फुट आणि ८० फुटाचे आहेत.

या वेळी सदस्य, श्री. अजित गुप्ता यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. सदस्यांना मी निवेदन करतो की, आजचा जो विषय आहे, त्यावर चर्चा करण्यासाठी आपण इथे बसलो आहे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, मा. सचिव मॅडम,....

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— आपण जो विरोध केला आहे,....

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— मा. महापौरजी वनवारी साहेबांनी, आता जो मुद्दा मांडला आहे....

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— मी सभागृहाचे लक्ष वेधण्यासाठी बोललो आहे की, दुर्गापाडा इथे ४० फुटाचे मार्किंग दिली आहे आणि इकडे ८० फुटाचे दिले आहे, ते तेवढेच जूनेच राहिले पाहिजे. एस्टीमेट पण त्या प्रमाणे पास आहे आणि एम.एम.आर.डी.ए. चे पैसे सुध्दा त्या प्रमाणे पास आहेत.

या वेळी मा. महापौर व मा. आयुक्त यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला व आसनस्थ झाले.

दस्य, श्री. प्रमोद टाले:— वनवारी साहेब, मी आपल्या विषयावर पुढे बोलत आहे, एम.एम.आर.डी.ए. ने आपले जे रोड पास केले आहेत, त्यामध्ये माझ्या इथला पण एक रोड आहे. जो सुभाष टेकडी पासून भरतनगर पर्यंत जात आहे. तिथे सर्व वस्ती आहे, जिथे अर्धा रोड ६३ फुटाचे आहे आणि अर्धा ओपन आहे, तिथे बिल्डर काम करायला जाणार आहेत, तिथे ४० फुटाचे केले आहे, म्हणजे एका रोडचे दोन तुकडे केले आहेत. असे का व्हायला पाहिजे? आणि एम.एम.आर.डी.ए. ने त्याचे फंड पास केले आहेत, एस्टीमेट पास केले आहेत, त्या वेळी जेव्हा महानगरपालिकेले एस्टीमेट बनवले, तेव्हा महानगरपालिकेला समजायला पाहिजे होते. तो ६० फुटाचा रोड जिथे वस्ती आहे, तिथे टाकला गेला आहे आणि ४० फुटाचा रोड जिथे वस्ती नाही, तिकडे टाकला आहे आणि तो एकच रोड आहे, सुभाष टेकडी पासून ते भरतनगर पर्यंत तो एकच रोड आहे. एका रोडचे दोन तुकडे आणि वेगवेगळे भाग केले आहेत, याचा पण खुलासा व्हायला पाहिजे.

या वेळी सदस्या, श्रीम. कांचन लुंड यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्या, श्रीम. कविता बागुल:— मा. महापौर, मॅडम, मा. आयुक्त साहेब, आंबेडकर चौक ते भरतनगरला जो रस्ता जाणारा आहे, तिथे वस्ती आहे, तिथे ६० फुटाचा रस्ता केला आहे आणि तिथे बिल्डरची जागा आहे, तिथे ४० फुटाचा रस्ता केला आहे. एका रस्त्याचे दोन तुकडे कसे केले आहेत, एक ६० फुटाचा आणि एक ४० फुटाचा?

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— सन्माननिय महापौर आणि उप महापौर, शहराचा विकास आराखडा आपण संदर्भात जी बैठक आयोजित केली आहे. शासनाने जवळ जवळ ७५ टक्के डी.पी. हा मंजूर करून पाठविला आहे. या बैठकीमध्ये ज्या गोष्टी घडतील किंवा मागणी होईल, त्या शासनाकडून आपण मान्यता करून घेणार आहोत का? पहीले हे सांगा. इथे आम्ही ओरडतो आणि तुमचे आदेश पाळले जात नाहीत. एवढा मोठा निर्णय शहर विकास आराखड्याचा तो शासन दरबारी मान्य होणार आहे का?

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— आपण थोडा फार मराठी, हिंदीमध्ये मिक्स करून बोलाल तर जास्त समजेल.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मॅडम आपण स्टेजवर बसून जे जे आदेश दिलेले आहेत, त्यांचे आज पर्यंत पालन झाले नाही, त्याची अंमलबजावणी झाली नाही. आज एवढी मोठी मिटींग शहराच्या विकासाठी आम्ही डी. पी. प्लॉनच्या विरोधात, त्या बाबतीत जे जे बोलत आहेत, ते आपण शासनाकडून पास करून आणाल का?

लास्ट सभेमध्ये आपण स्टेजवर बसून एक आदेश पारीत केला होता. प्रभाग समितीच्या अधिका—याला आपण त्वरीत हटवावे, तो आदेश विधान परिषदेकडून पारीत झाला. आपल्या आदेशाचे पालन होत नाही. एवढी महासभा चालल्या नंतर, महासभेचा वेळ जातो, महासभेचा एवढे नुकासान झाले आहे की, एवढे आपण सगळे परत करीत आहोत, ते शासना पर्यंत पोहचेल का? आणि त्याच्यावर निर्णय होईल का? हे विचारायचे आहे.

सदस्य, श्री. सुनिल सुर्वे:— कुठला निर्णय झाला हे आम्हांला सांगा की, कुठला निर्णय झाला आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— महापौर मॅडम, जो शहराच्या हिताचा निर्णय आहे, तो आम्ही करण्याचा प्रयत्न करू. असे अश्वासन आपण सदस्यांना देवू शकतो.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— आपण महापौर नाहीत. आपण स्विकृत सदस्य आहोत. महापौरांनी बोलायला पाहीजे, आपण बोलू नका? आपण बोलू शकत नाही.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— प्रदिपजी शांततेचा मार्ग घ्या.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मा. महापौरांचा रिपोर्ट आपल्या जवळ आहे का? महापौर मॅडम डी.पी.प्लॉन बदल आज शहरामध्ये एवढा हंगामा चालू आहे, कोणाचे घर तुटणार आहे, कोणाचे दुकान तुटणार आहे, शहरामध्ये याच गोष्टी बदल चर्चा चालू आहे. लोक कामावरून येतात, चांगल्या प्रकारे जेवण करीत नाहीत, सगळ्यांच्या लक्षात हेच येते की, माझा घर तुटणार आहे का? सगळे नगरसेवक विचारत आहेत. आता महासभेमध्ये जो निर्णय होईल. तो आपण मंजूर करून आणणार का? एवढेच विचारायचे आहे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— शहराच्या हितासाठी जे पण बनेल त्यासाठी मी महाराष्ट्र शासनाकडे जाऊ आणि कोणाचेही नुकसान होणार नाही, त्यासाठी आम्ही जरूर प्रयत्न करू.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— सन्माननिय महापौर मॅडम, उप महापौर साहेब, आयुक्त साहेब, सचिव मॅडम, महापौर मॅडम लक्ष दया, आज शहरामध्ये एवढी आग लागली आहे की, जो डी.पी. प्लॉन लागू केला आहे, आज या डी.पी. प्लॉनवर सन्माननिय सभापती खाली बसल्या आहेत. सभागृहातील सर्व सदस्य, या मधील किती डी.पी. प्लॉन माहीत आहे, मला सुध्दा माहीत नाही. परंतु जी माहीती माझ्या जवळ आहे, आयुक्त महोदय, मला आपल्याला सांगायचे आहे की, दिनांक ७/१२/२०१७ रोजी आपण डी.पी. प्लॉन समजवण्यासाठी एक मिटींग बोलावली होती. आपल्याना मध्येच बोलण्याचा अधिकार नाही, मला बोलू द्या. आमच्या सदस्या खाली बसल्या आहेत, आपण पण खाली बसा, आम्हांला बोलण्याची संधी द्या. मा. महापौरजी आपण त्यांना बसण्यासाठी सांगा. आपण आदेश द्या.

काही सदस्य, एकत्रित बोलत असल्यामुळे कोण काय बोलत होते, ते समजून आले नाही.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— सन्माननिय, प्रदिप रामचंदानी आपल्या शहराचा रिंगरूट कुठून जात आहे, ते सांगा.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— कृपया करून नियमांचे पालन करा.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौर मॅडम, मला परत बोलायचे आहे,

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— प्रदिपजी आपण खाली बसून घ्या, कृपया करून एक एक करून बोलाल तर सगळ्यांना समजेल.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— आयुक्त साहेब, आपण पण लक्ष द्या, आता संपुर्ण सभागृहाला समजेल असे स्पष्ट हिंदीमध्ये बोलतो. दिनांक ७/१२/२०१७ ला मा. आयुक्त साहेबांनी याच सभागृहामध्ये जो शासन निर्णय घेऊन डी.पी. प्लॉन आणला होता. तो समजवण्यासाठी सर्व लोकांना, सर्व नगरसेवकाना मिटींग घेतली होती, परंतु त्या सभेमध्ये खुप नगरसेवक अनुपस्थित होते. तर किती लोकांना हा डी.पी. प्लॉन समजला आहे किंवा नाही?

मला माहीत नाही. मला माहीत नाही, परंतु माझ्या जवळ जी माहीती आहे, त्या माहीतीच्या आधारे मी सभागृहाला सांगणार आहे. तर माझे प्रिय सदस्य, श्री. रामचंदानी साहेब, आपण कृपया ऐकून घ्या. हा संपुर्ण शहराचा प्रश्न आहे. इथे आपण मजा करीत आहोत आणि खाली लोक मोर्चा घेऊन आले आहेत, त्यामुळे आयुक्त साहेब आणि महापौर मॅडम उशिरा आले आहेत. कारण की, संपुर्ण शहर घाबरले आहे. माझ्या जवळ काही मुद्दे आहेत, जर आयुक्त साहेब आणि महापौर मॅडम किल्यर करतील तर आम्हांला पण माहीती होईल की, या शहराचा विकास कोणत्या डी.पी. प्लॉननुसार आणि कोणत्या आधारे होणार आहे. मा. महापौरजी हा जो डी.पी. प्लॉन आलेला आहे. तो ४३ वर्षांच्या नंतर मा. महापौरजी आपल्याला हिंदी समजत नसेल तर मी मराठीमध्ये बोलतो. जर आपण लक्ष देणार नाही, तर मला सभागृहाला सांगायचे आहे की, आपले लक्ष आणि उप महापौर, आयुक्त साहेब, यांचे लक्ष या विषयावर असायला पाहिजे. कारण की हा शहराचा सर्वात ज्वलंत विषय आहे. जे येणा-या ३० वर्षांमध्ये आपण काय डेव्हलपमेंट करणार आहोत. जो प्लॉन या सभागृहामध्ये ...

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:- कृपया करून मी आपल्याला एक विनंती आहे की, आपण शांतता ठेवाव तर चर्चा करण्यासाठी सगळ्यांना समजेल. आपण नियमांचे पालन करा, एक एक करून बोलाला तर सगळ्यांना समजेल.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:- मा. महापौरजी मॅडम, मी जे बोललो आहे, त्याची आपल्याकडे रेकार्ड झाले आहे. माझे मित्र परत एकदा ऐकावे, ही सभा झाल्या नंतर आणि त्यांना माहीती झाले पाहिजे की, मी काय बोललो आहे. तर हा जो डी.पी. प्लॉन आहे, आयुक्त साहेब, महापौर मॅडम, तो ४३ वर्षां नंतर या उल्हासनगर शहरामध्ये आला आहे. ४३ वर्षां नंतर जेव्हा हा डी.पी. प्लॉन आला, तेव्हा आयुक्त साहेबांनी हा डी.पी. प्लॉन समजवण्यासाठी १२० च्या स्पिडने हा डी. पी. प्लॉन समजावला आहे. कारण की जेव्हा मी ऐकला तेव्हा १२० चा स्पिड होता. जो पहिला प्लॉन उल्हासनगरमध्ये लागू झाला होता, तो प्लॉन दिनांक १/७/१९७४ ला लागू झाला. त्याच्या नंतर सन २०१७ मध्ये हा प्लॉन आला आहे. सन २०१० ते सन २०१३ पर्यंत या प्लॉनचा सर्वे चालू होता आणि सन २०१३ नंतर ऑब्जेक्शन, सजेशनच्या नंतर हा प्लॉन गव्हर्नमेंटला पाठवला गेला. तेव्हा १९७४ साली तेव्हा उल्हासनगरची लोकसंख्या २ लाखाच्या आसपास होती आणि सन २०१० मध्ये ५ ते ७ लाखा पर्यंत होती. महापौर महोदया, आपले शहर वाढले पण शहराची सिमा कधीच वाढली नाही आणि या शहराचा इतिहास आहे की, १३ चौ. किलो मिटरमध्ये आज पण लोक एक दुस-याला मिळून मिसळून राहतात. जेव्हा हा प्लॉन सादर केला गेला, त्यामध्ये काही कमी होते. या प्लॉनची प्रक्रिया एम.आर. टी.पी. अॅक्ट प्रमाणे कलम २३ पासून कलम ३१ पर्यंत संपली. त्या २३ मध्ये आपण पहिले इन्टेशन दाखल केले, २४ मध्ये आपण नगररचनाकार अॅपॉईमेंट केले, २५ मध्ये जो लॅन्ड आहे, त्याच्यावर काय स्ट्रक्चर आहे? तो नकाशा तयार करण्यात आला, त्या नंतर २६ मध्ये ऑब्जेक्शन, सजेशन घेतले, एम.आर. टी.पी. अॅक्ट २८ प्रमाणे आपण जे चार सदस्य, अॅपॉईमेंट केले होते, त्यामध्ये जी.एस. भिडे, जे एम.एम.आर.डी. ए.चे नियोजन समितीचे एक सदस्य होते, प्रदुषण मंडळातर्फे कुलकर्णी साहेब होते आणि माझ्या माहीतीनुसार नगररचना विभागाकडून पाटणकर साहेब होते आणि तीन सदस्य यांना पण नियुक्त केले होते, ही ऐकण्याची गोष्ट आहे. एवढे लोक असतांना सुध्दा या शहराच्या विकासाठी ऑब्जेक्शन,सजेशन मागविण्यात आले. महापौर मॅडम मला खुप दुःखाने सांगावेसे वाटते की, एक पण ऑब्जेक्शन, सजेशनचा शासनाने कोणताही निर्णय घेतला नाही. तो जसा आहे, त्यांना जसा पाहिजे होता, तसा करून त्यांनी पाठविला आहे. महापौर मॅडम या शहराचा खरोखर जर विकास व्हायला पाहिजे तर या शहराचे जे रहिवाशी आहेत, या शहरामध्ये राहणारी जी गरीब जनता आहे, झोपडपट्टीमध्ये राहणारी जनता आहे, जे निर्वासित होऊन आलेली जनता आहे, बिल्डींगमध्ये राहणारी जनता आहे, त्यांची काळजी घेणे हे आपले अनिवार्य कार्य आहे. आज शहराचा जो रिंगरूट बनणार आहे, त्या रिंगरूटला जर आज आपण बघितले तर तिथे झोपडपट्टी आहे आणि तिथे ९० टक्के मराठी लोक राहतात. आता या मुद्दयावर जर कोणी बोलेल तर कोण कुठे आणि किती टक्के राहतात, ते पण मी सांगेल. तर आज या रिंगरूटच्या बाजूला जे निर्वासित लोक काल येऊन इथे बसले आहेत, त्यांच्या बरोबर मराठी जनता होती, आज मराठी लोक, मराठी जनता आज निर्वासित होत आहे. हा कुठला न्याय आहे, हा कुठला डी.पी. प्लॉन आहे. सन १९७४ साली जेव्हा तिकडे पाकिस्तानमध्ये युध्द झाले तेव्हा सिंधी लोकांना या महाराष्ट्रामध्ये, या उल्हासनगरमध्ये

निर्वासित म्हणून स्थान दिले आणि आज हा डि.पी. प्लॉन येऊ या महाराष्ट्रातल्या लोकांना उल्हासनगरमधून निर्वासित करित आहे, त्यांना बाहेर पाठवत आहेत, हा कुठला न्याय आहे. हा कुठला डि.पी. प्लॉन विकासाचा तुम्ही आणला आहे. या डी.पी. प्लॉनमध्ये ज्या गोष्टी तुम्ही बघायला पाहीजे होत्या त्या गोष्टी बघितल्या नाहीत, असा माझा सरळ सरळ आरोप आहे. तज्ञ कमिटीने नेमलेल्या काही शिफारसी किंवा हरकती घेतलेल्या काही नोंदी शासनाने त्याचा एकही विचार न करता इकडून तिकडून फिरवून आणला आहे आणि या प्लॉनला मंजूरी दिली आहे. जर का डी.पी. प्लॉन तुम्हांला मंजूर करायचाच होता, तर इपी ठेवले तरी का? कारण त्या इपीमध्ये अजून तुम्हांला काही फेर बदल करून काही लोकांची कामे झाली नाहीत, काही लोकांची कामे करायची होती, म्हणून तो इपी तुम्ही ठेवला आणि हा अंशतः मंजूर केलेला प्लॉन आणि डी.पी. चा प्लॉन असे दोन्ही प्लॉन उल्हासनगरमध्ये सादर केले. मा. महापौर मॅडम, या शहरामध्ये ज्या दिवसापासून प्लॉन आला आहे, त्या दिवसापासून एक पण नगरसेवकांना फोन आला नाही असे झालेच नाही की आमचे काय होणार आहे? ते सत्तापक्षाचे असतील किंवा विरोधी पक्षाचे असतील. सगळ्या लोकांच्या फोनवर फक्त एकच चर्चा होत असते की, माझे घर जाईल, माझे दुकान जाईल, आमचे काही होईल? शाळेचे काय होईल? शाळेमध्ये मुले शिकतील किंवा नाही अशी सगळी चिंता लोकांना लागली आहे. कोणतेही नगरसेवक शांतपणे झोपत नसतील, मॅडम आपण सुध्दा शांतपणे झोपत नसाल. आज दहशतीचे वातावरण उल्हासनगरमध्ये आहे. आयुक्त साहेबांनी सांगितले की, जेव्हा हा डी.पी. प्लॉन लागू होईल, तेव्हा क्लस्टर योजना येईल. जेव्हा हा डी.पी. प्लॉन येईल तेव्हा १० मिटर पर्यंत आपण क्लस्टर योजना लागू करू. परंतु नगररचना विभागाचे लोक पण इथे आहेत, आयुक्त साहेब, स्वतः इथे हजर आहेत. तर आयुक्त साहेब, मला सांगा की, आपल्या जवळ जो प्लॉन आला आहे, त्यामध्ये डि.सी. रूल आला आहे का? जर डि.सी. रूल नाही आहे, तर प्लॉन लागू कसे झाला. नियमावली नाही, आई-बाप नाही, परंतु मुल आले आहे, कसे माहीती पडेल की, आपण डि.सी. रूलचे प्रावधान केले नाही. क्लस्टर योजना लागू करू आणि ४ एफ.एस. आय देवू, ४ एफ.एस. आय देण्यासाठी नियमावली कुठे आहे.

या वेळी सदस्य, श्री. किशोर वनवारी हे सभागृहातून बाहेर गेले.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— अरूण प्लॉनवर आयुक्तांची सही नाही.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— बघा, प्लॉनवर आयुक्तांची सही नाही, सत्ताधारी पक्ष....

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— माझा म्हणण्याचा अर्थ असा आहे की.....

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— श्री. प्रदिप रामचंदानी मी मध्येच बोललो नाही, आपण कसे मध्येच बोलले.

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— शहराच्या हितासाठी बोला.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— आणि डी.पी. याची नियमावली आपल्या जवळ आले नाही, साहेब, मला तुम्हांला विचारायचे या शहरामध्ये डेव्हलपमेंट प्लॉन लागू झाला त्याचे डि.सी. रूल अजून आले नाही. तुम्ही मला सगळ्या प्रश्नांची उत्तरे द्या. डि.सी. रूल अजून लागू झाला नाही. या डि.सी. रूलमध्ये अंशतः मंजूर केलेल्या डि.सी. रूलमध्ये मला वाटते सेक्टर १, २, ३ प्रमाणे आपण ४ सेक्टर कलेले आहेत. त्या सेक्टरमध्ये आपण दिनांक ७/१२/२०१७ मध्ये आपण समजवल्या प्रमाणे १३०० हेक्टर जमीनीवर आपण रेसीडेन्शीयल, कमर्शियल, इंडस्ट्रीयल, युटीलिटी, गार्डन आणि अजून ज्या काही योजना आहेत, त्या प्रमाणे आपण प्रत्येकी टक्केवारी आम्हांला दिलेले आहेत. रेसीडेन्सी एरिया ४० टक्के, कमर्शियल एरिया ७० टक्के, इंडस्ट्रीयल एरिया ६ टक्के, युटीलिटी २ टक्के, गार्डन ०.९१ टक्के हा जो सगळा मिळून एरिया आहे, तो आपण १३०० हेक्टरमध्ये वायफर कसे केले आहे मॅडम. परंतु या शहरामध्ये आज पर्यंत १ एफ.एस. आय. कसा लागू आहे आणि आयुक्त साहेबांनी आम्हांला सांगितले होते की, अडीच एफ.एस.आय. अजून येईल आणि ४ एफ.एस.आय. होईल. त्याची कोणतीच नियमावली नाही, आपल्या जवळ असेल तर आपण सादर करा. या सभागृहाला दाखवा की, ही नियमावली आहे. मला सांगायचे आहे की, जर कोणतीच नियमावली नाही, कोणतेच नियोजन नाही, आमच्या सभापती खाली बसल्या आहेत. कारण त्याच्या इथे रोडचे मार्किंग देण्याचे काम चालू झाले आहे. डी.पी.

प्लॉन कधी लागू झाला? तो डि.सी. रूल कोणता वापरणार आहेत. जे लोक इफेक्टेड आहेत, त्यांचा काय होईल. आज पर्यंत कोणतीच गोष्ट आपण सांगितलेली नाही, आपण सांगितले होते की, डी.पी. प्लॉन लागू होईल आणि त्या प्रमाणे प्रभागवारी मिटींग घेऊ आणि प्रभाग समितीनुसार आपल्याला समजावून सांगितले जाईल. त्याच्या नंतर शासनातर्फे हा डी. पी. प्लॉन जाईल, त्याच्या नंतर डा.सी. रूल येईल, त्याच्या नंतर आपण निर्णय घेऊ. आयुक्त साहेब, ज्या वेळेस हा डी.पी. प्लॉन तयार होत हाता, त्या वेळेस मला तर वाटते की, एक पिक्चर आला होता, तुम्ही नेहमी पिक्चरमधले गाणे सांगतात, आज मी तुम्हांला एक गाणे सांगणार आहे. “दुश्मान, पिक्चर आला होता, देखो देखो देखो, दिल्लीचा कुतुबमिनार देखो, मुंबई शहर की बहार देखो, आग्रे का ताज महल घर बैठे सारा संसार देखो” हा प्लॉन सगळा ऑफिसमध्ये बसून झालेला आहे. घरी बसून काम झालेले आहे आणि त्याच्या नंतर म्हणतात की, “पैसे फेको तमाशा देखो” हे मोठमोठया लोकांसाठी केलेले काम आहे. हे पैसे फेकून तमाशा दाखवणार आणि आमच्या शहराला वेठीस आणणार म्हणून हा प्लॉन केलेला आहे. आयुक्त साहेब, १३०० हेक्टरमधल्या जमिनीचा किती अभ्यास आहे, मला माहीत नाही. परंतु या १३०० हेक्टर किलो मिटरमध्ये कंजेष्टर या शहरामध्ये संपुण लोक गुन्यागोविंदाने, दाटीवाटीने रहात आहेत. ज्या सुविधा मिळतात त्या घेत आहेत. आपण लादलेला टॅक्स भरायचा प्रयत्न करतात, पाणी मिळाले टॅकर बंद केले तरी गुपचुप राहतात. पण आज त्या विचा—यांचा देवारा तसाच जायची वेळ आली आहे. तर आयुक्त साहेब, अशा हया प्लॉनला आम्ही मान्य कसे करायचे? मा. महापौर मॅडम, मी आपली प्रशंशा केली होती पहील्या महासभेमध्ये, असे झाले नाही पाहीजे की लोक बोलतील आपण महापौर असतांना आमचे घर उध्वस्त झाले. खुप महत्वाची गोष्ट आहे. आयुक्त साहेबांनी शासनाकडून आलेले काम केले आहे, आयुक्त साहेब, आपला काम करतील आणि उद्या निघून जातील. आपण सगळे इथे राहणारे आहेत. आपण लोकांना काय उत्तर देणार, आज संपुण जनता, व्यापा—यांपासून ते रोडवर सामान विकणारे लोक सर्वच त्रस्त आहेत. त्यांचे कोण ऐकणार? आपण अर्धा प्लॉन मंजूर तर करून दिला आहे. जर त्यामध्ये काही करायचे आहे, तर त्यामध्ये अंडर सेक्शन ३७ एम.आर.टी.पी. अॅक्टनुसार करा असे आपण सांगितले आहे आणि आज जी चर्चा बोलावली आहे, ती याच विषयावर आहे. परंतु जे लोक बाधित झालेले आहेत, ते लोक कुठे जाणार. त्यांना कुतुबमिनार दाखवून दिले, दिल्ली, मुंबई सगळे दाखवून दिले आहे, परंतु आता पैसे कुठून आणार आणि काम कुठून करणार. आज हे सिंगापूर, स्वप्न दाखवले, खोटे—खोटे बोलले गेले आणि खोटे बोलण्याची लांबी २५ मिटर करून टाकली. विचारे ९ फुट, १० फुटावर राहणारे लोक, त्यांना २५ मिटर पर्यंत आपण पोहचवून दिले, ते कधी होणार. ३० वर्षांमध्ये ३ रोड बनवू शकले नाहीत, आता पण आपला केबी रोड अपुर्ण राहिला आहे. तिथे पण लोकांनी जे बांधले आहे, ते तोडावे लागले आहे, आज हे व्यापारी लोक रस्त्यावर आलेले आहेत, हे संपुर्ण शहर आपण रस्त्यावर आणणार आहेत का? आपल्याला काय करायचे आहे. कोण गॅरंटी देईल की, रोडच्या कटींगमध्ये जी घरे गेली आहेत, ते कॅन्सल करू? ज्या लोकांची घरे आहेत, तिथे गार्डन बनणार आहे, याची गॅरंटी कोण देणार आहे? शाळेच्या बाजूला स्मशान भूमीचे प्लॉन आहे, त्याची गॅरंटी कोण देणार? की, या शाळेच्या बाजूला स्मशानभूमी होणार नाही. मला स्वतःला हजारो लोकांनी प्रश्न केले आहेत, आज मी आपल्याला प्रश्न करतो? आपण स्टेजवर बसून ऐकत आहात, डी.पी. येईल, त्याचे ऑब्जेक्शन येतील नंतर त्याची पुडी बांधून बाजूला फेकून देणार, त्याला पुढे कोण घेऊन जाणार आहे. लोकांना कोण साहय करणार आहे, असे डि.पी.प्लॉन आणि असे कारस्थान हे पण कोणत्याच महानगरपालिकेमध्ये बघितले नाही, हे चांगल्या दिवसाचे स्वप्ने आहेत. चांगल्या दिवसाच्या स्वप्नामुळे विचारे लोक रात्री सुध्दा झोपत नाहीत, त्यांची झोप उडाली आहे. आज या स्थितीमध्ये आयुक्त साहेब, आपण डी.पी. बघितला आहे, तज्ञ लोकांनी बघितला आहे. आपण मानतात की, एस.एम. जो आहे, तो सॅगशन मॉडीफिकेशन फायनल आहे आणि जो एक्सलकुडेड पोर्शन आहे, ईपी त्यामध्ये आपल्या ऑब्जेक्शन, सजेशन घ्यायचे आहेत. आयुक्त साहेब, आपण संपुर्ण एस.एम. वाचला नाही, किंवा आपण संपुण ई.पी. वाचला नाही असे मला वाटते. कारण की, एकाच जागेवर, मी नगररचना विभागाच्या एका व्यक्तीला बोलवण्याची परवानगी मागतो की, त्यांनी माझ्या प्रश्नाचे उत्तर देण्यात यावे. जगयासी साहेब, ३१ एप्रिल २०१७ ला एस.एम.च्या बाबतीत आपण नोटीफिकेशन आम्हांला सर्वांना देण्यात आले. त्यामध्ये सी नंबरच कॉलम वाचतो दि प्राव्हेंट ऑर रॅन्टल प्रिमायसेस डी. साईन इन पब्लिक सेमी पब्लिक स्कुल शल कॅन्टीन्यु टू बी इन फ्रेक्चर झोन एज अ लॉग पब्लिक सेमी पब्लिक युझर एक्सझिट आदर वाईस दि कमिशनर उल्हासनगर म्युनिसिपल कॉर्पोरेशन शॅल अलाउ डेव्हलपमेंट प्रिमायसेस ऑन सक्सेस लॅन्ड कन्सर्डींग अॅट जॉनिंग मेजर लॅन्ड यु झोन अफ्टर टू व्हेरीफिकेशन अॅन्ड विथ दि प्रायर एप्रुवल ऑफ दि डायरेक्टर ऑफ

टाऊन प्लॉनिंग महाराष्ट्र ऑफ पुणे त्याचा अर्थ असा आहे साहेब, जर एखादी प्राव्हेट ट्रस्टची शाळा आहे आणि उद्या त्यांना शाळा बंद करायची आहे आणि तर त्याच्या अपटॅंग जो पण झोनिंग आहे, त्या झोनिंगचा वापर करून ते तिथे शाळा बनवतील तर त्या शाळेचे महत्व राहणार नाही. बरोबर आहे.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— बरोबर आहे सर.

या वेळी सदस्य, श्री. किशोर वनवारी यांनी पुन्हा सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— तर आयुक्त साहेब, ज्या ठिकाणी शाळा असून त्या ठिकाणी आपण शाळेचे आरक्षण टाकले नाही किंवा ती बाब गंभीर घेतली नाही. जर का अशा ट्रस्टच्या शाळा बंद झाल्या तर त्या शाळेमधल्या मुलांनी जायचे कुठे? आणि हा अधिकार आयुक्त साहेब, आपल्याला दिला आहे. माझे तर म्हणणे आहे की, हा अधिकार महासभेला असला पाहिजे आणि ह्या शाळा ज्या अस्तित्वात आहेत. त्या शाळेमध्ये आयुक्त साहेब, मुलांच्या भविष्याचा, देश घडविण्याचा हा जो प्रश्न आहे. पुढच्या पिढी मधला कुठलाही मुलगा या उल्हासनगर महानगरपालिकेत आयुक्त साहेब, तुमच्या खुर्चीवर येऊन बसू शकतो. पण ती शाळाच बंद झाली तर तो मुलगा कुठून आयुक्त बनेल. तर अशा शाळा तुम्ही रिझर्व्ह का ठेवल्या नाहीत. त्या शाळेंवर तुम्ही फक्त पब्लिक युटीलिटी किंवा आरक्षित झोन जे तुम्ही लॅन्ड अपीडेटेड जो तुम्ही नकाशा बनवला होता, त्याच्यामध्ये तुम्हांला शाळा कशी दिसली नाही, हा माझा तुम्हांला प्रश्न आहे. तुम्ही सर्व्हे केला सन २०१० ते सन २०१३ चे मग शाळेच्या जागेवर शाळेचे आरक्षण का नाही.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— साहेब, तिथे आरक्षण का टाकण्यात आले नाही, हे जे पब्लिक सेमी युटीलिटी दाखवले आहे, त्याच्यावर नंबर देण्यात आलेले नाही. नंबर न देण्याचे कारण आहे की, तिथे अस्तित्वात असलेले ते युझर एक्झिस्टींगमध्ये आहे, याचा अर्थ असा आहे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— बरोबर आहे, म्हणजे एक्झिस्टींगमध्ये ती लोक कधी पण जाऊ शकतात.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— आता हे शासनाने टाकले आहे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— साहेब, मला काय म्हणायचे आहे? की, आपण त्याच्यावरती जर स्कुल आरक्षण जर टाकले असते, पर्टीकुलरी शाळेच्याकरीता आरक्षित तर शासनाने विचार केला असता.

या वेळी सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी, हे स्टेज जवळ जमीनीवर खाली बसले.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:—परंतु साहेब मंजूर आराखडा किंवा प्रारूप आराखडयामध्ये जे एक्झिस्टींग अस्तित्वात स्ट्रक्चरल असतात ते दर्शविण्याची प्रोसेसर अशा पध्दतीने आहे. साहेब, हे ग्रीन आहे, दोन मिनिटे ऐका साहेब, सपना गार्डन आहे, त्याच्यामध्ये तुम्ही बघणार तर एका ग्रीन लार्डने ४५ अँगलवर त्यांनी हॅचिंग करून दाखवलेले आहे. सॅच्युरी ग्राउंड तुम्ही बघणार तर सॅच्युरी ग्राउंडवर पण त्यांनी ग्रीन कलरने ४५ अँगलवर त्यांनी हॅचिंग करून दाखवले आहे. आता दोन मिनिटे ऐका साहेब, सिंध नॅशनल हिंदी स्कुल आहे, तिथे हॅचिंग करून दाखविले आहे, पब्लिक आणि सेमी पब्लिक युटीलिटी.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— पण मी जे म्हणजतो, उद्या जर ट्रस्टवाल्यांनी सांगितले की, मला नुकसान होते, मला शाळा चालवायची नाही. तर त्याला तुम्ही कुठला झोन वापराल.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— साहेब, हे शासनाने ठरवून दिलेले आहे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— शासनाचीच गोष्ट सांगत आहे, तुम्हांला फक्त उत्तर द्यायचे आहे, सभागृहाराला. ही शासनाचीच गोष्ट समजून सांगायची आहे, म्हणून तुम्हांला उभे केले आहे. काही ज्या सुचना आयुक्त साहेब, महापौर मॅडम, काही गोष्टी अशा आहेत की, त्या शासनाने जबरदस्त बरोबर बघितल्या आहेत, काही गोष्टी अशा आहेत की, त्या शासनाने बघितल्या सुध्दा नाहीत. एस.एम. नंबर १ जाऊ द्या, नंबर २ ते पण जाऊ द्या,

महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, एस.एम. बघा तुम्ही, एस.एम. नंबर ४ साईट नंबर ४ रिक्रियेशन ओपन टाका नंबर ९७ डिलेटेड इन इन्क्ल्युडेड आय झोन ही बाब फक्त शासनाने बरोबर बघितली कि, तिथे रिक्रियेशन ग्राउंड ओपन आहे तो मंजूर करू नका, कारण ती जागा सॅच्युरी कंपनीची आहे आणि ती आय झोन केलेली आहे, शासनाचे किती लक्ष आहे. गरीब जनतेच्या झोपडपट्टीवरून रोड जातो, तिथे शासनाचे लक्ष नाही. पण ही जागा बरोबर, जी आम्ही पाठवली ती गेली, किती काटेकोरपणे लक्ष आहे. नंबर पाच सोडून द्या, नंबर ६ एस.एम. ६, एम.ए. साईट नंबर ५, रिक्रियेशन ओपन टीका नंबर, सीट नंबर, ९९ आणि ५, १०० आणि ५ डिलेटेड अॅन्ड इन्क्ल्युडेड आय झोन शासन परत जागे झाले की, रिक्रियेशन झोन कॅन्सल करायला पाहीजे कारण ती जागा सॅच्युरी कंपनीची आहे, तिथे पण त्यांनी आर. झोन केला आहे. जर ही बाब शासनाने लक्षात ठेवली असती तर शासनाच्या हे लक्षात आले नाही की, जेव्हा १२० फुटाचे रिंगरूट जाईल, तर तिथे जे बाधित लोक आहेत, जो आपल्या जवळ प्लॉन आहे, त्या प्लॉनचा नकाशा आलेला आहे. त्यामध्ये स्पष्ट दिसते की, ती संपुर्ण झोपडपट्टी आहे. ते लोक विचारे कुठे जाणार, जर आपण कंपनीचा फायदा करायचा असेल तर लोकांचे नुकसान कोण सहन करणार? यांना न्याय कोण देणार? आज जर आपल्याला थोडी फार जमीन जर मिळाली असती तर, जो पर्संट ऑफ दि लॅन्ड आहे, रिक्रियेशन ग्राउंडचा त्याच्यामध्ये आपले पर्संटेस आले असते. आज ते पर्संटेस डिलीट झालेले आहेत आणि ते पर्संटेस दुसरीकडे लागू केले आहेत, तर हे काय आहे? साहेब मला हेच सांगायचे आहे, शासनाने काही गोष्टी चांगल्या बरोबर बघितल्या आहेत. हेच मी म्हणतो, पण आता लक्षात येत नाही की, शासनाने काही गोष्टी आमच्या बरोबर ऐकल्या, पण काही गोष्टी आमच्या बिलकुल ऐकल्या नाहीत. त्यातल्या दोन—तीन तुम्हांला सांगायच्या होत्या, की शासन औद्योगिक कारणासाठी, बिल्डिंगसाठी, ओपन स्पेससाठी, ज्या खुल्या जागा आहेत, त्याच्यासाठी एवढे तात्पर्याने आणि एवढे दुर्बिन लावून बघितले आहे की, त्या लोकांना बिलकुल त्रास होऊन दिला नाही. पण ज्या बॅरेक आहेत, ज्या बिल्डींग आहेत त्यांच्यावरून सरसकट १२० फुटाचे रोड, २५ फुटाचे रोड, ४० फुटाचे रोड या सगळ्या वरतून नेलेले आहेत. आयुक्त साहेब, काही गोष्टी अशा आहेत की, ज्या तुम्हांला आता माहीती पडतील, त्याच्यामध्ये चुक शासनाची की तुमची का नगररचना विभागाची? हे आता तुम्हीच मला सांगा. एस.एम. मध्ये नंबर आहे, ९० अे ४३, शॉप नंबर ६१ रिक्रियेशन ओपन, टीका सीट नंबर ६३५, साईट नंबर ६१ एम ४३ डिलेटेड अॅन्ड इन्क्ल्युडेड इन मल्टी स्टोरेज पार्किंग टू बि मोडिफाय अॅन्ड इन्क्ल्युडेड इन आर झोन फॉर रिक्रियेशन अमेटीस स्पेस इन यु.आर.एस. त्याचा शासनाकडे ३१ खाली साईट नंबर ६१ रिक्रियेशन ओपन इज प्रपोज्ड टू बि डिलीटेड अॅज सो अॅज दि प्लॉन साहेब याच्यावरच शासन थांबले नाही. एस.एम. मध्ये झालेला हा जो भाग आहे, हा शासनाने केल्या नंतर याला ईपीमध्ये ठेवण्यात आला, का? तर त्याला ती पार्किंगची जागा परत सरळ करता यावी. जर का एस.एम.मध्ये फायनल आहे तर ती जागा डी.पी.मध्ये कशी? ईपी नंबर २३, सेम तसेच बघा साहेब, साईट नंबर ६१ रिक्रियेशन ओपन टीका शॉप नंबर ६३५, साईट नंबर ६१ एम, ४३ डिलेटेड अॅन्ड इन्क्ल्युडेड इन मल्टी स्टोरेज पार्किंग टू बि मोडिफाय अॅन्ड इन्क्ल्युडेड इन आर झोन फॉर रिलोकेशन ऍन अमेटीस स्पेस इन यु.आर.एस. आणि त्याच्यामध्ये लिहीले आहे सेम, साईट नंबर ६१ रिक्रियेशन ओपन इज प्रपोज्ड टू बि डिलीटेड अॅज सो अॅज दि प्लॉन एस.एम. मध्ये फायनल झालेले आहे, ईपीमध्ये आलेले आहे. आयुक्त साहेब, मग नक्की काय आहे? एस.एम. फायनल की ईपीमध्ये दुरुस्ती, हे तुम्ही दिलेले पेपर आहेत. अजून एक चुक...

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— मा. महापौर मॅडम, मा. सन्माननिय सदस्य, अॅज सो इन प्लॉन जे एस.एम. मध्ये म्हणटले आहे, त्याचाच अर्थ ते ईपीमध्ये घेतले आहे. दोन्हीकडे आला आहे, असा त्याचा अर्थ होत नाही. आपण त्याच्यामध्ये ईपीमध्ये ते आले आहे, म्हणून अॅज सो इन प्लॉन म्हणजे, अॅज सो इन ईपी प्लॉन.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— साहेब, थोडे फार नकाशा समजतो म्हणूनच मगाशी माझ्यावर हे लोक ओरडले, थोडेच सांगतो अजून पुढे आहे. काही काही चुका जग्यासी साहेब, २०५ एस.एम. साईट नंबर १२१, युटीलिटी सर्व्हिस पार्किंग टर्मिनलस, टीका नंबर ३२५, साईट नंबर. जग्यासी साहेब, फक्त एवढेच सांगायचे आहे की, एस.एम. आणि ईपीमध्ये फक्त निवडक दोनच माझ्या जवळ आहेत की, ते आले आहेत. जर शासनाने संपुर्ण प्लॉन बघितला आहे, असे आयुक्त साहेब म्हणतात, तर बाकी लोकांचे असे का झाले नाही? जे आपण एवढे ऑब्जेक्शन पाठवले होते, जो प्लॉन शासनाकडे गेला होता ३१वन मोडिफायसाठी हीच गोष्ट त्यांच्या लक्षात कशी

आली नाही आणि बाकिच्या गोष्टी त्यांच्या लक्षात का आल्या नाहीत? यामध्ये नगररचना विभागाचे लोक आणि आयुक्त साहेब, जे पण कोणी असतील त्यांनी ही गोष्ट लक्षात का आणून दिली नाही? आणि १२० फुटाच्या रिंगरूटवर एवढा मोठा हंगामा होईल, लोक कुठे जातील, अजून सांगतो, हा शहराचा मुद्दा आहे, जर कोणाला असे वाटत असेल, तुम्हीच हे केलेले आहे, तुम्हीच पाठविला आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— तुम्हीच हे केलेले आहे, तुम्हीच पाठविला आहे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:—आम्ही करून पाठविले होते. जग्यासी साहेब, पुढे बघा काय होते ते?

सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण:— मा. महापौर, उप महापौर, आयुक्त साहेब, लाल चक्की ते शाहू महाराज....

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— सतरामदास जेसवानी बसलेले आहेत, त्यांना पण उठवा.

सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण:— आता मागेच त्या रस्त्याचे रूंदीकरण झालेले आहे आणि ८० फुट रस्ता केलेला आहे आणि आता तीन वर्षे अगोदर तिथेच प्लॉन पास करून ८० फुटाच्या वर प्लॉन पास केलेले आहेत, बिल्डींगस बनवल्या आहेत. तिथे आता एम.एम.आर.डी.ए. कडून ८० फुटाचा रस्ता पास झालेला आहे आणि आता कालच १०० फुटाची मार्किंग दिलेली आहे. त्या १०० फुटाच्या मार्किंगने लोक एवढे अस्वस्थ झाले आहेत की, मी नगरसेवक आहे, माझे सहकारी नगरसेवक समोर बसले आहेत. सगळे आमचे बिल्डींगचे लोक रात्री १.०० वाजे पर्यंत आम्हांला, परंतु असे करायचे नव्हते ना? तुम्ही मार्किंग देतात, लोक किती घाबरले आहेत? याचे उत्तर द्या आम्हाला.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— दुर्गापाडयामध्ये सुद्धा असेच केलेले आहे, तिथे पहीले ४० फुटाची मार्किंग देवून गेले आहेत, आता ८० फुटाची मार्किंग देवून गेले आहेत.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. आयुक्त साहेब, माझी बहीण श्रीम. ज्योत्सना जाधव ज्या खाली बसल्या आहेत आणि त्यांचा विषय पण गंभीर आहे. तिथे आपण रोड पास केला आहे, त्याची वर्क ऑर्डर मिळाली आहे आणि त्याची कटींग पण झालेली आहे आणि आज नविन डेव्हलपमेंट प्लॉन आला आहे आणि आपण त्वरीत ८० फुटावरून १०० फुट करू असे पण नाही. येणा—या भविष्यकाळामध्ये आपण कधी पण करू शकतो. तर त्यांचे असे म्हणणे आहे की, पहीलेच ८० फुटाची कटींग झाली आहे, ८० फुटाचा रोड पास झाला आणि त्याची वर्क ऑर्डर मिळाली आहे आणि आता आपण त्वरीत १०० फुटाचे करू तर ते पण ठिक नाही. या विषयाला आपण गंभीरतेने घ्या आणि त्यांचा खुलासा पण करा आणि मी श्रीम. ज्योत्सना जाधव यांना निवेदन करतो आणि श्री. दादा सतरामदास यांना की, आपण आपल्या जागेवर बसून घ्या. आयुक्त साहेब, आपल्या विषयाला गंभीरतेने घेतील.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— मा. महापौर महोदया, श्रीम. ज्योत्सना जाधव आणि श्री सतरामदास जेसवानी समोर बसलेल्या आहेत. कोणत्याही सदस्यांना समोर बसण्याची वेळ येता कामा नये. समोर बसतात तर त्यांच्या काही भावना आहेत. सिवसेना गटनेता श्री. रमेश चव्हाण यांनी सांगितल्या प्रमाणे एम.एम.आर.डी.ए. ने रस्ता मंजूर केला आहे, ब—याच दिवसापासून, ब—याच वर्षा पासून त्याचा पाठपुरावा करीत होतो आणि शेवटी परिस्थिती

अशी झाली की, आता जो अस्तित्वात रस्ता आहे, जो एम.एम.आर.डी.ए. ने विकसित केलेला आहे, सन २००० मध्ये, एम.एम.आर.डी.ए. च्या माध्यमातून तो विकसित केला आहे. पुन्हा एम.एम.आर.डी.ए. ने नविन त्यासाठी निधी दिलेला आहे आणि लोकांना सगळ्यांना सांगितले की, आता नविन डी.पी. नुसार उद्घाटन होणार आहे. आता त्या ठिकाणी शंभर फुटाची मार्किंग दिली आहे. सन १९७४ चा डि.पी. अजूनही अंमलबजावणी झालेली नाही आणि जो आर.पी.गट शासनाने डी.पी. मंजूर केलेला आहे, लोकांच्या पॅनेलमधला तो आम्ही मंजूर करतो नाही करत ती वेगळी गोष्ट आहे. परंतु शासनाने अर्धवट केलेला आहे, सॅगशन मॉडिफिकेशन ईपी एक्सर्ली पोर्शन म्हणजे मला वाटते महाराष्ट्रात काय देशात पण पहीलाच असेल असेत मी त्या दिवशी सुध्दा सांगितले होते. आता तो अर्धवट मंजूर केलेला, मंजूर केलेला बोलायच किंवा नाही केलेला बोलायचे, माणूस जिवंत आहे कि मेलला आहे, हे सॅगशन देता येत नाही, मग मुंत्यु प्रमाणपत्र कसे दयायचे एक तर एम.एम.आर.डी.ए. कडून त्या डी.पी.साठी रोड मंजूर झालेला आहे आणि रोड सुध्दा मोठा जो बजेट तुमचा पाच कोटीचा असणार आहे. तो १०० फुटावर गेल्या नंतर बजेटमध्ये बदल होणार आहे. तर आपणास विनंती आहे की, या पुर्वी डी.पी. रोड असतांना सुध्दा महापालिकेची आर्थिक परिस्थिती लक्षात घेता, या महासभेने प्रस्ताव पारित केलेला आहे, त्यामुळे ते कमी केलेले आहे. तर सर्व सदस्यांचे एकच म्हणणे आहे की, जो एम.एम.आर.डी.ए. ने मंजूर केलेला रस्ता आहे आणि पुर्वीच्या डी.पी. नुसार समजा आपण डी.पी.चा रस्ता आहे उशिरा सुरू केलेला आहे, त्याची अंमलबजावणी उशिरा सुरू झालेली आहे. त्यात प्रशासनाचा सुध्दा कुठे दोष नाही. परंतु तो मंजूर झालेला आहे, त्यानुसार प्रशासनाने करावे अशी सर्व सदस्यांची विनंती आहे आणि तशी भावना आहे.

या वेळी सदस्य, श्री. रवि जगयासी हे सभागृहातून बाहेर गेले.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:- मा. महापौर, मा. उप महापौर, मा. सर्व सन्माननिय सदस्य, आपल्या शहराचा डेव्हलपमेंट प्लॉन जवळपास ४३ वर्षांनी शासनाने औचारीरित्या २१ एप्रिल, २०१७ रोजी शासनाच्या गॅझेटमध्ये प्रसिध्द केला आणि आपण या शहराच्या नागरीकांसाठी त्याच्या सर्व नकाशा सहित हा डेव्हलपमेंट प्लॉन २९ नोव्हेंबर रोजी आपण शहरवासियांसाठी खुला केला आहे आणि यासाठी ज्या काही एक्सटेंशन मॉडिफिकेशन चेंजेस पोर्शन आहे, त्याच्यासाठी आपण ऑब्जेक्शन आणि सजेशन मागविण्यासाठी आपण, आधी १२ डिसेंबर पर्यंत मुदत होती. ती आपण लोकांच्या आग्रहास्तव आणि वेळ कमी आहे, तेव्हा त्याच्यामध्ये शासनाच्या मंजूरीने आपण ४ जानेवारी पर्यंत मुदत वाढवलेली आहे. मला वाटते जे एक्सक्लुडेड पोर्शनसाठी लोकांना हरकती सुचना दाखल करण्या बाबतची जी काही मोठी त्यामध्ये शंका होती, ती आपण लगोलग दुर केलेली आहे. जेनेकरून लोकांना एक्सक्लुडेड पोर्शन बदल देखील वेळेस त्याच्यामध्ये अभ्यास करून त्याच्यामध्ये माहीती घेऊन त्यामध्ये आपत्ती आणि सुझाव जे आहेत, ते सहसंचालक कोकण विभाग यांच्याकडे ४ जानेवारी पर्यंत दाखल करता येतील. याच्यामध्ये ब-याचशा आरक्षणाच्या बाबतीत, या प्रामुख्याने रस्त्यांच्या रूंदीच्या बाबतीत, जे काही शासनाने बदल केले आहेत, त्या बदल बरेचशे आक्षेप आणि लोकांच्या भावना काही प्रमाणात त्या ठिकाणी दिसून येतात. परंतु हा एक डेव्हलपमेंट प्लॉन आपल्या शहरासाठी शासनाने दिलेला जो प्लॉन आहे, त्याची अंमलबजावणी जसे आपण जूना डेव्हलपमेंट प्लॉन १५७ आरक्षणे आपण ठेवलेली होती. त्यामध्ये पण काही रस्त्यांची रूंदी याच्या पेशा किंवा या पध्दतीने आपण ठेवली होती. परंतु त्याचा अंमल मात्र आपण स्थानिक

परिस्थितीत आणि आपल्या गरजेनुसार आणि आवश्यकतेनुसार आपण त्याला अंमल दिलेले आहे. मला वाटते हे शासनाने त्यांच्या पध्दतीने जे काही नियोजनाचे मुद्दे असतात, ज्या काही तरतुदी असतात त्यानुसार हा प्लॉन जाहीर केलेला आहे. आता त्याच्यामध्ये एक्सक्लुडेड पोर्शन लागू झालेला आहे. परंतु विशेषतः ही आपत्ती आहे, सॅगशन मॉडीफिकेशन बदल ज्याच्यामध्ये ते सर्व बदल होऊन फायनल झालेले आहे. परंतु त्याच्यामध्ये आपण आपल्या शहराची परिस्थिती आपण आपल्या नागरीकांचे त्याच्यामध्ये ज्या येणा-या आडचणी आहेत, ते विचारात घेऊन त्यामध्ये आपण अंमलबजावणी करतांना त्या पध्दतीने करू शकतो. १०० फुटाचा आपण ८०फुटाचा करू शकतो आणि ८० फुट असतांना १०० फुट करता येणार नाही. तर हा मुख्य फरक आपण लक्षात घ्यावा. जर डी.पी.मध्ये ६० फुट दिला असता, तर मग ८०फुट करणे अवघड झाले असते. परंतु डी.पी. च्या फुटमध्ये ज्या मा. सदस्यांच्या ज्या तिब्र भावना आहेत की, त्या ठिकाणी १०० फुटी रस्ता दाखवला आहे. आपण आपल्या पध्दतीने आणि शेवटी महासभेच्या निर्णयानुसार आणि सर्व मा. सदस्यांच्या निर्णयानुसार पुढे जाणार आहोत. त्यामुळे मला वाटते हा मुद्दा इथेच सर्वांच्या बाबतीत या ठिकाणी स्पष्ट होऊ शकेल आणि शेवटी डेव्हलपमेंट प्लॉन जसे मी सांगितले आहे, आपण शहराचे सुनियोजन करण्यासाठी आहे. केवळ रस्तारूंदीकरणामध्ये कोणाच्या काही प्रॉपर्टीज अफेक्ट होतात, म्हणून त्या सगळ्यालाच वाव दयायचा नाही, हे सुध्दा कुठेतरी चुकीचे आहे. डेव्हलपमेंट प्लॉन शिवाय शहराचा विस्तार होणार नाही. अर्थात मघाशी जसा मुद्दा निघाला, क्लस्टर डेव्हलपमेंट ही मोठी कळीची बाब त्या ठिकाणी राहणार आहे. क्लस्टर डेव्हलपमेंटमुळे ब-याचशा डेव्हलपमेंटला वाव मिळणार आहे. त्याचे रूलस का आले नाहीत, अजून कसे पेंडींग आहेत, हा मुद्दा वेगळा वादग्रस्त आहे आणि त्याच्याबदल पण प्रशासन आणि महानगरपालिकेतर्फे आपण प्रयत्न करणार आहेत. कारण डेव्हलपमेंट प्लॉन विधाउट डिसी रूलस आपण त्याला अंमल देऊ शकत नाहीत. केवळ रस्ता रूंदीकरण शिवाय आणि रस्ता रूंदीकरण जरी झाले तरी त्याला कॉम्पोजेशन देणेसाठी आपल्याकडे तरतुदी पाहीजेत. मेन म्हणजे आपला जुना डी.पी. अंमलात न येण्याची तीच कारणे आहेत. त्या वेळेस आपली फायनान्स परिस्थिती निट नव्हती. परंतु आताच्या डी.पी. प्लॉनमध्ये जर क्लस्टर डेव्हलपमेंट आणि टी.डी.आर. ज्या सारख्या तरतुदी आहेत. त्यानुसार आपण रस्तारूंदीकरणामध्ये देखील आपण निर्णय घेऊ शकतो. मला वाटते ही वृत्ती जी आहे, ती मला वाटते जास्त काल्पनिक स्वरूपाची आहे आणि विनाकारण लोकांमध्येही त्या लोकांनी त्याच्यामध्ये भय बाळगू नये आणि शेवटी ते निर्णय आपण घेणार आहोत. आता आरक्षणाचा जो मुद्दा आहे, त्या बदल आपणाला खरोखर आपत्ती आहे, सॅगसन मॉडीफिकेशन आहे, त्या बदल आपणाला पुढचा जो पर्याय असतो, तो सेक्शन ३७ चे मॉडीफिकेशन आहे. ते आपण बदल आणि खरोखर आपत्तीजनक आहे ते आपल्या करायला तो देखील वाव आहे. तर मला वाटते वरल डेव्हलपमेंट प्लॉन बाबत कोणीही भयग्रस्त होण्याची गरज नाही आणि जसे “भागो भागो भुत आया” अशा पध्दतीने जनसमज पसरू नये अशी मला सगळ्यांना या ठिकाणी विनंती करायची आहे.

या वेळी सदस्य, श्री. रवि जग्यासी यांनी पुन्हा सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. रमेश चव्हाणः— मा. महापौर मॅडम, मा. आयुक्त साहेब, आपण मार्किंग दिली आहे, ती १०० फुटाची का दिली.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— आपण मार्किंग याच्यासाठी दिली आहे की, आपण पहीले त्या लोकांना एक जाणीव तरी व्हायला पाहीजे की, डी.पी. प्लॉन प्रमाणे ही अशा पध्दतीने त्याची मार्किंग आहे. त्याचे अंमल करायचे आहे किंवा कसे करायचे आहे, अर्थात मी पण समजू शकतो की, मार्किंग दिल्यामुळे लोकांमध्ये जास्त जास्त कनफ्युज होऊ शकते, त्याच्यामुळे मी विचार करतो आणि खरोखर आपल्याला ज्या वेळेला अंमल करायचा असेल, त्याच वेळेला मार्किंग करून हा पण मी विचार करायला तयार आहे, काही हरकत नाही.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— आयुक्त साहेब, ८० फुटाचा जो मंजूर केलेला रोड आहे, तो विकसित करायला आता काहीही हरकत नाही आणि त्यानुसारच मार्किंग करायला सुचना करा. एम.एम.आर.डी.ए. ने ब—याच वर्षापासून पास केला आहे, तो मंजूर झाला आहे.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— एम.एम.आर.डी.ए. ने पाच रस्ते मंजूर केलेले आहेत, त्या बाबत पण हा निर्णय झाला पाहीजे.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— दुसरा कल्याण अंबरनाथ रोड होता कामा नये? नाहीतर आपण मार्किंग देणार आणि लोकांना भयभित करणार तो रस्ता आता मंजूर झालेला तो आता चालू करा.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— तुम्हांला कळले नाही, कल्याण अंबरनाथचे कळाले नाही.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— कल्याण अंबरनाथचा रस्ता जसे अडीच—तीन वर्षापासून पेडींग आहे, पडलेला आहे, तसे होता कामा नये, आता अस्तित्वात आहे, तो मंजूर पण झालेला आहे. तो वाढवत बसलो तसेच भिजत राहणाणार. त्यामुळे ८० फुटा प्रमाणे मंजूर करा.

सदस्य, श्री. विजय पाटील:— आयुक्त साहेब, साईट नंबर ३६० ग्रीन झोन दाखवला आहे. संपुर्ण गाव, १ किलो मिटरचा पट्टा ग्रीन झोन दाखवला आहे आणि पुर्ण गांव आमचे ग्रीन झोनमध्ये येते. ग्रीन झोन म्हणजे काय? घरे बनणार आहेत का त्याच्यावर? काय काम करू शकतात? १ किलो मिटरचा पुर्ण पट्टा दाखवला आहे, दुर्गापाड्याचा आणि हा गांव आहे तो पुर्ण ५ नंबरमध्ये वसलेला आणि मुळ, या उल्हासनगरचा मुळ गांव, मुळ पाया हा दुर्गापाडा आहे. आता दुर्गापाड्यात पुर्ण पट्टा १ किलो मिटर पर्यंत ग्रीन झोन दाखवलेला आहे. याच्या पुर्वी अंबरनाथ गांव हा उल्हासनगरमध्ये नव्हता आणि उल्हासनगरमध्ये घेतल्या नंतर आताच्या डी.पी. मध्ये पुर्ण १ किलो मिटरचा ग्रीन झोन दाखवलेला आहे.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— ते सॅगेशन मॉडीफिकेशनमध्ये आहे का ईपीमध्ये आहे?

सदस्य, श्री. विजय पाटील:— आहे, दोन्ही याच्यात आहे आणि पुर्ण पट्टा १ किलो मिटर.

या वेळी सदस्या, श्रीम. ज्योत्सना जाधव व सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानी हे खाली बसले होते, ते आपल्या जागेवर आसनस्थ झाले.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— ते १३७ यादीमध्ये आहे का ५४० च्या यादीमध्ये आहे. मघाशी मी सांगितले की, सॅगेशनमध्ये असेल तर आपण रस्त्याच्या बाबतीत निर्णय घेऊ शकतो, परंतु आरक्षण जे आहेत, त्या ठिकाणी

डेव्हलपमेंट युज अलाऊ होणार नाही. जो पर्यंत ३७ चे मॉडिफिकेशन आपण शासनाकडून मंजूर करून घेणार नाही.

या वेळी सदस्या, श्रीमती लिलाबाई आशान व सदस्या, श्रीमती ज्योती माने यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. विजय पाटील:— आयुक्त साहेब, कारण की हा गांव संपुर्ण उल्हासनगरमध्ये होता, त्याला पुन्हा अंबरनाथमध्ये घेतले आणि पुन्हा आता उल्हासनगरमध्ये घेतले आणि आता जायचे कुठे? आणि हे आमचे मुळ गांव होते. जेव्हा सन १९४८ मध्ये उल्हासनगर वसले त्याच्या आधी आमचे हे गांव होते आणि आता पुर्ण ग्रीन झोनमध्ये टाकले आहे, तर आम्ही जायचे कुठे? म्हणजे जी परिस्थिती ४ नंबरमध्ये झाली आहे, ती ५ नंबरमध्ये आणू नका? मा. महापौर मॅडम, याचे गंभीर परिणाम होतील, जर संपुर्ण गांव ग्रीन झोनमध्ये आला, हे गांव आमचे मुळ उल्हासनगरचे आहे. त्याच्या नंतर अंबरनाथमध्ये गेले आणि अंबरनाथमधून परत उल्हासनगरमध्ये घेतले आणि पुन्हा जर आपल्याला तिथे काही जर करता येत नसेल, तर आम्ही जायचे कुठे?

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— पहीले या प्रश्नांचे उत्तर मी देतो, आणि सर्व अशा प्रकारच्या आरक्षणा बदल माझे हे सामुहिक माझे उत्तर असेल की, ज्याच्यामध्ये आपल्याला सॅगशन प्लॉनमध्ये जर कुठलेही आरक्षण असेल, आरक्षण दोन प्रकारचे असतात. एक डेव्हलपमेंट आरक्षण आणि एक नॉन डेव्हलपमेंट आरक्षण.

सदस्य, श्री. विजय पाटील:— डी.पी. ज्यांनी आणला त्यांना बोलू दया.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— अरूणजी पाटीलला बोलू दया.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— साहेब विरोधी पक्षाच माईक बंद आहे, अरूण आशान, बोडारे साहेबांचे माईक बंद आहेत.

सदस्य, श्री. विजय पाटील:— सहा नंबरला जी परिस्थिती झाली, ती परिस्थिती लक्षात घ्या. तीच परिस्थिती ५ नंबरला झाली तर याचे परिणामच वाईट होतील. याचे परिणाम प्रत्येकाला भोगावे लागतील. आम्ही मुळ इथले असून आम्हांला ग्रीन झोनमध्ये, जी परिस्थिती सहा नंबरची झाली तीच परिस्थिती पुन्हा एक नंबर ते पाच नंबर पर्यंत होईल.

आयुक्त, श्री. राजेंद्र निंबाळकर:— सगळ्या शंका दुर होतील.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय सदस्य....

सदस्य, श्री. विजय पाटील:— तिथे पुन्हा प्रत्यक्ष बघा, ज्यांनी हे

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— आयुक्त साहेब:— माझा एक प्रश्न होता,

सदस्य, श्री. विजय पाटील:— जेव्हा उल्हासनगर इथे वसले तेव्हापासून आम्ही इथे रहात आहे.

काही सदस्य, एकत्रित बोलत असल्यामुळे कोण काय बोलत होते, ते समजून आले नाही.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— मा. आयुक्त साहेब, मघाशी ज्योत्सना मॅडम आणि....

सदस्य, श्री. विजय पाटील:— आयुक्त साहेब, बघा काही तरी याच्यावर करा. सांगा.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— मा. आयुक्त साहेब, मघाशी तुम्ही बोललात की, १०० फुटाचा रस्ता ८० फुटावर करू शकतो. या संदर्भात निवेदन दिले होते, एम.एम.आर.डी.ए.चे जे चार ते पाच रोड आहेत, ते जुन्या डी.पी. प्रमाणे झाले आहेत. आमच्या शुभाष टेकडी ते भरतनगर हा एक एम.एम.आर.डी.ए. कडून पास झालेला आहे, वर्क ऑर्डर दिलेली आहे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— हे प्रशासन जनताची आवाज दाबत आहे.....

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— आवाज दाबत नाही...

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— आमचा माईक बंद केला म्हणून आम्हांला इकडे येऊन बोलायला लागले.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— आपला आवाज माईकला पसंद नाही.

सदस्य, श्री. विजय पाटील:— काही तरी लोकांना माहीती द्या. त्या बदल्यात आम्हांला भेटणार काय आहे? ज्याचे घर जाणार आहे, त्याला काय मिळणार आहे, हे पहीले सांगा.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— आयुक्त साहेब, मघाशी आपण निवेदन दिले आहे की, एम.एम.आर.डी.ए. चे जेवढे रस्ते आहेत, ते ज्या एस्टीमेटमध्ये, ज्या प्लॉनमध्ये पास झालेले आहेत, त्या पध्दतीने करायला काही हरकत नाही. जे १०० फुट मार्किंग दिलेले आहे, ते ऑल रेडी ८० फुटाचा होता. तो तुम्ही करायला काही हरकत नाही, असे निवेदन दिले आहे. शुभाषटेकडी ते भरतनगर हा जो पहीला ६० फुट आणि नंतर ४० फुट तो एस्टीमेट दिलेला आहे. खरे तर ६० फुटाचा रस्ता नविन डी.पी. मध्ये आहे. परंतु जुन्या डी.पी.मध्ये तो रस्ता खरे तर ४० फुटाचा आहे. त्याचे एस्टीमेट सुद्धा ४० फुटाचे झालेले आहे. असे असतांना संपुर्ण परिसर शुभाष टेकडी ते भरतनगर पर्यंत हा ४० फुटाचा व्हावा, खास करून जुन्या डी.पी. प्रमाणे व्हावा, आज पर्यंत जे प्लॉन एम.एम.आर.डी.ए. ने पास केले आहेत, त्या पध्दतीने व्हावा, अशी आमची विनंती आहे.

सदस्य, श्री. गजानन शेळके:— म्हारळ गांव इथे महानगरपालिकेने जुना सर्व्हे ५८व नविन सर्व्हे १६ मानेरेगांव उल्हासनगर इथे ८०० चौर मिटरचा भुखंड विकास योजनेसाठी आरक्षित ठेवला होता आणि दफन भूमिसाठी आरक्षित ठेवलेला आहे. तसेच त्या ठिकाणी मुस्लिम समाजाचे दोन मुतदेह दफन करण्यात आले आहेत. ही जागा महानगरपालिकेच्या ताब्यात असतांनाही तिथले आरक्षण उठवून ते १२ नंबर वार्डामध्ये टाकण्यात आलेले आहे आणि तिथे असा कोण हाता की, आपल्या मालकीच्या, महानगरपालिकेच्या मालकीचा भुखंड असतांनाही ते सोडून पॅनल नंबर १२ , सम्राट अशोकनगरमध्ये कब्रस्थानसाठी आरक्षण टाकलेले आहे, केलेले आहे. तिथे असा कोण होता की, तो गांधीजी होता, त्याच्या डोक्यावर टोपी होती आणि तो त्यांनी बदली करून घेतला, तरी हा कब्रस्थान जिथे होते, तिथेच मुस्लिम समाजाला देण्यात यावे. हा विषय अनेक वेळा महासभेमध्ये आला आहे

आणि ते बहूसंख्येने इथे राहतात तरी त्यांना कब्रस्थान मिळत नाही. नेमके ते सम्राटनगरमध्ये दिलेले आहे किंवा कुठे ते समजायला पाहिजे.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— मा. महापौरजी, उप महापौर, आयुक्त साहेब, आजची महासभा शिवसेनेच्या आणि विरोधी पक्षाच्या सदस्यांनी खास मंजूर झालेल्या विकास आराखड्यावर चर्चा करण्यासाठी बोलवलेली आहे. या बैठकीमध्ये बरीचशी चर्चा झाली, अधिका—यांनी उत्तरेही दिलेले आहेत. एस.एम. मध्ये चर्चा करत असतांना एस.एम.मध्ये बदल करायचे असतील, तर ते शासनाकडे ३७ अन्वये मॉडिफिकेशन करून आपल्याला शासनाकडे जावे लागेल. माझा प्रश्न आयुक्तांना आहे की, जेवढे एस.एम. झालेले आहेत, त्या एस.एम. मध्ये आम्हांला सर्वच जागी जवळजवळ ४० टक्के बदल करायचा जर असेल, तर या महासभेने एकच ठराव केला तर ते बदल होऊ शकतील का? त्याच बरोबर हा विकास आराखडा मंजूर करतांना या शहरामध्ये विकास आराखड्याची गरज होती, ती सन २०१० पासून याची प्रोसेस सुरू झाली. सन २०१३ ला हा प्रस्ताव महासभेपुढे आला. महासभेने १७/१/२०१७ रोजी निर्णय घेतला आणि तो निर्णय घेत असतांना सर्वच पक्षाच्या सदस्यांनी तो निर्णय घेतला, सर्व पक्षाच्या सदस्यांनी तो निर्णय घेतला आणि त्यामध्ये जे काही बदल ठरवलेले आहेत, तो प्रस्ताव पारीत केला आणि शासनाला पाठविला. माझा प्रश्न एकच आहे की, तो प्रस्ताव पाठवल्या नंतर शासनाने त्या प्रस्तावाकडे कुठल्याही प्रकारे लक्ष न देता, या डी.पी.ला मंजुरी दिली आणि त्याच्यापुढे जाऊन सांगायचे झाले तर मला श्री. बोडारे साहेबांनी अगोदरच सांगितले आहे की, महाराष्ट्रामधल्या कुठल्याही महानगरपालिकेमध्ये अशा पध्दतीने डी.पी. मंजूर झाला नसेल, भाग भाग वारीस, असे मंजूर झाला नसेल तो आपल्या शहरासाठी मंजूर झालेला आहे. शासनाने मंजूर केलेला डी.पी. जो आहे, तो डी.पी. आपण जेव्हा प्रस्ताव पाठवला त्याच्यावर लक्ष न देता, त्या प्रस्तावावर कुठलेही लक्ष न देता, हा डी.पी. मंजूर केला. जर महानगरपालिकेच्या पैशातून हा डी.पी. बनत असेल, महापालिकेची लोकल बॉडी असेल आणि त्यांनी दिलेला जो प्रश्न आहे, त्यांनी दिलेला जो प्रस्ताव आहे, त्याचा जर विचार शासन करणार नसेल, तर ही दुदैवी बाब आहे. शासनाने विचार करायला पाहिजे होता. परंतु शासनाने तो विचार न करता, श्री. अरूण आशान यांनी सांगितल्या प्रमाणे जाणूनबुजून जिथे खाली भुखंड आहेत, त्या भुखंडावर कमर्शियल, रेसीडेन्शीयल असे आरक्षण टाकलेले आहेत. कब्रस्थानची जागा खाली असतांना, जुना ५८ नंबर सर्व्हे खाली असतांना, ती जागा त्यांना दिली असतांना, तिथे जाऊन त्यांनी दोन मृतदेह दफन केले असतांना, ती जागा काढून त्या बाजूला सम्राट अशोकनगरमध्ये शाळा आहे आणि तिथे लोक राहत आहेत. त्या जागेवर त्यांनी जाणूनबुजून आरक्षण दिलेले आहे, असे आमचे आरोप आहेत आणि हे बिल्डर लोकांच्या सांगण्यावरून केले आहे, असे आरोप आहेत, त्याचे उदाहरण मी कब्रस्थानच्या माध्यमातून दिले आहे. दुसरा विषय असा आहे की, कब्रस्थानची जागा देत असतांना, हिंदु स्मशानभूमी एक नंबरला आहे, त्या ठिकानी एक जागा एस.एम. मध्ये त्यांना दिली. तर तिथे ती जागा खाली आहे का? त्या जागेवर अनधिकृत बांधकामे झालीत, लहानमुले तिथे दफन केले जातात. जिथे जागाच नाही, अशा जागेवर जाणूनबुजून जागा दिली गेलेली आहे. एस.एम. मध्ये दाखवले आहे की, ही जागा तुम्हांला दिलेली आहे. तर हे एक मुस्लिम समाजाची थट्टा करण्याचे काम प्रशासनाच्या माध्यमातून जे काही नगररचना विभागाचे जे काही अधिकारी आहेत, त्यांनी केलेले आहे, असे माझे आरोप आहेत. अशा या सगळ्या बाबी आपल्या लक्षात आणून दिलेल्या आहेत. रिंगरूटच्या बाबतीमध्ये आयुक्त साहेबांनी सांगितले आहे की, डी.पी. मंजूर झाल्या नंतर आपण १०० फुट केल्या नंतर त्याला आपण ८० फुट करू शकतो. रिंगरूट १२० फुटाचा मंजूर झाला, तर त्याला ८० फुट करू शकतो का? याचे उत्तर मला

आयुक्तांनी द्यावे. जर असे करत असाल आणि त्याला ८० फुट करू शकतो, तर तिथे लोक बेघर होणार नाहीत, लोक बेघर होण्याची वेळ येणार नाही. असा जर आपण निर्णय घेणार असाल, तर ठिक आहे. परंतु तसे न करता, लाखो लोक जर बेघर होणार असतील आणि या शहरामध्ये लाखो लोकांची आपण पर्यायी व्यवस्था करू शकणार नाही किंवा करू शकणार नसेल, तर हा डी.पी. काय कामाचा आहे, हा डी.पी. बोगस डी.पी. आहे, असे माझे मत आहे. हा डी.पी. जर लोकांना बेघर करणार असेल, जर शहरातून लोकांना हाकलून देणार असेल, शहरातून पळवून लावणारा असेल, तर त्या डी.पी. चा आम्ही निषेध करतो. शहरामध्ये जेव्हा रिंगरूट होतो, त्या वेळेला त्या रिंगरूटची शहराची महानगरपालिका १३ कि. मिटर आहे. मला माहिती मिळाली की, शहरामध्ये जर रिंगरूट बनवायचे असेल तर कमीत कमी ५० कि. मिटर शहराची हद्द असली पाहिजे, महापालिकेची हद्द असली पाहिजे. असा काही नियम आहे का त्याचाही खुलासा आयुक्तांनी करावा? दुसरी गोष्ट अशी आहे की, जर शहराच्या विकासाठी हा आराखडा जर नसेल आणि या अगोदरच्या महासभेने देलेला जो प्रस्ताव होता, तो प्रस्ताव जर शासन मंजूर करणार नसेल, तर या डी.पी. मी निषेध करतो, त्या डी.पी. चा आम्ही होळी करतो, असे मी या ठिकाणी जाहिर करतो.

सदस्या, श्रीमती अंजली साळवे:—

मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, खरे म्हणजे जी चर्चा आज आपण इथे करित आहोत. त्याचा काही उपयोग होणार आहे का? त्याची दखल शासन प्रशासन घेणार आहे का? कारण आपण मागे जी डी.पी. संदर्भातील जी मिटींग घेतली, त्यात महासभा ठराव क्रमांक ४१ दिनांक १७/१/२०१४ याचे सुचक होते, मा. बोडारे साहेब आणि अनुमोदक होते, श्री. राजेश वदारिया या ठरावाप्रमाणे या महासभेने १०७ बदल या डी.पी. मध्य सुचवले होते. तसेच डी.सी. रूलमध्ये सुध्दा काही बदल सुचवले होते व या महासभेने त्या अटीवर या डी.पी.ला मान्यता दिलेली होती. परंतु माझ्या माहितीनुसार आता प्रकाशित झालेला अंतिम डी.पी. मधील सॅगेशन मॉडिफिकेशनमध्ये बहुतांश महासभेचे सजेशन मान्य केले नाहीत. तसेच डी.पी. संदर्भात ४ एप्रिल, २०१३ पासून ते ४ मे २०१३ पर्यंत ज्या सुचना व हरकती जनतेकडून मागविण्यात आल्या त्यामध्ये १६ हजार ५६६ एवढ्या सुचना व हरकती आल्या होत्या व जी कमिटी गठीत करण्यात आली होती, त्यात चार सदस्य व शासनाचे तंत्र लोक व महासभेने सुचवलेले तीन सदस्य, अशी जी कमिटी होती, यांनी १ जून २०१३ ते ७ ऑगस्ट २०१३ दरम्यान २६१० एवढ्या लोकांची सुनावणी करून तब्बल ५४४ फेर बदल डी.पी. मध्ये सुचवले होते. परंतु त्यातून शासनाने आता प्रकाशित केलेल्या सॅगेशन मॉडिफिकेशनमध्ये ४०५ सजेशन अमान्य केले आहेत. टक्केवारी जर बघितली गेली तर फक्त २५ सजेशनला मान्यता दिली आहे. मा. महापौर मॅडम, मा.आयुक्त साहेब, माझ्या म्हणनेचा उद्देश असा आहे की, प्रशानाला व राज्य सरकारला स्वतःची मनमानी कारभार करायचा होता तर तेवढे सजेशन, ऑब्जेक्शन, स्थायी समिती, महासभेचे ठराव या सर्वांचा खटाटोप करण्याची काय गरज होती. हा डी.पी. म्हणजे प्रशासनाचे व राज्य सरकारची हुकुमशाही आहे असे मला वाटते. अशा हुकुमशाहीचे जनतेवर काय परिणाम होतो? याचे उदाहरण माझ्या प्रभागातील, सिध्दार्थनगर येथील देवू इच्छिते की, आयुक्त साहेब, २५ वर्षा पासून जी लोक रहात होते, त्यांना अचानक चार दिवसात तुकाने व घरे खाली करण्याची नोटीस दिली होती. त्या वेळी तिथे एकाचे हृदयविकाराने बळी गेला आणि आता सध्याच्या स्थितीमध्ये हा विभाग आरक्षणातून वगळलेला गेला आहे. आमच्या कॉॅंग्रेस पक्षाचे माजी मुख्यमंत्री स्वर्गीय विलासराव देशमुख यांनी अशा गोरगरीब जनतेवर अन्याय होऊ नये म्हणून या उल्हासनगर शहरातील नागरीकांच्या मालमत्तेच्या संरक्षणांच्या संदर्भात ऐतिहासिक असा सन २००६ मध्ये अॅक्ट लागू केला होता. तरी देखील प्रशासन हुकूमशाही करते तर नागरीकांना कसे दारोदारी भटकावे लागते. याचे उदाहरण सिध्दार्थनगर येथील रहीवासी आहेत. वरील उदाहरण मी एवढ्या करीता देत आहे की, जेणेकरून भविष्यात असा अन्यायकारक डी.पी. लागू केला, तर शहरातील नागरीकांचे प्रशासनाच्या हुकूमशाहीने काय हाल होऊ शकतात. म्हणून महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, मी संपुर्ण डी.पी. चे कॉॅंग्रेसच्या पक्षातर्फे जाहिर निषेध करते व कॉॅंग्रेस पक्ष सदर विषयाचा विधानपरिषदेच्या रस्त्यावर उतरून सुध्दा निषेध करेल. माझ्या विरोधाची प्रमुख कारणे मी सांगू इच्छिते की १) स्थायी समितीचा अहवाल याची पुर्णतः दखल घेण्यात आलेली नाही व त्यांनी सुचविलेले बदल सुध्दा करण्यात

आलेले नाहीत. महासभा ठराव क्रमांक ४१ मधील सुचविलेल्या बहुतांच्या सुचनांची दखल घेण्यात आलेली नाही. तसेच डी.सी. रूल व क्लस्टर योजना या बदल काही पारदर्शकता नाही, ४) शहर विकास आराखडा बनवतांना शहराचे क्षेत्रफळ विस्तार करण्याची कोणतीही प्रक्रिया का केलेली नाही. १२० फुटाचा रिंगरूट रोड हा पुर्णपणे शहरासाठी विशेषतः दलितवस्त्या व झोपडीधारकांसाठी अन्यायकारक आहे. ५) तसेच रस्त्यात बाधित होणा-या नागरीकांच्या पुर्नवसनाच्या संदर्भात अध्याप कोणतीही ठोस अशी पॉलिसी पारदर्शक दिसून येत नाही. ६) डी.पी. मध्ये ज्या भरपुर जागा खुल्या होत्या, तिथे रहिवासी झोन टाकण्यात आलेले आहेत. ज्या परिसरात बांधकाम आहे, त्यावर आरक्षण टाकण्यात आलेले आहेत. त्यामुळे डी.पी. बनवतांना काही ठराविक लोकांना हाताशी धरून त्यांचा फायदा करण्यात येत आहे, असा संशय शहरवासियात निर्माण होत आहे. डी.पी. संदर्भात किती निर्णय होतील हे संशयास्पद वाटत आहे. सदर डी.पी. मध्ये सर्वात मोठा अन्याय क्लिडप्रेमी जनतेवर होत आहे. जसे की, १९७४ च्या डी.पी. मध्ये १९ भुखंडाच्या मैदानावर खेळाचे आरक्षण होते. त्याचे एकुण क्षेत्रफळ ८८.४९ एकर एवढे होते. परंतु सध्याच्या डी.पी. मध्ये एकुण क्षेत्रफळ खुपच कमी केल्याचे दिसून येते. तसेच बहतांश खेळाचे आरक्षण ४ व ५ नंबरवर लावल्याचे दिसून येते. त्यामुळे भविष्यात मैदान नसलेले शहर म्हणून उल्हासनगरची ओळख होणार आहे. मैदानाच्या संदर्भातील माझे आक्षेप खालील प्रमाणे आहेत. १९७४ च्या विकास आराखड्यातील मैदानाच्या आरक्षण क्रमांक एक, १२ एकर पुर्णपणे वगळून टाकण्यात आलेले आहे. आरक्षण क्रमांक २ नविन विकास आराखड्यात चेंजेस आहेत. मात्र झोपडपट्टीने व्यापलेले असल्यामुळे विकास होणे कठिण आहे. आरक्षण क्रमांक ३ हे काही प्रमाणात कायम असून अतिक्रमण व पेपार्क चालवण्याच्या ताब्यात आहे. आरक्षण क्रमांक ४ अतिक्रमण झालेल्या भुखंडावर टाकण्यात आलेले आहे. आरक्षण क्रमांक ५ ते खुल्ले असले तरी नविन आराखड्यात कमी केले आहे व आरक्षण हटवलेली जागा, एका मोठ्या बांधकामधारकाच्या ताब्यात आहे. आरक्ष क्रमांक ६ ची आवश्यकता देखील आरक्षण क्रमांक ५ सारखीच आहे. आरक्षण क्रमांक ७, ८, व १६, १७ हे आरक्षणक्षेत्र कमी करण्यात आलेले आहे. मैदानाचे आरक्षण क्रमांक ९ हे अतिक्रमण झालेले असले, तरी नविन विकास आराखड्यात हे आरक्षण कायम आहे. मैदानाचे आरक्षण क्रमांक ११, १३ हे नविन विकास आराखड्यात झोपडपट्टीवर लादले आहे. मैदानाचे आरक्षण क्रमांक १८, १९ हे चिज कारखानदाराने पुर्णपणे अतिक्रमण असल्याने हटविले गेले आहे. मंजूर विकास आराखड्यात आरक्षण क्रमांक १७१, १७२ हे स्टेडियमसाठी राखीव ठेवण्यात आलेले आहे. सदर जागा ही पुर्णपणे खुल्ले असूनही, ही जागा ईपी ६३ मध्ये का टाकण्यात आलेली आहे? हे समजून येत नाही. तसेच माझ्या प्रभागातील प्रभाग क्रमांक १८ मध्ये महाराणा प्रताप चौक ते डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चौक हा ६० फुटी रोड केल्यामुळे त्याला विरोध आहे. प्रभाग क्रमांक १८ मध्ये सेक्टर ३ मधील रस्ता एम-१, ६७ बी याबदल सुचना हरकती मध्ये अर्धा रस्ता कट करण्यासाठी प्रस्ताव मांडला होता. कारण पुढील रस्त्यामध्ये सगळे सनदधारक ब्लॉकस आहेत. परंतु मंजूर विकास आराखडा हा पुर्ण रस्ता कट करण्यात आलेला आहे, याला माझा आक्षेप आहे. तरी माझ्या सर्व हरकतीचे प्रशासन काही दखल घेईल, शाशंकता तरी मी माझ्या प्रभागातील व पक्षाची प्रतिनिधी म्हणून आपल्या समोर मांडत आहे. मा. महापौर, उप महापौर, आयुक्त साहेब, डी.पी. प्लॉन सर्व शहरासाठी अत्यंत आवश्यक आहे व तो चांगल्या प्रकारे झाला पाहिजे, अशी आमची इच्छा आहे. पण यासाठी शहरातील नागरीक बाधित होणार नाही व आम्ही सुचविलेल्या सर्व हरकती व सुचना लक्षात घेऊन....

या वेळी सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी हे सभागृहा बाहेर गेले.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:- एक मिनीट, मा. आयुक्त साहेब....

सदस्या, श्रीम. कांचन लुंड:- मा. महापौरजी, सन १९७४ मध्ये डी.पी. प्लॉनमध्ये ५३६ हेक्टर आर. झोन

रेसिडेन्सी एरिया पण या नविन डी.पी. प्लॉनमध्ये ५३ हेक्टर आर. झोन केले आहे. याचे कारण हे आहे की, डी.

पी. प्लॉनमध्ये २३ हेक्टर आर.झोन कमी दाखवले आहे. जेव्हा सन १९७४ मध्ये लोकसंख्या १,६८,०४८ हजार

दाखवली आहे. हे आकडे त्या वेळच्या गॅझेटनुसार आहेत, नविन डी.पी. च्या गॅझेटमध्ये २०३१ पर्यंत

प्रोजेक्टमध्ये लोकसंख्या सातशे, सात हजार दाखवली आहे. परंतु आजच्या तारखेत अभिलेखानुसार १२ ते १५ लाख लोक उल्हासनगरमध्ये राहतात. या हिशोबानुसार आर. झोन जास्त व्हायला पाहिजे, तो कमी व्हायला नको पाहिजे. मा. पंतप्रधानमंत्री, श्री. नरेंद्र मोदीजी, आवास योजनेनुसार सगळ्यांना घरे मिळायला पाहिजेत. आर. झोन वाढवून सगळ्या लोकांना घर दिले पाहिजे. या डी.पी. प्लॉनला लागू करण्यासाठी लोकांना किती तरी किंमत द्यावी लागत आहे? शहराचा विकास करतांना, रिंगरूट बनवतांना किती घरे, किती दुकाने व इमारती इफेक्टिव्ह होणार आहेत, त्याचा सर्व्हे होणे गरजेचे आहे, असे माझे निवेदन आहे. सन २००५ मध्ये रेग्युलेशन ऑफ ऑथोरिटी डेव्हलपमेंट ऑफ सिटी उल्हासनगर ऑर्डिनेश सन २००६ च्या महाराष्ट्र शासनाच्या १० नंबर पानावर लिहिले आहे की, ऑन ऑथोरिटी डेव्हलपमेंट कॅरीड आउट इन दि सिटी ऑफ उल्हासनगर, बिफोर ऑफ दि फस्ट जानेवारी, २००५ शॅल बी रेग्युलाईस्ड इन ऑर्डिनेश विथ दि प्रोव्हिजन ऑफ याचे कारण आहे की, शहरीच्या कोणत्याही मालमत्तेला अनधिकृत म्हणून शकत नाही. नविन डी. पी. प्लॉनच्या गॅझेटमध्ये इ पॅराग्राफमध्ये लिहिले आहे. की, गव्हर्नमेंट बिल्ट ऑफ प्रॉपर्टीमध्ये

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय सदस्य, कृपया करून जे सदस्य बोलत आहेत, त्या वेळी आपण शांतता राखा. ते सदस्य बोलत आहेत, ते मला सुध्दा समजत नाही तर त्याच्यावर उपाय कसा निघेल? आपण डी. पी. प्लॉनसाठी चर्चा करण्यासाठी आलेलो आहेत, तरी या चर्चेला थोडे गंभीरतेने घ्या.

सदस्या, श्रीम. कांचन लुंड:— आभारी आहे, मॅडम, नविन डी.पी. प्लॉनच्या गॅझेटमध्ये ई पॅराग्राफमध्ये लिहिले आहे की, गव्हर्नमेंट बिल्ट ऑफ प्रॉपर्टी ब्लॉक, बँक... कृपया हा मुद्दा खूप महत्वाचा आहे, आपण शांतता राखावी. गव्हर्नमेंट बिल्ट ऑफ प्रॉपर्टी ब्लॉक, बँक, गव्हर्नमेंट बिल्ट ऑफ शॉप यांना आरक्षणापासून दुर ठेवले आहे आणि या प्रॉपर्टीचा कुठेच उल्लेख केला नाही. ज्या रेग्युलाईजेशन अॅक्टमध्ये लिगल होते. रेग्युलाईजेशन अॅक्ट आज पर्यंत अंमलबजावणी झाली नाही. त्यामुळे ही गरीब जनता आता बेघर होणार आहेत. या सभागृहाने त्या लोकांसाठी गंभीरतेने विचार करायला पाहिजे. गव्हर्नमेंट बिल्ट ऑफ प्रॉपर्टीवर नविन रोड टाकले आहेत. काही ठिकाणी नगरपालिका, महानगरपालिकामध्ये प्लॉन मंजूर केले आहेत. यामध्ये असे दाखवले आहे की, सी.ई. पी.टी. जसे ऐजेंसीने शहराचा डी.पी. प्लॉन बनवला आहे. यामध्ये शहराचे फिल्ड सर्व्हे गुगलमॅपमध्ये १९७४ सेक्शन डी.पी./यु. एम. सी. /बेसमध्ये रियल इमेजला नंजर अंदाज करून फक्त ऑफिसमध्ये बसून काम केले आहे. त्यामुळे शहरातील लोकांना परिस्थितीचा सामना करायला लागत आहे. त्यामुळे हा डी.पी. रद्द करण्यात यावे

आणि फिल्ड सर्व्हे करून नविन डी.पी. प्लॉन केले जावे. अशा प्रकारे मा. मुख्यमंत्री, श्री. देवेंद्र फडणवीस साहेबांनी मुंबईच्या डी.पी. प्लॉनमध्ये बदल करण्याचे आदेश दिले होते, तर उल्हासनगरचे का नाही? धन्यवाद.

या वेळी सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी यांनी पुन्हा सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्या, श्रीम. सविता तोरणे:— मा. महापौर, उप महापौर, आयुक्त साहेब, व सर्व सन्माननिय सदस्य, मोठ्या अपेक्षानंतर प्रकाशित झालेले शहराचा विकास आराखडा हा कोणत्याही आर्थिक शहराचा विकास करणारा आराखडा भासत नसून हा शहरातील गोरगरीब, कष्टकरी जनतेला भकास करणारा आराखडा असून केवळ काही धनदांडक्या बिल्डरांचा विकास करणारा आराखडा आहे, याला माझा तिव्र विरोध आहे. महोदय, आम्ही शहर विकासाच्या विरोधात नाही तर शहर विकासाच्या नावावर केवळ काही लोकांनाच फायदा पोहचवण्यासाठी माझ्या गोरगरीब जनतेवर एका बाजूला अन्याय होत असेल तर मला कदापी मान्य नाही. महोदय, १२० फुटाचा रिंगरूट रोड रद्द करावा. कारण यामुळे उल्हासनगर शहरातील लाखो बांधव बेघर होणार आहेत, त्याच बरोबर मी माझ्या १२ नंबर पॅनलच्या जर विचार केला तर आनंदनगर, संतोषनगर, लाशन सोसायटी, सम्राट अशोकनगर, आर्शिवाद सोसायटी, रेणूका सोसायटी येथील हजारो घरे उध्वस्त होणार आहेत आणि जी ४० ते ५० वर्षांपासून वसलेली आहेत, या बेघर होणा—या नागरीकांची पर्यायी व्यवस्था होईल, यासाठी शहरात कुठेही जमीन उपलब्ध नाही. यांचे पर्यावसन करण्याचे जे गाजर दाखवले जात आहे, यावर विश्वास ठेवायचा कसा. कारण के.बी. रोडवरील दुकाने तोडतांना देखील, सर्व तोडली गेली. परंतु ती पुर्ण होतांना दिसत नाही. महोदय, माझ्या प्रभागामध्ये सम्राट अशोकनगरमध्ये ५४ आरक्षण शैक्षिक उपयोगासाठी ठेवले आहेत, तेथे हजारो नागरीक राहत आहेत. एवढेच नाहीत तर १५५, १५६ व १५७ हे आरक्षण दफनभूमी व इतर उपयोगासाठी ठेवण्यात आलेले आहेत. महोदय, तेथे गोरगरीब, कष्टकरी, दलित, मुस्लिम व भारतीय मराठी समाज असलेली हजारो घरे आहेत व हजारो विद्यार्थी शिकत असलेली मराठी माध्यमांची शाळा आहेत. तिथे दफनभूमीचे आरक्षण दिले आहे. त्या शाळेमध्ये मी सुध्दा बालवाडी पासून शिकत आलेले आहे आणि मला आज २१ वर्ष झालेले आहेत. तरी पण आज तिकडचे गोरगरीब आम्हांला प्रश्न करतात की, आज आम्ही तुम्हांला निवडून दिलेले आहे, तुम्ही आमच्यासाठी काय करणार आहात. आज ते धुणीभांडी करून त्यांच्या मुलांना शिकवतात, आज ती शाळा जर तोडली तर ती मुले जाणार कुठे? त्यांचे शिक्षण होणार कुठे? या गरीबांच्या मनामध्ये अशी भिती निर्माण झाली आहे. ते तुम्ही जरा लक्षात घ्यावे, त्यासाठी म्हारळगांव इथे असेलेली दफनभूमी हस्तांतरित करावी व उल्हासनगर—४ व ५ येथे राहणा—या मुस्लिम बांधवांसाठी आरक्षित केलेले कैलास कॉलनी येथील दफनभूमी आरक्षित करावी. महोदय, सम्राट अशोकनगरमध्ये दफनभूमीचे व इतर सर्व आरक्षण रद्द करून हा भाग रहीवासी म्हणून घोषित करावे, हा भाग रहीवासी झोन म्हणून घोषित करावा. सभागृहाने यावर फेर विचार करावा व या मध्ये तुम्ही चांगला निर्णय घ्यावा, अशी माझी विनंती आहे, धन्यवाद.

सदस्या, श्रीम. अर्चना करणकाळे:— मा. महापौर, पुर्वी आम्हांला ऑब्जेक्शन, सजेशन घ्यायला लावले होते, तर त्या ऑब्जेक्शन, सजेशनचे काय झाले? हे आम्हांला कळाले नाही. जे ऑब्जेक्शन घेतले होते, ते आरक्षण

तसेच्या तसेच आहेत आणि ज्या रिकाम्या जागा आहेत, तिथे आर झोन दाखवण्यात आलेले आहेत. मा. साहेबांना माझी एक विनंती आहे की, जिथे झोपडपट्टीत लोक राहत आहेत, तिथे ग्रीन झोन दाखविण्यात आलेले आहे, सर्व नगरसेवकांची मागणी होती की, ते हटवण्यात यावे. सध्यास्थितीत लोक तिथे राहत आहेत, म्हणून सर्व नगरसेवकांची मागणी होती की, लोकांचा विचार करून हे आरक्षण हटविण्यात यावे. माझा एक प्रश्न आहे की, खेमानी पासून अॅन्टीना रिजेन्सी इथे एक नविन रोड, नविन डी.पी. प्लॉनमध्ये दाखविण्यात आलेला आहे. तो खरा आहे की, काय याचा मला उलगडा करण्यात यावा. आपला एक रिंगरोड होता, तो १०० फुटाचा मुरबाड—कल्याणचा तो आता सध्या १२० फुटाचा असा काही सांगण्यात येत आहे. तरी ते पण काय आहे? ते समजून सांगण्यात यावा व आपला शिवरोड ते बसस्टॉप हा ६० फुटाचा होता आणि आता सध्या आराखडयामध्ये ४० फुटाचा दाखविण्यात येत आहे, तो कमी करण्यात आलेला आहे. परंतु आम्ही जिथे आम्ही कमी करण्यासाठी मागणी करित आहोत, तिथे तुम्ही १०० फुटाच्या ठिकाणी १२० फुटाचा केलेला आहे. त्यामध्ये आमच्या गोरगरीब जनेतेचे खुप भारी नुकसान होणार आहे. याचा फटका आम्हांला बसणार आहे, तरी सर्वांची मागणी हीच आहे आणि मी सर्व सदनला विनंती करते की, विकास आराखडा, उल्हासनगरचा विकास होऊ द्या, परंतु गरीबांची कुर्बानी होऊ देऊ नका? गरीबाना साथ द्या. ज्या पध्दतीने गरीब लोकांची घरे तुटणार आहेत, तर त्यांना काही तरी आश्वासन द्या, नाहीतर काही तरी सांगा आणि मला नगररचनाकार यांना विचारायचे आहे की, खेमानी ते रिजेन्सी पर्यंतचा हा रोड कसा गेला? कारण ७ ते ८ आरक्षण ग्रीन झोनमध्ये कसा गेला? जिथे वस्ती आहे, आणि अॅन्टीना रिजेन्सी आता वसवलेले आहे आणि ते बिल्डींगचे काम चालू आहे. तो आर. झोनमध्ये दाखविण्यात आलेला आहे. मला जराशी तिथली माहिती सांगण्यात यावी व सदनला पण माहिती देण्यात यावी, ही नम्र विनंती.

सदस्या, श्रीम. कविता बागुलः— मा. महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, आपल्या शहराचा विकास आराखडा प्रसिध्द झाल्या पासून नागरीकांमध्ये उलटसुलट चर्चा चालू आहे, भितीचे वातावरण पसरलेले आहे. नागरीकांच्या या भितीला आपण एक पत्र देवून ते थांबवावे. नागरीकांचा काही प्रश्न मी आपल्या समोर लेखी पत्रावर देवून मी आपल्या सोबत मांडत आहे. कृपया आपल्याकडून उत्तर अपेक्षित आहे. पहीला मुद्दा विकास आराखडयाची अंमलबजावणी आपण कधी पासून करणार याचा खुलासा करावा. दुसरा मुद्दा विकास आराखडयामध्ये बाधित झोपडपट्टी, चाळ, पक्की घरे, इमारती या बाबत महानगरपालिकेने पुनर्वसनाची लेखी स्वरूपात भुमिका जाहिर करावे. तिसरा मुद्दा क्लस्टर डेव्हलपमेंट आपल्या महापालिका क्षेत्रात लागू होणार का? आणि कसे का? याचा खुलासा करावा. चौथा मुद्दा, एस.आर.ए., एम.आर.डी.ए. बाधित होणा—या नागरीकांच्या पुनर्वसन करण्याची जबाबदारी घेणार का? आणि पाचवा मुद्दा, हा विकास आराखडा नागरीकांसाठी आहे. परंतु दोन लाखाच्या आत नागरीक बेघर होत असतील तर हा विकास आराखडा काय कामाचा? या विकास आराखडयाला मी जाहिर विरोध करते. सातवा मुद्दा आपल्या शहराला तीन स्टेशन लागू आहेत, शहरातून दोन राज्य महामार्ग जातात, उल्हासनगर —४ आणि ५ हा ८० फुटाचा रस्ता सध्या अस्तित्वात झालेला आहे आणि काही रोडचे काम चालू आहेत. मग आपल्या शहराला रिंगरोडची आवश्यकता आहे का? महाराणा प्रताप ते डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चौक हा रोड ६० फुटाचा करण्यात यावा. या शहराचा विकास व्हावा परंतु गोरगरीबांचे नुकसान होणार नाही, याची खबरदारी व

काळजी घ्यावी. माझ्या माहिती प्रमाणे या ठिकाणी बिल्डरच्या जागा आहे, या ठिकाणी रिंगरूट रोड या जागा ईपीमध्ये घेतलेल्या आहेत. म्हणजे हा प्लॉन बिल्डरच्या माहितीसाठी बनवलेला आहे, असे आमच्या लक्षात आलेले आहे आणि या भूमिकेसाठी भारीप बहूजन महासंघाच्या नगरसेविका म्हणून पक्षातर्फे तिव्र विरोध करते आणि वेळ पडल्यास आम्ही रस्त्यावर उतरून तिव्र आंदोलन करू, धन्यवाद.

सदस्या, श्रीम. जयश्री पाटील:— मा. महापौर, उप महापौर, आयुक्त साहेब, आम्हांला माहिती करून द्या की, मुरबाड ते कल्याण रोड किती फुटाचा आणि खेमानी ते धोबीघाट किती फुटाचा? याची आम्हांला माहिती द्या.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मुरबाड कल्याण रस्ता किती फुटाचा आहे आणि रिंगरोड किती फुटाचा आहे. त्यांची माहिती द्या?

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— १२० फुटाचा बनवणार आहे.

सदस्या, श्रीम. जयश्री पाटील:— हा ८० फुटाचा आहे, याच्या अगोदर पण ३० ते ३५ वर्षांपूर्वी लोकांचे भरपुर नुकसान झालेले आहे. रोड बनवतांना माझ्या वडीलांचे स्वतःचे दुकान रोडमध्ये गेलेले आहे. तर आता १२० फुटाचा होणार तर संपुर्ण जाणार. बरेच लोक याच्यामध्ये बेघर होणार आहेत. याच्या आधी पण गेलेले आहेत आणि जे वाचले आहेत, ते १२० फुटामध्ये संपुर्ण जाणार आहेत. तरी मी नम्र विनंती करते की, कमीत कमी ८० फुटाचा व्हायला पाहिजे.

सदस्या, श्रीम. पुजा भोईर:— मा. महापौर, मॅडम, जो रिंगरोड १२० फुटाचा केला जाणार आहे, त्यामुळे लोक बेघर होणार आहेत, तर लोक जाणार कुठे? हा प्रश्न सर्वांना पडला आहे की राहणार कुठे आणि जाणार कुठे कृपया याचा खुलासा झाला पाहिजे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मा. महापौर मॅडम, उप महापौर साहेब, आणि जग्यासी साहेबांना मी विनंती करतो की, त्यांनी स्टेजवर यावे. जग्यासी साहेब, आपला कल्याण —मुरबाड रस्ता नॅशनल हायवे आहे, आपल्या डी.पी. प्लॉनमध्ये तो २४ मिटर दाखवला आहे.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— सध्या १२० फुट ठेवण्यात आलेला आहे. त्याला एम.एच. २२२ सध्या म्हणतात.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— म्हणजे २२२ बरोबर आहे, कल्याण —अंबरनाथ रस्ता किती फुटाचा आहे?

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— कल्याण—अंबरनाथ जो रस्ता ठेवला आहे, साईबाबा मंदिर ते राधास्वामी सत्संग आता मी कल्याणच्या दिशेने सांगतो, जिथे आपला साईबाबा मंदिर आहे. तिथून राधास्वामी सत्संग पर्यंत

म्हणजे जो १२० फुट आहे ते पॅच आणि परत शांतीनगरच्या गेटपासून ते साईबाबा मंदिर पर्यंत १२० फुट, (३६ मिटर) म्हणजे जी मधली अट आहे, ते ३० मिटर ठेवण्यात आलेली आहे आणि जे जे शेवटचे टोक आहे, १२० फुट ठेवण्यात आले आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— आणि कुर्ला कॅम्पमध्ये स्टेट हायवे आहे ना?

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— हा शासनाने निर्णय घेतलेला आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— ओ जग्यासी साहेब, हा स्टेट हायवे आहे ना? हा नॅशनल हायवे आणि स्टेट हायवे, बरोबर.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— बरोबर आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मग रिंगरूट कोणता आहे, उल्हासनगर शहरासाठी ३६ मिटर?

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— कसे आहे साहेब, हे निर्णय शासनाने घेतलेले आहे. आपण महासभेमध्ये त्याची रूंदी कमी करण्यासाठी दिनांक २८/४/ ला प्रस्ताव टाकला होता. परंतु शासनाने हे निर्णय स्वतः घेतलेले आहेत.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मला हेच म्हणायचे आहे की,, १३ किलो मिटरच्या शहरामध्ये एवढी मोठी कोणती आवश्यकता आहे. ३६ मिटरचा रिंगरूट ठेवला पाहिजे, काय आवश्यकता वाटली पाहिजे.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— महासभेमध्ये दिनांक २८/४ मध्ये असा प्रस्तावित आला होता की, त्याची रूंदी कमीत कमी १८ ते २४ मिटर करा. जो पर्यंत क्लस्टर येत नाही. परंतु शासनाने याच्यावर फायनल निर्णय ३६ मिटर दिला आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— आता तुम्ही शांतीनगर सांगितले आहे, त्याच्यावर मी बोलतो, शांतीनगर ते साईबाबा मंदिर याच्या मधला अंतर किती दोन किलो मिटरच्या कमी आहे ना?

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— होय सर,

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मधले अंतर किती आहे?

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— मधले कमीत कमी ३ किलो मिटरचा आहे.

या वेळी सदस्य, श्री. अजित गुप्ता हे सभागृहाच्या बाहेर गेले.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— २ किलो मिटरच्या आसपास असेल, तुम्ही मला सांगा की, इकडे रिंगरूट करणार मग शहराची परिस्थिती काय आहे? म्हणजे कुठे उतरणार लोक रिंगरूटवरून हे पुर्णपणे चुकीचे आहे,

झोपडपट्टीतीलिया उत्तर भारतीय व मराठी लोकांना संपवण्याचा हा कटकारस्थान आहे. त्यामुळे या रिंगरूटला आमचा पुर्णपणे विरोध आहे आणि तुम्हांला जर वाटत असेल, माझ्या माहिती प्रमाणे हा एक्सप्रेस हायवे हा बिर्ला कॉलेज पासून ते कांबा पर्यंत ओव्हर ब्रिज होणार आहे. तर तुम्ही रिंगरोड कशा पध्दतीने घेणार आहेत. ओव्हर ब्रिजला कनेक्ट करणार आहेत का? तुमच्या या डी.पी. प्लॉनमध्ये हा रस्ता बिर्ला कॉलेज पासून ते कांबा पर्यंत ओव्हर ब्रिज होणार आहे. मग कांबा वरून तुम्ही कनेक्ट करणार आहात का धोबी घाटवरून कनेक्ट करणार आहात? त्या रस्त्याला तुम्ही कुठे कनेक्ट करणार आहात? एक रस्ता शहाड ब्रिज वरून जातो, दुसरा रस्ता धोबीघाट वरून होतो, रिंगरोडचे दोन टोक, मग तुम्ही कुठे कनेक्ट करणार आहेत, तेवढे आम्हांला कळू द्या. म्हणजे एकतर तुम्ही गरीब लोकांच्या मनामध्ये शंका निर्माण करतात, एक तर तुम्हाचाच प्लॉन तुम्हालाच माहित नाही. काय चालले आहे, आता शासनाचे मुंबाडच्या रस्त्यासाठी, नॅशनल हावेसाठी साडे आठशे कोटी रूपये मंजूर झाले आहेत आणि आता ओव्हर ब्रिज होणार आहे. मग तुम्ही ३६ मिटरचा रिंगरोड कुठून काढणार आहेत. ब्रिजच्या खालून काढणार आहेत का? विशेष म्हणजे आम्हांला एक गोष्ट कळते, हा जो डी.पी. प्लॉन आहे, हा पुर्णपणे चुकीचा आहे. जसा आता त्यांनी शाळेचा मुद्दा उपस्थित केला, अशोकनगर शाळेच्या संदर्भातला त्या कब्रस्तानाचा मुद्दा असेल, जिथे लोकसंख्या आहे, तिथे तुम्ही डी.पी. प्लॉन व्यस्थितीत बसवतात. सगळ्या वेगवेगळ्या गोष्टी ह्या तुम्हांला प्रत्यक्षात माहित आहेत आणि आम्हांला एकच गोष्ट कळायची आहे की, इथे प्रत्येक सगळ्या सदस्यांच्या भावना आहेत. आम्ही जो डी.पी. सर्वानुमते पारीत केला होता, सन २०१४ ला, तो डी.पी. जर लागू होत असेल, तर ही महासभा त्याला परवानगी देत आहे. जर सन २०१४ चा डी.पी. लागू होणार असेल तर. आपण त्याला सर्वानुमते पास केला होता आणि तो होत असेल तर, या डी.पी.ला आमचा तिव्र विरोध होत आहे. पक्षाच्या वतीने पण आहे आणि नगरसेवक या नात्याने आम्ही सर्व सदस्यांच्या वतीने सांगतो की, या डी.पी. ला आमचा तिव्र विरोध आहे.

या वेळी सदस्य, श्री. अजित गुप्ता, यांनी सभागृहामध्ये पुन्हा प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:- सन्माननिय महापौर, आयुक्त साहेब, संपुर्ण शहराचे या आजच्या बैठकीकडे, महासभेकडे लक्ष आहे. संपुर्ण शहराचे आज नागपूरवरून पालकमंत्र्याचे लक्ष आहे की, आज काय ठरते? त्यांनी शहरवासियांना शब्द दिले आहे की, आम्ही, शिवसेना तुमच्या बरोबर आहे, तुमच्यासाठी पालकमंत्री म्हणून यासाठी जे जे काही करावे लागेल, या शहरातील नागरीकांना उध्दवस्त होण्यापासून वाचवण्यासाठी ते ते करेल म्हणजे नागपूर पर्यंतचा, म्हणजे ते आज नागपूरवरून या ठिकाणी आले आहेत. मी संपुर्ण शहराला विनंती करतो की, एक तर लोकांच्या जीवनमरणाचा प्रश्न आहे. नोट बंदिच्या काळामध्ये जसे लोकांचे जीव गेले होते. तशाच प्रकारचे जीव जाण्याची वेळ ही आता आलेली आहे. त्यामुळे हसून आणि मस्करी करून चालणार नाही. या शहराला वेळ देण्याची, विचार देण्याची आणि दिशा देण्याची वेळ आता आपल्या हातून निघून गेलेली आहे. ती शासनाने काढून घेतलेली आहे आणि आता शासन म्हणजे काय ते मी नक्की सांगेल तुम्हांला त्यामुळे कृपया

गांभीर्य लक्षात घेऊन सर्व सदस्यांनी, पहीले शिवसेनेच्या सदस्यांनी दिले, नंतर विरोधी पक्षावाल्यांनी दिले, नंतर सत्ताधारी पक्षानी सुध्दा संमती दिली आहे. विचार झाला पाहीजे, चर्चा झाली पाहीजे. २६ चा सेक्शन, २८ चा सेक्शन, ३० चा सेक्शन, ३१ चा सेक्शन, सेक्शन ३७ चा आहे, ३८ चा आहे. सगळे सेक्शन आहेत पण या सभागृहाला माहित नाही. मी संपूर्ण सभागृहाला सांगतो की, शासनाने आमच्या हातात काहीच ठेवले नाही. पंगू बनवून ठेवले आहे, अगोदर प्रशासनाने सर्वाना सांगितले की, आपण जे मॉडिफिकेशन करू ते पुर्ण सॅगशन करून आपण इकडे आणू, मला वाटते की, सत्ताधारी पक्ष तेव्हा बरोबर होते, विरोधी पक्षाची भावना पण तीच होती. या ठिकाणावून पाठविलेले मॉडिफिकेशन सॅगशन केलेले त्यानुसार इथे या शहराचा विकास होईल. जग्यासी मला प्रक्रिया सांगा आणि या शासन, शासन सोप आहे. शासनाकडे उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या प्रशासनाच्या वतीने कोण होते? की, रिप्रेझेंट करणार होते. कारण सेप्ट कंपनीने अगोदरच गोडबंगाल केले होते. कोणाकडून काही तरी मलीदा घेऊन किंवा काही जास्त इंट्रेसने हा प्लॉन केला होता, हे संपूर्ण सभागृहाने तेव्हा मान्य केले. आमचे श्री. मनोज लासी असती, श्रीमती ज्योती भाभी असतील त्या सेप्ट कंपनीच्या शंकेची सुयी किंवा शंकेने पण अर्थे निश्चित झाले होते की, काही ठराविक लोकांचा त्यांनी इंट्रेस साध्य केला होता, नंतर मग जुना नकाशा घेतला होता, तिथे फक्त त्यांनी पेन्सील घेऊन रेषा मारल्या होत्या. अस्तित्वात असलेली बिल्डींग त्यांनी लक्षात घेतली नव्हती, मोकळा प्लॉट कुठला तो लक्षात घेतला नव्हता, बँक, ब्लॉक्स, झोपडपट्ट्या कुठलाही विचार केला नव्हता. आताच भगवान भालेराव साहेबांनी सांगितले की, नॅशन हावे २२२, ३६ मिटरचा स्टेट हावे जो शहरामधून जातो, कल्याण ते कर्जत हा २४ मिटरचा आणि रिंगरोड हा ३६ मिटरचा हे त्यांनी प्रस्तावीत केले होते आणि नंतर त्या वेळेस सुध्दा संपूर्ण सभागृहाने सांगितले होते की, सेप्ट कंपनीने हा एका कॅबिनमध्ये बसून फक्त ठराविक लोक गेल्यानंतर त्यांचा इंट्रेस सर्व्हे केल्या नंतर, बाकी उल्हासनगर वासियांचा उल्हासनगर शहराला काय पाहीजे? जिथे येईल तिथे, मी तेव्हाही बोललो की, माझे मिनिट्स काढा जरा, त्या पहील्या मिटींगमध्ये माझे हेच शब्द होते की, या सेप्ट कंपनीने एका ऑफिसमध्ये बसून तयार केलेला, फक्त इंट्रस्टेड ठराविक लोकांचा इंट्रेस सर्व्हे करण्यासाठी तयार केलेला डी.पी. प्लॉन आहे, त्या लोकांचा इंट्रेस झाला, बाकी त्यांना पाहीजे तशा रेषा मारल्या. परंतु तत्कालीन आयुक्तांनी आणि प्रशासनाने सांगितल्या नंतर त्या वेळेस सुध्दा आमच्याकडे पर्याय नव्हता. तो जर नकाशा आम्ही त्यावेळेस मंजूरी देत नाही किंवा त्याला मॉडिफिकेशन करीत नाही, तर शासन आहे तसा लागू करणार होता, अशा प्रकारे बरोबर, तुम्हांला मान्य असेल तर लागू करा, आम्ही काही बोलत नाही. पण एक भूमिका स्पष्ट करा की, आज जो नकाशा मंजूर केलेला आहे, तो तुम्हांला मान्य आहे. कशा प्रकारे अंमलबजावणी करायची शासनाचे अधीन असतील, कोणाचे असतील ते मान्य करा. पण आम्हांला आमची

भूमिका घेऊ द्या. त्या वेळेस एक सेप्ट कंपनीचा कोणी धवल म्हणून अधिकारी होता, तो इथे स्पष्टीकरण पण देत नव्हता. नगरसेवकांनी विचारलेल्या प्रश्नाचे तांत्रिक किंवा टेक्नीकल एक्सपर्ट म्हणून ज्या कंपनीकडे आम्ही ठेका दिला होता, सन २०११ ला तो इथे स्पष्ट करू शकत नव्हता की, हा नकाशा कुठला आहे. इतर आरक्षण कोणते ठेवलेले आहेत, ते सांगू शकत नव्हता. पण नंतर ३९ वर्षांनंतर, ४० वर्षांनंतर डेव्हलपमेंट प्लॉन येतो, सभागृहासह संपुर्ण उल्हासनगर आनंदीत होते. कुठे तरी दिशा येईल आणि त्यांनी केलेल्या चुका सुधारणा करून आम्हांला सरकारकडे प्रस्तावीत करायचे होते, कारण सरकार आमचे ऐकेल, अशी भावना होती. त्यांचा वेडेपणा होता. प्रशासनामध्ये ज्यावेळी मला वाटते की, श्री. बालाजी खतगांवकर होते आणि श्री. होगे पाटील नगररचनाकार होते, त्यांनी आम्हांला आश्वासन दिले होते की, नाही असेच होणार आहे, पण तसे झाले नाही. अशी वस्तुस्थिती आहे. जग्यासी साहेब, प्रोसेसर कशी आहे, डेव्हलपमेंट प्लॉन मंजूर करतांना एखादया कंपनीची नेमणूक केली आहे, त्याने पहीले काय केले पाहीजे रिव्हॅल्य बरोबर झाले नाही, अशी संपुर्ण सभागृहाची भावना होती, तेव्हा आरोप पण झाले होते की, एकझिसटींग लॅन्डवेज नकाशा तयारच केला नाही किंवा तयार केला त्याचा विचारच केला नाही, बरोबर आहे ना? रिव्हॅल्यु एकझिसटींग लॅन्डवेज, बरोबर, आता एकझिसटींग लॅन्डवेज तो विचार केला नाही म्हणून पाहीजे तिकडे, ओपन जागेवर त्यांनी आर. झोन टाकले होते आणि ज्या झोपडपट्टया आहेत, ब्लॉक्स आहेत, बँक आहेत, इमारती आहेत, एक इमारतीचे मी तुम्हांला उदाहरण देतो की, पेन्शील फॅक्टरी ते स्टेशन असा २४ मिटरचा रोड काढला, तो रोड करतांना त्या ठिकाणी जवळपास १२ ते १३ इमारती आहेत. गर्डनर बिल्ट ऑफ प्रॉपर्टीस आहेत, ब्लॉक आहेत, बँक आहेत, त्याच्या बाजूला असलेला एकझिसटींग रोड त्याचा विचार केला नाही, नविन रोड प्रस्तावीत केला. असे ब—याच ठिकाणी झाले एकझिसटींग रोडचा विचारच केला नाही. एकझिसटींग रोडचा विचार केला, पण त्यांना पाहीजे होता, तसा केला. त्याच्यावर तेव्हाही आरोप झाले होते, मी आज पण बोलत आहे. एकझिसटींग लॅन्डवेज त्याचा विचार केला नाही. सन १९७४ ला जो रिंगरोड होता, त्यावेळस तेवढया झोपडपट्टया नव्हत्या. साहेब, त्यावेळेस ओपन लॅन्ड होते, आम्ही बोलतो, शासनाच्या हातामध्ये काय तेवढे माहीत आहे? तुम्ही सांगितले की सॅगेशन मॉडिफिकेशनवर आम्ही बोलू शकत नाही आणि ईपी, ईपीवर बोलून सुध्दा काय होणार आहे? जे या पुर्वी झाले तेच, मी तुम्हांला सांगतो, शासन, शासन म्हणजे काय? बरे महानगरपालिकेतर्फे शासनाने कोणाची मदत, किंवा टेक्नीकल असोशियशन घेतले होते का? शासन म्हणजे कोणी तरी अधिकारी असणार.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— ३० पर्यंत पुर्ण प्रस्ताव शासनाकडे पाठवतात. त्या नंतर त्याच्याकडे

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— स्वतंत्र कमिटी असते,

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— महानगरपालिकेचे अधिकारी तिथे जावू शकत नाही, स्वतंत्र कमिटी असते.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या कुठल्याही अधिका—यांनी टेक्नीकरल असोशियशन घेतले नाही की, हा प्लॉट कशासाठी, हा प्लॉट कसा आहे, त्या ठिकाणची वस्तुस्थिती कशी आहे, याचा विचार केला नाही. मजेशिर बात आहे. सेप्ट कंपनीने अहमादाबादला बसून जो प्लॉन तयार केला, त्याच्यामध्ये मॉडिफिकेशनसाठी उल्हासनगरमध्ये आल्या नंतर त्याच्यावर आरोप झाले. क्लस्टर डेव्हलपमेंट येणार, शहर विकास होणार, या नावाखाली जर केला नाही तर शासन असेच मंजूरी देईल. आपण त्यावेळेस मंजूरी दिलेली आहे. साहेब, शासन म्हणजे काय? शासन गॅझेट काढते, जसे बिल्डरांना सोयीस्कर असते तसे, कधी सी.आर. ५०० मिटरचा तर कधी १०० मिटरचा, जर कब्रस्थानचा विषय आहे, जे श्रीमती रगडे ताईनी स्पष्ट केले, श्री. चौधरी यांनी सांगितले की, साईट नंबर ५० या ठिकाणी एकेकाळी शासनाने पत्र दिलेले आहे की, नो मॅन लॅन्ड तिथे माणूस राहू शकत नाही, जाऊ शकत नाही, कब्रस्थानचा विषय आला होता. शमशानभूमी, मुस्लिमांना कब्रस्थान द्यायचे होते तर, शासनाचे एक पत्र आले होते, नो मॅनस लॅन्ड, पोलिसांचा रिपोर्ट आहे, सांगायचे की शासन आहे, इथे महानगरपालिकेच्या कुठल्याही अधिका—याची , अधिकारी म्हणून माहिती घेतली नाही की, उल्हासनगरची परिस्थिती कशी आहे, सेप्ट कंपनीवर विश्वास ठेवलेला आहे. माझा मुळ मुद्दा काय आहे? की, सेप्ट कंपनीने केलेला नकाशा कसा चुकीचा होता? त्यामध्ये उल्हासनगर महानगरपालिकेत ज्या सभागृहाच्या त्यांनी दिलेली सुचना, त्यांनी घेतलेल्या हरकती, लोकांचा विचार करून सेप्ट कंपनीने त्याचा विचार केला नाही. म्हणजे पुन्हा तसेच जर त्यामध्ये महानगरपालिकेच्या अधिका—यांचा सल्ला घेतला असता, सल्ला घेतला नाही अजिबात, सल्ला घेतला नाही आयुक्त, किंवा टेक्नीकल नगररचनाकार, नगररचनाकार गेल्या दोन वर्षा पासून नाहीत आणि होते ते उपयोगाचे नव्हते. कारण ते शहरासाठी काम करीत नव्हते, फक्त ठराविक लोकांसाठीच करीत होते. म्हणजे नगररचनाकार नव्हते, कुठल्या तरी चेंबमध्ये बसून म्हणजे अहमादाबादमध्ये तयार केलेला नकाशा, जसेच्या तसाच त्यांनी मंजूर केलेला आहे. त्यांनी केलेल्या नकाशा आणि त्याच्यामध्ये सुधारणा केली तर शहर विकासाच्या दृष्टीने, ओपन प्लॉट होते, तिथे आरक्षण टाकले होते, तिथे झोपडपट्ट्या होत्या कमीत कमी उध्वस्त कशा होतील. त्यांच्या पुर्नवसनाचा विचार केला होता. व्यापारी उध्वस्त होणार नाहीत, सिंधी भाषी निर्वाशित होणार

नाहीत, परत असे सर्वांचा विचार करून जो नकाशा मंजूर केला होता, तो पुन्हा शासनामध्ये बसलेल्या अधिकारी, ज्यांनी पत्र दिले होते की, नो मॅनस लॅन्ड पुन्हा त्या पत्राचे काय झाले ते माहीत नाहीत. ते मंजूर होतात आणि तिथे मोठमोठे टावर होत आहेत. प्रशासन, त्या शासनाचा असा प्रकारचा आदेश जो उल्हासनगर वासियांना उध्वस्त करणार आहे, तो आम्ही स्विकारायचा? कोण सुखी आहे, यामध्ये? नंतर विचारले होते, अधिकारी सुध्दा संभ्रमात होते की, अशा प्रकारचा प्लॉन आलाच कसा?

सदस्य, श्री. राजेश वानखेडे:— आबा आपण विरोध करायचा आहे.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— विरोध आहे ना? नुसता विरोध करून चालणार नाही, जर यात शासनाने मस्ती केली, शासन म्हणजे शासकिय अधिकारी असणार, अशाच प्रकारचे लागू जर केला तर त्यासाठी वाटेल ते करावे लागेल. उल्हासनगर वासियांनी तयारी ठेवा.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— तयारी आहे, तयारी आहे.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— संपुर्ण सभागृहाची भावना लक्षात घेऊन, महापौर मॅडम, तुम्ही बोललात मी करील, १२० फुटाचा रिंगरोड तुम्ही रद्द करणार आहेत का? इथे प्रदिप रामचंदानी किंवा जमनादास पुरस्वानी आता या ठिकानी त्यांनी आश्वासन द्यावे की, ते आम्ही रद्द करतो, आम्ही तुम्हांला पाठिंबा देतो. १२० फुटाचा रिंगरोड रद्द करणार का? जे रस्ते, बिल्डींगवरून, ब्लॉकस वरून, बँकस वरून, झोपडपट्टी वरून रस्ते गेले आहेत, ते रद्द करू शकतात का? माईनरमध्ये ३७ मध्ये माझा अनुभव आहे, माईनर मॉडिफिकेशनमध्ये आता पर्यंत पाठवलेले प्रस्ताव, मग तो व्हि.टी.सी. ग्राउंडचा असुदे किंवा इतर कोणताही मिनाताई ठाकरे नगरचा असूदे, अगदी हॉस्पिटलसाठी आम्ही पाठविलेला प्रस्ताव दहा—दहा वर्षा पासून परत आला आहे. तर सॅगशन मॉडिफिकेशनचे माईनर मॉडिफिकेशनमध्ये रूपांतर होऊच शकत नाही, तुम्हांला खात्री आहे आणि ईपीमध्ये तुम्ही सांगितले की, ईपीमध्ये काही चर्चा करा आणि ईपी सरळच्या सरळ काढले, तरी तिथे बसलेले अधिकारी त्यांच्याकडे जातील आणि त्यांचेच ईपी रद्द होतील, बाकीच्यांचे रद्द होणार नाहीत. ते जसेच्या तसेच राहतील. मला सांगा महासभेने जो सेप्ट कंपनीकडून नकाशा प्रस्तावीत झाल्या नंतर लोकांच्या तक्रारी प्राप्त झाल्या नंतर १७ हजार तक्रारी प्राप्त झाल्या होत्या, त्याच्या पैकी किती सुधारणा केल्या आपण ६९५, त्या पैकी किती विचारात घेतल्या, ९५ टक्के नाकारल्या म्हणजे जे महासभेचे पदाधिकारी, तज्ञ समिती जी सहा लोकांची होती, तीन एक्सपर्ट आणि तीन सदस्य, सदस्य यासाठी असतात की, उल्हासनगरची भौगोलिक परिस्थिती त्यांना माहीत असते आणि टेक्नीकल असिस्टंट एक्सपर्ट असतात. त्यांच्याकडून आलेले प्रस्ताव, त्यात महानगरपालिकेने एकत्रित केले, त्यात असा

एकही ५ टक्के केले. त्यात सांगतो कुठले ५ टक्के केले, जसे की, तिकडचे कब्रस्थान इकडे आणायचे बरोबर ना, एखादे मैदान अर्जट करायचे अशा प्रकारचे म्हणजे बिल्डरांना हितकारक असलेले ५ टक्के बाकीचे एकही प्रस्ताव मंजूर केलेले नाही. एकही हरकती, सुचना विचारात घेतल्या नाहीत. म्हणजेच पुन्हा सेप्ट कंपनीने अहमदाबादला बसून काही बिल्डरांच्या हितासाठी केलेला प्रस्ताव, या शासनाच्या एका अधिका—याने तो मंजूर केलेला आहे. असा प्रस्ताव तुम्ही या ठिकाणी मंजूर करणार आहेत का? मान्य करणार आहेत का? असा शहराला उध्वस्त करणारा नकाशा आम्ही त्याचा तीव्र शब्दात निषेध करतो, पालकमंत्र्यांनी आश्वासन दिलेले आहे की, आम्ही शहरवासियांच्या बरोबर आहे, मा. श्री. एकनाथ शिंदे साहेबांनी, खासदारांनी, सर्व सत्ताधारी, विरोधी पक्षांनी एकत्र येवून अशा विनाशक डी.पी. चा आपण विरोध करू या, ईपी आपल्या हातात, शासनाने काही ठेवले नाही. हा रद्द करण्यासाठी सर्वांनी दुसरा काही पर्याय नाही. हा पुर्णपणे रद्द झाला पाहीजे किंवा....

या वेळी सदस्य, श्री. गजानन शेळके सभागृहातून बाहेर गेले.

सदस्य, श्री. शंकर लुंडः— सत्ताधारी असो किंवा विरोधी पक्ष पण हा शहराचा विषय आहे.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारेः— शहराचा विषय आहे, शहराचा विषय आहे, म्हणून सर्वांनी मिळून करायला पाहीजे, कारण की, हे सेप्ट कंपनीने तयार केलेला आहे. ईपी म्हणजे एक्सक्लुडेड पोर्शन, त्यांनी पोर्शन पार्ट केले आहेत. त्याचे पार्शन करा किंवा पार्ट करा, मी तर पोर्शनच बोलतो, याच्या विरोध आहे, यासाठी जो पर्यंत हा डेव्हलपमेंट प्लॉन शिफारसीसह नाही तर सेक्शन २८ मध्ये आम्ही ठराव क्रमांक ४१ दिनांक १७/१/१४ हा आहे तसा मंजूर करीत नाहीत किंवा मंजूर केल्या नंतर जाहिर करीत नाहीत, तो पर्यंत उल्हासनगरवासी गप्प बसणार नाहीत, तो पर्यंत आंदोलने आणि बाकीचे प्रकार चालत राहतील अशी मी सुचना देतो. हा वेगळा पार्ट झाला कारण पब्लिकच्या भावना आहेत. याच्या विरोधासाठी जो आम्ही मंजूर केला आहे, दिनांक १७/१/२०१४ त्या वेळी उप महापौर, मला वाटते की, जमनादास होते. त्यांनी सुरुवातीलाच विरोध केला होता, श्री. मनोज लासी यांनी सुध्दा विरोध केला होता, सर्वांनी विरोध केला होता आणि सर्वांच्या सहमतीने दिनांक १४/१/२१४ ला विरोध केला होता. क्लस्टर व्हिथ ४ एफ.एस. आय. व्हिथ रिडेव्हलपमेंट, झोपडपट्टी पुर्नविकास जे रस्त्यामध्ये बाधित होतील, जे रस्ते आम्ही प्रस्तावीत केले होते, त्यांच्या पुर्नवसनाचे पुर्ण नियोजन त्याच्या बरोबरच प्रस्ताव मंजूर करून पाठवला होता, त्याच बरोबर जो रिंगरोड होता, अँज इट इज जो अलायमेंट आहे, एकझीसटींग अलाईनमेंट लक्षात घेऊन १८ मिटर किंवा २४ मिटर जिथे १८ मिटर आहे, तिथे कमीत कमी लोकांसाठी, परंतु आपल्याकडे जागा

आहे का? १३ किलो मिटरमध्ये ३६ मिटरचा रिंगरोड, नॅशनल हावे ३६ मिटर, रिंगरोड ३६ मिटर पटेलच कसे? म्हणजे कॅबिनमध्ये बसून प्लॉन तयार केलेला आहे. त्याचा विचारच केला नाही, जर नॅशन हावे, ३६ मिटरचा असेल तर रिंगरोड कुठल्या हिशोबाने ३६ मिटरचा धरला आहे. १३ किलो मिटरवर लोक राहतात किती? नागपूर सारख्या शहराला १०० फुटाचा रिंगरोड आहे. नागपुरचा एरिया किती मोठा त्याची लोकसंख्या किती व उल्हासनगरची लोकसंख्या किती? दुस-या बाजूला आपण हायटेक सिटीचे शहर आम्ही बोलतो, फक्त १३ स्केअर किलो मिटरचे, या १३ स्केअर मिटरच्या शहरामध्ये ४० टक्के आरक्षण आणि रस्ते, १३ स्केअर मिटरच्या शहरामध्ये ४० टक्क्याच्या वर दिलेले आहे, ५५ टक्के मध्ये, म्हणजे १३ मधले ४५ टक्के गेले, ८ किलो मिटरमध्ये जवळपास १० लाख लोक राहणार आहेत आणि हा डेव्हलपमेंट प्लॉन पुढच्या ३५ वर्षे साठी आहे, म्हणजे तेव्हा आमची जनता किती होणार आहे. हे सगळे शक्य होणार आहे का? सुरुवातीलाच म्हणटले होते की, स्वप्नवादी आहे. स्वप्न साकार झाले पाहीजे. हा डेव्हलपमेंट पहीलाच होता आणि त्याची पुनरावृत्ती आता झाली आहे. म्हणून शासनाला तीव्र शब्दामध्ये कळवले पाहीजे की, अशा प्रकारची थट्टा, अशा प्रकारची मस्करी कुठल्याही शहराच्या नागरीकां बरोबर होता कामा नये? मुख्यमंत्री महोदयांना सांगितले पाहीजे की, अशा प्रकारचे वेस्टेज इंट्रेससचे अधिकारी ते फक्त कंपनी किंवा भुमाफिया किंवा विकासक शहराच्या सर्वसामान्य नागरीकांचा विचार करणारे जर अधिकारी नसतील तर असे अधिकारी हे कुचकामी आहेत. सरकारच्या विरोधातले आहेत आणि नागरीकांच्या विरोधातले आहेत. त्यांच्यावर कारवाई झाली पाहीजे सेप्ट सारखी कंपनी पुन्हा अशा प्रकारचा डेव्हलपमेंट प्लॉन न करण्यासाठी त्यांना ब्लॅक लिस्ट करावे, जेणेकरून अशा प्रकारचे लोकांचे आता नुकसान झालेले आहे, पाच वर्षे आम्ही या शहराच्या डेव्हलपमेंट प्लॉनच्या प्रतिक्षेत होतो. सन २००९ पासून सन २०१७ पर्यंत आठ वर्षे त्या प्रोसेसमध्ये गेले. एका सेप्ट कंपनीच्या, मी सुरुवातीलाच सांगितले आहे की, त्यांना टेक्नीकल नॉलेज काहीच नव्हते. हा रद्द करण्यासाठी शिफारस करावी आणि सेक्शन २८ मध्ये दिनांक १७/१/१४ ला ठराव क्रमांक ४१ नुसार शिफारसीसह नागरीकांच्या, सभागृहाच्या शिफारसीसह जो प्रस्ताव पाठवला आहे, डी.सी. रूलसह एफ.एस. आय. चार झाले, याच्यामध्ये काहीच नाही. एका बाजूला ना क्लस्टर डेव्हलपमेंट आहे ना पुर्नविकास आहे, इमारतींचा विकास किती तरी इमारती आमच्या तशाच पडून आहेत. ४ नंबरचा रस्ता ६० फुट झालेला आहे. रस्त्यावर गार्डन, जो आता वाणिज्य वापर तिथे गार्डन, नेहरू चौक ते शिरू चौक बसस्टॉप, ८० फुट पुढे काय करणार त्यांचे, बर त्यांचे पुनर्वसन करणार तही अंतर्भुत नाही कसे करणार आहेत, काही नाही एक आयुक्त सोडून गेले, दुसरे आयुक्त आले तुम्ही काय करणार, काही नाही. अशा प्रकारची टांगती तलवार शहराच्या नागरीकांवर आम्ही ठेवू इच्छित नाही. त्यामुळे याचा तीव्र शब्दात विरोध करतो

आणि जो ठराव देत आहे, तर महापौर महोदया, आपण स्वतः जातीने मा. मुख्यमंत्री महोदयांना भेटून उप महापौर आपण सुध्दा, आपण सुध्दा मा. मुख्यमंत्री महोदयांना भेटून शहरातील नागरीकांच्या भावना त्या ठिकाणी व्यक्त कराव्यात आणि हा रद्द होऊन, जे आम्ही मंजूर केलेले आहे, तो मंजूर केलेला डेव्हलपमेंट प्लॉन शहराच्या हितासाठी आणि शहराला वेगळा आकार देता येईल, अशी माझी विनंती आहे, धन्यवाद.

या सदस्य, श्री. गजानन शेळके यांनी सभागृहामध्ये पुन्हा प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. डॉ. प्रकाश नाथानी:— मा. महापौर, मा. उप महापौरजी, आयुक्त साहेब, मी डी.पी. प्लॉनच्या विषयी बोलायचे आहे की.....

काही सदस्य, एकत्रित बोलत असल्यामुळे कोण काय बोलत होते ते समजून आले नाही.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— तुम्ही काय करणार आहेत? ३७ नुसार मंजूर करणार आहेत का?

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— हे बघा जर आपण इथे ईपी ३७ च्या हिशोबान पास केले नाही तर ते लोक त्यांच्या हिशोबाने करीत आहेत. परंतु एक प्रत महासभेकडून जाते, ३७ च्या ईपी मध्ये बदल झाला पाहीजे.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— काहीच होणार नाही.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— १०० टक्के होणार. ३७ मध्ये होणार नाही, परंतु ईपीमध्ये होईल.

सदस्य, श्री. डॉ. प्रकाश नाथानी:— मला शहरा विषयी विचार करायचा आहे, राजकारण करायचे नाही, कारण असे होईल माझे काहीच नाही, मी दवाखाना चालवेल परंतु शहर उद्धवस्त होईल. माझे वडील सन १९७४ मध्ये जसे रोडवर झोपले होते, त्यांचा मुंत्यू झाला. शहर परत उद्धवस्त होईल, मी तुम्हांला हात जोडून पाया पडून विनंती करतो की, कृपया करून माझे म्हणणे ऐका तत्कालीन आयुक्तांनी सांगितले होते की, शहराचे काहीच होणार नाही. खुप आश्वासने दिली होती, आपल्या महासभेमध्ये खुप मिटींग झाल्या होत्या. रोड शो झाले होते, टाऊन हॉलमध्ये मिटींगी झाल्या होत्या. इतिहासमध्ये पहीलाच असा डी.पी. प्लॉन होता, त्यावेळी माझी धर्मपत्नी नगरसेविका होत्या, त्यांनी त्या वेळी आयुक्तांना डी.पी.प्लॉन पास करून दिला नाही, सांगितले होते हा विनाशकारी डी. पी. प्लॉन आहे. त्यासाठी त्यांनी सांगितले होते की, यामध्ये ४ नंबरमध्ये, लुंड मॅडमच्या वार्डमध्ये रोड बनवतांना जिथे बंगले होते, बिल्डींग होत्या तिथून आरक्षण दाखवले होते. सेप्ट कंपनीने हा प्लॉन घरामध्ये बसून बनवला होता. जर कोणी बनवत असेल तर टेलिफोनच्या वायर तुटतात. आपण डी.पी. प्लॉनला

मान्यता दिली, आम्ही खुप आनंदीत होती की, १७ हजार ऑब्जेक्शन आले आहेत. मिटींगमध्ये मा. सदस्य, वगळेच होते, सदस्यांमध्ये कोणी सत्तापक्षामध्ये असतील तर कोणी विरोधी पक्षामध्ये असतील. श्री. बोडारे साहेब पण आपल्या बरोबर आहेत आणि दुसरे लोक पण आमच्या बरोबर होते. साई पार्टी पण आपल्या बरोबर होती, आम्ही कधीच एक दुस-याच्या विरोधात राहिलो नाही. शहरासाठी विचार केला की, शहराचा चांगला विकास होईल. आयुक्त, श्री. बालाजी खतगांवकर यांनी टाऊन हॉलमध्ये खुप मोठे भाषण दिले होते. आमचे आमदार श्री. पप्पू कालानी यांनी भाषण दिले, आणि अजून दोन आमदार, श्री. बालाजी किणीकर व श्री. कुमार आयलानी यांनी सुध्दा भाषण केले आणि सांगितले की, चिंता करण्याची काहीच गरज नाही, १०० फुटाचा रोड, ८० फुटाचा करू आणि ते झाले नाही. आज कल्याण —अंबरनाथ रोडच्या बाजूची दुकाने तोडली गेली पण त्यांना बनवायची परवानगी मिळाली नाही. आता रिंगरोड बनवणार आणि शहराचे इंटरनल रोड बदल करणार, जेव्हा २० फुटाचे रोड होते, तेव्हा लोकांना हात-पाय जोडून, विनंती करून तेव्हा एकझीसटींग नव्हते, त्या वेळी रोड बनवले होते आणि जेव्हा आम्ही पाकिस्तानमधून आलो होतो, तेव्हा आम्ही रोड बनवले होते. रोड चालण्यासाठी बनवले, गाडी चालवण्यासाठी बनवले नव्हते, तर चालण्यासाठी बनवले होते. हात-पाय जोडून २० फुटाचा बनवला आणि आता २४ मिटरचा दिला आहे. परंतु आता काय तिथे मेट्रो रेल्वे चालणार आहे का? काय चालणार आहे, मला तर काहीच समजत नाही, आज सर्व दुकाने, घरे तुटणार आहेत आणि लोक बेघर होणार आहेत. ते कुठे जातील. आपण पहीले कल्याण—अंबरनाथ रोडच्या बाबतीत लोकांना काहीच दिले नाही. आता १२० फुटाच्या रोडमुळे किती दुकाने, घरे, झोपड्या तुटतील, किती तरी पान टप-या तुटतील आणि बाधित होणारे लोक कुठे जातील. परंतु या सेफ कंपनीचा जो डी.पी. आहे, तो दोन दिवसापुर्वी माझ्या हातामध्ये होता. मी त्याचा अभ्यास केला होता, आयुक्त साहेब, आपण जर त्या वेळेचे इतिवृत्त बघितले तर सर्वात जास्त माझ्या धर्मपत्नी या डी.पी. प्लॉनवर बोलल्या होत्या. जे शहराच्या विकासाठी विचार करतात, ते जास्त राजकारण करीत नाहीत. कारण की, आम्ही गरीब लोक आहेत, आम्ही फुटपाथवर झोपलो आहेत. रिफ्युज कॅम्पमध्ये आम्ही रोडवर झोपून हे शहर बनवला आहे. आमचे गरीब लोक झोपडपट्टीमध्ये राहत आहेत. जर या डी.पी. प्लॉनमुळे ते उध्वस्त होतील, मला तर परत पाकिस्तानाला जावे लागेल, परंतु हे गरीब लोक कुठे जातील. मला माहीत नाही. मला वाटते की, हा डी. पी. प्लॉन कोणी बनवला, कोणाला पावर होती. आपल्याला तर माहीत आहे की, ज्यांनी बनवला होता, त्यामध्ये सात लोकांची टीम होती. सेक्शन २८ मध्ये एक्सपर्ट कमिटी बसते, त्यामध्ये नगररचनाकार असतात, डायरेक्टर ऑफ नगररचनाकार असतात आणि तीन लोकल सदस्य असतात. मला वाटते की, त्यांचे पद काय होते? एक्स डायरेक्टर ऑफ टाऊन प्लॉनर, दुसरे होते, चिफ प्लानर ऑफ एम.एम.आर.डी.ए. आणि तिसरे होते

प्रदुषण विभागाचे इंजिनियर, एक्सफर्ट फॉर क्लस्टर हे चार होते आणि बाकीचे तीन सदस्यांचे त्यांनी ऐकले नाही. या एक्सफर्ट कमिटीने चांगले रिपोर्ट दिले आहेत. १७ हजार ऑब्जेक्शन आले आहेत, आणि काय झाले फक्त ५ टक्के पास झाले. मी सांगतो की ते ५ टक्के पास झालेच नाहीत तर ते डीफॉल्ट झाले आहेत. फक्त नाईलाजाने ते ५ टक्के पास केले आहेत. आयुक्त साहेब, मी हात जोडून विनंती करतो की, आपण दोन वर्षांनंतर इथून बदली होऊन निघून जाल आणि दुसरे आयुक्त, येतील परंतु आम्हाला इथेच जगायचे आहे आणि इथेच मरायचे आहे. सभागृहामध्ये बसलेले नगरसेवक आहेत, ते निवडून आलेले आहेत, ते उद्या निवडून येतील किंवा नाही, मला माहित नाही. मी सुध्दा नंतर निवडून येईलच मला माहित नाही. मला जगायचे इथेच आहे, मला भरपूर रूग्ण येऊन विचारत असतात, साहेब, काय होईल, माझे ब्लडपेशन चेक करा, साहेब, या शहराचे काय होईल. माझे वडील, रडून रडून मरून गेले, काय होईल या शहराचे, आपण १२० फुटाचे मोठमोठे रोड दिले आहेत, आपण थोडे अनुमान लावा, माणुसकीच्या नात्याने थोडा विचार करा. मी असे सांगत नाही की, शहराचा विकास झाला नाही पाहीजे, परंतु मला वाटते की, कुणाचे नुकासान करून शहराचा विकास झाला पाहीजे असे नको आहे. लोकांना वाटले की, क्लस्टर येईल, क्लस्टर येईल, परंतु क्लस्टरचा अर्थच कोणाला माहित नाही. मी सांगतो, मला जेवढे माहित आहे, तेवढे मी तुम्हांला सांगतो. क्लस्टर इथे असा आहे, की, जेवढ्या बिल्डींग पडल्या आहेत, क्लस्टरच्या योजनेमध्ये राणी माँ, गुडमॅन कॉटेज, सन्मुख सदन, शीश महल, जेव्हा शीशमहलच्या मागच्या आणि पुढच्या चार बिल्डींग पडतील तेव्हाच क्लस्टर बनेल. तो पर्यंत शहर उध्वस्त होऊन जाईल. आपण लोक हसा.. हसा..

सदस्य, श्री. अरूण आशानः— आयुक्त साहेब, खुप महत्वाचे आहे. डॉ. साहेब, आपण बोला कोणी हसणार नाही. जे हसतात ते उल्हासनगरचे राहणारे नाहीत.

सदस्य, श्री. डॉ. प्रकाश नाथानीः— मी हात जोडून विनंती करतो सर, मला वाटते की, मी हे शहर सोडून निघून जाऊ. आपण बोलाल की, हे सभागृह सोडून जा, तर मी शहर सोडून जाईल. परंतु या शहराला मी तुटून देणार नाही. या शहराला मा. आयुक्त, श्री. चंद्रशेखर साहेबांच्या वेळेस १६ रोड बनवायला दिले होते. त्यावेळेस नेहरू चौकचे तुटले होते, उल्हासनगर स्टेशनचे तुटले होते, परंतु काय झाले, उल्हासनगरचे शिक्षा नगर झाले. हे शहर संपुर्ण नियमानुसारच होईल. अमन टॉकीज जवळचा सर्वात छोटा रोड आहे. तरी सुध्दा तिथे ट्रॉफिक जॉम होत नाही. यासाठी मी महापौरांना धन्यवाद देतो की, हा लहान रस्ता आहे, परंतु कधी ट्रॉफिक जॉम झाली नाही. या छोट्या रस्त्याला आपण प्लॉनिंगनुसार बनवले आहे. आपल्याला नमस्कार करतो, साहेब हसू नका? मी आपल्याला धन्यवाद देतो. सर हे निर्वासितांचे शहर आहे, निर्वासितासाठी अध्यादेश आले, अध्यादेश का आले? गव्हर्नर साहेबांनी अध्यादेश का दिले? त्यांनी विचार केला की, हे गरीब लोक आहे आणि गरीब लोकांसाठीच अध्यादेश येत असतो. हा डी.पी. प्लॉन कोणाच्याही कामाचा नाही, प्रसिध्द होण्याच्या पहीलेच ऑब्जेक्शन घेतले

होते. साहेब, माझा इंटरनल रोड आहे, ईंटरनल रोड ३० फुटाचा आहे, त्याला आपण २४ मिटरचा केला आहे. त्याचा नंबर आहे, एम.एम. २७ बी. सर आपल्याला पॉवरस आहेत, जर आपण पावरचा वापर कराल परंतु आपण किती दिवस राहणार, आपण एक वर्ष, दोन वर्ष राहाल आणि नंतर बदली होऊन इथून निघून जाल. जसे श्री. बालाजी खतगांवकर साहेबांनी छाती ठोकपणे सांगितले होते, माझ्या जवळ व्हीडीओ क्लिपस आहेत, परंतु साहेब, एक आयुक्त येतात, दुसरे निघून जातात. आता १२० रिंगरोडमध्ये दुकाने तुटतील, घरे तुटून जातील, परत कोणी तरी आयुक्त येतील, ते सांगतील की, आपण घर बनवण्यासाठी सरकारकडून परवानगी घेऊन या, माझे घर तुटून गेले फक्त पाच वॉल शिल्लक राहिले, मी ते पाच वॉलची जमीन घेऊन कुठे जाणार, मला अंबरनाथमध्ये टी.डी.आर मिळेल की, उल्हासनगरमध्ये टी.डी.आर. मिळेल, काहीच मिळणार नाही, मी रस्त्यावर येऊन जाईल. मी आपल्यांना विनंती करतो की, जेवढे पण इंटरनल रोड आहेत, आपण जे आश्वासन दिले आहे, तत्कालीन तीन महीन्या आतमध्ये ३७ वन मध्ये आपण आम्हांला सहकार्य करा, महापौरांचे पण सहकार्य असले आणि आमदारांचे पण सहकार्य राहिल आणि डी.पी.प्लॉन आपण शासनाकडून पास करून घेऊन येवू.

सदस्य, श्री. अरूण आशानः— डॉक्टर आपण बोला. महापौर मॅडम डॉक्टर साहेबांचा विषय आहे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारीः— अरूणजी, डॉक्टर साहेबांना, पुर्ण करू दया. डॉक्टर यु कॅन कॅन्टन्यु

सदस्य, श्री. डॉ. प्रकाश नाथानीः— महापौरजी, सात तज्ञ जे टाऊन प्लॉनिंगमध्ये होते, नगररचनाकार होते, डायरेक्टर ऑफ नगररचनाकार, एक्स डायरेक्टर ऑफ टाऊन प्लॉनर, चिफ प्लॅनर ऑफ एम.एम.आर.डी.ए., प्रदुषण मंडळाचे इंजिनियर आणि लोकल बॉडीचे तीन सदस्य होते त्यांचे सुध्दा ऐकले नाही. शंभर मिटींग झाल्या पण काहीच झाले नाही. मिटींग घेऊन काय होईल, फक्त चर्चा होईल का अंमलबजावणी होईल? मला फक्त आपल्याकडून उत्तर पाहीजे. अंमलबजावणी होईल का? आणि मी विनंती करून माफी मागतो.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारीः— सगळ्या बाबतीत अंमलबजावणी होईल.

सदस्य, श्री. अरूण आशानः— मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, पाच मिनिट पहीले डॉ. साहेबांनी जे सांगितले की, हा जो प्लॉन आला त्याच्या पहीले माझ्या जवळ एक प्रत होती. मी डॉक्टर साहेबांच्या या गोष्टी बदल सहमत आहे. महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, हा प्लॉन जेव्हा आपल्याकडे आला, दिनांक ३०/४/२०१७ मध्ये शासनाने हा लागू केला. आपल्याकडे यायच्या अगोदर जसे डॉक्टर बोलले तसे २१/४/२०१७ ला एका ईपीमध्ये कोरझन ऑर्डर निघली. म्हणजेच हा प्लॉन शहरामध्ये यायच्या अगोदर लोकांना माहीत होता. हे या गोष्टीवरून सिध्द होते. ही एक कोरझन ऑर्डर आहे. मा. सेक्शन ऑफिसराची आहे. मी वाचून दाखवतो. डॉक्टर साहेबांच्या या गोष्टीवर मी सहमत आहे की, शहरामध्ये असा हा विनाशकारी प्लॉन यायच्या अगोदर काही लोकांना माहीत पडले, त्यामध्ये मोठमोठे बदल झाले. त्यामध्ये ईपी १२१, साईट नंबर ३११ रिक्रेशन ओपन स्पेस प्रोपोज टू बी रिसाईन अॅज अ पार्क रिंगरोड नोटीफिकेशन नंबर २१३ दि इस्ट वेस्ट २४ मिटर व्हाईट न्यु रोड प्रोपोज दि एरिया ऑफ साईट ३११ रिक्रेशन ऑफ ओपन स्पेस नॉर्थ साईट २४ मिटर रोड, आयुक्त साहेब

आरक्षण झालेले होते. ते ईपीमध्ये माहीत पडले, माहीती पडायच्या अगोदर कोरीझन ऑर्डर झाली. शासनाकडे तेव्हा माणसांनी जाऊन करून घेतली आणि संपुर्ण क्षेत्र डिलीटेड करून प्रपोज टू बी इनक्ल्युडेड आर. झोन पाच नंबरचा एवढा मोठा एरिया आहे, दुसरी सर्वात मोठी धोकादायक आणि धक्कादायक बाब अशी की, आपल्याकडे सन २०१३ ते २०१७ पर्यंत प्लॉनिंग अॅथॉरिटी झाले होते. जग्यासी साहेब, एका गोष्टीचे उत्तर दया. वनवारी साहेब, तुम्ही खाली बसा.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय सदस्य...

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— जग्यासी साहेब, सन २०१० ते सन २०१३ पर्यंत आणि २०१३ ते २०१७ पर्यंत नव्या डि.पी.चे काम चालू होते, त्यामध्ये दोन्ही डि.पी. प्लॉन बघून अधिकतम डी.पी. नुसार आपल्याला प्लॉनिंग पास करायचे होते. जर असे असेल आयुक्त साहेब, सन २०१३ तर एम-१२९ ए, २४ मिटरचा जो रोड आहे, त्या रोडच्यावर यु.एम.सी. डी.पी. १२९/१३. १२४ दिनांक ३०/७/२०१५ ला बिल्डींग परवानगी कशी काय दिली? तुमच्या प्लॉनिंग अॅथॉरिटीमध्ये जर रोड बनत असेल, त्या रोडवर तुम्ही बिल्डींग परवानगी कशी दिली? म्हणूनच मा. विरोधी पक्ष नेत्यांनी सांगितले की, हा प्लॉन हा विनाशकारी डी.पी. हा रद्द झाला पाहीजे. त्याच्यामध्ये आयुक्त साहेब, तुमच्या प्रशासनाच्या पण चुका आहेत. डी.पी. चा रोड माहीत आहे. तरी सुध्दा त्याच्यावर बिल्डींग प्लॉन पास केले. मग त्यावेळेस तुमची सेप्ट कंपनी, तुमचे अधिकारी यांनी काय बघितले? कुठला न्युनतम आणि कुठला अधिकतम प्लॉन बघितला आणि मंजूर केला. त्या जागेवर आता ४ माळ्याची इमारत उभी आहे. १२० फुटाचा तुम्ही रिंगरोड म्हणता, त्या रिंगरूटवर तुम्ही दोन वर्षांपूर्वी प्लॉन पास केला. माझ्याकडे अशी दहा उदाहरणे आहेत. मग त्या १२० फुटाच्या रिंगरूटला तुम्ही दहा मिटर, म्हणजे तुम्ही साडे नऊ मिटरची जागा सोडून ती बिल्डींग तोडणार का? ज्या बिल्डींगला तुम्ही दोन वर्षांपूर्वी प्लॉन पास केला आहे. हा संपुर्ण प्लॉन जसे मा. बोडारे साहेबांनी सांगितले एका रूममध्ये बसून मॅन्युप्लेट करून हा प्लॉन तयार केलेला आहे आणि आयुक्त साहेब, हा रद्द झाला पाहीजे. आयुक्त साहेब, याच्यामध्ये ज्या काही गोष्टी आहेत, त्या प्रशासनाच्या पण आहेत. त्या त्यांनी बघितलेल्या नाहीत, मग याला दोषी कोण? मग त्या रोडवरची बिल्डींग पाडणार का? तुम्ही जी मंजूरी दिली होती, ती खोटी होती का? ती मंजूरी कुठल्या आधारे दिली? या सगळ्या गोष्टी आयुक्त साहेब, विचार करायला पाहीजे.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— मा. महापौर, उप महापौर, आयुक्त साहेब, सचिव मॅडम, आणि सन्माननिय सदस्य, आज इथे जो डी.पी. चा मुद्दा चालू आहे. तो विरोधी पक्षातर्फे चार स्थायी समिती सदस्यांनी त्याच्यावर स्वाक्षरी केल्या होत्या. सत्ताधारी पक्षातर्फे पण चार स्थायी समिती सदस्यांनी स्वाक्षरी केली होती, ते आठ जण होते. स्वाक्षरी केल्या नंतर मा. महापौरांनी ही विशेष महासभा बोलावली आहे. आज ही मिटींग गरज नाही की, ती पुर्ण झाली पाहीजे. पुर्ण झाली नाही तर २७ तारखेला पण ठेवू शकतो, ३० तारखेला पण ठेवू शकतो. पहीले सभागृहाचे एक निर्णय व्हायला पाहीजे. पहीले जो एस.एम. डी.पी. आहे, तो फायनल झाला आहे. त्याचे अध्यादेश २१ एप्रिलला मा. मुख्यमंत्री यांनी सॅगेशन केल्या नंतर हा अध्यादेश आला आहे. त्याच्यासाठी कोणतेही ऑब्जेक्शन, सजेशन नाही. दुसरा आहे, एक्सक्ल्युडेड पार्ट त्याचा निर्णय १३७ प्लॅटचे होऊ शकले नाही. त्यांचा ऑब्जेक्शन सजेशनची तारीख १२ डिसेंबर पर्यंत होती. गव्हर्नमेंटने मुदत वाढवून ४ जानेवारी पर्यंत ठेवला आहे. आज ऑब्जेक्शन व सजेशन जे पण दयायचे आहेत. ते विभागीय आयुक्त, कोकणभवन येथे दयायचे आहेत. ते ४ जानेवारी पर्यंत दयायचे आहेत. महासभेमध्ये आपण फक्त ३७ नियमानुसार ठराव पास करू शकतो आणि तो आपण कोकणभवन येथे पाठवू शकतो की, ईपीमध्ये आम्ही या सुधारणा केल्या आहेत आणि जो जुना डी.पी. आहे, एस.एम. च्यावर ३७/१मध्ये आम्ही महासभेमध्ये मायनर मॉडिफिकेशन किती पण करू शकतो. हा जो डेव्हलपमेंट प्लॉन आहे, चार वर्षांपासून चालला आहे. सन २०१३ मध्ये आला होता. तेव्ही मी सदस्य, नव्हतो त्यावेळी शिवसेना आणि भाजपा यांची युती होती. सर्व नेतागण बसले होते, कमिटी पण बसली होती, १७ हजार

३३ ऑब्जेक्शन पाठवले होते, सरकारने काही टक्के मंजूर केले होते आणि बाकी रद्द केले. हे मला स्पष्ट करायचे आहे की, सेप्ट कंपनीने संपुर्ण शहराच्या लोकांबरोबर मिळून आणि काही बिल्डरांना मदत करण्यासाठी आणि काही आरक्षणाची पाहणी न करता, त्यांनी जो आपल्या बरोबर अन्याय केला आहे. त्याच्यासाठी सगळ्यांचे एकमत आहे. परंतु वेगवेगळे भाषण देणार आणि विरोध करणार तर ते होणार नाही. आमच्या सदस्या, श्रीमती साळवे मॅडमनी जे ऑब्जेक्शन होते, ते एक एक करून वाचले आहेत. जसे मी आयुक्त साहेबाना आणि महापौरांना पण इनवर्ड मध्ये देण्यात आले आणि महासभेमध्ये पण एक एक प्रत देतो की यामध्ये सुधारणा झाली पाहिजे. तर ही सुधारणा आयुक्त साहेब पण करू शकतात. आयुक्त साहेबांनी आज महासभेमध्ये आम्हांला आश्वासन दिले आहे, ते खरोखर खात्रीलायक आहे. आयुक्त साहेब असा विचार करित नाहीत की, यांचे तुटायला पाहिजे, त्यांचे विचार पण आमच्या सारखेच आहेत. एक दिवस जग्यासी साहेबांनी, गंगोत्री साहेबांच्या पॅनलमध्ये आयुक्त साहेबांकडे एक तक्रार केली होती. डी.पी. मध्ये फारवरलाईनमध्ये महापालिकेतर्फे, शासनाच्या योजनेमधून हरीजन क्वार्टस बनवले आहेत, तर सर हे आरक्षण दुसरीकडे केले आहे, आयुक्त साहेबांनी महासभेमध्ये सांगितले होते की, हे ऑब्जेक्शन महापालिकेतर्फे जाईल की, हे जे क्वार्टस आहेत, ते क्वार्टसच राहिले पाहिजेत. अशाच प्रकारे, संपुर्ण उल्हासनगरमध्ये एक तुकडा असा आहे की, गुरूदाससिंग कम्पाउंड वॉल आणि निजधाम आश्रम हे उल्हासनगरमध्ये गांधी रोड येथे पाहिजे होते, ते आता अंबरनाथमध्ये आहेत आणि त्यांचे रजिस्ट्रेशन होते ते अंबरनाथमध्ये होते. सात बाराचा उतारा पण आहे, परंतु त्या एरियामध्ये जो उल्हासनगरमध्ये गांधी रोड येथे आहे, त्यांच्यावर सुध्दा आरक्षण दिले आहे. तर अंबरनाथवर उल्हासनगर डेव्हलपमेंट प्लॉनचा जे आरक्षण आहे, ते अंबरनाथमध्ये कसे येवू शकते? त्याच्या सर्व प्रत मी आपल्याला देतो आणि काही कागद पण देतो. आज आपल्या मुस्लिम बांधवाना कब्रस्थानसाठी किती तरी वर्षे जागाच नाही आणि कारण काय आहे? आणि कोण जागा देत नाही. मी सभागृहाला विनंती करतो की, आज आपण सगळे मिळून निर्णय घेऊ की, मुस्लिम बांधवांना कब्रस्थान देवू. त्याच बरोबर त्यांना ही जागा कुठे पण द्या. असे नाही की, त्यांना इथेच जागा दिली पाहिजे. असे माझे काहीच नाही. फक्त त्यांना जागा मिळाली पाहिजे. दुसरे म्हणजे आयुक्त साहेबांना हे पण माहित आहे की, जे रोड एम.एम.आर.डी.ए. ने पास केले आहेत, त्यामध्ये गायकवाडपाडा, दुर्गापाडा पर्यंत रोड आहे, त्यांना सुध्दा ४० फुटाची मार्किंग दिली आहे. नंतर सांगितले की, ८० फुट देवू. जे एस्टिमेट तीन वर्षांपूर्वी केले आहेत, दोन वर्षांपूर्वी काम पास झाले आहे. डेव्हलपमेंट प्लॉन होता, त्यानुसार पास झाले आहे. ते सहा रोड जुन्या डेव्हलपमेंट प्लॉननुसार बनायला पाहिजेत. आज जेवढे पण ऑब्जेक्शन आहेत, सर्वसंमतीने सर्व सदस्यांनी जे काही बदल करायचे आहेत, ते देण्यात यावे आणि कोणत्याही पक्षाचे असोत, परंतु शहर सर्वांचे आहे. जे पण सदस्य ऑब्जेक्शन देतील, महासभा पुर्ण झाली नाही तरी, महासभा स्थगित करून नंतरच्या महासभेत घेऊ. परंतु आपण आपल्या पॅनलमध्ये जे काही बदल करायचे आहेत, ते आपण महासभेच्या माध्यमातून देवू आणि आपण ईपीचा एक ठराव करून ४ जानेवारीच्या अगोदर कोकणभवन इथे पाठवू आणि जो जुना डेव्हलपमेंट प्लॉनचा जी.आर. आलेला आहे. त्याच्यामध्ये आपल्याला किती पण मॉडिफिकेशन केले तरी ३७/१ मध्ये आपण मॉडिफिकेशन करून सुध्दा पाठवू शकतो. त्यामध्ये शासन आवश्यक सुधारणा करेल. चौधरी साहेबांनी सांगितले की, ५० किलो मिटरचा एरिया आहे, तर तिथे रिंगरोड होतो. जर १० किलो मिटरच्या एरियामध्ये जर रिंगरोड होत असेल तर आम्हांला तो रिंगरोड नाही पाहिजे. कारण की, पहीले जेव्हा शासनाकडे रिंगरोड ८० फुटाचा पाठवला, तो शहराच्या बाहेरून होता आणि आता शहराच्या मधून १२० फुटाचा जो रिंगरोड टाकला आहे, तो एकदम चुकीचा आहे. रिंगरोड आपल्याला नाही पाहिजे. कारण की, हा रिंगरोड शहराच्या मेन बाजारातून, इंडस्ट्रीयल एरिया असा घेतला आहे. अशा रिंगरोडची आपल्याला आवश्यकता नाही. आज झुलैलाल बाजाराला, ५ नंबरमध्ये आरक्षणामध्ये टाकले आहे. हे चुकीचे आहे. वसणशाह दरबाराच्या ग्राउंडचे आपल्याला एक उदाहरण दिले आहे. पोलिस स्टेशनसाठी आरक्षण होते, ते काढून कमर्शियल केले आणि बाजूल तुकडा तुकडा आरक्षण दुसरे टाकले आहे. तर हा जो डेव्हलपमेंट प्लॉन आहे, जेव्हा आपले लोकप्रतिनिधी मा. मुख्यमंत्र्यांना भेटले, त्यांनी सांगितले की, हा जो डेव्हलपमेंट प्लॉन पास झाला आहे, जर हे थांबवले असते, परंतु सन २००६ मध्ये डेव्हलपमेंट प्लॉन एक वेळा रद्द झाला आहे आणि सन २०१३ मध्ये सुध्दा रद्द झाला आहे. ४३ वर्षां नंतर हा डेव्हलपमेंट प्लॉन आला आहे आणि ४३ वर्षां पर्यंत जो डेव्हलपमेंट प्लॉन लागू होता, तेव्हा १० टक्के सुध्दा इमप्लीमेंट झाले नव्हते. तर ३३ ते ३५ वर्षांपासून शहरामध्ये जेवढे पण लोकप्रतिनिधी बसले आहेत, आम्ही शहरातील लोकांबरोबर आहेत. तीन वर्षांपासून कोणते डेव्हलपमेंट झाले आहे. नगरसेवकांना प्रभाग समिती निधी दिले जात

नाही तर शहराचे डेव्हलपमेंट कसे होणार? तीन वर्षांपासून कोणाचे सुध्दा १ रूपयाचे काम झाले नाही. शहरामध्ये डेव्हलपमेंट ते विसरून जा, मी खात्री देतो की, ते होणारच नाही. शहरामध्ये नगरसेवकांना निधी दिले जात नाही तर रोड कसे बनणार? १० महीन्यांपासून आम्ही शिव्या खात आहोत आणि इथे आल्या नंतर इथे सुध्दा शिव्याच खात आहोत. ही शहराची वस्तुस्थिती आहे, तर शहराचे डेव्हलपमेंट विसरून जा. सभागृहातील सदस्यांनी खात्री करायला पाहीजे की, जो पण मुद्दा शहराच्या नुकसान होईल असा आला तर असा मुद्दा स्थायी समितीमध्ये असेल किंवा महासभेमध्ये असेल तो आपण घ्यायचा नाही आणि आयुक्त साहेबाना, पण शहराचे नुकसान झाले नाही पाहीजे असे वाटते आणि मला सुध्दा असे वाटते की, शहराचे नुकसान झाले नाही पाहीजे. आपण संपुर्ण डेव्हलपमेंट प्लॉन रद्द करून एक ठराव करू आणि प्रत्येकांचे जे जे ऑब्जेक्शन आहेत, ते पण ठरावामध्ये टाकण्यात यावेत आणि आपले जे नेते, मा. मुख्यमंत्री साहेबांकडे गेले होते, तेव्हा आश्वासन दिले की, जे पण ऑब्जेक्शन असतील त्याच्यामध्ये सुधारणा केल्या जातील. त्यावेळी मा. पालक मंत्री पण आमच्या बरोबर होते, मा. श्री.रविंद्र चव्हाण साहेब पण आमच्या बरोबर होते. तरी कृपया करून कोणाचेही नुकसान होणार नाहीत आणि जेवढे काही ऑब्जेक्शन, सजेशन ईपीमध्ये आहेत, ते देण्यात यावे आणि २१ तारखे नंतर अजून एक महासभा ठेवण्यात यावी. एकामध्ये ईपीचे जायला पाहीजे आणि दुस-यामध्ये एस.एम. चे गेले पाहीजेत. वेगवेगळे ठराव करण्यात यावेत. ईपीचे ऑब्जेक्शन वेगळे आणि एस.एम.चे ऑब्जेक्शन ३७ मध्ये वेगळे यासाठी सर्व सन्माननिय सदस्यांच्या वार्डामध्ये जे जे प्रॉब्लेम झाले आहेत, जसे १७ हजार ३३ ऑब्जेक्शन दिले होते. मी जग्यासी साहेबांना धन्यवाद देतो की, कारण की, डायरेक्टरच ते होते, जग्यासी साहेब, मा. मुख्यमंत्र्यांना उल्हासनगर शहराचे स्वप्न पडले नव्हते, पाठवणारे तुम्हीच लोक होते. आपण माझ्या प्रश्नाचे उत्तर द्या. आपले फक्त तीन महीने राहिले आहेत, सेवानिवृत्त होणार आहेत, तर आपण खोटे बोलणार नाहीत. हे सांगा की, डेव्हलपमेंट प्लॉन बनवतांना त्यामध्ये तुमचा सहभाग नाही का? या अधिका-यांना काय माहित ते तर मार खात होते, बाकी लोकांना पण आपण माहिती देतात तर यासाठी आपण सुध्दा डायरेक्टर बना आणि माहिती द्या आणि महासभेला आश्वासन द्या की, जे सदस्य ऑब्जेक्शन, सजेशन देतील ते मा. आयुक्तांच्या स्वाक्षरीने जातील आणि आमच्याकडून पण जातील असे आपण आश्वासन द्या.

या वेळी सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी, हे सभागृहातून बाहेर गेले.

कनिष्ठ अभियंता, श्री. कुमार जग्यासी:— मी संपुर्ण सभागृहाला सहकार्य करेल.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौर मॅडम, मा. उप महापौर, आयुक्त साहेब, वनवारी साहेब, हे विसरले आहेत की, या महासभेमध्ये सतत तीन तास डी.पी. प्लॉनच्या विरोधात संपुर्ण सभागृह चर्चा करीत आहे आणि ते ऑब्जेक्शन, सजेक्शनच्या बाबतीत बोलतात, त्यांना गंभीरता किती आहे, हे मला माहित नाही? हा जो प्लॉन बनवला आहे, तो संपुर्ण चुकीचा आहे. त्याला रद्द करण्यासाठी आणि पहीले जे निवेदन करेक्शन करून आणण्यासाठी संपुर्ण सभागृह एक होत आहे आणि ते अशा वेळी डी.पी. वर चर्चा करीत आहेत. जर संपुर्ण प्लॉनच परत सरकारकडे जाणार आहे, तर अशा वेळी ईपीमध्ये कोण लक्ष देणार. आपण कोणती महासभा चालवाल, महापौर मॅडम हा विषय गंभीर आहे, आज पर्यंत ३७ मध्ये किती पाठवले आहेत, किती आले आहेत? जर आपण आम्हांला आश्वासन देत आहेत, तर आमच्या वार्डामध्ये रोडचे आणि गार्डनचे एस.एम. ३७ मध्ये आपण करून आणाल का? आता ही जी चर्चा आहे, ती संपुर्ण शहराची आहे. यामध्ये एस.एम. मध्ये आणि ईपीमध्ये कोणतीही चर्चा होणार नाही. यामध्ये आज पर्यंत जेवढे पण पस्ताव पाठवले आहेत, ते शासनाने एक पण मान्य केले नाहीत. सन १९७४ चे जे पण आहेत, ते आज पर्यंत एक पण आला नाही आणि परत आपण देत

आहेत. हा जो डी.पी. आहे, तो रद्द करण्यात यावा. या डी.पी. मध्ये जे प्रस्ताव, जे ऑब्जेक्शन, सजेशन होते, ते एकण्यात यावे आणि नविन पध्दतीनुसार परत हा डी.पी. प्लॉन बनवण्यात यावा. जर प्रस्तावना ठेवत असतील तर आम्ही हरकती घेऊ आणि ३७ मध्ये पाठवू तर हे शक्य नाही. सन १९७४ ते सन २०१७ पर्यंत जेवढे पाठवले आहेत, ते अजून पर्यंत झाले नाही. तर ही काय चर्चा चालू आहे? मा. महापौर मॅडम आपण जरा विचार करा की, हे सभागृह काय बोलत आहे? हे सभागृह या डी.पी. प्लॉनच्या विरोधात आहे. मी पण याच बाजूने आहे. आज जो ठराव होणार आहे, आयुक्त साहेब, त्याच्यामध्ये भरपूर काही तरी कमी आहे, काही चुका आहेत, काही तक्रारी आहेत. यामध्ये विरोधी पक्षांनी दिलेला प्रस्ताव साहेब मान्य करावा, तो विचारात घ्यावा.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— मा. महापौर, उप महापौर, आयुक्त साहेब,

सदस्या, श्रीम. कविता पंजाबी:— आपण कसे बोलत आहात?

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मॅडम जर चुकीची गोष्ट होत असेल तर, सुधारणा करायला पाहीजे.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौरजी, सगळ्यांना बोलण्याची संधी दिली जावी, सभागृहातील कोणतेही सदस्य, बोलत असतील तर त्यांना बोलू द्या.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— परंतु मी बोलत आहे ना? माझे बोलणे तरी पूर्ण होऊ द्या.

सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी:— अरूणजी काय होते की, ७८ लोकांचे आग्रह आहे.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— आपण जे सांगितले, ते मी सांगितले मला पूर्ण तर बोलू द्या.

सदस्या, श्रीम. कविता पंजाबी:— आम्ही आपले बोलणे ऐकत आहेत, मा. महापौरजी, आयुक्त साहेब, श्री. अरूण आशान जे बोलत आहेत, ते अगदी बरोबर आहे. त्यांची बोलण्याची जी पध्दत आहे, ती बरोबर आहे. मी ऐकत आहे, जेव्हा पासून त्यांनी बोलायला सुरुवात केली, तेव्हापासून त्यांचे बोलणे बरोबर आहे. परंतु आम्ही सर्व विरोधात आहेत आणि सगळ्यांना बोलण्याची संधी मिळाली पाहीजे आणि काही वेळ निश्चित करा. सगळ्यांना या डी.पी. प्लॉन विषयी खेद आहे. परंतु एकाच विषयावर आपण जर परत परत बोलत असाल तर सगळ्यांचे ऐकले पाहीजे ना? मी त्यांच्या विरोधात नाही आणि कोणाच्याही विरोधात नाही. दुसरी गोष्ट म्हणजे मला एका गोष्टीचे वाईट वाटले की, जे त्यांनी सांगितले की, पाकिस्तानमधून सिंधी लोक आले आणि महाराष्ट्रामध्ये त्यांना आरक्षण मिळाले आणि सिंधी लोक मराठी लोकांना इथून पळवून लावत आहेत. इथे जाती, धर्म काहीच नाही, आपण सगळे एकच आहोत, इथे मराठी, हिंदू, मुस्लिम कोणीच नाही, आपण फक्त नगरसेवक आहेत आणि संपुर्ण उल्हासनगरसाठी जे चुकीचे आहे, आपण त्याच्यासाठी लढा देवू. आपण इथे सगळे भाई—भाई आहेत, इथे हिंदू किंवा मुसलमान असे झाले नाही पाहीजे, धन्यवाद.

या वेळी सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी यांनी पुन्हा सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी:— मा. महापौर, उप महापौर, आयुक्त साहेब, सन १९४६ मध्ये निर्वासित होऊन जेव्हा आमचे पुर्वज इथे आले, ते सांगत होते की, जीव वाचवून इथे आले होते आणि आज अशी परिस्थिती आली आहे की, जीवाची पर्वा नाही किंवा मालाची पर्वा नाही. या शहराला आम्ही सोडून कुठे जाणार. हा माझा प्रश्न आहे. दुसरे असे की, सगळ्यांना माहित आहे की, हा डी.पी. प्लॉन एका बंद दरवाजामध्ये बनवला आहे किंवा कोणाच्या म्हणण्यावरून बनवला आहे. ही गोष्ट कुठे ना कुठे सत्य आहे. उदाहरणार्थ जसे शाळेच्या जागेवर कब्रस्थान आले. दुसरे आहे की, चांदीबाई कॉलेजच्या आतमधून रोड निघत आहे, तो गणेशनगरच्या झोपडपट्टीतून के.बी. रोड पर्यंत, ती हजार झोपडया त्यामध्ये ५ मिटरचा रोड नाही का काहीच नाही? सरळ रस्ता काढला आहे, तीन हजार झोपडयांसाठी आपल्याकडे काही पर्याय आहे. एस.आर.ए. स्किम आहे का? ते तीन हजार परिवार कुठे राहणार, पहीले आपल्याला त्यांना पर्यायी जागा दयायची आहे. तीन किला मिटरचा के.बी. रोड आहे, आपण त्यांच्यासाठी आता पर्यंत काहीच केले नाही. एक रोड सोडून ५० फुट रोडच्या नंतर दुसरा रोड, १०० फुट सोडून तिसरा रोड हे फक्त रोडनगर बनले आहे. आपण जरा तीन नंबर ओटी सेक्शनचा, आनंदनगरचा रिंगरोड येत आहे. याच्या पहीले सन १९७४ चा जो प्लॉन होता, ८० फुट किंवा १०० फुटाचा होता. तो बरोबर ठेवला होता, आज पण तो ६० फुटाचा रोड आहे. अशी काय गरज होती? की, आनंदनगर, संतोषनगर, पाच ते सहा हजार घरे उध्वस्त करून आपण १२० फुटाचा रिंगरोड काढत आहेत. १३ किलो मिटरमध्ये लोक उध्वस्त होणार आहेत, जर शहरवासीच राहणार नाहीत तर हे शहर कोणासाठी राहिल? मा. महापौरजी, उप महापौरजी, आयुक्त साहेब, हा महत्वाचा मुद्दा आहे. तरी ३७ मध्ये हा रिंगरोड रद्द करण्यात यावे. आम्ही डेव्हलपमेंटच्या विरोधात नाही. आम्हांला पण शहरवासी विचारतात की, कल्याण शहर बनले, अंबरनाथ बनले, ठाणे बनले आहे. आपला शहर पण बनायला पाहीजे. परंतु शहरवासीयांना उध्वस्त करून नाही. साईट नंबर १०८ मोबाईल बाजार, सन १९५० पासून तिथे कमर्शियल एरिया आहे, परंतु तिथे पार्किंगसाठी अलाऊड केले आहे. दोन वर्षांपासून त्यांना शटर लावण्याची परवानगी नाही, ते के.बी. रोडमध्ये बाधीत झाले होते. सन १९५० पासून उल्हासनगर शहर गाऊन बाजारासाठी प्रसिध्द आहे. संपुर्ण भारतात इथून गाऊन जातात. सेंच्युरी रेयॉन ४ आणि ५ बाबत श्री. अरूणजी यांनी सगळा इतिहास सांगितला आहे. त्या विभागाला संपुर्ण ग्रीन झोनमध्ये टाकले आहे. नेहरू चौक, शिरू चौक ४० फुटाचा रस्ता आहे, तिथे ६० फुटाची मार्किंग दिली आहे. दुकानदारांना पहीले ८० फुटाची कटींग दिले होते, त्यांनी पहीले नगररचना विभागाकडून प्लॉन पास करून आज बिल्डींग बनवल्या आहेत. आज परत त्यांना दुकानांची कटींग देणार, आम्ही शहरामध्ये काय सांगणार? चांदीबाई कॉलेजचा रोड आम्ही सन १९९९ मध्ये ओटी चौकचा ४० फुट दिले होते आणि परत ८० फुटाची मार्किंग दिली आहे. स्टेशन रोड ८० फुटाचा सन २००४ मध्ये आपण कटींग दिली होती, त्याच्या नंतर त्यांनी बिल्डींग बनवल्या होत्या, दोन्ही बाजून कटींग केली होती. बेहरानी प्राइट ते शिवाजी चौक पर्यंत १०—१० फुट दोन्ही बाजूनी कटींग केल्या आहेत. आज आपण परत त्यांना ८० फुटाची कटींग करायला लावणार आहेत, शेवटी हे शहर वाचेल किंवा नाही, जरा विचार तर करा. ३७ बी मध्ये काय काय करणार? आम्ही १७ हजार ऑब्जेक्शन दिले होते, त्यामध्ये फक्त ५ टक्के ६९२ पास होऊन आले आहेत. बाकीचे काय झाले ते त्यांना नकार का दिला गेला ते तर आम्हांला माहिती पडले पाहीजे. सन २०१४ पासून ते सन २०१७ पर्यंत सगळ्यांच्या नजरा आमच्यावर आहेत. याच्या अगोदरच्या मिटींगमध्ये मी पण होतो आणि आपण पण होते, आमचे काही सदस्य नविन आहेत, त्यांना जास्त माहिती नसेल परंतु सन २०१४ मध्ये आम्ही ऑब्जेक्शन टाकले होते, आमच्या कोणकोणत्या गोष्टी चुकीच्या होत होत्या साठी आम्ही

ऑब्जेक्शन घेतले होते. आता परत तिकडून काळे पिवळे होऊन आले आहे. कृपया करून महापौर मॅडम, उप महापौरजी, आयुक्त साहेब आपण या शहराला वाचवा, धन्यवाद.

सदस्या, श्रीम. मिना सोनेजी:— महापौर मॅडम, उप महापौर, आयुक्त साहेब, सर एक जूनी म्हण आहे, “निम हकीम खतरे जान” सेप्ट कंपनीने जे काम केलेले आहे, त्यांच्यवर जे ऑब्जेक्शन घेतले होते, त्यांना त्या बदल काही माहिती नव्हती, त्यांनी अशीच अंमलबजाणी करून एक पोस्टर बनवून आमच्या समारे आणला आहे. माझ्या एरियामध्ये ५० मिटरमध्ये ६ शाळा येतात, परंतु आम्ही आर. झोनसाठी रेफर केले होते, साईट नंतर २६१मध्ये त्यांनी परत शाळांना आरक्षण ठेवले आहे. तिथे ५० मिटरवर एक शाळा आहे आणि १०० मिटरवर एक इंग्लिश शाळा आहे. त्यावेळेस आम्ही जास्त ऑब्जेक्शन घेतले नव्हते, आमच्या इथे जो रेसिडेन्सी झोन आहे, तो गायब झाला आहे आणि तिथे परत स्कुल आरक्षण आले आहे. त्याला आम्हांला हटवायचे आहे. दुसरी गोष्ट म्हणजे, गाऊन बाजार उल्हासनगर—५ मध्ये जेव्हा पासून आम्ही पाकिस्तानमधून इथे आलो आहे, तेव्हा पासून तिथे संपुर्ण कमर्शियल आहे आणि कमर्शियल टॅक्स भरले जात आहे. तिथे फक्त भारतातूनच नाही तर इतर देशातून सुद्धा लोक शॉपिंगसाठी येत आहेत. तिथे ग्रीन झोन डिक्लर केले आहे. तिथे व्यापा—यांमध्ये खुप संताप आहे, भीती आहे आणि तिथे मिसगार्डिड्स होत आहे. आयुक्त साहेब, आपण एक मिटींग आमच्या बरोबर लावली आहे. त्यासाठी मी आपल्याला धन्यवाद देते. अशाच प्रकारची आपण नागरीकांसाठी सुद्धा एक मिटींग लावा. नागरीकांना डी.पी. प्लॉन बाबत माहिती नाही, त्यांच्यामध्ये गैरसमज होत आहेत, कुठे व्यवस्थित सांगितले जाते, कुठे मिसगार्डिड्स होत आहेत. तरी त्यांना माहिती मिळण्यासाठी सामाजिक संस्था, स्थानिक नागरीक ज्यांना पण प्रॉब्लेम आहेत, त्यांच्यासाठी किंवा रोज जे ऑब्जेक्शन येत आहेत, त्यांच्यासाठी एक आयडिया द्या की, काय होणार आहे? आणि दुसरी गोष्ट म्हणजे प्रत्येकाला रिंगरोडच्या बाबतीत ज्या समस्या आहेत, त्यांच्यासाठी कृपया करून लक्ष देण्यात यावे, धन्यवाद.

सदस्या, श्रीम. सुरेखा आव्हाड:— मा. महापौर, उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब, आज आपण ही सभा बोलवली याच्यामध्ये सर्वांनी आपले विचार मांडले आहेत. मी तर असे म्हणते की, आपली भारताची जी शासन पध्दत आहे, ती लोकशाही पध्दत आहे. लोकशाही पध्दतीमध्ये असे निर्णय घेतले जावेत की, ते लोकांच्या हिताचे असावेत. परंतु हा जो डी.पी. प्लॉन आलेला आहे, तो संपुर्णपणे लोकांच्या विरोधात आहे. या मुळे आज शहरामध्ये जे लोक जीवन जगतात, त्यांना रात्रीची झोप सुद्धा येत नाही. झोपेमध्ये त्यांचे तुटलेले घर आणि त्यांची मुले, बाळे रस्त्यावर आलेली ते बघतात आणि अक्षरशः ते उठून बसतात. तर ते आम्हांला बघून आमच्या समोर ते रडतात. तर अशा लोकांना आम्ही कसे आश्वस्थ करू शकतो. याचा विचार आपण केला पाहिजे. त्याच बरोबर आपण क्लस्टर डेव्हलपमेंटचा विचार करित आहोत, पण आपल्या शहरामधल्या ८० टक्के लोकांना क्लस्टर डेव्हलपमेंटचा प्लॉन समजतच नाही. तर त्याचा विचार करून काय फायदा आहे. त्या लोकांना आपल्याला कसे आश्वस्थ करता येईल किंवा आज जो के.बी. रोड आहे, याच्यावरती ज्या लोकांची दुकाने तुटलेली आहेत, घरे तुटलेली आहेत, त्या लोकांना दोन—दोन, तीन—तीन वर्षे झाली आहेत. त्यांना आपण त्यांची पर्यायी जागा देवू शकलो नाही किंवा त्यांच्यासाठी आपण काही पर्यायी व्यवस्था उपलब्ध करू शकलो नाही. तर त्यामुळे बाकीच्या लोकांच्या मनामध्ये ही भिती आहे. त्याच बरोबर आपण एस.एम. १७६ ते १७७ मध्ये फुलनगर, कौशलनगर हा जो एरिया आहे, जगदंबा मंदिरच्या बाजूचा, हा पुर्ण एरिया आपण आरक्षण दाखवलेले आहे.

तेथील लोक भयभीत झालेले आहेत, तर आपण त्यांना अशी हमी देवू शकतो का? किंवा या डी.पी. प्लॉनमुळे आपण त्यांना काही सुविधा देवू शकतो, आश्वस्थ करू शकतो? त्यामुळे जो डी.पी. प्लॉन या जनतेच्या विरोधात आहे, या शहराच्या विरोधात आहे, येथील लोकांना आपण आश्वस्थ करू शकत नाही. त्यांचा विनाश होणार आहे, याची त्यांना भिती आहे. तर अशा डी.पी. प्लॉनला मी माझ्या वतीने, माझ्या पक्षाच्या वतीने तसेच ज्या ज्या लोकांचा याला विरोध आहे, त्या सर्वांच्या वतीने मी या डी.पी. प्लॉनचा विरोध करित आहे, धन्यवाद.

सदस्य, श्री. मिलिंद बागुलः— मा. महापौर मॅडम, मा. आयुक्त साहेब, ज्या प्रकारे श्रीम. सुरेखा आव्हाड यांनी सांगितले की, १०३ ते १०४ फुलेनगर आणि कौशलनगर हा एरिया त्या ठिकाणी ५० वर्षा पासून लोक राहत आहेत. परंतु त्या ठिकाणी आरक्षण दाखवण्यात आलेले आहे. कृपया करून त्याच्यात बदल करावा, अशी आमची विनंती आहे, धन्यवाद.

सदस्या, श्रीम. सुरेखा आव्हाडः— मा. आयुक्त साहेब, माझी अशी विनंती आहे की, आम्ही या सभागृहामध्ये नविन सदस्य म्हणून निवडून आलो आहोत, तर आम्हांला ब—याच पैकी याच्या मधले नॉलेज नाही, तर आम्हांला एरिया प्रमाणे, वार्ड प्रमाणे याची माहिती देण्यात यावी आणि हा डी.पी. प्लॉन समजावून सांगण्यात यावा. आम्हांला एरिया प्रमाणे, कुठल्या वार्ड मध्ये कशा प्रकारे आरक्षण झालेले आहे. हे आम्हांला समजून सांगण्यात यावे. कारण आम्ही तिथून जनप्रतिनिधी म्हणून निवडून आलेलो आहे, लोक आम्हांला विचारतात, तर त्यांना आम्ही काय सांगावे. तरी कृपया आमच्यासाठी एवढे प्रयत्न करण्यात यावे.

सदस्य, श्री. सतरामदास जेसवानीः— उल्हासनगर —५ चे दोन नगरसेवक आहेत, कृपया करून व्यापा—यांच्या ज्या समस्या आहेत, त्या ऐकण्यात याव्यात. महापौर महोदया आणि आयुक्त साहेबांना विनंती आहे की, जर कोणी लोकप्रतिनिधी लोकांच्या समस्या आपल्या समोर सांगत असेल, परंतु पहीले या शहरामध्ये एकच आमदार होते आणि आता शासनाने तीन आमदार दिले आहेत आणि शासन, महाराष्ट्र शासन, आपली महानगरपालिका या सर्वांचा एकच उद्देश आहे की, जे पण तंत्रिक आहे, जीव आहे, पशू आहेत, त्यांना राहण्यासाठी सिंधी भाषेमध्ये आखेडो (घरटे) बोलतात ते मिळते आणि माणसांना जागा मिळते. तर भारत सरकारने ज्या गरीबांकडे घर नाही, अशा गरीबांना मोफत घर देण्यासाठी योजना बनवली आहे. भारताच्या प्रधानमंत्र्यांनी जर एवढा विचार केला आहे. तर आज आयुक्त साहेब पण आहेत, त्यांना महाराष्ट्र शासनाने पब्लिकच्या ज्या समस्या आहेत, ते ऐकण्यासाठी पाठवले आहे. मी महापौर मॅडमला, आज श्री. कुमार आयलानी साहेबांचा वाढदिवस आहे, महापौरांच्यातर्फे मी त्यांना शुभेच्छा देतो आणि नागपूरमध्ये अधिवेशन चालू आहे, शहराच्या समस्यांच्या बाबतीत तिथे सुध्दा लक्षवेधी टाकण्यात आली आहे. फक्त आपल्याला निर्णय करायचा नाही तर महाराष्ट्र शासनाने जो डी.पी. पाठवला आहे, त्यामध्ये ज्या चुका आहेत, आणि आमचे शहराचे जे लोकप्रतिनिधी आहेत, ते पण उठवतील. तरी कृपया करून आपण याची घाई करण्यात येवू नये, नाही तर चुकीचे होऊन जाईल. त्यासाठी नागपूर वरून आवाज उठवण्यात यावा आणि आपल्या इथे महापौरांकडून आवाज उठवण्यात यावा. जेव्हा ईपी पास झाले होते, याच महासभेमध्ये सर्व पार्टीच्या सदस्यांनी पास करून सरकारला पाठविण्यात आला. उल्हासनगरचे नगरसेवक कोणत्याही पार्टीमध्ये भांडण नाही, शहराच्या हितासाठी सर्व निवडून आले आहेत आणि परत परत निवडून येतात. महापौर मॅडम आपण सुध्दा निवडून आल्या आहेत, भाजपाचे आमदार दोन वेळा निवडून आले आहेत. इथे जेवढे नगरसेवक आहेत, ते सगळे निवडून येतात कारण की, पब्लिकसाठी काही तरी करित असतात. त्यासाठी आम्हांला आंदोलने

करायला लागले आहेत, तरी कृपया जे पण आपल्या हातामध्ये आहे, ते आपण चांगले करण्यात यावे. आमचे पुर्वज सन १९४८ मध्ये उल्हासनगरमध्ये आले होते, त्यांनी आपल्या महनतीने घरे बनवली. त्यावेळी सगळे काही पाकिस्थानमध्ये सोडून आले होते, कारण की तेथील सरकार मदत करीत नव्हती, आता आमचे परिवार इथे वसले आहेत आणि येथून जर काढून लावत असेल तर आमची मुले कुठे जाणार? आमच्या व्यापा—यांची एक संस्था आहे, त्याच्याशी आम्ही चर्चा केली आहे आणि आम्ही त्यांचे सदस्य आहेत. जो १२० फुटाचा जो रिंगरोड आहे, आयुक्त साहेबांनी सांगितले आहे की, जे पण आपल्या हातामध्ये आहे, ते आपण आवश्यक करू. मी आपल्याला धन्यवाद, देतो की, आम्हांला जीवन जगण्यासाठी जो आसरा दिला आहे, त्या बदल धन्यवाद देतो आणि दुसरे असे सांगतो की, आम्हांला किती तरी वेळा आश्वासन मिळाले आहेत. जे पहीले आयुक्त, श्री. हिरे साहेब होते, त्यांनी आश्वासन दिले होते की, जो कल्याण—अंबरनाथचा रोड आहे, तेथील लोकांचे नुकसान करणार नाही, तिथे बाधित होणा—या लोकांना कुठे तरी पर्यायी जागा देवू आणि आता बघा की, किती वर्षे झाली त्यांच्यासाठी आपण काहीच करू शकलो नाही. आम्हांला भारत सरकारवर विश्वास आहे, महाराष्ट्र सरकारवर विश्वास आहे, आम्हांला विश्वास आहे की, कोणी तरी आयुक्त येतील आणि आम्हांला मदत करतील, परंतु कुठे ना कुठे निराशाच झाली आहे. आमची ४० फुटाची मागणी होती, तिथे ८० फुट करण्यात आले. लाल चक्की पासून कैलास कॉलनी पर्यंत पहीले ६० फुट केले होते. कॅम्प नं. ५ वाले सगळे महानगरपालिके बरोबर होते आणि महापालिके बरोबरच राहणार. परंतु आता ८० फुट का? अशी काय मागणी होती. जर आम्ही महासभेमध्ये ६० फुटाचा रस्ता ठराव पारीत करून पाठविला होता, तर त्याला ८० फुट कसे करण्यात आले. झुलैलाल येथील रस्ता ८० फुटाचा कसा करण्यात आला. तर हे दुकानदार कुठे जाणार, त्यांना जागा कुठे देणार, जागा देण्यासाठी आपल्याकडे जमीन नाही. तरी कृपया करून कॅम्प नं. ५ मधील लोकांना वाचविण्यात यावे. त्याचे कमीत कमी नुकसान होईल असे पहावे, धन्यवाद.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— मा. महापौर मॅडम, उप महापौर, आयुक्त साहेब, आज सभागृहामध्ये असे वातावरण बघायला मिळाले की, सत्ता पक्ष आणि विरोधी पक्ष या सर्वांनाच खुप दुःख झाले आहे. जो डी.पी. प्लॉन आला आहे, त्यामध्ये भरपूर चुका/उणिवा राहिल्या आहेत. परंतु सेक्शन २६ मध्ये ड्रॉफ्ट डेव्हलपमेंट प्लॉन प्रसिध्द केला गेला, आपली सर्वात मोठी चुक म्हणजे त्या वेळी हा ड्रॉफ्ट डेव्हलपमेंट प्लॉन रद्द करायला पाहीजे होता. त्यावेळी तो आपण केला नाही. या ड्रॉफ्ट डेव्हलपमेंट प्लॉनमध्ये सुधारणा करण्यासाठी खुप प्रयत्न केले, जेव्हा एखादा विद्यार्थी परिक्षा देतो, तेव्हा पेपरमध्ये भरपूर काटछाट होते आणि प्राफेसर असतात त्यांना वाचण्याची इच्छाच होत नाही, ते संपुर्ण पेपरला काट मारतात. अशाच प्रकारची चुकी आपली

झाली आहे, तेव्हा भारतीय जनता पार्टीचा सहभाग होता, शिवसेनेचा सहभाग होता आणि काही पक्षाचा पण सहभाग होता आणि राष्ट्रवादी काँग्रेस आणि सर्व सभागृहाने चुक केली आहे. जेव्हा सेट कंपनीचा संपुर्ण डेव्हलपमेंट प्लॉन रद्द करून नविन प्लॉन आणायला पाहीजे होते, ते आपण केले नाही. आपण सेक्शन २८/४ मध्ये ते आपल्याला समजला नाही. आम्हांला वाटले की, सरकारकडून चार एक्सपर्ट असतील आणि आपल्या स्थायी समितीकडून चार सदस्य असतील आणि प्लॉन व्यवस्थित बनवतील आणि व्यवस्थित बनवला सुध्दा आपण सेट कंपनीला सांगायला पाहीजे होते की, हा प्लॉन पुर्णपणे बदलून आणा आणि सरकारला पाठवा. परंतु

आपण काय केले, एक मोठे पुस्तक बनवले. त्यामध्ये मॉडिफिकेशन ६९५ होते आणि ६९५ मॉडिफिकेशन जर सरकारकडे जातील तर काही तरी गडबड दिसेलच, याचे खलनायक सेप्ट कंपनी आहे, जर आपण व्यवस्थित लक्ष दिले असते तर आज एवढा गोंधळ झाला नसता. १७ हजार ऑब्जेक्शन दिले आणि ६९५ मॉडिफिकेशन एक मताने पाठवले. आपण जेव्हा एक मताने पाठवले तेव्हा सरकारने एक लाईन लिहीली आहे. त्यामध्ये जिथे गव्हर्नमेंट बिल्ट पॉपर्टी असेल, जिथे गव्हर्नमेंट बिल्ट शॉप असतील त्याच्यावर जे पण आरक्षण होईल, ते आरक्षण मानले जाणार नाही आणि जिथे बँक असतील, ब्लॉक असतील ते जर सेप्ट कंपनीने टाकले असतील तर तिथे सुध्दा आरक्षण राहणार नाही. आता सभागृहातून कोणाला वाटते की रद्द करायला पाहिजे आणि कोणाला वाटते की, त्यामध्ये सुधारणा करायला पाहिजे परंतु समस्या सगळ्यांनाच आहे. जेव्हा आम्ही मा. मुख्यमंत्री साहेबांच्या भेटीसाठी गेलो होतो, त्या वेळी मा. महापौर, श्रीम. अपेक्षा पाटील सुध्दा आमच्या बरोबर होत्या. तेव्हा मा. मुख्यमंत्री साहेबांनी महापौर, श्रीम. अपेक्षा पाटील यांच्या समोर सांगितले होते की, तुम्ही डी.पी. पास करून घ्या. त्या वेळी आयुक्त म्हणून श्री. मनोहर हिरे साहेब होते. त्यावेळी श्रीम. ज्योती कालानी यांनी सांगितले की, यामध्ये खुप चुका आहेत आणि ग्रीन झोनच्या जागी आर. झोन ठेवले आहेत, ते आम्ही लोकांनी पण बघितले होते, आमच्या डोळ्या समोरच किती तरी ग्रीन झोन होते, इथे एक मोठे स्टेडीयम होते, ते आम्ही आर. झोन करून पाठवले होते. यामध्ये सर्व पक्ष सामिल होते, आपण सरकारला दोष देवू शकत नाही. सन १९७४ मध्ये जे ग्रीन झोन होते, ते आपण आर. झोन करून पाठवले.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— आता हे आपल्याला मान्य आहे का? बस करा जास्त बोलू नका आपण सरकार किती बरोबर आहे, हे दाखवायचे आहे का? काय खरे आहे आणि काय नाही? आमचे म्हणणे मान्य आहे तर मान्य करा. तुम्हांला मान्य आहे ना ठिक आहे, आम्ही आमचा प्रस्ताव देतो.

यावेळी श्री. धनंजय बोडारे यांनी मा. महापौर यांच्याजवळ ठराव दिला.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— नाही नाही, आम्ही तुम्हांला मान्य करित आहेत, मी म्हणत आहे की, आपल्या ज्या चुका झाल्या आहेत, त्या सुधारायला पाहिजेत.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— आम्हांला हे मान्य नाही. मी पहीले प्रशासनाने सांगितले होते की, या चुका आपण सुधारू शकतो, आयुक्त साहेबांनी सांगितले ते मी सांगतो की, त्यावेळी आयुक्त साहेबांनी सांगितले होते की, ही सर्व जबाबदारी माझी आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— सांगा आपण, चर्चा करा. मी तर सांगत आहे की, ३७ मध्ये आपल्याला सुधारणा करायची आहे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय बोडारेजी, आपण शांतता राखा.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— नाही नाही ते स्पष्टीकरण देत आहेत की, सरकारने कसे केले, जर सरकारची चुक आहे, तर सरकारच्या लक्षात आणून दयायला पाहीजे. ही आपली चुक नाही, मी परत परत सांगत आलो आहे. जेव्हा श्री. बालाजी खतगांवकर, आयुक्त म्हणून होते, तेव्हा त्यांचे म्हणणे आहे, इतिवृत्तात आले आहे. आराखडा तयार करण्यापूर्वी यामध्ये माझी भुमिका शुन्य असते, विकास आराखडा तयार करण्यासाठी पार्श्वभूमी आमची असते. परंतु आपल्याला जे पाहीजे ते करणे आमचे कर्तव्य आहे. मुळ आराखडा कलम २६ खाली तो जास्तीत जास्ती नियोजनाच्या अटीनुसार तयार करण्यात आला, त्यावर लोकांनी आक्रोश केला, एवढे रस्ते नाहीत. लोकांच्या पक्या घरावरून रस्ते जातात, जिथे झोपडपट्टी आहे, तिथे हरीत पट्टा दर्शविला आहे. तो वस्तुस्थितीला धरून नव्हता. परंतु त्यांनी नियोजनाच्या अटी लक्षात घेऊन जेवढे करू शकतात, तेवढे लक्षात घेऊन त्यांनी आराखडा तयार केलेला आहे. ज्या लोकांच्या तक्रारी समोर आल्या, प्रत्येक प्रभाग समितीत सुचना आल्या ब—याच होत्या. म्हणजे जी वस्तीस्थिती आहे, असे त्यावेळच्या आयुक्तांचे म्हणणे होते. त्याच्या नंतर आपण सगळ्यांनी मिळून एक ठराव परीत केला होता. तेव्हा माझे स्टेटमेंट होते, जो बदल आहे, तो मी या ठिकाणी नमुद करतो आयुक्त साहेब, त्याची काटेकोरपणे काळजी घ्यावी. या संपुर्ण शहराच्या भावना आहेत. या सुधारणा त्या प्रारूपमध्ये असतील, त्या दोन प्रकारच्या असतील, पुढचा प्रस्ताव आम्ही पाठवणार आहोत. त्या झाल्या नाहीत, ही आपली चुक आहे, सरकारची चुक नाही. ही सरकारची चुक आहे, सरकारच्या लक्षात आणून दयायला पाहीजे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— माझे म्हणणे असे आहे की, आपल्याला आज काय पाहीजे? ज्या दोन गोष्टी आहेत, त्या मुख्यत्व करून इथे येत आहेत. एक आहे रिंग रोड, रिंगरोडचा खुप विरोध आहे. आपण ८० फुटाचा प्रस्ताव करून पाठवले होते आणि आपल्या या दोन गोष्टीवर आपण लक्ष द्यावे आणि १२० फुटाच्या रिंगरूट रोडला माझा सुध्दा विरोध आहे. आमची भारतीय जनता पार्टीला सुध्दा नाही पाहीजे, एवढ्या वर्षा पासून वसलेल्या झोपड्या आहेत, त्यांच्यासाठी पण काही ना काही मार्ग काढायला पाहीजे. आपण ८० फुटाचे करून पाठवले होते आणि सरकारने १२० फुट करून पाठवला आहे आणि आपले जे तज्ञ लोक होते, त्यांनी त्यांचे म्हणणे सुध्दा ऐकले नाही. मी हेच सांगत होतो. परंतु त्या बरोबर हे पण सांगायला पाहीजे होते की, जेव्हा आपल्याला हे पहीलेच करायला पाहीजे होते, त्यावेळी आपण कुठे ना कुठे कमी पडलो आहे. मला एक गोष्ट सांगा की, आता बोराडे साहेबांनी सांगितले की, यामध्ये सरकारचा दोष नाही, तर अधिका—यांचा दोष आहे. परंतु जेव्हा पक्षाची एखादी गोष्ट येते तेव्हा असे वाटते की, आपण खुप मोठी चुक केली आहे. आम्ही पण तुमच्या बरोबर आहेत, आम्हांला पण वाटते की, जो डी.पी. प्लॉनला बनवला आहे, त्यामध्ये दुरुस्ती झाली पाहीजे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— प्रदिपजी पत्रकार आणि मिडियावाले बसलेले आहेत, आपण कृपया करून विषयाला धरून बोला, हा माझा आदेश आहे.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— मॅडम माझी एक विनंती आहे की या प्लॉनमध्ये शहराच्या फायदयासाठी जे काही बदल करायला लागतील त्यामध्ये गोरगरीब कधीच उद्ध्वस्थ व्हायला नाही पाहीजे. आमची भावना आहे की, जे गोरगरीब आहेत, त्यांच्याकडे घर नाही त्यांना घर दयायचे आहे, त्यांना उद्ध्वस्थ करायचे नाही. तरी आपण या डी.पी. प्लॉनमध्ये जेवढे गोरगरीब आहेत, जेवढी लोक विस्थापित होत असतील आणि ज्यांचे घर उद्ध्वस्थ होणार आहेत, त्यांना आपण पुर्णपणे संरक्षण देवू अशी आमची भूमीका आहे.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— मा. महापौर, आयुक्त साहेब, ज्या प्रकारे सर्व सदस्यांनी सांगितले की, शहरामध्ये डी.पी. प्लॉनमध्ये किती चुकीचे काम झाले आहे? जे आरक्षण आले आहे, त्या प्रमाणे माझ्या १७ नंबर पॅनलमध्ये अर्ध्या किलो मिटरमध्ये पाच गार्डन आहेत आणि दुसरीकडे प्राव्हेट प्रॉपर्टीमध्ये गार्डन टाकले आहेत. यामध्ये २७२ नंबर आरक्षण आहे. जी जिल्हाधिकारी कार्यालय येथून सोसायटी मंजूर केलेली आहे, त्यामध्ये १९ प्लॉट आहेत. वेलप्लॉन सोसायटी उल्हासनगरमध्ये एकच आहे. तीला सुध्दा शासनाने उध्दवस्त केले आहे. त्यांचे जे प्राव्हेट गार्डन आहेत, त्यांच्या आतमधून वेगळे रोड टाकले आहेत. तरी कृपया करून हे आरक्षण येथून काढण्यात यावे, आणि जो मेन रोड आहे ६० फुट तो ४० फुटाचा करण्यात आला आहे. असाच तहसिलदार कार्यालय येथून एक रोड आहे, तो ६० फुटाचा होता, तो एरिया अजून डेमोलेशन होत नाही. तो रोड पण चांगला आहे. त्याला ४० फुट केले आहे. मला एक माहीती पाहीजे, ज्यांचे बँक आहेत, त्यांच्या समोर जे नॉन मॅन लॅंड होत, त्यांचे प्लॉन पास होतील का? मला याची माहीती पाहीजे कोण आहे?

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौरजी, मा. उप महापौर, मा. आयुक्त साहेब,.....

सदस्य, श्री. शंकर लुंड:— मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब.....

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— जो रोड ६० फुटाचा होता, तो ४० फुट केला आहे. ज्या बँकच्या समोर नॉन मॅन लॅन्डस आले होते. आले नाही. त्यांचा प्लॉन पास होईल का? बिलकुल होणार नाही. अशा प्रकारे संपुर्ण शहर उध्दवस्त होईल आणि त्यांना पुढे प्रॉपर्टी डेव्हलपमेंट करता येणार नाही. माझी विनंती आहे की, परत सरकारला पाठवून त्यामध्ये बदल करून तिथे परत आरक्षण ठेवले जावे. मा. आयुक्त साहेब, गाऊन बाजार इथे एक रोड आहे, दुधनाका ते ४० सेक्शन पर्यंत तो ८० फुटाचा केला आहे.

सदस्या, श्रीम. पंचम कालानी:— मा. आयुक्त साहेब, हा जो डी.पी. प्लॉन आला आहे, त्याबाबतीत विचारपुस करण्यासाठी आमच्या घरी १०० ते २०० लोक आले होते, ते विचारत होते की, या डी.पी. प्लॉनमध्ये आमचा एरिया कोणता आहे. सर मला एक विनंती आहे आणि एक प्रश्न पण आहे हा जो प्लॉन आहे, रेड, ग्रीन, पिवळा हे सगळे लोकांना समजत नाही. फक्त १० टक्के लोकांना समजायला येईल आणि ९० टक्के लोकांना काहीच समजले नाही, त्यांना आम्हांला उत्तर दयायचे आहे.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— या डी.पी. प्लॉनमध्ये कोणालाच काहीच दिसत नाही की समजत नाही.

सदस्या, श्रीम. पंचम कालानी:— सर जेव्हा डी.पी. प्लॉन बनवला जात होता, त्यावेळी शहरातील पाच मोठमोठे बिल्डर तिथे बसले होते. दोन—तीन लोक बसले होते, त्यांनी हा डी.पी. प्लॉन बनवला आहे. मला वाटते की,

सर्वसाधारण लोकांसाठी हा डी.पी. नाही तर या पाच मोठमोठया बिल्डरांसाठीस हा डी.पी. प्लॉन बनवला आहे.मी आज जे बोलली आहे, तेच सगळे बोलतील.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— जे बिल्डर आहेत, त्यांची नावे पण सांगायला पाहीजे होते.

काही सदस्य, एकत्रित बोलत असल्यामुळे कोण काय बोलत होते, ते समजून आले नाही.

सदस्य, श्री. शंकर लुंड:— महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब, मी फक्त आपले एक मिनीट घेतो, आपले जे सगळे सदस्य आहेत.....

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:— मी श्रीम.पंचम कालानी यांना सलाम करतो की, त्यांनी खरी दिशा दाखवली आहे. त्यांनी सांगितले की, हा डी.पी. प्लॉन कसा बनला.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौर, आजची सभाग, २२ तारखेला सायंकाळी ४.०० वाजे पर्यंत ही सभा स्थगित करण्यात यावी.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— ही सभा स्थगित करण्यात येत असून २२ तारखेला सायंकाळी ४.०० वाजता घेण्यात येईल.

महापालिका सचिव:— २२ तारखे पर्यंत सायंकाळी ४.०० वाजे पर्यंत मा. महापौरांनी मिटींग स्थगित केली आहे. कृपया राष्ट्रगिताकडे लक्ष दयावे.

सूचकाचे नांव :—श्री. जमनादास पुरस्वानी

अनुमोदकाचे नांव :— श्री. रमेश चव्हाण

स्थगित प्रस्ताव

दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता सुरु केलेली सभा काही कारणास्तव स्थगित करण्यास प्रस्तावित.

महासभा ठराव क्र. ४० ड

दिनांक : १६/१२/२०१७

ही महासभा वरील प्रस्ताव विचारात घेता दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता आयोजित केलेल्या सभेचे कामकाज दिनांक २२/१२/२०१७ रोजी सायंकाळी ४.०० वाजेपर्यंत स्थगित करण्यास मान्यता देत आहे.

सुचकाची सही/—

अनुमोदकाची सही/—

सर्वानुमते

महापौर/पीठासीन अधिकारी

विशेष महासभा

उल्हासनगर महानगरपालिका

जनगणमन या राष्ट्रगीताच्या सामुहिक गायनानंतर ७.०० वाजता महापौर श्रीमती मिना कुमार आयलानी यांनी सभा संपल्याचे जाहिर केले.

(प्राजक्ता मि. कुलकर्णी)

महापालिका सचिव

उल्हासनगर

महानगरपालिका

उल्हासनगर महानगरपालिका, उल्हासनगर

दिनांक:—२२/१२/२०१८

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या दि. २२/१२/२०१८ रोजीच्या विशेष महासभेचे इतिवृत्त.२—अ

उल्हासनगर महानगरपालिकेची विशेष महासभा विशेष महासभा शनिवार दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी ३.०० वाजता आयोजित करण्यात आली होती. सदर सभेचे कामकाज स्थगित केल्याने सदर सभा शुक्रवार दिनांक २२/१२/२०१७ रोजी सांयकाळी ४.०० वाजता आयोजित करण्यात आली. सदर सभेत महापौर, श्रीमती मिना कुमार आयलानी हया पीठासीन अधिकारी या स्थानी आसनस्थ होत्या व खाली दर्शविलेले सन्माननिय सदस्य/सदस्या उपस्थित होते / होत्या.

१. श्रीम. मिना कुमार आयलानी — महापौर
२. श्री. जीवन चंद्रभान इदनानी — उप—महापौर

३	श्रीमती अर्चना गोकुळ करणकाळे	३३	श्री. गजानन प्रल्हाद शेळके
४	श्रीमती पुजा सचिन भोईर	३४	श्रीमती ज्योती प्रकाश बठिजा
५	श्रीमती जयश्री ज्ञानेशवर पाटील	३५	श्री. दिपक लक्ष्मणदास सिरवानी (साई)
६	श्रीमती ज्योती दिलीप गायकवाड	३६	श्री. सुमित सागर सोनकांबळे
७	श्री. हरेश परमानंद जग्यासी	३७	श्रीमती ज्योत्स्ना सुरेश जाधव
८	श्रीमती पंचम उमेश कालानी	३८	श्रीमती ज्योती शामराव माने
९	श्री. जमनादास खुबचंद पुरस्वानी	३९	श्री. रमेश महादेव चव्हाण
१०	श्री. रविंद्र दशरथ बागुल	४०	श्री. चंद्रशेखर केशव यादव
११	श्रीमती चरणजितकौर राजेंद्रसिंह भुल्लर	४१	श्रीमती लिलाबाई लक्ष्मण आशान
१२	श्री. राजेंद्रसिंह विरसिंग भुल्लर	४२	श्रीमती शीतल चंद्रकांत कदम
१३	श्री. स्वप्नील मिलिंद बागुल	४३	श्रीमती वसुधा धनंजय बोडारे
१४	श्रीमती सुरेखा हनुमंत आव्हाड	४४	श्री. धनंजय बाबुराव बोडारे
१५	श्रीमती अंजना अंकुश म्हस्के	४५	श्रीमती कांचन अमर लुंड
१६	श्री. अशोक बच्चुमल छाप्रु	४६	श्री. शंकर गोविंदराम लुंड
१७	डॉ. प्रकाश घनश्यामदास नाथानी	४७	श्रीमती सुनिता बाबुराव बगाडे
१८	श्रीमती रेखा अशोक ठाकुर	४८	श्रीमती पुजाकौर श्यामसिंग लबाना
१९	श्री. महेश पहिलराज सुखरामनी	४९	श्री. भारत रामचंद्र राजवानी (गंगोत्री)
२०	श्रीमती शुभांगीनी निकम	५०	श्री. सतरामदास पुतनदास जेसवानी
२१	श्री. भगवान शंकर भालेराव	५१	श्रीमती अंजली चंद्रकांत साळवे
२२	श्रीमती ज्योती प्रशांत पाटील	५२	श्री. प्रमोद नामदेव टाले
२३	श्री. राजेश नानिकराम वदारिया	५३	श्रीमती कविता सुधिर बागुल
२४	श्रीमती दिपा नारायण पंजाबी	५४	श्री. राजेश देवेंद्र वानखेडे
२५	श्री. अजित प्रभुनाथ गुप्ता	५५	श्री. किशोर नारायणदास वनवारी
२६	श्रीमती पुष्पा नाना बागुल	५६	श्रीमती मिना चंद्रगुप्त सोनेजी
२७	श्रीमती राजश्री राजेंद्र चौधरी	५७	श्रीमती कविता सुरेश गायकवाड
२८	श्रीमती शुभांगी मनोहर बेहनवाल	५८	श्री. आकाश परशुराम पाटील
२९	श्री. राजेंद्र शांताराम चौधरी	५९	श्री. विकास परशुराम पाटील
३०	श्री. रवी किशनचंद जग्यासी	६०	श्री. मनोज दिलीपकुमार सयानी

३१	श्रीमती इंदिरा जमनादास उदासी	६१	श्री. प्रदिप अर्जुनदास रामचंदानी
३२	श्रीमती सविता प्रविण तोरणे (रगडे)	६२	श्री. सुरेंद्र बाळकृष्ण सावंत

तर,

खालील दर्शविलेले सदस्य / सदस्या अनुपस्थित होते/होत्या.

१) श्रीमती मिनाकौर अजितसिंग लबाना २) श्रीम. आशा नाना बिराडे ३)श्री. कलवंतसिंग गुरुदेव सोहता ४) श्रीमती गीता लालचंद साधनानी ५) श्रीमती सरोजिनी टेकचंदानी ६) श्रीमती जया प्रकाश माखिजा ७) श्रीमती अपेक्षा भगवान भालेराव ८) श्रीमती लक्ष्मी सुरेंद्र सिंग ९) श्रीमती छाया सुजित चक्रवर्ती उर्फ अडसुळ १०) श्रीमती चंद्रावती आयोध्याप्रसाद सिंग ११) श्रीमती डिम्पल नरेंद्र ठाकुर (कुमारी) १२) श्रीमती कविता लाल पंजाबी १३) श्रीमती मिताली राजेश चान्पूर १४) श्री. सुनिल मुकुंद सुर्वे १५) श्रीमती संगिता नितीन सपकाळे १६) श्रीमती दिप्ती नविन दुधानी १७)श्रीमती ज्योती रमेश चैनानी १८) श्रीमती मिनाक्षी रवी पाटील १९) श्री. विजय चाहू पाटील २०) श्री. अरूण लक्ष्मण आशान २१) श्रीमती आशा जीवन इदनानी.

खालील अधिकारी सभेत उपस्थित होते./होत्या

१. डॉ. विजया कंठे, अतिरिक्त आयुक्त
- २.श्री. संतोष देहेकर, उप आयुक्त (मुख्यालय)
३. श्रीमती प्राजक्ता कुलकर्णी, प्र. महापालिका सचिव
४. श्री. राम जैसवार, शहर अभियंता
५. डॉ. राझा रिझवानी, प्र. वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी
६. श्री. अशोक जाधव, सहाय्यक आयुक्त
७. श्री. महेश शितलानी, प्र. कार्यकारी अभियंता
८. श्री. कुमार जग्यासी, कनिष्ठ अभियंता
- ९.श्री. हनुमंत खरात, कनिष्ठ अभियंता
१०. श्री. वानखेडे, लेखा परिक्षक
११. श्री. नंदू समतानी, प्र.सहाय्यक आयुक्त
१२. श्रीम. छाया डांगळे, प्र.सहाय्यक आयुक्त
१३. श्री. मनिष हिवरे, प्र.सहाय्यक आयुक्त
१४. श्रीम. श्रध्दा सपकाळे, प्रोग्रामर
१५. श्रीम. विशाखा सावंत, प्र. मालमत्ता व्यवस्थापक
१६. श्री. विनोद केणे, प्र. स्वच्छता निरीक्षक
१७. श्री. यशवंत सगळे, प्र. वाहन व्यवस्थापक

तसेच खालील कर्मचारी सभेस हजर होते.

१. श्रीमती मनिषा महाजन
२. श्रीमती नर्गिस खान
३. श्री. अशोक रामरख्यानी
४. श्री. बाळु भांगरे

सायंकाळी ४.२५ वाजता वंदेमातरम म्हणुन सभेची सुरुवात करण्यात आली.

या वेळी डॉ. विजया कंठे, अतिरिक्त आयुक्त हया आयुक्तांच्या स्थानी प्राधिकृत अधिकारी म्हणुन आसनस्थ होत्या.

महापालिका सचिव:- विषय क्रमांक १ वाचून दाखवितात.

विषय क्र. १ :- उल्हासनगर शहराच्या मंजूर आराखडयामध्ये वगळण्यात आलेल्या क्षेत्रामध्ये आरक्षण बदलून पब्लिक युटीलीटीचे आरक्षण टाकण्यासाठी हरकती व सूचना घेणे तसेच महासभा, तज्ञसमितीच्या सूचयना व नागरीकांनी दिलेल्या हरकती विचारात न घेतल्याने या संदर्भात चर्चा, विचार, विनिमय करणे.

सदस्या, श्रीम. मिना सोनेजी:- मा. महापौर मॅडम, याच्या पहीले एक पॉईंट आहे, आज स्थानिक पत्रकारांना गॅलरीत येण्यास मनाई केली आहे, त्यांना गॅलरीमध्ये यायचे आहे, परंतु त्यांना नाही म्हणून सांगितले आहे. फक्त ७० पत्रकारांना ओळखपत्र दिले आहेत, त्यांनाच महासभेच्या गॅलरीमध्ये बसण्यास परवानगी दिली आहे. जे स्थानिक पत्रकार आहेत, ते खुप वर्षापासून पत्रकार आहेत, तरी कृपया करून त्यांना गॅलरीमध्ये जाण्यास परवानगी देण्यात यावी. सर्व पत्रकारांना आदेश देण्यात यावेत.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:- अचानक असे का होते? कोणाला आतमध्ये जाऊन देतात तर कोणाला जाऊन देत नाहीत. ही दादागिरी आहे का? की, कोणाची प्राव्हेट प्रॉपर्टी आहे.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:- अतिशय महत्वाचा विषय असतांना, डी.पी. चा विषय असतांना, तुम्ही पत्रकारांना गॅलरीत जाण्यास बंदी कसे काय करतात?

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:- महापौर मॅडम, ही आपली प्रॉपर्टी आहे की, महापालिका ही कोणाची प्राव्हेट प्रॉपर्टी आहे का?

सदस्य, श्री. मनोज सयानी:— आमचे वरिष्ठ पत्रकार, श्री. नानक मंगलानी यांना गॅलरीत जाण्यास थांबवण्यात आले आणि सांगितले की, तुम्ही पत्रकार नाहीत. आमच्या लिस्टमध्ये तुम्ही पत्रकार म्हणून नोंद नाही आणि त्यांना खालीच थांबवून ठेवले आहे.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— ही सरळ सरळ दादागिरी आहे, हुकुमशाही आहे, ही दादागिरी बंद झाली पाहिजे.

सदस्य, श्री. मनोज सयानी:— जनसंपर्क कार्यालयाकडून सांगितले जाते तेच पत्रकार आहेत, बाकीचे पत्रकार नाहीत का? जनसंपर्क कार्यालयाकडून स्थानिक पत्रकारांना जाणूनबुजून त्रास दिला जात आहे.

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— हा निर्णय कोणाचा आहे? महापौरांचा निर्णय आहे की, आयुक्त साहेबांचा निर्णय आहे.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सचिव मॅडम, आपण अलाऊन्स करा की, जे पण पत्रकार असतील ते महासभेच्या गॅलरीमध्ये जाऊ शकतात आयुक्त साहेबांना आदेश देते की, संबंधित विभागाची चौकशी करून खरोखर काय प्रॉब्लेम आहे, त्याचा अहवाल मला देण्यात यावा.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— हे सभागृह आपले आहे, मॅडम, यासाठी कोणाच्या आदेशाची गरज नाही. सगळ्यांना माहित आहे, चौकशी कोण करते काय नाही?

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— महापौर मॅडम, आयुक्त साहेब पण महापालिकेची प्रायव्हेट प्रॉपर्टी समजतात आणि त्यांचे अधिकारी पण प्रायव्हेट प्रॉपर्टी समजतात, ज्याला पाहिजे त्याला येऊन दयायचे आणि जो नको पाहिजे त्याला येऊन दयायचे नाही. हा कोणाच्या घराचे राज्य नाही, कायदयानुसार चालायला पाहिजे. जे नियम आहेत, त्या नियमांचे पालन तर करा.

सदस्य, श्री. राजेश वानखेडे:— आयुक्त मॅडम, तुम्ही पत्रकारांना का बंदी केली ते स्पष्ट करावे.

महापालिका सचिव:— मा. पिठासिन अधिकारी यांनी आदेश दिले आहेत की, कृपया करून पत्रकारांना आतमध्ये येऊन दयावे. ते बाहेर उभे आहेत, त्यांना आतमध्ये येऊ दयावे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— त्यांना येण्यास कोणी बंदी घातली आहे, त्या अधिका—याला सभागृहामध्ये आणा.

सदस्य, श्री. सुरेंद्र सावंत:— मा. महापौर मॅडम, मा. आयुक्त साहेब, पत्रकारांचा विषय निघाला आहे, म्हणून मी एक विषय सांगतो की, एक महीन्यापासून आपल्या महानगरपालिकेत जे स्थानिक पत्रकार आहेत, साप्ताहिक, दैनिक पत्रकार आहेत, ते आपले पेपर छापून महापालिकेच्या पक्ष कार्यालयात वाटत होते. परंतु मागील दोन महीन्यापासून ती पध्दत बंद करण्यात आलेली आहे. त्यांचे जे वर्तमानपत्र आहेत, ते वर्तमानपत्र अगोदर उप आयुक्तांच्या कार्यालयात आणून दयायचे आणि ते वर्तमानपत्र उप आयुक्त वाचायचे आणि त्यांना जर वाटले तर ते वाटायला परवानगी देतील. अशी जी एक नविन प्रथा पाडलेली आहे, ती एक प्रकारे पत्रकारांवर आणीबाणीच झालेली आहे. असे माझे बरेच पत्रकार मित्र आहेत, त्यांनी मला सांगितले की, पुर्वी आम्ही वर्तमानपत्र महापालिकेच्या पक्ष कार्यालयात स्वतःचा वाटत होतो. परंतु आता त्यांना पक्ष कार्यालयात वर्तमानपत्र वाटण्यास बंदी करण्यात आलेली आहे. जर ही बाब सत्य असेल तर आपण खुलासा करावा. अन्यथा हे योग्य नाही असे

मला वाटते. तरी पत्रकारांना त्यांची जी वर्तमानपत्र आहेत, ती त्यांना पुन्हा पक्ष कार्यालयात वाटण्यास परवानगी द्यावी, अशी मी नम्र विनंती करतो, धन्यवाद.

सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी:— मा. महापौर, मा. आयुक्त महोदय, उल्हासनगरचे एक जेष्ठ संपादक, श्री. अशोक बोधा यांचा चार दिवसांपूर्वी पहीले निधन झाले आहे. मी मा. महापौरांना विनंती करतो की, श्री. अशोक बोधा यांना श्रद्धांजली अर्पित करण्यात यावी, धन्यवाद.

महापालिका सचिव:— कुपया जेष्ठ पत्रकार/संपादक अशोक बोधा यांना श्रद्धांजली वाहण्यासाठी उभे राहावे.

सुचकाचे नाव :— श्री. दिपक सिरवानी

अनुमोदकाचे नाव :— श्री. जमनादास पुरस्वानी

शोक प्रस्ताव

उल्हासनगरचे एक जेष्ठ संपादक, श्री. अशोक बोधा यांचे नुकतेच काही दिवसांपूर्वी निधन झाले आहे.

त्यांच्या कुटूंबियांचे दुःखात हे सभागृह सहभागी असून हे दुःख सहन करण्याची परमेश्वर त्यांना शक्ती देवो. तसेच मृतात्म्यास चिरशांती लाभावी अशी प्रार्थना करण्यासाठी दोन मिनिटे स्तब्ध उभे राहून श्रद्धांजली अर्पित करण्यासाठी प्रस्तावित.

महासभा ठराव क्र. ५६ अ

दिनांक:— २२/१२/२०१७

ही महासभा वरील प्रस्तावनेनुसार श्री. अशोक बोधा यांच्या निधनामुळे दोन मिनिटे मौन पाळून श्रद्धांजली अर्पण करित आहे. तसेच त्यांच्या कुटूंबियांच्या दुःखात सहभागी होऊन हे दुःख सहन करण्याची परमेश्वर त्यांना शक्ती देवो अशी प्रार्थना करित आहे.

सर्वानुमते

महापौर / पीठासीन अधिकारी

विशेष महासभा

उल्हासनगर महानगरपालिका

महापालिका सचिव:—विषय क्र. १ डी.पी.चा विषय आहे.....

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मॅडम जरा थांबा, आमचे नगरसेवक सावंत साहेबांनी जो विषय उपस्थित केला,

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— भगवान भालेराव साहेब, तुम्ही महिलांना शकु-शुक करून महीलांना संबोधित करतात, ही खुप चुकीची बाब आहे. महीला आयुक्त आहेत, सचिव आहेत, शुक-शुक करणे खुप चुकीची बाब आहे. तुम्हांला माफी मागावी लागेल. असे वागणे बरोबर नाही,

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— तुम्हांला मराठी व्यवस्थित येत नाही, महाराष्ट्रामध्ये मराठी भाषा चालते, तुम्ही मराठी शिकून घ्या.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— आमचा याच्यावर विरोध आहे. आमच्या आयुक्त महीला बसल्या आहेत, शुक-शुक ही कुठली भाषा आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— सन्माननिय महापौर मॅडम, सावंत साहेबांनी....

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय भालेरावजी, श्री.प्रदिपरामचंदानी यांनी जे बोलले ते बरोबर आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— आपण ऐकले का?

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— होय, मी ऐकले आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— आपण ऐकले का? काहीच नाही मी त्यांना बोललो की, ओ मॅडम जरा थांबा. हे आहो, जाहो आमच्या मराठीत जास्त होते, आम्हांला माहित नाही. सन्माननिय महापौर मॅडम, आमच्या सावंत साहेबांनी जो मुद्दा उपस्थित केला आहे. स्थानिक वर्तमान पत्रामध्ये उल्हासनगरच्या ठराविक बातम्या प्रसिध्द होतात. साप्ताहिकामध्ये शहरातल्या विविध भागातल्या बातम्या प्रकाशित होतात आणि अशी परिस्थिती आहे की, उल्हासनगरचे जे साप्ताहिक पेपर आहेत, मला जमणार नाही, माझी हिंदी कमजोर आहे.

सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी:— तरी चालेल.

सदस्य, श्री. प्रदिप रामचंदानी:— भालेराव साहब, हिंदीमध्ये बोला ना?

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:—जे स्थानिक वर्तमानपत्र आहेत, साप्ताहिक आहेत, पाक्षिक आहेत, त्यांना दोन महीन्यापासून पत्रकार कक्षामध्ये बसण्यास मनाई केली आहे. सावंत साहेबांनी जो विषय काढला तो खुप चांगला आहे आणि जे स्थानिक पत्रकार आहेत, साप्ताही, दैनिक ते आपल्या शहरातील नाली आणि छोटे मोठे जे प्रॉब्लेम आहेत, ते तेच पत्रकार लिहीतात आणि नॅशनल पेपरमध्ये अशा बातम्या येत नाहीत. या लोकांना पत्रकार कक्षामध्ये बसण्यास मनाई केली आहे, ते कोणाच्या आदेशाने केली आहे. त्याचा खुलासा करण्यास सांगा आणि सभागृहामध्ये जे पत्रकारीता करतात त्यांना सन्मान आहे, दैनिक पत्रकार वर्तमान पत्रामध्ये काम करतात आणि साप्ताहिक पत्रकार स्वतः संपादक असतात, तर त्यांना पण तिथे बसण्यासाठी जागा मिळाली पाहीजे आणि त्यांना पण न्याय मिळाला पाहीजे आणि आज जे झाले आहे, ते चुकीचे आहे. मी याची निंदा करतो आणि आपण आदेश द्या की पत्रकार कक्षामध्ये सर्व पत्रकारांना बसण्यासाठी जागा मिळाली पाहीजे.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— मा. महापौर, आमचे श्री. सुरेंद्र सावंत साहेब आहेत, त्यांनी सांगितले आहे की, जे लोकल पेपर आहेत, पहीले स्थानिक पेपर येत होते, महापौर कार्यालय, उप महापौर कार्यालय, सभागृह नेता, विरोधी पक्ष नेता, सर्व गटनेते, सर्व सभापती कार्यालयांमध्ये जात होते. ते सर्व पेपर जनसंपर्क अधिकारी त्यांच्या कार्यालयामध्ये जमा करतात, ते वाचतात आणि त्यांच्या विरोधात बातमी असेल तर ते वाटायचे नाही. त्यांच्या विरोधात बातमी असेल तर वाटायचे नाहीत, असे नियम त्यांनी बनवले आहेत. हा कुठला कायदा आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— खास करून दैनिक क्लीन टाईम्स येत होता, ते त्यावरच भडकले आहेत.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— महापौर मॅडम, जनसंपर्क अधिकारी यांना हजर करा ना? मॅडम ज्यांनी आदेश दिले आहेत, त्यांना इथे बोलावून त्यांचे काय म्हणणे आहे, ते समजून घ्या.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— ही लोकशाही आहे मॅडम, दैनिक वर्तमानपत्र हे लोकशाहीचे चौथे स्तंभ आहे आणि पत्रकारांनाच आतमध्ये येऊन दयायचे नाही तर ही हुकुमशाही झाली आणि आपल्या कार्यकाळामध्ये हुकुमशाही चालेल का?

सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी:— आपण हिंदी चांगले बोलतात, तुम्ही खोटे बोलतात, हिंदी भाषा चांगली बोलतात.

सदस्य, श्री. सुरेंद्र सावंत:— महापौर मॅडम, उप महापौर, आयुक्त मॅडम, जरा इकडे लक्ष द्या मी काय बोलत आहे ते मागच्या दोन महीन्यापासून पत्रकार त्यांचे पेपर आमच्या कॅबिनमध्ये आणून देत होते, ते पत्रकार आता पेपर दयायचे बंद झाले आहेत आणि ते सर्व वृत्तपत्र जनसंपर्क कार्यालयात जमा होतात आणि जनसंपर्क कार्यालयाती कर्मचारी ते वृत्तपत्र वाचतात. त्यांना जर वाटले की, हे वृत्तपत्र व्यवस्थित आहे, तेव्हाच आमच्या ऑफिसमध्ये ते वृत्तपत्र येतात. अन्यथा महापालिकेच्या बाबतीत जर पेपरमध्ये काही टिका केली असेल, विरोधात बातमी असेल तर जनसंपर्क अधिकारी बोलतात की, दुस—या ऑफिसमध्ये वाटायचे नाही. अशी जी नविन पध्दत आपण चालू केली आहे, ती बिलकुल चुकीची आहे. लोकशाहीसाठी ते मारक आहे, अशी पध्दत न करता, जे वृत्तपत्र साप्ताहिक असतात, त्यांना परत जुन्या पध्दती प्रमाणे प्रत्येक पक्षाच्या कार्यालयात वाटण्याची परवानगी द्यावी आणि त्या नंतर त्याचा खुलासा हवा असेल तर त्यांना परत दुस—या अंकात वृत्तपत्र छापण्यासाठी सांगावे. त्यामुळे तुमचे पण समाधान होईल आणि त्यांचे पण समाधान होईल आणि आमच्या सारख्या नगरसेवकांना या शहरामध्ये ज्या घटना, दुर्घटना घडतात, काही वाईट व्यवहार होतात आणि चांगले व्यवहार होतात, ते आम्हांला कळतील. तर ही पध्दत चालू करा, दोन महीन्यापासून पध्दत बंद आहे. आपल्या महापालिकेच्या कार्यालयामध्ये, पक्ष कार्यालयामध्ये पेपर देण्याचे काम बंद झाले आहे. हे पेपर दररोज अगोदर जनसंपर्क कार्यालयामध्ये आणून द्यावे लागतात, त्या नंतर जनसंपर्क अधिकारी वाचतात, त्यांना वाटले तर ते वाटतात नाही तर नाही. मी पुन्हा पुन्हा सांगतो की, मला हिंदीमध्ये बोलता येत नाही, मी दोनदा सांगत आहे, धन्यवाद.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— महापौर महोदया, या बाबतीत आपण काही तरी पत्रक काढावे, गॅलरीमध्ये गॅलरीची संख्या किती आहे, पत्रकार किती असावेत आणि लोकप्रतिनिधीचे जे नातेवाई, जे बघणारे आहेत, काही एक्सफर्ट असतात काही बाहेरून येणारे पाहूणे असतात, ती जागा निश्चित करावी. आपण सर्व प्रशासनाच्या हातामध्ये देतो त्यामुळे हे सर्व घडते. त्यामुळे ते आपण निश्चित करावे आणि पुढच्या महासभेमध्ये ते सर्वाना कळावे. फस्ट कम फस्ट म्हणजे कोणाला बसवायचे आणि कोणाला बसवायचे नाही, हे आपण ठरवले पाहिजे. त्यामुळे पुढच्या महासभेमध्ये पत्रकार किती असतील, कुठले असतील आपण सगळेच नॅशनल असतील, साप्ताहिक असतील, मासिक असतील कुठले पत्रकार इथे बसतील त्याची एक लिस्ट सगळ्यांना कळू द्या. म्हणजे अशा प्रकारचा गोंधळ होणार नाही, हे उगीचच चालले आहे आणि त्याच्यामुळे अपमान पण होतो आणि त्यामुळे अधिका—यांना नक्की कळत नाही आम्ही नेमके काय करायचे, जे करायचे ते करीत नाहीत आणि जे नाही करायचे तेही होते. त्यामुळे हे अधिकार आपले आहेत, आपण ही निश्चिती करावी.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— सन्माननिय सदस्य, आज पत्रकारांना गॅलरीमध्ये न येण्याचा जो आदेश दिला गेला, त्याची मी स्वतः चौकशी करेल आणि काही दिवसातच चौकशीचा रिझल्ट मी अपनाला देईल आणि गॅलरीमध्ये संख्या किती आहे, किती नाही, कोण बसायला पाहीजे, कोण बसायला नाही पाहीजे सभागृह नेता आणि उप महापौर आपसात बसून एक योजना बनवून निर्णय घेऊ.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— मा. महापौर, उप महापौर....

महापालिका सचिव:— मी विषय वाचला आहे, विषय डी. पी. प्लॉनचा आहे.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— आजच्या विषयावर ही जी स्थगित सभा बोलवली आहे, मा. महापौर मॅडम आज ही मिटींग यासाठी स्थगित केली होती की, आपण सर्व पक्ष एकत्र बसून या डी.पी. प्लॉनमध्ये काय काय चुकीचे आहे? काय आडचणी आहेत? आणि या मुळे शहरामध्ये लोक त्रस्त आहेत, त्यांचे त्रास कमी केले जावे, ईपीचे १३७ विषय आहेत, सॅगशन मॉडिफिकेशनचे आहेत, त्यासाठी आपली मिटींग चालू आहे आणि विरोधी पक्षाबरोबर बैठक घेऊन या डी.पी. प्लॉनमध्ये अंतिम निर्णय घेण्यात येईल. त्यासाठी मा. महापौर मॅडम, मी आपल्याला निवेदन करतो की, २८ तारखेला ३.०० वाजे पर्यंत ही महासभा स्थगित करण्यात यावी.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— तो पर्यंत आपण बसून नास्ता करू शकतात.

महापौर तथा पिठासिन अधिकारी:— ही महासभा स्थगित करण्यात येत आहे, नंतरची महासभा ही २८ डिसेंबर रोजी ३.०० वाजता ठेवण्यात येईल आणि दादा सतरामदास जेसवानी, मिना सोनेजी, किशोर वनवारींचा ईपी बाबत सचिव मॅडमला सोपविण्यात येत आहे.

सूचकाचे नांव :—श्री. जमनादास पुरस्वानी

अनुमोदकाचे नांव :— श्री. रमेश चव्हाण

स्थगित प्रस्ताव

दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता सुरु केलेली सभा काही कारणास्तव स्थगित करण्यात आल्याने सदर सभा दिनांक २२/१२/२०१७ रोजी सायंकाळी ४.०० वाजता आयोजित करून पुन्हा स्थगित करण्यास प्रस्तावित.

महासभा ठराव क्र. ५६ ब

दिनांक : २२/१२/२०१७

ही महासभा वरील प्रस्ताव विचारात घेता दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी त्यात दिनांक २२/१२/२०१७ रोजी आयोजित केलेल्या सभेचे कामकाज दिनांक २८/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजेपर्यंत स्थगित करण्यास मान्यता देत आहे.

सुचकाची सही/—

अनुमोदकाची सही/—

सर्वानुमते

महापौर/पीठासीन अधिकारी

विशेष महासभा

उल्हासनगर महानगरपालिका

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौर मॅडम, मी सभागृहातील सर्व सदस्यांना निवेदन करतो की, आपापल्या वार्डचे ईपीमध्ये आणि एस.एम.मध्ये ज्यांना दुरुस्ती करायची आहे, तर एक लेखी पत्र सभागृह कार्यालयामध्ये जर द्याल तर आपण त्याच्यावर बसून चर्चा करू आणि दुरुस्त करण्याचा प्रयत्न करू.

महापालिका सचिव:— मला इथे तीन पत्र मा. महापौरांनी ठरावामध्ये टाकण्यासाठी दिले आहेत, ते मी सभागृह नेता यांच्याकडे देत आहे, कारण त्यांनी आता जसे सांगितले आहे. श्रीमती अंजली साळवे मॅडमनी आणि श्रीमती बागुल मॅडम यांनी सुध्दा पत्र दिले आहे, ते मी सभागृह नेता यांच्याकडे सुपुर्द करित आहे. याच्यामध्ये जे काही ऑब्जेक्शन, सजेशन असतील ते.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— मॅडम जे काही सदस्यांनी दिले आहे, त्याचा उल्लेख पण इतिवृत्तात यायला पाहीजे.

महापालिका सचिव:— मी यासाठीच अलाऊन्स करून सांगितले आहे की, कोणी कोणी पत्र दिले आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— ठराव जेव्हा होईल, तेव्हा या सर्व पत्रांची नोंद झाली पाहीजे.

सदस्य, श्री. दिपक सिरवानी:— मी आयुक्त साहेबांना पत्र दिल आहे, तेथून तो कलेक्ट करून घ्या.

महापालिका सचिव:— २८ तारखेला सायंकाळी ३.०० वाजे पर्यंत मा. महापौरांनी मिटींग स्थगित केली आहे. कृपया सर्वांनी राष्ट्रगीताकडे लक्ष द्यावे.

जनगणमन या राष्ट्रगीताच्या सामुहिक गायनानंतर ४.४५ वाजता महापौर श्रीमती मिना कुमार आयलानी यांनी सभा संपल्याचे जाहिर केले.

(प्राजक्ता मि. कुलकर्णी)

महापालिका सचिव

उल्हासनगर

महानगरपालिका

उल्हासनगर महानगरपालिका, उल्हासनगर

दिनांक:-

२८/१२/२०१८

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या दि. २८/१२/२०१८ रोजीच्या विशेष महासभेचे इतिवृत्त.

२-ब

उल्हासनगर महानगरपालिकेची विशेष महासभा शनिवार दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० आयोजित केली होती. सदर सभेचे कामकाज स्थगित केल्याने सदर सभा शुक्रवार दिनांक २२/१२/२०१७ रोजी सांयकाळी ४.०० वाजता आयोजित करून पुन्हा स्थगित करण्यांत आल्याने सदरची सभा गुरुवार दिनांक २८/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता आयोजित करण्यात आली. सदर सभेत उप-महापौर, श्री. जीवन इदनानी हे पीठासीन अधिकारी या स्थानी आसनस्थ होते. व खाली दर्शविलेले सन्माननिय सदस्य/सदस्या उपस्थित होते / होत्या.

१. श्री. जीवन चंद्रभान इदनानी — उप-महापौर

२	श्रीमती अर्चना गोकुळ करणकाळे	३६	श्रीमती ज्योत्सना सुरेश जाधव
३	श्रीमती जयश्री ज्ञानेश्वर पाटील	३७	श्रीमती ज्योती शामराव माने
४	श्रीमती ज्योती दिलीप गायकवाड	३८	श्री. रमेश महादेव चव्हाण
५	श्री. हरेश परमानंद जग्यासी	३९	श्री. चंद्रशेखर केशव यादव
६	श्रीमती मिनाकौर अजितसिंग लबाना	४०	श्रीमती मिताली राजेश चान्पूर
७	श्री. जमनादास खुबचंद पुरस्वानी	४१	श्रीमती लिलाबाई लक्ष्मण आशान
८	श्रीमती आशा नाना बिराडे	४२	श्री. सुनिल मुकुंद सुर्वे
९	श्री. रविंद्र दशरथ बागुल	४३	श्रीमती संगिता नितीन सपकाळे
१०	श्रीमती चरणजितकौर राजेंद्रसिंह भुल्लर	४४	श्रीमती शितल चंद्रकांत कदम
११	श्री. राजेंद्रसिंह विरसिंग भुल्लर	४५	श्रीमती वसुधा धनंजय बोडारे
१२	श्री. स्वप्नील मिलींद बागुल	४६	श्री. धनंजय बाबुराव बोडारे
१३	श्रीमती सुरेखा अहनुमंत आव्हाड	४७	श्रीमती दिप्ती नविन दुधानी
१४	श्रीमती अंजना अंकुश म्हस्के	४८	श्रीमती कांचन अमर लुंड
१५	श्री. अशोक बच्चुमल छाप्रु	४९	श्री. शंकर गोविंदराम लुंड
१६	डॉ. प्रकाश घनश्यामदास नाथानी	५०	श्रीमती सुनिता बाबुराव बगाडे
१७	श्रीमती रेखा अशोक ठाकुर	५१	श्रीमती पुजाकौर श्यामसिंग लबाना
१८	श्री. भगवान शंकर भालेराव	५२	श्री. भारत रामचंद्र राजवानी (गंगोत्री)
१९	श्रीमती छाया सुजित चक्रवर्ती उर्फ अडसुळ	५३	श्री. सतरामदास पुतनदास जेसवानी

२०	श्रीमती ज्योती प्रशांत पाटील	५४	श्रीमती अंजली चंद्रकांत साळवे
२१	श्रीमती चंद्रावती आयोध्याप्रसाद सिंग	५५	श्री. प्रमोद नामदेव टाले
२२	श्री. राजेश नानिकराम वदारिया	५६	श्रीमती कविता सुधिर बागुल
२३	श्रीमती डिम्पल नरेंद्र ठाकुर (कुमारी)	५७	श्री. किशोर नारायणदास वनवारी
२४	श्रीमती दिपा नारायण पंजाबी	५८	श्रीमती मिना चंद्रगुप्त सोनेजी
२५	श्री. अजित प्रभुनाथ गुप्ता	५९	श्रीमती मिनाक्षी रवी पाटील
२६	श्रीमती पुष्पा नाना बागुल	६०	श्रीमती कविता सुरेश गायकवाड
२७	श्रीमती राजश्री राजेंद्र चौधरी	६१	श्री. आकाश परशुराम पाटील
२८	श्रीमती शुभांगी मनोहर बेहनवाल	६२	श्री. विकास परशुराम पाटील
२९	श्री. राजेंद्र शांताराम चौधरी	६३	श्री. मनोज दिलीकुमार सयानी
३०	श्री. रवी किशनचंद जग्यासी	६४	श्री. प्रदिप अर्जुनदास रामचंदानी
३१	श्रीमती इंदिरा जमनादास उदासी	६५	श्री. सुरेंद्र बाळकृष्ण सावंत
३२	श्रीमती सविता प्रविण तोरणे (रगडे)	६६	श्री. अरूण लक्ष्मण आशान
३३	श्री. गजानन प्रल्हाद शेळके	६७	श्रीम. आशा जीवन इदनानी
३४	श्रीमती ज्योती प्रकाश बठिजा		
३५	श्री. सुमित सागर सोनकांबळे		

तर

खालील दर्शविलेले सदस्य / सदस्या अनुपस्थित होते/होत्या.

१. महापौर—श्रीमती मिना कुमार आयलानी

व २. श्रीमती पुजा सचिन भोईर, ३. श्रीमती पंचम उमेश कालानी, ४. श्री. कलवंतसिंग गुरूदेव सोहता, ५. श्रीमती गिता लालचंद साधनानी ६. श्रीमती सरोजिनी टेकचंदानी, ७. श्रीमती जया प्रकाश माखिजा, ८. श्री.महेश पहिलाजराय सुखरामनी, ९. श्रीमती अपेक्षा भगवान भालेराव, १०. श्रीमती शुभांगीनी निकम, ११. श्रीमती. लक्ष्मी सुरेंद्र सिंग, १२. श्रीमती कविता लाल पंजाबी, १३ श्री. दिपक लक्ष्मणदास सिरवानी (साई), १४. श्रीमती ज्योती रमेश चैनानी, १५ श्री. राजेश देवेंद्र वानखेडे, १६ श्री. विजय चाहु पाटील,

खालील अधिकारी सभेत उपस्थित होते.

१. श्री. संतोष देहेकर, उप—आयुक्त, मुख्यालय
२. श्रीमती, प्राजक्ता मि. कुलकर्णी, प्र. महापालिका सचिव
३. श्री. मिलिंद सोनवणे, नगररचनाकार
४. श्री. अशोक जाधव, लेखा परिक्षक
५. श्री. राम जैसवार, शहर अभियंता
६. डॉ. राजा रिझवानी, प्र. वैद्यकीय आरोग्य अधिकारी

७. श्री. महेश शितलानी, उप अभियंता, साबांवि
८. श्री. कुमार जग्यासी, उप अभियंता, नगररचना विभाग
९. श्री. भगवान कुमावत, प्र. सहा. आयुक्त, मालमत्ता
१०. श्रीमती छाया डांगळे, प्र. सहा. आयुक्त, विधी
११. श्री. मनिष हिवरे, प्र. सहा. आयुक्त, साप्रवि
१२. श्री. युवराज भदाणे, जनसंपर्क अधिकारी
१३. श्रीमती श्रध्दा सपकाळे, प्रोग्रामर
१४. श्री. बाळु नेटके, प्र. सुरक्षा अधिकारी
१५. श्री. यशवंत सगळे, प्र. वाहन व्यवस्थापक

तसेच खालील कर्मचारी सभेस हजर होते.

१. श्रीमती मनिषा महाजन
२. श्रीमती नर्गिस खान
३. श्री. अशोक रामरख्यानी
४. श्री. बाळु भांगरे

दुपारी ३.१० वाजता वंदे मातरम म्हणुन सभेची सुरुवात करण्यात आली.

महापालिका सचिव:— मा. पिठासिन अधिकारी यांनी मला वंदेमातरम म्हणायला सांगितले आहे, तरी कृपया वंदेमातरमसाठी सर्वानी उभे राहावे. ही दोनदा स्थगित झालेली सभा आहे, सभेमध्ये गणपुर्ती पण नाही. विषय डी. पी. प्लॉन बाबत आहे. गणपुर्ती नसल्याने सभा चालू शकतान नाही, कृपया लक्षात घ्यावे. आज गणपुर्तीची तशी आवश्यकता नाही, सभा चालवू शकतात.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— सभा चालू करू शकतो.

महापालिका सचिव:— तुम्ही उल्हासनगरचा मंजूर विकास आराखडयामध्ये वगळण्यात आलेल्या क्षेत्रामध्ये आरक्षण बदलून पब्लिक युटीलिटीचे आरक्षण टाकण्यासाठी हरकती व सुचना देणे तसेच महासभा, तज्ञ समितीच्या सुचना नागरीकांनी दिलेल्या हरकती विचारात न घेतल्याने या संदर्भात चर्चा व विचार विनिमय करणे, विषय मी वाचला आहे.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— आयुक्त साहेब, उल्हासनगर शहराचा विकास आराखडा शासनाने मंजूर केला आहे. तो विकास आराखडा मला वाटत नाही की, महाराष्ट्रामध्ये कुठल्याही महानगरपालिकेमध्ये अशा प्रकारचा विकास आराखडा मंजूर केला नसेल. फक्त उल्हासनगरच्या बाबतीमध्ये एक वेगळ्या प्रकारे महाराष्ट्र शासनाने हा विकास आराखडा मंजूर केला आहे. ७५ टक्के एस.एम. मंजूर, २५ टक्के ईपी, ७५ टक्के मंजूर केला आहे, २५ टक्के बाकी आहे. अशी एका शहराची थट्टा उडवण्याचे काम राज्य सरकारच्या माध्यमातून किंवा हा डी.पी. प्लान बनवणारी जी सेप्ट कंपनी आहे. या कंपनीच्या माध्यमातून केला गेलेला आहे. या शहराचा विकास आराखडा बनवतांना कसे व्हायला पाहिजे, या विषयावर मागच्या महासभेला चार तास चर्चा झाली आणि चर्चा होत असतांना आपण मिटींग स्थगित केली आणि १६ तारखेची मिटींग २२ तारखेला आणि २२ तारखेची आज २८

तारखेला. या शहराच्या विकासा बाबत विचार करतांना वेळ घेतला पाहीजे पण किती वेळ घेतला पाहीजे हा पण प्रश्न आमच्या सर्व नगरसेवकांसमोर आहे. या शहराचा विकास आराखडा झाला पाहीजे, शहराचा विकास झाला पाहीजे. शहराचा विकास करणारा हा विकास आराखडा असेल तर शिवसेना त्या विकास आराखडयाला नक्कीच सहकार्य करेल, मदत करेल, त्याच्या बाजूने उभी आहे. परंतु आज आपण शहरामध्ये बघितला असेल की, शहरामध्ये विकास आराखडा बनवल्या नंतर सर्व जनता भयभित झालेली आहे, घाबरलेली आहे, ते रस्त्यावर उतरलेले आहेत, लोक रस्त्यावर उतरून नगरसेवकांना प्रश्न विचारत आहेत. आमचे घर राहिल की जाईल, आमचे घर वाचेल का तुटेल? अशा जनतेला आपण नगरसेवक या माध्यमातून मिसगाईड्स करतो, लोकांना फसवतो असे काही तर होत नाही ना? या बाबतीकडे पण आपण लक्ष दिले पाहीजे. त्याच बरोबर विकासाचा आराखडा मंजूर करीत असतांना, जेवढे महापालिकेच्या महापौरांनी व आयुक्तांनी गांभीर्याने घेतले पाहीजे, तेवढे गांभीर्य घेतलेले आजच्या या सभेच्या माध्यमातून दिसत नाही. म्हणून आमचा शिवसेनेचा जो काही विकास आराखडा शासनाने मंजूर केलेला आहे. त्या मंजूर झालेल्या विकास आराखडयाला, जो विकास आराखडा मंजूर केला आहे, तो रद्द करा. अशी आमची सर्व विरोधी पक्षाच्या सदस्यांची मागणी आहे आणि तो रद्द केलाच पाहीजे, अशी हक्काची मागणी आजच्या या महासभेच्या माध्यमातून करतो. कारण या विकास आराखडयाच्या माध्यमातून जर लाखो लोक बेघर होणार असतील आणि ते रस्त्यावर येणार असतील तर त्यांच्या हिताचा प्रश्न आल्या नंतर त्या प्रश्नांकडे गांभीरतेने महासभेने, महापौरांनी, महापालिकेच्या प्रशासनाने इथ बसलेल्या सर्व नगरसेवकांनी लक्ष दिले पाहीजे, अशी माझी भूमिका आहे, धन्यवाद.

या वेळी सदस्य, श्री. शेखर यादव, यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— सन्माननिय महापौर, आयुक्त साहेब, मला एक गोष्ट महापौर साहेब आपल्याला विचारायची आहे. आपण डी.पी. रद्द करण्या संदर्भात कोणी कायदेशिर बाजू इथे मांडणार आहेत का? तुमचे आयुक्त, श्री. देहेकर साहेब, काही निर्णय घेऊ शकतात का? तुम्ही सांगा निर्णय घेऊ शकतात का?

उप आयुक्त, श्री. संतोष देहेकर, मा. आयुक्तांच्या स्थानी आसनस्थ:— तो निर्णय मला इथे घेता येणार नाही, मी आयुक्तांच्या वतीने आलो आहे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— दुसरी गोष्ट अशी आहे की, सभागृह नेत्यांनी मागच्याच मिटींगमध्ये मला सांगितले होते की, डी.पी. प्लॉन बनवणारा जे धवल आहेत, त्यांना आज तुम्ही उपस्थित केले आहे का?

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— धवलच्या विषयी सन्माननिय सदस्य, भालेराव हे काल बोलले होते. तेव्हा मी त्यांना फोन केला, ते अहमदाबादला राहतात, त्यांनी सांगितले की, दोन—तीन दिवसाध्ये येईल. तुम्ही मिटींग पुढे ढकला किंवा तुम्हांला जो निर्णय घ्यायचा तो तुम्ही घ्या.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— मा. महापौर मॅडम, माझी तुम्हांला विनंती आहे की, सभागृहाचे मत किंवा बाहेर सन्माननिय सदस्यांचे मत, बाहेर सर्व जनतेचे मत उल्हासनगर शहरामध्ये अतिशय भावना तिब्र आहेत, त्या त्या भागामधून रिंगरोड जाणार आहे, कुठला भाग जाणार आहे, नगरसेवकांनाच माहीत नाही. डी.पी. बनवणा—यांनी कसे बनवला आहे? काय झाले कुठल्या एरियामधून जाणार आहे? ही सविस्तर चर्चा या सर्व गोंष्टीवर झाली

पाहीजे. तर माझी एक विनंती आहे, आपण येणा—या ३ तारखेला, ४ तारखे पर्यंत मुदत आहे. ३ तारखे पर्यंत ही सभा स्थगित करावी आणि तीन तारखेला ही सभा घ्यावी. अशी माझी सभागृहाला आणि आपल्याला विनंती आहे.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— नाही नाही, असे आहे की, मा. महापौर, आमची अशी मागणी आहे की, हा डी.पी. प्लॉन रद्द झाला पाहीजे, तो रद्द करा त्यासाठी तुम्ही मतदान घ्या. मतदान घेणार असतील तर आमची सर्व शिवसेनेच्या लोकांची मागणी आहे की, हा डी.पी. प्लॉन रद्द झाला पाहीजे, हा डी.पी. प्लॉन लोकांना बेघर करणारा आहे.

सदस्य, श्री. सुरेंद्र सावंत:— आमचा सर्वांचा पाठिंबा आहे, मतदान झाले पाहीजे.

सदस्य, श्री. रमेश चव्हाण:— साहेब, हा विषय, डी.पी. चा एवढा गंभीर असतांना आयुक्त साहेब आणि महापौरांना सुध्दा याच्या विषयी काहीच वाटत नाही का? शहरातील लोक एवढे भयभीत झालेले आहेत आणि महापौरांना पण एवढे गांभीर्य नाही.

सदस्या, श्रीम. राजश्री चौधरी:— आयुक्त साहेब आणि महापौरांना या शहराचे काहीच पडले नाही, आज बाहेर एवढे मोर्चे आलेले असतांना, आयुक्त पण नाहीत आणि महापौर पण नाहीत. महासभा सारखी सारखी रद्द करणार आम्ही रिकामे आहोत का? हा डी.पी. प्लॉन आज रद्द झाला पाहीजे, याच्यावर मतदान घ्या. तुम्ही सक्षम नाहीत, आम्ही सारखे सारखे येणार का? आज मतदान घ्या आणि हा डी.पी. प्लॉन रद्द करा.

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— सर्व लोक घाबरलेले आहेत आणि आयुक्त साहेब, नसतात, कधी मंत्रालयात जातात, कधी कुठे जातात. आज एवढा मोठा महामोर्चा असलेला आहे.

सदस्य, श्री. सुमित सोनकांबळे:— सन्माननिय महापौर साहेब, आयुक्त साहेब, एवढा मोठा गांभीर्याचा प्रश्न आहे की, इथे गोरगरीब जनता आपण बघत आहेत की, उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या बाहेर ते लोक उन्हामध्ये आलेले आहेत आणि एवढा गंभीर विषय असतांना अशा गंभीर विषयावर महापौर मॅडम आणि आयुक्त साहेब, जर इथे उपस्थित नसतील तर उल्हासनगर महानगरपालिकेत ही सगळ्यात मोठी नाचकलीची गोष्ट आहे आणि शिवसेनेच्या वतीने या गोष्टीचा आम्ही निषेध करतो आणि त्वरीत या ठिकाणी डी.पी. प्लॉनच्या विरोधात आताच्या आता मतदान झाले पाहीजे. मी सचिव मॅडमला विनंती करतो की, आपण याची या ठिकाणी पुर्तता करावी. एवढा गांभीर्याचा विषय आहे आणि सत्ताधारी पक्ष या ठिकाणी उपस्थित नाहीत. म्हणजे डी. पी. लॉनला ते विरोध करीत नाहीत, ते डी.पी. प्लॉनला समर्थन करतात असे आमच्या समोर निदर्शनास येत आहे.

या वेळी सदस्य, श्री. विकास पाटील यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— मा. महापौरजी, जेव्हा पासून डी.पी. प्लॉन आला आहे, त्या बाबतीत मा. आयुक्त साहेबानी मिटींगमध्ये खुलासा करायला पाहीजे होता. आयुक्त साहेब, मंत्रालयात गेले आहेत, कधी कुठे गेले आहेत आणि मा. महापौर सुध्दा खुलासा करीत नाहीत. त्यासाठी आज शहरातील एवढा मोठा मोर्चा आलेला आहे, आपण खुलासा करावा आणि सभागृहाचे एक मत घ्या.

या वेळी सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— मतदान घ्या.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, हा डी.पी. प्लॉन रद्द झाला पाहीजे, अशी संपुर्ण शहराची मागणी आहे. परंतु इदनानी साहेब, सन २०१३ मध्ये जेव्हा या आराखड्याच्या संदर्भात इथे चर्चा झालेली होती. त्या वेळेला आपणच त्याला विरोध केला होती की, डी.पी. प्लॉन रद्द झाला पाहीजे, अशी त्यावेळची तुमची मागणी होती. आजही संपुर्ण शहरामध्ये संपुर्ण लोकांमध्ये आज ही मागणी आहे की, हा संपुर्ण डी.पी. प्लॉन रद्द करून त्यांनी सुधारीत आराखडा तयार करावा, हे असे असतांनाही आज इथे महापौर नाहीत, आज इथे आयुक्त नाहीत आणि त्यामुळे माझी अशी विनंती आहे की, आजची ही सभा तहकुब करून ३ तारखेला ही सभा ठेवावी.

सदस्या, श्रीमती राजश्री चौधरी:— डी.पी. रद्द करा, रद्द करा.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौरजी, मा. आयुक्त साहेब, सभागृहाचे सदस्य....

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— महापौर हाय हाय, महापौर हाय हाय, इदनानीजी आपण खुलासा करा, आज आपण मा. महापौरांच्या खुर्चीवर बसलेले आहेत आणि सन २०१३ मध्ये आपला विरोध होता.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौरजी, मी सभागृहाच्या म्हणण्यानुसार सहमत आहे, परंतु प्रत्येक सदस्यांना या सभागृहामध्ये बोलण्याचा अधिकार आहे. यावर मतदान पण होईल, आणि आपल्याला वाटते तर रद्द पण करू. शहरातील लोकांना या डी.पी. मुळे नुकसान होणार आहे, तर त्या डी.पी. प्लॉनला रद्द करायला पाहीजे. पहीले सभागृहामध्ये चर्चा होईल, त्या नंतर आम्ही तुमच्या बरोबर उभे राहू

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— आपले काय म्हणणे आहे, तुमचा या डी.पी. प्लॉनला विरोध नाही का? जमुनाजी दोन —तीन लाख लोक उध्वस्थ होणार आहेत. या बाबतीत आपण खुलासा करा.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— प्रत्येक सदस्यांना सभागृहामध्ये बोलण्याचा अधिकार आहे आणि मला सभागृहामध्ये बोलायचे आहे. मा. महापौरजी, आपण मला बोलण्याची परवानगी दयावी. या डी.पी. प्लॉनमध्ये काय काय चुकीचे आहे, या डी.पी. प्लॉनमुळे कोण कोणत्या समस्या निर्माण होतील या बाबतीत सभागृहामध्ये मी माझे मत व्यक्त करू शकेल.

श्री. जीवन इदनानी, उप—महापौर तथा पीठासीन अधिकारी:— सभागृह नेत्यांना बोलू दया, सर्वांना बोलण्याचा अधिकार आहे.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— सभागृह नेता सगळ्यांच्या शेवटी बोलतात.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— पहीले ठराव होईल, नंतर सभागृह नेता बोलू शकतात.

श्री. जीवन इदनानी, उप—महापौर तथा पीठासीन अधिकारी:— त्यांना काही तरी बोलायचे आहे, तर बोलू दया.

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— डी.पी. प्लॉन बाबत खुलासा करा.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— माझे असे म्हणणे आहे की, या सभागृहामध्ये जेवढे सदस्य आहेत, त्यांना डी. पी. च्या विषयावर बोलायचे आहे. काय काय समस्या आहेत, त्यांना पहीले बोलू द्या, नंतर निर्णय घ्या. पहीले प्रत्येकाला बोलण्याचा अधिकार द्या.

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— सभागृह नेता, आपण बोला पहीले खुलासा करा. जनतेला आपला मॅसेज द्या. गोरगरीब जनता उध्वस्त होत आहे, आता आपण जे बोलाल त्याचा लोकांना मॅसेज जायला पाहिजे.

सदस्या, श्रीम. अंजली साळवे:— मा. महापौरजी, मा. आयुक्त साहेब, हा डी.पी. प्लॉन आल्या पासून शहरामध्ये लोकांच्या मनामध्ये भितीचे वातावरण निर्माण झाले आहे आणि लोक अतिशय अस्वस्त झाले आहेत. कारण लोकवस्तीवर आरक्षण आणि जिथे आरक्षण हवे तिथे आरक्षण टाकले गेले नाहीत आणि अतिशय विनाशकारी हा डी.पी. आलेला आहे. ज्या वेळेस आम्ही ऑब्जेक्शन, सजेशन टाकले होते, तेव्हा काहीच मान्य केले गेले नाहीत. त्यामुळे आता जे आम्ही ऑब्जेक्शन सजेशन टाकणार आहोत, सध्या स्थितीत हा डी. पी. रद्द करण्यात यावा अशी आमची मागणी आहे, धन्यवाद.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— महापौर महोदया, १८ तारखेला एक मिटींग झाली आणि १६ तारखेला एक मिटींग झाली. जमुनाजी या डी.पी. प्लॉनवर पहीले जी चर्चा झाली, तेव्हा आपण प्रस्ताव पारीत करून, तेव्हा सिरीज ऑफ मिटींग झाली होती, या महासभेमध्ये सुधारणा झाली होती, त्याच्या नंतर शासनाकडे गेले, शासनाकडून चार वर्षा नंतर परत इथे आले. त्याच्या नंतर ही आपली तिसरी मिटींग आहे. तरी सुध्दा सभागृहातील लोकप्रतिनिधी कन्फ्युज राहत असतील आणि तीन मिटींगच्या नंतरही जर चर्चा करणार असतील तर शहरा बरोबर किती खेळल्यासारखे आहे. म्हणजे आपण माहिती ठेवत नाही की, शहरासाठी काय पाहिजे? त्यासाठी आपल्याला मिटींग रद्द करण्याची काय गरज आहे? आपण सभागृहामध्ये चर्चा केली आहे, सभागृहाच्या बाहेर पण चर्चा केली आहे. सभागृह नेता आणि मा. महापौरांकडे सुध्दा चर्चा झाली आहे. परंतु त्यामध्ये आऊटपुट काहीच निघत नाही. शहरातील नागरीकांमध्ये प्रचंड रोष आहे, आज जवळपास १० ते १५ हजार लोक रस्त्यावर खासकरून महीला या रणरणत्या उन्हामध्ये या डी.पी. ला विरोध करण्यासाठी रस्त्यावर उतरल्या होत्या. महापालिके समोर निवेदन द्यायला आल्या होत्या. शासनाला उल्हासनगरच्या नागरीकांच्या भावना कळवणे आपली जबाबदारी आहे. ज्या कंपनीने चुका केल्या, त्या अधिका—यांनी चुका केल्या, महानगरपालिकेच्या अधिका—यांचा त्यामध्ये काही दोष नाही फक्त ते तिथे पोहचले नाहीत. मी या सभागृहामध्ये सर्व पक्षाच्या लोकप्रतिनिधींना विनंती करतो की, चर्चा भरपूर झालेली आहे. या ठिकाणी आम्ही फक्त लोकांना मुखर् बनवत आहे. सॅगेशन मॉडिफिकेशनवर चर्चा करू शकत नाही, डी. पी. प्लॉनवर आम्हांला प्रस्ताव पारीत करण्याचा अर्थच नाही. आम्ही चार सदस्यांनी या उल्हासनगरच्या नागरीकांमध्ये जो रोष आहे, त्या बाबतीत इथे चर्चा व्हावी असा विषय दिला होता. पण अजेंठावर विषय आला की, ईपीवर चर्चा करण्यासाठी हे जाणूनबुजून आहे. म्हणजे शासकिय अधिका—यांनी षडयंत्र रचून काही बिल्डरांना आपण पाठिंबा करत आहे असे मला वाटते. आम्ही विषय दिला होता की, चर्चा करणे म्हणजे आमचा अधिकार नाही, शासनाने विचारलेच नाही की, तुम्ही ठराव करून पाठवा. जे विचारेलेच नाही, त्यांचा अधिकार नाही, मग अधिकारच काय? फक्त एकच विनंती आहे की, मी सर्वाना विनंती करतो की, प्रामाणिकपण विचार करणे गरजेचे आहे, हा विनाशाचा प्रश्न आहे. जर विकासाचा असेल तर ठराव पारीत करू, तुम्ही चर्चा

करा नाही तर काय पण करा. हा जो डी.पी. प्लॉन आलेला आहे, तो व्यापा-यांना, शहरातील झोपडपट्टीवाल्यांना, बँकेवाल्यांना उद्ध्वस्थ करणारा आहे. एक ठराविक बिल्डर धार्जिना असल्यामुळे आम्ही रद्द करण्याचा ठराव देत आहोत. जे लोक या शहर विकासला रद्द करण्याच्या बाजूने असतील त्यांनी मतदान करावे.

यावेळी सदस्य श्री. धनंजय बोडारे यांनी मा. पीठासीन अधिकारी यांच्या हातात ठराव दिला.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— सचिव मॅडम ठराव वाचून दाखवा.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मला सभागृहामध्ये या डेव्हलपमेंट प्लॉनच्या बाबतीत काही बोलायचे आहे.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— यासाठी सर्वांनी बरोबर या आणि आपल्या भावना शासनाला कळवा, आपण इथे जे करणार आहेत.....

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. आयुक्त साहेब, कृपया सभागृहाने आपण नगररचनाकारला सांगा की, या डेव्हलपमेंट प्लॉनमध्ये जे १३७ इपी आहे, ते काय आहे? १ पासून ते ३७ पर्यंत या सभागृहाला माहिती द्या.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— तसेच रिंगरोडच्या संदर्भात कुठल्या, कुठल्या भागातून रिंगरोड जाणार आहे, त्या रिंगरोड संदर्भातील माहिती आम्हांला पाहीजे. रिंगरोड कुठल्या, कुठल्या एरियातून जाणार आहे, कुठल्या, कुठल्या झोपडपट्ट्या बाधित होणार आहेत. हे आम्हांला कळले पाहीजे, त्याच्या संदर्भातील माहिती द्या.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौरजी, मा. आयुक्त साहेब, आताच सभागृह नेता साहेबांनी सांगितले की, ईपीच्या विषयामध्ये १ पासून ते ३७ पर्यंत जो ईपी आहे ते समजावून सांगितले जावे. मी सभागृह नेता यांना समजावून सांगतो की, आपण सभा चालू होण्याच्या अगोदर सर्व सदस्यांना बोलण्याचा जो मान दिला आहे, त्यासाठी मी आपले आभार मानतो. आज इथे ईपीच्या बदल, डी.पी. च्या बदल चर्चा करण्यासाठी जे पण सदस्य उपस्थित आहेत आणि जे ए.डी.डी.पी. चे सदस्य उपस्थित आहेत. आज माझ्या प्रश्नांचे उत्तर देणार आहेत का? आज जो सभागृह नेता, आणि विरोधी पक्ष नेता यांनी ठराव दिला आहे, त्याचे पहीले वाचन करण्यात यावे. मा. सचिव मॅडम आपल्याला ठरावाची प्रत दिलेली आहे, सचिव मॅडम ठरावाची प्रत तुम्हांला मिळालेली आहे. कायदयामध्ये काय तरतुद आहे, ती आम्हांला समजावून सांगा. म्हणजे आम्हांला पुढे बोलता येईल.

या वेळी सदस्य, श्री. राजेंद्रसिंह भुल्लर व सदस्या, श्रीमती चरणजितकौर भुल्लर यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

श्री. जीवन इदनानी, उप-महापौर तथा पीठासीन अधिकारी:— नगररचनाकार साहेब, आमच्या सभागृह नेत्यांनी सांगितल्या प्रमाणे.....

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— महापौरजी आपण माझ्या प्रश्नांचे उत्तर द्या. ईपी आणि डी.पी. बदलच चर्चा विचारत आहे, परंतु पहीले जो ठराव दिला आहे, त्या ठरावा बदल सचिव मॅडम आपण जरा खुलासा करावा.

महापालिका सचिव:— मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, सर्व सन्माननिय सदस्य, कोणताही ठराव हा पिठासिन अधिकारी यांच्याहाती सुपुर्द करायचा आहे. इथे लिहीले आहे, की पिठासिन प्राधिका—यास प्रस्तावाची प्रत देणे तसेच मुळ सुचना किंवा प्रस्ताव स्वक्षरात मराठीमध्ये लिहीण्यात मुद्रीत करण्यातील व तो मांडणारी व्यक्ती अशी उक्त सुचना/प्रस्ताव वाचून दाखवील व तिची इच्छा असल्यास सुचना व भाषण करता येईल, उक्त सुचना व प्रस्ताव पिठासिन अधिका—याच्या स्वाधीन करता येईल आणि कोणताही पालिका सदस्य प्रस्तावास व सुचकास अनुमोदक देईल. तुम्ही ऑलरेडी प्रस्ताव देवूनच सभा मागविली आहे, तुमचा प्रस्ताव होता, तुम्ही ठराव दिला आहे आणि ठरावावर पण एक मत होत नाही, अशा परिस्थितीत त्यांच्याकडूनही ठराव होईल आणि मतदान घेण्यात येईल. पण पिठासिन अधिकारी यांच्या आदेशा शिवाय सचिव काहीच करू शकत नाही. पिठासिन अधिकारी यांनीच ठराव वाचून दाखवायचे आहेत. पण इथे सचिव वाचतात. खरे तर नियमानुसार पिठासिन अधिकारी मतदान, ठराव घेतात सचिव फक्त त्यांच्या आदेशान्वये वाचून दाखवतील. त्यांनी मला आदेश दिले पाहीजेत. मतदानासाठी ठराव टाकतात.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौरजी, मा. आयुक्त साहेब, मा. सचिव मॅडम, ठरावा बदल आपण या सभागृहाला समजावून सांगितले परंतु पिठासिन अधिकारी कुठल्या मुडमध्ये आहेत, माहीत नाही. ते ठरावाची प्रत देत नाहीत. परंतु त्यांनी माननिय, सन्माननिय नगररचनाकार विभागाचे जे नियम आहेत, शर्ती अटी आहेत, ते सांगण्या करिता सन्माननिय महोदयांना या व्यासपिठावर बोलवले आहे. सदरामध्ये माझे दोन तीन प्रश्न आहेत, त्या प्रश्नाची उत्तरे जर का आपण दिली, तर मला वाटते खरोखरच या प्लॉनला सुरूवात झाली आहे असे मी म्हणेन, आयुक्त साहेब, हा जो प्लॉन आहे, हा सन १९७४ नंतर १ जुलै, १९७४ मध्ये तो अंमलात आला हा प्लॉन ४० वर्षा नंतर या शहराला लागू केला. जर का हा प्लॉन यामध्ये जी तरतुद आहे, शासनाने आमची कशी दिशाभूल केली, यामध्ये प्लॉट नंबर डी दि डेव्हलपमेंट प्लॉन ऑफ सिटी उल्हासनगर सॅगेशन बाय गव्हर्नमेंट विथ मॉडिफिकेशन शो इन शेड्युल वन एक्सक्ल्युडेड दि पार्ट नंबर ऑफ ईपी—१२१ (३७) शल कम इन टू फोर अफटर वन मन्थ फिराम दि डे एक महीन्या पर्यंत हा जो प्लॉन प्रसिध्द झाला तेव्हा तो अंमलात येण्यासाठी एक महीन्याची मुदत होती. ही गोष्ट खरी आहे की खोटी? बारोबर आहे ना? जर का एक महीन्याची मुदत होती तर हा प्लॉन शासनाकडून आल्या नंतर चार महीन्यांच्या कालावधी नंतर या उल्हासनगरमध्ये आपण प्रसिध्द केला.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौरजी, १ पासून ते ३७ पर्यंत सभागृहाला माहीती द्या. ईपी काय आहे? त्याचा अर्थ काय आहे?

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— सभागृहाला फसवण्याचा प्रयत्न करू नका?

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— हा डी.पी. क्रमांक १ आहे, जिथे शासनाची ५० एकर जमीन आहे. हा ईपी काय आहे? दोन नंबर कुठे आहे. त्याच्या विषयी माहीती द्या. म्हणजे सभागृहाला माहीती होईल की, ईपी काय आहे?

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— ही महासभा स्थायी समितीच्या शिवसेनेच्या चार सदस्यांनी बोलावली आहे आणि या सभमध्ये ईपी, डी.पी. वर चर्चा करण्याचा विषय आहे का? काय विषय आहे, चर्चा करण्यासाठी सांगा.

सदस्य, श्री. राजेश वदारिया:— मा. पिठासिन अधिकारी, भाजपाच्या पण स्थायी समितीच्या चार सदस्यांनी विशेष महासभेची मागणी केली होती.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— जेव्हा महासभेचा अजेंडा आमच्या जवळ आला तेव्हा काहीच उल्लेख नव्हता की, या सदस्यांनी मागणी केली आहे किंवा या पक्षाच्या सदस्यांनी मागणी केली आहे.

महापालिका सचिव:— अजेंडा कोणत्याही पक्षाच्या नावाने काढला जात नाही, ते तुमच्या स्थायी समितीच्या चार सदस्यांनी आणि इकडच्या चार सदस्यांनी अशी लेखी मागणी केल्यानुसार काढण्यात आला आहे.

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— तुम्ही मला हे सांगाल का पहीले कोणी पत्र दिले होते?

सदस्य, श्री. मनोज सयानी:— हा महासभेचा विषय आहे का? पहीले कोणी दिले आणि नंतर कोणी दिले? कोणत्या पक्षाचे आहे, त्यांचे नाही ही काय पध्दत आहे का? नाव कोणाचे आहे? पहीले कोणी दिले मी पहीले ते पहीले?

सदस्य, श्री. राजेंद्र चौधरी:— त्यांनी दिले तर आम्ही दयायचे ही तर इथे प्रथा आहे.

सदस्य, श्री. मनोज सयानी:— मा. महापौरजी खुप दिवसा नंतर नगररचनाकार उल्हासनगर महानगरपालिकेला मिळाले आहेत आणि हा डी.पी. चा गंभीर विषय आहे. यामध्ये भरपूर एस.एम. असतात, टेक्नीकल नगररचनाकार असले तरच याची माहिती आपल्याला मिळू शकते. आयुक्त साहेब, सुध्दा या संपुर्ण गोष्टींची माहिती देवू शकले नाहीत. आज नगररचनाकार आपल्या समोर आहेत, आम्हांला माहिती पाहीजे की, आज कल्याण—अंबरनाथ रोडमध्ये जो अलायमेंट डी.पी. मध्ये ठेवला आहे, तो काय आहे? आम्हांला याची पण माहिती पाहीजे की, कब्रस्थानची जागा ईपीमध्ये आणि एस.एम. मध्ये कुठे कुठे आहे? उल्हासनगरमध्ये ग्रीन झोन आणि प्ले ग्राऊंडचे आरक्षण किती टक्के आहे? आणि जमिन कब्रस्थानसाठी ठेवलेली आहे. नगररचनाकार यांनी टेक्नीकल माहिती देण्यात यावी.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— मला वाटते की, संपुर्ण एक दिवस डी.पी. विषयी चर्चा झाली होती. जेव्हा प्रेजेंटेशन झाले होते, तेव्हा आयुक्तांनी मिटींग ठेवली होती. त्यामध्ये ईपी बदल अलायमेंट केले होते. तेव्हा नगररचनाकार होते, श्री. कुमार जग्यासी होते, आयुक्त साहेब होते, महापौर होते, आणि ज्यांनी बनवला होता ते सेप्ट कंपनीचे लोक होते, त्या दिवशी प्रेजेंटेशन होते, त्या दिवशी पण संपुर्ण उल्हासनगर बघत होते. मला खुप दुःखाने सांगावसे वाटते की, हे लोकप्रतिनिधीना माहित नाही. या टाऊन प्लॉनिंगमध्ये काय आहे? आणि डी.पी. मध्ये काय आहे? संपुर्ण जनतेला माहित आहे. जनता रस्त्यावर उतरली आहे. कोणी मोटर सायकल रॅली काढत आहेत, कोणी काय काढत आहेत? आणि लोकप्रतिनिंधाना माहित नाही, हे झोपेत सोंग घेण्याचा प्रकार आहे. म्हणजे त्या कंपनीने वेगळा प्रकार गेला, सरकारी अधिका—यांनी वेगळा प्रकार केला, आता इथे नविन काय तरी शिजत आहे, असे मला वाटते? त्यासाठी वेळ पाहीजे. बाकी शहराचे काही देणेघेणे नाही? मी पुन्हा एकदा विनंती करतो की, तो ठराव मी पारीत केला आहे, हा विकास आराखडा रद्द करण्यासाठी त्या बाजूने कोण आहेत?

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— ईपीच्या बाबतीत माहिती द्या, जर तुम्हांला माहिती आहे तर आपण सांगा, ईपीमध्ये काय काय आहे? ९ नंबर ईपी काय आहे? ५० नंबरमध्ये काय आहे. सभागृहाला कोणाला माहित आहे का? आपण सभागृहाला सांगा की, ईपी काय आहे. आज आपण शहराच्या फायदयासाठी बसलो आहे, डेव्हलपमेंट प्लॉन समजण्यासाठी बसलो नाही, ईपी १ पासून ते ३७ नंबर पर्यंत या सभागृहामध्ये चर्चा व्हायला पाहिजे.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— आज पर्यंत काय केले? आज चर्चा करायची पहील्या दिवसापासून चालले आहे की, रद्द झाले पाहिजे.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— आजची सभा ७.०० वाजे पर्यंत चालली पाहिजे. मा. महापौरजी आजची ही सभा...

काही सदस्य, एकत्रित बोलत असल्यामुळे कोण काय बोलत होते ते समजून आले नाही.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— सगळ्यांना माहित आहे की, काय चालले आहे, आणि तुम्हांला माहित नाही की, काय चालले आहे? सांगण्याची गरज नाही की, काय चालले आहे?

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौरजी कृपया संपुर्ण सभागृहाला.....

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौरजी, ठरावावर चर्चा झाली पाहिजे. ठराव वाचून दाखवा.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— याच्यावर लवकरात लवकर काय निर्णय घ्यायचा ते सांगा.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— मा. महापौरजी, पहीले ठराव वाचून दाखवा.

सदस्य, श्री. धनंजय बोडारे:— बाकी सर्व जनतेला माहित आहे की, १६ तारखेची २२ ला आणि २८ ला काही लोक येणार होते. आपल्याकडे अजून चर्चा करण्यासाठी कोणी येणार आहेत का?

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— रिंगरोड कुठून जाणार आहे, त्याची पण चर्चा झाली पाहिजे.

सदस्य, श्री. शेखर यादव :— तीन तारखेची वाट का बघायला पाहिजे? वाट बघत आहेत का?

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौरजी, ७.०० वाजे पर्यंत सभागृहामध्ये चर्चा झाली पाहिजे आणि आजच्या आज ही मिटींग पुर्ण होईल, सदस्यांना ७.०० वाजे पर्यंत बोलण्याची परवानगी दिली पाहिजे.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— रिंगरोड कुठून जात आहे, आम्हांला माहितच नाही, रिंगरोड सांगा. कोणकोणत्या झोपडपट्टीतून जाणार आहे. या रिंगरोड बाबत लोकांमध्ये सर्वात जास्त रोष आहे. रिंगरोड कोणकोणत्या झोपडपट्टीतून जाणार आहे, त्या विषयी आम्हांला सांगा.

सदस्य, श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मी आपल्या मताशी सहमत आहे, सभागृहाला माहिती मिळाली पाहिजे. या शहराचे किती नुकसान होणार आहे, किती झोपड्या जाणार आहेत? तेव्हाच आम्ही या डी.पी. वर निर्णय करू.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— मा. महापौरजी आज सभागृहामध्ये डी.पी. चा जो विषय चालला आहे. मी मानतो की, श्री. बोडारे साहेब आहे, श्री.चौधरी साहेब आहेत, श्री. भगवान भालेराव गट नेता आहेत, ते दोन—दोन, तीन—तीन वेळा निवडून आले आहेत. परंतु नविन सदस्य सुध्दा इथे निवडून आलेले आहेत. तरी कृपया करून आज सभागृह नेता यांनी आश्वासन दिले आहे की, ही मिटींग आज ७.०० वाजे पर्यंत पुर्ण होईल. आपल्याला ईपीच्या बाबतीत, एस.एम. च्या बाबतीत भरपूर काही माहीती आहे, परंतु नविन सदस्य निवडून आलेले आहेत, त्यांना सुध्दा माहीती होणे आवश्यक आहे. मा. सभागृह नेता यांनी सांगितले आहे की, सर्वाना बोलण्याचा अधिकार आहे, सगळ्यांना आपले विचार मांडायला द्या. एस.एम. चा विषय वेगळा आहे, ईपीचा विषय वेगळा आहे, तर बोडारे साहेब, सांगत आहेत की, आपण कोणाची वाट बघत आहेत का? आता वाट बघण्याची गरजच नाही. मिटींग वेळेवरच पुर्ण होत आहे. मिटींग ७.०० च्या नंतर कधीच चालली नाही. परंतु काही सदस्यांनी अनेक वेळा ७.०० वाजे पर्यंत मिटींग चालवली आहे, तेव्हा आम्ही शांततेत ऐकले आहे. तरी कृपया करून कोणाला आपले ऑप्लीकेशन किंवा आपले विचार करण्याचा लोकशाहीमध्ये अधिकार आहे. नगररचनाकार साहेब, हजर झाले आहेत, त्यांचे आपण अभिनंदन करू की “जान बची तो लाखो पाये” आमचे भगवान भालेराव साहेबांचे म्हणणे आहे की, डी.पी. प्लॉन ज्या कंपनीने बनवले आहे, त्यांनी इथे उपस्थित राहयाला पाहीजे. जर आपल्यांना हे पाहीजे असेल तर ३ तारखे पर्यंत मिटींग स्थगित करा. जर पाहीजे नसेल तर मिटींग पुर्ण करा आणि नगररचनाकार यांना १३७ वर बोलण्यास परवानगी द्या. ईपी वेगळा विषय आहे, एस.एम. वेगळा विषय आहे. एस.एम. तर आपण काहीच रद्द करू शकत नाही कारण तो आपल्या समोरच नाही. ईपी सुध्दा आपल्या समोर नाही आणि जर कोणाला ऑप्लीकेशन करायचे असेल तर कोकण भवन येथे करा. हे तर आपण आपल्या शहरवासीयांसाठी करीत आहे, सर्वाना माहीती आहेत की, शहरवासीयांसाठी कोण काय काय करीत आहे. सर्वाना धन्यवाद आहे आणि कशासाठी करतात हे सर्वाना माहीत आहे. तर आज आमचे पालकमंत्री...

सदस्य, श्री. शेखर यादव:— वनवारीजी जरा ऐका आपण सांगत आहेत सभागृहामध्ये नविन लोक निवडून आले आहेत. इथे सात—सात वेळा लोक निवडून आले आहेत आणि आपण बोलतात की, ईपी माहीत नाही. ३ लाख लोक उद्ध्वस्त होणार आहेत. आम्ही लोक नविन निवडून आले आहेत आणि तुम्ही लोक सात—सात वेळा निवडून आले आहेत.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— ते मी बोललो नाही,

काही सदस्य, एकत्रित बोलत असल्यामुळे कोण काय बोलत होते ते समजून आले नाही.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— तीन वेळा मिटींग स्थगित झाली आहे, तरी आपल्याला ईपी, डी.पी. च्या विषयी माहीती नाही.

सदस्या, श्रीम. राजश्री चौधरी:— तुम्ही बोलतात की, डी.पी. आणि ईपीच्या बाबतीत माहीती नाही.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— आबानी काय सांगितले की, आपण ठेकेदारांना मदत करीत आहेत, मी तो विषय बोलत आहे. कोण कोणाला मदत करीत आहे, आपल्याला या विषयावर जायचे नाही.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— जो ठराव दिलेला आहे, त्याच्यावर चर्चा झाली पाहीजे.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— मा. पालकमंत्री आपले आहेत, संपुर्ण ठाणे जिल्हाचे पालनपोषण करणारे गार्डीयन मिनिस्टर आपले मा. पालकमंत्री आहेत, मा. खासदार साहेब पण आपले आहेत आणि मा. आमदार, किणीकर साहेब पण आपले आहेत. मा. आमदार ज्योती कालानी पण आपल्या आहेत, सगळे आपलेच आहेत, जसे आपल्याला पाहीजे तसेच होईल.

सदस्य, श्री. अरूण आशान:— त्यासाठी ठरावावर चर्चा होऊन, डी.पी. प्लॉन रद्द करा. मा. मुख्यमंत्री आणि मा. खासदार साहेब, आपलेच आहेत, ते डी.पी.वर चर्चा करतील आणि डी.पी. रद्द करतील. वनवारी साहेब, ऐका आम्ही पहीलेच वेळा महासभेमध्ये आलेलो आहे, आम्हांला पण माहीती पाहीजे की,

सदस्य, श्री. भारत राजवानी:— ही मिटींग स्थगित करा आणि ३ तारखेला ठेवा.

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— मा. महापौर साहेब, यांना सांगा की, मध्येच बोलू नका? अरूणजी आपण दहा वेळा बोला परंतु मी बोलत असतांना बोलू नका? मी एकच वेळा बालेल. तर माझी एक विनंती आहे की, आपण नगररचनाकार यांचे म्हणणे ऐकुण घेऊ आणि आपले जे नवनिर्वाचित नगरसेवक आहेत, पहील्याच वेळेस निवडून आलेले आहेत, कृपया करून त्यांना ऐकु दया, लोकशाहीचा गळा आवळू नका? प्रत्येकाला ऐकायचे आहेत आणि प्रत्येकाला चर्चा करण्याचा अधिकार आहे. तरी कृपया करून नगररचनाकार यांचे म्हणणे ऐकुण घ्या.

सदस्या, श्रीम. सुरेखा आव्हाड:— मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, मी १६ तारखेच्या मिटींगमध्ये मागणी केली होती की, तर १६ तारखेच्या मिटींग नंतर आज पर्यंत या गोष्टीचा विचारच केला नाही. आज हा विषय आलाच कसा की, नविन सदस्यांना समजत नाही. तेव्हा त्या गोष्टीचा विचार का केला गेला नाही? त्याच्यावर तेव्हाच विचार व्हायला पाहीजे होता, आज लोकांच्या जीवनमरणाचा प्रश्न आहे. हजारो पब्लिक रस्त्यावर आहे आणि आज तुम्ही सांगतात की, डी.पी. आणि ईपी समजावून सांगा. आता वेळ आहे का? याच्यावर फक्त चर्चाच करायची का? आम्ही इथे यायचे तुम्ही मिटींग कॅन्सल करायची आणि तुम्ही जायचे आम्ही लोकांना काय सांगायचे?

सदस्य,श्री. प्रमोद टाले:- मा. आयुक्त साहेब, मा. महापौरजी ही चर्चा चालू असतांना गेल्या एक महीन्यापासून डी.पी. च्या संदर्भात वारंवार आपल्या मिटींग स्थगित होतात. परंतु हा विषय घेताना आज केंद्र सरकारमध्ये भाजपाची सत्ता आहे, महाराष्ट्रामध्ये भाजपाची सत्ता आहे, उल्हासनगरमध्ये भाजपाची सत्ता आहे आणि हे सर्व असतांना हा विनाशकारी डी.पी. यांचे पाप आहे, असे मला वाटते. हे पाप आमच्या सर्व उल्हासनगरच्या जनतेवर तुम्ही लादलेले आहे. मला वाटते सन २०१३ साली हे आज मा. महापौरांच्या खुर्चीवर बसलेले आहेत. श्री. जीवन इदनानी यांचे याबाबतीत एक स्टेटमेंट आहे. मी इतिवृत्त सांगतो, आपण चार वर्षा पुर्वी जे ओपन डेबिट केले होते, त्यामध्ये आपण स्पष्ट बोललेले आहे की, हा डी. पी. राज्याच्या सन २०१४ च्या निवडणूकीचा विचार करून केला गेला आहे. जनतेला लालच दाखवून भ्रमित केले जात आहे. हे आपले शब्द आहेत. याचे भांडाफोड व्हायला नको आहे, यासाठी चर्चा केली जात नाही. परंतु चर्चा होणे गरजेचे आहे. शहराची लोकसंख्या कमीत कमी ७ लाख आहे. डी. बनवण्यासाठी सरकारने ज्या ऐजेंन्सीला ठेका दिला आहे. नविन डी.पी. मध्ये खुप चुका आहेत. हे सरकारने मान्य केले आहे. नविन डी.पी. नुसार जे सनदधारक आहेत, तिथे विभिन्न आरक्षण दाखवले आहेत. जास्त करून जे भुखंड आहेत, तिथे आरक्षण दाखवले आहे. साहेब, हे आपले म्हणणे आहे. हे माझे म्हणणे नाही. त्याच बरोबर जो व्यवसायक्षेत्र आहेत, त्या व्यवसाय क्षेत्रामध्ये आरक्षण दाखवले आहे. त्यामध्ये व्यवसायिक उध्वस्त होऊ शकतात. १२० फुटच्या रिंगरोडची काय गरज आहे, त्याच्यामुळे जास्त हानी होणार आहे. हे आपले म्हणणे आहे. रहीवासी क्षेत्राच्या विषयी आपण विचार करायला पाहीजे. या डी.पी. ची अंमलबजावणी झाली नाही पाहीजे, असे आपले म्हणणे आहे. यावर संशोधन करणे गरजेचे आहे. आपला सन २०१३ चे स्टेटमेंट आहे, त्याच्या नंतर आज आपण या खुर्चीवर बसलेले आहेत. दोन—तीन महीन्यापासून संपुर्ण शहराचे लोक घाबरले आहेत. जर वस्त्या उध्वस्त होत असतील तर असा डी.पी. रद्द करायला पाहीजे. रद्द होईल किंवा नाही हा आपली टेक्नीकल बाब आहे,मला माहीत नाही. परंतु आमची मागणी ही आहे की, तो रद्द व्हायला पाहीजे. संपुर्ण शहराचे लोक एवढे घाबरले आहेत की, आपल्या अधिका—यां पासून भयभित झाली आहे, नगरसेवकांपासून भयभित झाले आहेत. हे शहर चालवणारे यांच्या पासून संपुर्ण जनता भयभित झाले आहेत. तरी हा डी.पी. रद्द व्हायला पाहीजे, हा डी.पी. रद्द करण्याचा ठराव करायला पाहीजे. आज आपण महापौर म्हणून खुर्चीवर बसलेले आहेत, आपण शहराचे मुख्य आहेत. तर तुम्ही हा विचार करायला पाहीजे की, हा डी.पी. लवकरात लवकर रद्द व्हायला पाहीजे. त्याच्या नंतर या शहरातील जे लोक इथ पर्यंत येऊ शकत नाहीत, ते किती घाबरले आहेत, ते बघा आमचे एक मित्र आहेत, श्री. प्रफुल केंदारेजी, त्यांनी काही पंक्त्या लिहील्या आहेत. “अच्छे दिन आये रे भय्या, अच्छे दिन आये इस उल्हासनगरचे भाग्य खुल्ले अच्छे दिन आये, अंधेरी नगरी चौपट राजा दलितों का मज्जाक उडायरे जातीवादी नेता कुच.....

या वेळी सदस्या, श्रीमती अपेक्षा भालेराव यांनी सभागृहामध्ये प्रवेश केला.

सदस्य,श्री. मनोज सयानी:- ही कोणती मिटींग चालली आहे, इथे एक सदस्य बोलत आहेत, इथे मिटींग चालली आहे.

सदस्य, श्री. प्रमोद टाले:— अच्छे दिन आये, शहरामध्ये आज भाजपाची सत्ता असून सुध्दा बहुजन समाजाचे लोक भटकत आहे. आमच्या डोक्यावर विनाशकारी डी.पी. लादला आहे. एवढे मोठे पाप आमच्या डोक्यावर आपण देत आहोत. “अच्छ दिन आले, संपुर्ण शहराच्या लोकांचे अच्छे दिन आये है, कोणार्क कचरा उठा नही रहा है, निला पाणी काम लाये रे पुन बांधे चंदानी जान रस्ते बनाये रे अच्छे दिन आये रे भया अच्छे दिन आये रे, फिर भि इंजिनिरद्वारा बिल बनाये ने भया, अवैध निर्माण तेजी मे रे भया, ठेकेदार मौजी मे, के.बी.रोडके आने में अक्सर लाखो खाये रे, अच्छे दिन आये रे भया, अच्छे दिन आये रे, विनाश का डी.पी. आये रे भया विनाश का आय, बिल्डर मनमुक्त कराये रे भया, बिल्डर मनमुक्त कराये , रिंगरूट झोपडे रो देंगे आप, रिंगरूट झोपडे रो देंगे आप, दफन भुमी मे खाओगे रे भया, दफन भुमी मे खाओगे, कलस्टर से निंद उडारे भया, अच्छे दिन आये रे भया, अच्छे दिन आये रे, पुना बांधे चंदानी जान रस्ता बना रे अच्छे दिन आये रे भया, अच्छे दिन आय रे”

सदस्य, श्री. किशोर वनवारी:— “अभी अच्छे नही सच्चे दिन आयेगे”

सदस्या, श्रीम. कांचन लुंड:— मा. महापौर, मा. आयुक्त साहेब, सन्माननिय सदस्य, आज मी नगरपालिकेमध्ये येत होते, तेव्हा मी बघितले की काही काही ठिकाणी बाईक रॅली निघाली आहे, तर काही ठिकाणी मोर्चे निघाले होते, पब्लिक घाबरलेली आहे. लोकांना काहीच कळत नाही की, आपल्या जन्मभराच्या कमाईने बांधलेले घर तुटणार आहे. जर या डी.पी. मध्ये काही चुका असतील तर यामध्ये सगळ्यांनी मिळून सुधारणा करायला पाहीजेत. लोकांच्या जीवनाचा प्रश्न आहे, त्यावेळी ग्राउंड रियालिटी व डी.पी. मध्ये जमीन —असमानाचा फरक होता. एकझीसटींग ग्राउंड आणि गार्डनचे आरक्षण चेंज केले होते आणि रेसीडेन्सी झोनला ग्रीन झोनमध्ये टाकले होते. असेच आताच्या डी.पी. मध्ये दिसत आहे, ग्राउंड रियालिटी व डी.पी. मध्ये जमीन —असमानाचा फरक आहे. एकझीसटींग ग्राउंड आणि गार्डनचे आरक्षण चेंज केले आहे आणि रेसीडेन्सी झोनला ग्रीन झोनमध्ये टाकले आहे. आपले शहर एक व्यापारी शहर म्हणून मानले जाते. अशा प्रकारे मा. सुप्रिमकोर्टाने डी.पी. ला रद्द करण्याचा आदेश दिला होता. तेव्हा उल्हासनगरच्या डी.पी. ला रद्द का केले नाही. मा. महापौरजी, इथे काही लोक सांगत आहेत की, शहरामध्ये डी.पी. आला आहे, आता काहीच होणार नाही. संपुर्ण शहराचे लक्ष या महासभेवर आणि आपल्यावर आहे, शहरवासी घाबरले आहेत आणि त्यांना आशा आहे की, लोक प्रतिनिधी असे निर्णय घेतील की, जे शहरहिताचे असेल. हे शहर व्यापारी शहर मानले जाते, १७ सेक्शन मोबाईल बाजार, उल्हासनगर ४ वा ५ चे मेन बाजार, गाऊन बाजार, जपानी बाजार त्यांचे जास्त नुकसान होणार आहे. आपण असे कोणतेच नियोजन केले नाही की, दुकानंदारांचे पुर्नवसन करू शकतो. आपण बघू शकतो की, के.बी. रोडच्या बाजूचे तोडले होते, ती लोक आज पण महानगरपालिकेमध्ये फाईली घेऊन फे—या मारत आहेत. आज पर्यंत त्यांना न्याय मिळत नाही. आम्ही डी.पी. च्या विरोधात नाही, आम्ही विकासाच्या विरोधात नाही, आम्ही डी.पी. मध्ये ज्या चुका केल्या आहेत, त्याच्या विरोधात आहेत. त्यामध्ये सुधारणा करण्यात यावी आणि लवकरात लवकर डी.पी. रद्द करण्यात यावा. हा डी.पी. ऑफिसमध्ये कॅबिनमध्ये बसून बनवलेला आहे, धन्यवाद.

सदस्य, श्री. भगवान भालेराव:— सन्माननिय महापौर, विशेष म्हणजे, डी.पी. च्या संदर्भात अजूनही लोकांच्या मनात संभ्रमाची भावना निर्माण आहे, सगळ्या नगरसेवकांना माझी विनंती आहे की, येणा—या ३ तारखेला पाहीजे ते १२.०० वाजता मिटींग बोलवा आणि संपुर्ण दिवसभर डी.पी. वर चर्चा असू द्या, आणि ३ तारखेला मिटींग ठेवा अशी मी सभागृहाला विनंती करतो.

सदस्य,श्री. राजेंद्र चौधरी:— भगवान भालेराव यांनी सुचना केली आहे की, ३ तारखेला महासभा ठेवा परंतु त्या महासभेमध्ये या डी.पी. चा निर्णय झाला पाहीजे.

सदस्य,श्री. भगवान भालेराव:— सन्माननिय चौधरी साहेबांनी जो मुद्दा उपस्थित केला आहे, डी.पी. वर फायनल निर्णय झाला पाहीजे, डी.पी. रद्द झाला पाहीजे, अशी आमची आग्रहाची मागणी आहे.

सदस्य,श्री. प्रदिप रामचंदानी:— ३ तारखेला मा.आयुक्त आणि मा.महापौर उपस्थित असायला पाहीजेत.

सदस्य,श्री. भगवान भालेराव:— या डी.पी. संदर्भात धवलला बोलवले पाहीजेत आणि त्यांनी एक तास अगोदर माहीती सांगितली पाहीजेत.

सदस्य,श्री. प्रदिप रामचंदानी:— मा. आयुक्त पण ३ तारखेला असले पाहीजेत आणि धवल पण असले पाहीजेत.

सदस्य,श्री. धनंजय बोडारे:— मा. महापौर महोदय, आम्ही शहराच्या विकासासाठी सर्व त्याग करायला तयार आहोत, तिथे आपले मान, अभिमानाचा काहीच नाही. इथे लोकांचे कल्याण झाले पाहीजे, त्यासाठी लोकांनी आम्हांला निवडून दिलेले आहे. इथे ७८ नगरसेवक आणि ५ स्विकृत अशा ८३ लोकांनी एकत्र येऊन या शहराचा विचार करायचा, ते करत असतांना जर शहर उद्ध्वस्त होत असेल, त्यासाठी सत्ता पक्ष असेल, विरोधी पक्ष असेल, सत्ता पक्ष जर त्यासाठी समर्थन करित असतील तर त्यांचा आम्ही विरोध करू. जर आज या ठिकाणी श्री. जमनादास पुरस्वानी, सभागृह नेता यांनी विनंती केली की, शहर विकासाचा आराखडा सध्या आलेला आहे, तो शहर विनाशाचा आहे. हे सर्वांनी सांगितले आहे आणि बाहेर पण सांगितले. वैयक्तिक, खाजगी पण बोलतात, इथे पण मान्य करतात. परंतु हा विकास आराखडा रद्द करण्यासाठी सर्वांनी मिळून ३ तारखेला एकत्रित आपण जे पण पक्ष आहोत, जे शहर हिताचे आहे, त्याचा ठराव आपण पारीत करू या. अशा प्रकारचे त्यांनी सांगितले आहे, मला वाटते सभागृह नेता यांना माझे समर्थन आहे.

सदस्य,श्री. जमनादास पुरस्वानी:— मा. महापौरजी, सभागृहाचे सर्व सदस्य, जेव्हा सन २०१३ मध्ये हा डेव्हलपमेंट प्लॉन आला होता. तेव्हा पण शहरामध्ये सर्वच विरोधात होते, त्यावेळी शिवसेना, भारतीय जनता पार्टी आणि सर्व पक्षांनी काही दिवस विचारविनिमय करून या डेव्हलपमेंट प्लॉनमध्ये सुधारणा करून आपण पाठवला होता, आज जेव्हा सॅग्रेसन होऊन हा डेव्हलपमेंट प्लॉन आला आहे, तरीही शहरामध्ये या डेव्हलपमेंट प्लॉनमुळे लोक त्रस्त आहेत. मी संपुर्ण सभागृहाला आश्वासन देतो की, आपण या डेव्हलपमेंट प्लॉनमध्ये अशी कोणतीच गोष्ट होऊन देणार नाही की, जो शहराच्या लोकांसाठी नुकसानकारक असेल, जसे बोडारे साहेबांनी सांगितले की, जसे आपण सन २०१४ मध्ये ठराव करून पाठवला होता, त्याच प्रकारे सर्व पक्ष मिळून इथे कोणतीही भारतीय जनता पार्टी नाही किंवा शिवसेना नाही, आपण सर्व या शहराचे प्रतिनिधी आहोत. या शहराला रिंगरोड पासून किंवा कोणत्याही मोठ्या रोड पासून जर नुकसान होत असेल, तर त्यासाठी आपण विचारविनिमय जरूर करू आणि ३ तारखेला या डेव्हलपमेंट प्लॉन बाबत जो निर्णय घेऊ तो सर्व मिळून करू. दोन मत या सभागृहामध्ये होणार नाहीत. भारतीय जनता पार्टी शिवसेनेच्या बरोबर आहे आणि दुस-या पक्षांबरोबर आहे. आपण कोणताही निर्णय एकटे घेणार नाहीत, आपण शहराच्या हितासाठी निवडून आलो आहे, जो पण निर्णय होईल तो शहर हितासाठी होईल. त्यासाठी आपल्याला निवेदन करतो की, ३ तारखेला दुपरी १२.०० वाजता, दुपारचे जेवण पण इथेच होईल, संपुर्ण दिवसभर चर्चा चालेल.

सदस्य,श्री. धनंजय बोडारे:- आम्हांला जेवण नाही पाहीजे. शहराची जनता भुकेली आहे, रस्त्यावर उतरले आहेत.

सदस्य,श्री. भगवान भालेराव:- दुपारेचे १२.३० किंवा १.०० ची वेळ ठेवा.

सदस्य,श्री. जमनादास पुरस्वानी:- मा. आयुक्त साहेब, आपण एक पत्र काढा की, ज्या कंपनीने हा डेव्हलपमेंट प्लॉन बनवला आहे, धवल आणि आपले नगररचना विभागाचे अधिकारी या सभागृहामध्ये उपस्थित राहयला पाहीजेत. खुप विचारविनियमय केल्या नंतर ही सभा ३ तारखे पर्यंत स्थगित करण्यात यावी.

सदस्य,श्री. सुनिल सुर्वे:- मा. महापौर एक मिनिट सगळेच बोलले आहेत, मला पण थोडे बोलायचे आहे. आता सभागृह नेता यांनी खुप चांगले सांगितले आहे की, मा. सभागृह नेताजी आपण चांगले बोललेत आज संपुर्ण सभागृह बघत आहे, सर्व पत्रकार बघत आहेत. नंतर असे बोलू नका की, मला वरतून फोन आला म्हणून आम्ही लोक वेगळा निर्णय घेत आहेत. यासाठी मी आपल्याला सांगत आहे की, आपण आश्वासन दिले आहे तर ते कायम ठेवा.

सदस्य, किशोर वनवारी:- मा. महापौरजी, सभा आता ३ तारखे पर्यंत स्थगित केली आहे. फक्त सदस्यांना...

सदस्य,श्री. भगवान भालेराव:- मी प्रस्ताव मांडला आहे, सन्माननिय महापौर साहेब, शिवसेनेने ठराव ठेवलेला आहे, तो ठराव तसाच ठेवा ३ तारखेला त्या ठरावावर विचारविनियम होईल.

सदस्य,श्री. किशोर वनवारी:- मा. महापौरजी, सगळ्यांना नविन वर्षाच्या हार्दिक हार्दिक शुभेच्छा आणि डॉ. नाथानी यांचा जन्म दिवस आहे, आपल्या परवानगीनुसार त्यांना शाल, फुल अर्पण करतो.

श्री. जीवन इदनानी, उप-महापौर तथा पीठासिन अधिकारी:- सभागृहाची भावना लक्षात घेऊ, मी प्रशासनाला डायरेक्शन देतो की, ३ तारखेला १२.३० वाजता मा. आयुक्त साहेब, इथे उपस्थित असायला पाहीजेत आणि नगररचना विभागाचे सर्व पदाधिकारी सुध्दा उपस्थित राहयला पाहीजेत आणि त्याच बरोबर ज्या सेप्ट कंपनीने काम केले आहे, जे पण पदाधिकारी आहेत, श्री. जोशी, श्री. धवल यांनी सर्वांनी इथे उपस्थित राहयला पाहीजे. सभागृहाची भावना लक्षात ठेवावी आणि सर्वांनी उपस्थित राहणे अनिवार्य आहे. ही सभा ३ तारखेला दुपारी १२.३० वाजे पर्यंत स्थगित करण्यात येत आहे.

सूचकाचे नांव :-श्री. जमनादास पुरस्वानी

अनुमोदकाचे नांव :- श्री. रमेश चव्हाण

स्थगित प्रस्ताव

दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता सुरु केलेली सभा काही कारणास्तव स्थगित करण्यात आल्याने सदर सभा दिनांक २२/१२/२०१७ रोजी सांयकाळी ४.०० वाजता पुन्हा स्थगित

करण्यांत आल्याने सदर सभा दिनांक २८/१२/२०१७ रोजी सांयकाळी ४.०० वाजता आयोजित करून पुन्हा स्थगित करण्यांस प्रस्तावित.

महासभा ठराव क्र. ५६ क

दिनांक : २८/१२/२०१७

ही महासभा वरील प्रस्ताव विचारात घेता दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी त्यात दिनांक २२/१२/२०१७ व २८/१२/२०१७ रोजी आयोजित केलेल्या सभेचे कामकाज दिनांक ३/१/२०१८ रोजी दुपारी १२.३० वाजेपर्यंत स्थगित करण्यास मान्यता देत आहे.

सुचकाची सही/—

अनुमोदकाची सही/—

सर्वानुमते

महापौर/पीठासीन अधिकारी

विशेष महासभा

उल्हासनगर महानगरपालिका

सदस्य, डॉ. प्रकाश नाथानी:- मी श्री. किशोर वनवारी यांना धन्यवाद देतो की, त्यांनी नविन वर्षाची डायरी आपल्याला दिलेली आहे. सर्वांचे चांगले व्हावे, ओम साईनाथ.

महापालिका सचिव :- कृपया राष्ट्रगीताकडे लक्ष द्यावे.

जनगणमन या राष्ट्रगीताच्या सामुहिक गायनानंतर सांयकाळी ४.३० वाजता उपमहापौर तथा पीठासीन अधिकारी श्री. जीवन इदनानी यांनी सभा संपल्याचे जाहिर केले.

(प्राजक्ता मि. कुलकर्णी)

महापालिका सचिव
उल्हासनगर महानगरपालिका

उल्हासनगर महानगरपालिका, उल्हासनगर

दिनांक:- ३/१/२०१८

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या दि.३/१/२०१८ रोजीच्या विशेष महासभेचे इतिवृत्त.

२-क

उल्हासनगर महानगरपालिकेची विशेष महासभा शनिवार दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० आयोजित केली होती. सदर सभेचे कामकाज स्थगित केल्याने सदर सभा शुक्रवार दिनांक २२/१२/२०१७ रोजी सांयकाळी ४.०० वाजता आयोजित करून पुन्हा स्थगित करण्यात आल्याने सदरची सभा गुरुवार दिनांक २८/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता आयोजित केली व पुन्हा स्थगित केली असल्याने सदरची सभा बुधवार दिनांक ३/१/२०१८ रोजी दुपारी १२.३० वाजता आयोजित करण्यात आली. सदर सभेत महापौर, श्रीमती मिना कुमार आयलानी हया पीठासीन अधिकारी या स्थानी आसनस्थ होत्या. व खाली दर्शविलेले सन्माननिय सदस्य/सदस्या उपस्थित होते / होत्या.

१. श्रीम. मिना कुमार आयलानी --- महापौर
२. श्री. जीवन चंद्रभान इदनानी --- उप-महापौर

३	श्रीमती अर्चना गोकुळ करणकाळे	४१	श्रीमती सविता प्रविण तोरणे (रगडे)
४	श्रीमती पुजा सचिन भोईर	४२	श्री. गजानन प्रल्हाद शेळगे
५	श्रीमती जयश्री ज्ञानेश्वर पाटील	४३	श्रीमती ज्योती प्रकाश (पिंटो) बठिजा
६	श्रीमती ज्योती दिलीप गायकवाड	४४	श्री. दिपक लक्ष्मणदास सिरवानी
७	श्री. हरेश परमानंद जग्यासी	४५	श्री. सुमित सागर सोनकांबळे
८	श्रीमती मिनाकौर अजितसिंग लबाना	४६	श्रीमती ज्योत्स्ना सुरेश जाधव
९	श्रीमती पंचम उमेश कालानी	४७	श्रीमती ज्योती शामराव माने
१०	श्री. जमनादास खुबचंद पुरस्वानी	४८	श्री. रमेश महादेव चव्हाण
११	श्रीमती आशा नाना बिराडे	४९	श्री. चंद्रशेखर केशव यादव
१२	श्रीमती चरणजितकौर राजेंद्रसिंह भुल्लर	५०	श्रीमती मिताली राजेश चान्पूर
१३	श्री. राजेंद्रसिंह विरसिंग भुल्लर	५१	श्रीमती लिलाबाई लक्ष्मण आशान
१४	श्री. स्वप्नील मिलींद बागुल	५२	श्री. सुनिल मुकुंद सुर्वे
१५	श्रीमती सुरेखा हनुमंत आव्हाड	५३	श्रीमती संगिता नितीन सपकाळे
१६	श्रीमती अंजना अंकुश म्हस्के	५४	श्रीमती शीतल चंद्रकांत कदम
१७	श्री. अशोक बच्चुमल छाप्रु	५५	श्रीमती वसुधा धनंजय बोडारे
१८	श्रीमती गीता लालचंद साधनानी	५६	श्री. धनंजय बाबुराव बोडारे
१९	डॉ. प्रकाश घनश्यामदास नाथानी	५७	श्रीमती दिप्ती नविन दुधानी
२०	श्रीमती रेखा अशोक ठाकुर	५८	श्रीमती ज्योती रमेश चैनानी

२१	श्रीमती सरोजिनी मुरलीधर टेकचंदानी	५९	श्रीमती कांचन अमर लुंड
२२	श्रीमती जया प्रकाश माखिजा	६०	श्री. शंकर गोविंदराम लुंड
२३	श्रीमती अपेक्षा भगवान भालेराव	६१	श्रीमती सुनिता बाबुराव बगाडे
२४	श्रीमती शुभांगीनी निकम	६२	श्री. भारत रामचंद्र राजवानी (गंगोत्री)
२५	श्रीमती लक्ष्मी सुरेंद्र सिंग	६३	श्री. सतरामदास पुतनदास जेसवानी
२६	श्री. भगवान शंकर भालेराव	६४	श्रीमती अंजली चंद्रकांत साळवे
२७	श्रीमती छाया सुजित चक्रवर्ती उर्फ अडसुळ	६५	श्री. प्रमोद नामदेव टाले
२८	श्रीमती ज्योती प्रशांत पाटील	६६	श्रीमती कविता सुधिर बागुल
२९	श्रीमती चंद्रावती आयोध्याप्रसाद सिंग	६७	श्री. किशोर नारायणदास वनवारी
३०	श्री. राजेश नानिकराम वदारिया	६८	श्रीमती मिना चंद्रगुप्त सोनेजी
३१	श्रीमती डिम्पल नरेंद्र ठाकुर (कुमारी)	६९	श्री. विजय चाहु पाटील
३२	श्रीमती दिपा नारायण पंजाबी	७०	कु. कविता सुरेश गायकवाड
३३	श्री. अजित प्रभुनाथ गुप्ता	७१	श्री. आकाश परशुराम पाटील
३४	श्रीमती पुष्पा नाना बागुल	७२	श्री. विकास परशुराम पाटील
३५	श्रीमती राजश्री राजेंद्र चौधरी	७३	श्री. मनोज दिलीपकुमार सयानी
३६	श्रीमती शुभांगी मनोहर बेहनवाल	७४	श्री. प्रदिप अर्जुनदास रामचंदानी
३७	श्री. राजेंद्र शांताराम चौधरी	७५	श्री. सुरेंद्र बाळकृष्ण सावंत
३८	श्री. रवी किशनचंद्र जग्यासी	७६	श्री. अरुण लक्ष्मण आशान
३९	श्रीमती इंदिरा जमनादास उदासी	७७	श्रीमती आशा जीवन इदनानी
४०	श्रीमती कविता लाल पंजाबी		

तर,

खालील दर्शविलेले सदस्य / सदस्या अनुपस्थित होते/ होत्या.

१. श्री. रविंद्र दशरथ बागुल, २. श्री. कलवंतसिंग गुरुदेव सोहटा, ३. श्री. महेश पहिलराज सुखरामनी, ४. श्री. राजेश देवेंद्र वानखेडे, ५. श्रीमती मिनाक्षी रवी पाटील

खालील अधिकारी सभेत उपस्थित होते.

१. श्री. राजेंद्र निंबाळकर, आयुक्त
२. श्री. संतोष देहेरकर, उप-आयुक्त, मुख्यालय
३. डॉ. युवराज भदाणे, जनसंपर्क अधिकारी तथा प्र. महापालिका सचिव
४. श्री. मिलिंद सोनावणे, नगररचनाकार
५. श्री. धवल, सेफ्ट कंपनी

६. श्री. बोरनाले, सेफ्ट कंपनी
७. श्री. संतोष जाधव, सहा. लेखा अधिकारी
८. श्री. अशोक जाधव, लेखा परिक्षक
९. श्री. राम जैसवार, शहर अभियंता
१०. डॉ. राजा रिझवानी, प्र. वैद्यकीय आरोग्य अधिकारी
११. श्री. सेलवन, कार्यकारी अभियंता, पाणी पुरवठा
१२. श्री. महेश शितलानी, उप अभियंता, साबांवि
१३. श्री. खरात, उप अभियंता, विद्युत
१४. श्री. वानखेडे, परिक्षक, लेखा विभाग
१५. श्री. भगवान कुमावत, प्र. सहा. आयुक्त, मालमत्ता
१६. श्री. नंदु समतानी, प्र. सहा. आयुक्त, एलबीटी
१७. श्रीमती छाया डांगळे, प्र. सहा. आयुक्त, विधी
१८. श्रीमती अलका पवार, प्र. सहा. आयुक्त
१९. श्री. मनिष हिवरे, प्र. सहा. आयुक्त, साप्रवि
२०. श्री. बाजीराव जाधव, प्र. सहा. आयुक्त
२१. श्री. भास्कर मिरपगारे, प्र. अग्निशमन अधिकारी
२२. श्री. विनोद केणे, प्र. स्वच्छता निरीक्षक
२३. श्रीमती श्रध्दा सपकाळे, प्रोग्रामर
२४. श्री. यशवंत सगळे, प्र. वाहन व्यवस्थापक
२५. श्री. राजा बुलानी, प्र. विधी विभाग प्रमुख
२६. श्री. संतोष लोणे, क. अभियंता

तसेच खालील कर्मचारी सभेस हजर होते.

१. श्रीमती मनिषा महाजन
२. श्रीमती नर्गिस खान
३. श्री. अशोक रामरख्यानी
४. श्री. बाळु भांगरे

दुपारी १२.४८ वाजता वंदे मातरम म्हणुन सभेची सुरुवात करण्यात आली.

महापालिका सचिव :- विषय क्र. १ वाचुन दाखवितात.

विषय क्र. १:- उल्हासनगर शहराच्या मंजुर विकास आराखडयामध्ये वगळण्यात आलेल्या क्षेत्रामध्ये आरक्षण बदलून पब्लिक युटीलीटीचे आरक्षण टाकण्यासाठी हरकती व सूचना घेणे तसेच महासभा, तज्ञसमितीच्या सूचना व नागरीकांनी दिलेल्या हरकती विचारात न घेतल्याने या संदर्भात चर्चा, विचार, विनिमय करणे.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणे:- मा. महापौरांच्या आदेशान्वये बोलत आहे.

सदस्या श्रीमती सविता तोरणे:—मा. महापौर, उप—महापौर, मा. आयुक्त साहेब, सन्माननिय सदस्य, सर्वप्रथम माझे वंदन त्या सावित्रीमाईला, ज्या आईच्या परिश्रमानंतर आज आम्ही येथे सभागृहामध्ये उभे राहून समाजाचे प्रतिनिधीत्व करत आहोत. आपण सभागृहातील सर्व सदस्य महिला आणि मी येथे उभी आहे ते बाबासाहेबांनी लिहिलेल्या संविधानामुळे, सावित्रीबाईंनी दिलेल्या शिक्षणामुळे आणि त्या आईची आज जयंती आहे म्हणून मी त्या आईला वंदन करते आणि सर्व सदस्यांना सावित्रीमाईच्या जयंती निमित्त शुभेच्छा देते. सभागृहाला मी विनंती करते की, आपण सावित्री आईला अभिवादन करून मग सभेला सुरुवात करावी, धन्यवाद।

सदस्या श्रीमती अंजली साळवे:—मा. महापौर महोदया, आज सावित्रीबाई फुलेंची जयंती आहे तर माझी अशी विनंती आहे की, सभागृहामध्ये फोटो आणून त्यांना विनम्र अभिवादन करण्यात यावे.

सदस्य श्री. राजेंद्र चौधरी:—सावित्रीबाईंची जयंती साजरी केली नाही का आपण महापालिकेने?

सदस्य श्री. भगवान भालेराव:—जयंती साजरी केली का सावित्रीबाईंची?

सदस्य श्री. राजेंद्र चौधरी:— ती माहिती सांगाना आम्हांला.

सदस्य श्री. भगवान भालेराव:—मा. महापौर, उप—महापौर, १ जानेवारी भिमाकोरेगाव येथे जो दलित समाजाचा जो भ्याड हल्ला झाला संपुर्ण महाराष्ट्रातील मंत्री, मुख्यमंत्री माहेदयांनी त्या हल्याचा निषेध केला. त्या हल्यामध्ये शहिद झालेले एक जवान त्यांचा मृत्यु झाला तर मी सभागृहास विनंती करतो की त्यांना श्रध्दांजली देण्यात यावी.

सदस्य श्री. प्रमोद टाले:—मा. महापौरजी, त्याच वेळेस कमला मिलमध्ये १५ ते १६ लोक बळी गेले. ज्या कारणामुळे गेले ते कारण वेगळे आहे. त्याचे इम्प्लीमेंटेशन उल्हासनगरमध्ये व्हायला पाहिजे. त्यांना सुध्दा आपण श्रध्दांजली अर्पित करू या.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणे:—सन्माननिय सदस्यांनी दिलेली जी सूचना आहे त्या अनुषंगाने मा. महापौरांच्यावतीने विनंती आहे दोन मिनिटे श्रध्दांजलीसाठी आपण उभे राहायचे.

सुचकाचे नाव :- श्री. दिपक सिरवानी

अनुमोदकाचे नाव :- श्री. जमनादास पुरस्वानी

शोक प्रस्ताव

१ जानेवारी २०१८ रोजी भिमाकोरेगाव येथे भिमसैनिकांवर काही समाजकंटकाने हल्ला चढविला त्यामध्ये भ्याड हल्यात आंबेडकर अनुयायी श्री. राहुल मढेकर हे शहिद झाले आहे.

तसेच कमला मिलमध्ये १५ ते १६ लोकांचा मृत्यु झाला आहे.

त्यांच्या कुटूंबियांचे दुःखात हे सभागृह सहभागी असून हे दुःख सहन करण्याची परमेश्वर त्यांना शक्ती देवो. तसेच मृतात्म्यास चिरशांती लाभावी अशी प्रार्थना करण्यासाठी दोन मिनिटे स्तब्ध उभे राहून श्रद्धांजली अर्पित करण्यासाठी प्रस्तावित.

महासभा ठराव क्र. ५६ ड

दिनांक:- ३/१/२०१८

ही महासभा वरील प्रस्तावनेनुसार श्री. राहुल मढेकर व कमला मिलमध्ये मृत्युमुखी पडलेले १५ ते १६ लोक यांच्या निधनामुळे दोन मिनिटे मौन पाळून श्रद्धांजली अर्पण करित आहे. तसेच त्यांच्या कुटूंबियांच्या दुःखात सहभागी होऊन हे दुःख सहन करण्याची परमेश्वर त्यांना शक्ती देवो अशी प्रार्थना करित आहे.

सर्वानुमते

महापौर / पीठासीन अधिकारी

विशेष महासभा

उल्हासनगर महानगरपालिका

सदस्या श्रीमती सविता तोरणे:-फुले शाहु आंबेडकरांच्या या विचारांना मानना—या पुरोगामी महाराष्ट्रात १ जानेवारी रोजी भिमाकोरगोव येथे भिमसैनिकावर काही समाजकंटकाने हल्ला चढविला. आंबेडकर अनुयायी श्री. राहुल मढेकर हा शहिद झाला. आणि अनेक आंबेडकर अनुयायी जखमी झाले या घटनेचे पुरोगामी महाराष्ट्राला गालबोट लागले गेले. त्यामुळे एक नगरसेविका म्हणून मी या घटनेचा जाहिर निषेध करते. व सभागृहाला विनंती करते की आपण देखील या घटनेचा निषेध करावा. धन्यवाद।

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणे:-सदस्या श्रीमती अंजल साळवे व श्रीमती सविता तोरणे यांनी ज्या सूचना केल्या त्यानुसार मी सभागृहाला एक सूचना देवु इच्छितो की उल्हासनगर महानगरपालिका प्रशासनाच्यावतीने आज ३ जानेवारी, २०१८ रोजी सावित्रीबाई फुले यांची जयंती कार्यक्रम सकाळी ११.०० वाजता पार पाडला, मा. महापौर महोदया यांच्या हस्ते. तसेच श्रीमती साळवे महोदया आपण देखील आला होतात. आम्ही पुष्पांजली अर्पित करुनच बाहेर आलो होतो.

सदस्य श्री. सुरेंद्र सावंत:-मा. महापौर महोदया, या कार्यक्रमाची माहिती नगरसेवकांना का नाही दिली? सावित्रीबाई फुले यांची जयंती होती तर आज आम्हां नगरसेवकांना जर कळविले असते तर आम्ही सुद्धा जयंती साजरी करण्यासाठी आलो असतो. ही प्रशासनाची मोठी चुक आहे. तुम्ही गुपचुप गुपचुप स्थानिक काही नगरसेवक येतात व जयंती साजरी करतात हे खुप चुकीचे आहे. एवढ्या मोठ्या महान मातेची जयंती आपण गुपचुप साजरी केली आम्हांला निमंत्रण न देता. मी जाहिर निषेध करतोच करतो व माझा पक्षही करेल याबद्दल खात्री आहे. आपण असा कार्यक्रम असतांना सर्व नगरसेवकांना बोलावुन सावित्रीबाई जयंतीचा कार्यक्रम साजरी करावयास पाहिजे होता. जरी आपण ही चुक केली नसेल तरी या क्षणाला एका नगरसेविकेने आपणांस विनंती केली आहे की या सभागृहामध्ये सावित्रीबाईचा फोटो लावुन आपण

सर्वांनी जयंती साजरी करू या. तर आता ताबडतोब सावित्रीबाईंचा फोटो आणून मा. महापौर, उप—महापौर, आयुक्त साहेब यांनी हार पुष्पगुच्छ आणून जयंती साजरी करावी अशी मी विनंती करतो. धन्यवाद।

सदस्या श्रीमती अर्चना करनकाळे:—मा. महापौर महोदया, आपण सुध्दा एक महिला आहात, महिला नगरसेवका म्हणून आम्ही त्यांच्यामुळेच आज येथे आहोत. तर सावित्रीबाई जयंती उत्साहाने साजरी केली पाहिजे होती. तसेच भिमाकोरेगाव येथे भिमसैनिकावर जो अन्याय झाला त्याचा मी निषेध करते नगरसेविका म्हणून. तर आपण भिमाकोरेगावबद्दल व सावित्रीबाई फुले जयंतीबाबत आपण महापौर या नात्याने लक्ष द्यावे.

महापौर तथा पीठासीन अधिकारी :—यापुढे सर्व कार्यक्रम लक्षात ठेवून मी श्री. भदाणे यांना जे आज लॉ ऑफिसर आहेत त्यांना मी आदेश देते की प्रत्येक नगरसेवकांना कोणताही महापालिकेचा कार्यक्रम असो सदस्यांना आमंत्रण द्यावे. त्याचबरोबर डीपी प्लान विषयी आजची जी सभा ठेवली आहे, सभागृहातील सर्व सदस्य, आयुक्त महोदय, सर्व पदाधिकारी, गॅलरीत बसलेले सर्व पत्रकार.....

यावेळी सदस्य श्री. भारत राजवानी यांनी सभागृहात प्रवेश केला.

सदस्य श्री. राजेंद्र चौधरी:—मा. महापौर महोदया, आपण बोलण्याआधी सदस्य बोलतील तर चांगले राहिल.

महापौर तथा पीठासीन अधिकारी :—मी सुरुवातीला थोडेच बोलेन जास्त वेळ नाही घेणार.सर्वांना बोलण्याची संधी प्राप्त होईल.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणे:—मा. महापौरांनी दिलेली जी सूचना आहे, माता सावित्रीबाई फुले यांच्या जयंती संदर्भात तर त्याबाबत आपण गोषवा—याद्वारे महासभेमध्ये सर्व सदस्यांना कळवितो. तर यावर्षाचा गोषवारा कालच सचिव कार्यालयाकडे परवा शासनाचा जीआर आला त्याअनुषंगाने मा. आयुक्त महोदयांच्या मान्यतेने कालच सचिव कार्यालयात, संबंधीत विभागात पाठविला आहे, तो येत्या महासभेत सर्व सदस्यांपुढे संपुर्ण महापुरुषांचा, थोरपुरुषांच्या कार्यक्रमाच्या जयंती आणि पुण्यतिथी कार्यक्रमाची सभा सूचना, गोषवारा येणार आहे, त्यावेळी निमंत्रणाबाबत सर्व सभागृह निर्णय घेवू शकते त्याप्रमाणेच हा विभाग पुढील कार्यवाही करेल. दुसरी गोष्ट म्हणजे आजचा महासभेचा जो विषय आहे, उल्हासनगर महानगरपालिका स्थायी समिती सदस्यांच्या लेखी मागणीवरून विशेष महासभा दिनांक १६/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० आयोजित केली होती. सदर सभेचे कामकाज स्थगित केल्याने सदर सभा शुक्रवार दिनांक २२/१२/२०१७ रोजी सांयकाळी ४.०० वाजता आयोजित करून पुन्हा स्थगित करण्यांत आल्याने सदरची सभा गुरुवार दिनांक २८/१२/२०१७ रोजी दुपारी ३.०० वाजता आयोजित केली व पुन्हा स्थगित केली असल्याने सदरची सभा बुधवार दिनांक ३/१/२०१८ रोजी दुपारी १२.३० वाजता महापालिका प्रशासकीय भवनाच्या पहिल्या मजल्यावरील सभागृहात खालील विशेष विषयावर विचारविनिमय करण्यासाठी बोलविण्यांत आलेली आहे.

महापौर तथा पीठासीन अधिकारी :—सभागृहातील सर्व सदस्य, मी फक्त दोन शब्द बोलेन, सभागृहातील सर्व सदस्य, आयुक्त, सर्व पदाधिकारी, गॅलरीत बसलेले सर्व पत्रकार व पाहुणे मंडळी, आपणांस नविन वर्षाच्या शुभेच्छा. आज सावित्रीबाई फुले जयंती आहे त्याच्या सुध्दा आपणांस शुभेच्छा. आज या सभेत डेव्हलपमेंट प्लानचा विषयी सभा ठेवली आहे, ही तीन वेळा स्थगित झाली आहे, सभागृहातील सर्व सदस्यांना मी सांगू इच्छिते की या डीपी विषयी जो निर्णय होईल तो सर्वसंमतीने होईल. हा डेव्हलपमेंट प्लान २०१३ मध्ये आला होता. त्यामध्ये ब—याचशा चुका व त्रुट्या होत्या त्यात आपण ब—याचशा सुधारणा करून सर्वपक्षीय सदस्यांनी भाजपा, शिवसेना, आरपीआय, निर्दलीय काँग्रेस सर्वांनी मिळून एक समिती बनविली होती. ज्या काही त्रुटी व चुका होत्या त्यात सुधारणा करून आपण शासनाकडे पाठविले होते.

परंतु २०१४ मध्ये आपण सेक्शन २८ मध्ये आपण तेथे पाठविले होते. शासनाकडे बसलेल्या अधिका—याने काही विचार न करता डीपीमध्ये त्याच गोष्टी परत टाकल्या. आता नुकतेच मी सेंच्युरी रेयॉन येथे सर्व्हे करण्यासाठी गेली होती. सेंच्युरी रेयॉनचा सर्व्हे केल्यानंतर त्यामध्ये एवढ्या चुका आहेत, जर तो डीपी लागू केला तर मला वाटते सेंच्युरी रेयॉन कंपनी बंद होवू शकते. आपणांस असे नको आहे, आपण म्हणजेच सर्व्हे पक्षाला असे वाटत नाही की त्या कंपनीचे एवढे मोठे नुकसान होवो. जर तसे झाले तर सेंच्युरी रेयॉन कंपनी बंद पडेल. त्यात काम करणारे आपले सर्व बंधू ज्यांचा परिवार त्यावर चालतो, तर ते बेरोजगार होवून जातील व परिवार विस्कळीत होईल. सेंच्युरी रेयॉन कंपनी आपल्या उल्हासनगर शहराची शान आहे. तर आम्हां सर्वांना वाटते की त्यांना काही त्रास होवो, संपूर्ण उल्हासनगर त्यावर आधारित आहे. तेथून आपल्या महापालिकेस कर येतो. त्यामुळे आम्हांला असे वाटते की हा डीपी लागू झाला नाही पाहिजे. त्यानंतर येतो रिंग रोड जो १२० करायचा आहे.

सदस्य श्री. राजेंद्र चौधरी:—महापौर महोदया, ही महासभा आहे सदस्यांना आपले मत मांडू द्या. ही महासभा आहे आपणांस नंतर बोलण्याची संधी आहे.

सदस्य श्री. मनोज सयानी :— महापौरांना बोलू द्या.

सदस्य श्री. रमेश चव्हाण:—महापौर नंतर बोलू शकता.

सदस्य श्री. भगवान भालेराव:—हा कोणता हिशोब आहे, महापौर प्रथम बोलत आहेत.

सदस्य श्री. प्रदिप रामचंदानी:—महापौरांना बोलण्याचा अधिकार आहे. लोकतंत्र म्हणत आहे आपण नंतर बोला.

सदस्य डॉ. प्रकाश नाथानी:—महापौर महोदया आपण बोलू शकता.

यावेळी सदस्यांच्या एकत्रित आवाजात कोण नेमके काय म्हणत होते ते समजून येत नव्हते.

सदस्य डॉ. प्रकाश नाथानी :—महापौर महोदया आपण बोलू शकता. मा. महापौरजी, आपण रुलिंग देवू शकता.

सदस्य श्री. भगवान भालेराव :—सदस्य बोलल्यानंतर मग आपण बोलू शकता.

सदस्य श्री. प्रदिप रामचंदानी:—महापौरांना बोलण्याचा अधिकार आहे.

सदस्य श्री. भगवान भालेराव :—महासभेत काय आपण आधी बोलणार काय?

सदस्य डॉ. प्रकाश नाथानी :—मा. महापौरजी, आपण बोलावे.

सदस्य श्री. सुनिल सुर्वे:—विधी अधिकारी जरा कायदा सांगा. सॉरी, सचिव कायदा सांगा, प्रोटोकॉल सांगा. महासभा कशी चालवायची याचे शिक्षण द्या.

सदस्य श्री. राजेंद्र चौधरी:—रद्द करा रद्द करा, विकास आराखडा रद्द करा.

यावेळी डॉ. प्रकाश नाथानी हे व्यासपीठासमोरील मोकळ्या जागेत जमिनीवर बसले.

सदस्य श्री. प्रदिप रामचंदानी:—आपण श्रेय घ्यायला पाहत आहात.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ.युवराज भदाणे:-सन्माननिय सदस्य मा. महापौर आजच्या पीठासीन अधिकारी आहेत. सभाशास्त्राच्या नियमाप्रमाणे सभा कशी चालवावी याचा सर्वस्वी अधिकार मा. महापौर महोदयांना आहे.

यावेळी सर्व विरोधी पक्षाचे सदस्य आपल्या आसनाच्या ठिकाणी उभे राहिले आणि डीपी प्लान रद्द करा असे म्हणु लागले.

सदस्य श्री. दिपक सिरवानी:-बंद करा, बंद करा, टेलिव्हिजन बंद करा.

सदस्य श्री. भगवान भालेराव :-डीपी प्लान रद्द करा.

सदस्य श्री. प्रदिप रामचंदानी:-राजकारण बंद करा.

सदस्य श्री. मनोज सयानी :-तुम्ही आणलेला प्लान आम्ही रद्द करू.

सदस्या श्रीमती वसुधा बोडारे, सदस्या श्रीमती राजश्री चौधरी, श्रीमती अंजली साळवे, श्रीमती कविता बागुल :-रद्द करा, रद्द करा, डीपी प्लान रद्द करा.

सदस्य श्री. भगवान भालेराव, सदस्य श्री. सुनिल सुर्वे, सदस्य श्री. राजेंद्र चौधरी:- रद्द करा, रद्द करा, डीपी प्लान रद्द करा.

सदस्य डॉ. प्रकाश नाथानी :-बंद करा, बंद करा, राजकारण बंद करा.

सदस्य श्री. प्रदिप रामचंदानी :-बंद करा, आमचा ठराव वाचा.

सदस्य श्री. मनोज सयानी :-बंद करा, बंद करा, राजनिती बंद करा.

सदस्य श्री. प्रदिप रामचंदानी:- ठराव वाचा, आमचा ठराव वाचा. राजकारण बंद करा, लोकांसाठी काम करा, लोकांसाठी काम करा. राजकारण बंद करा, राजकारण बंद करा, राजकारण बंद करा.

सदस्य श्री. किशोर वनवारी :-राजनिती बंद करा, बंद करा.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणे:- मा. महापौरांच्या आदेशान्वये ठराव वाचुन दाखवित आहे.

सदस्य श्री. किशोर वनवारी :-राजनिती बंद करा, बंद करा.

सदस्य श्री. प्रदिप रामचंदानी :-बंद करा, बंद करा, राजनिती बंद करा.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणे:- सन २०१४ मध्ये उल्हासनगर शहराचा विकास आराखडयामध्ये सुधारणा करुन आम्ही तज्ञ समितीच्या सह विचार विनिमय करुन महासभामध्ये सर्वसंमतीने उल्हासनगर शहर हित विकास आराखडा शासनाच्या मान्यतेसाठी पाठविला होता. परंतु महाराष्ट्र शासनाच्या अधिका-यांनी त्या प्रस्तावावर ध्यान पुर्वक विचार न करता एक चुकीचा आराखडा मंजूर केला आहे. यामध्ये अनेक बाबीविषयी विसंगती दिसून येत आहे.

तरी या महासभेमध्ये सदर प्रस्ताव पास करीत आहे कि आजच्या उल्हासनगर शहराचा मंजूर विकास आराखडा रद्द करावे व नविन विकास आराखडा जो शहर हितावह असेल असा तयार करण्यात यावा तोपर्यंत सन १९७४ सालचा विकास आराखडा आणि येणारे नविन विकास नियमावली शहरात लागू राहिल.

सुचकाचे नाव श्रीमती पंचम कालानी, श्रीमती अर्चना करनकाळे, श्री. राजेश वदारिया व अनुमोदकाचे नाव श्री. दिपक सिरवानी, श्री. किशोर वनवारी, श्रीमती कविता लाल पंजाबी

सदस्य श्री. किशोर वनवारी :-पास, पास, पास....

सदस्य श्री. प्रदिप रामचंदानी:-मतदान घ्या, मतदान घ्या, मतदान घ्या.

सदस्य श्री. किशोर वनवारी :-डेव्हलपमेंट प्लान रद्द.

सदस्य श्री. रमेश चव्हाण :-ठरावावर मतदान घ्या.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणे:-हा ठराव मा. महापौरांनी स्विकारलेला आहे. सभागृहामध्ये मी वाचुन दाखविला आहे.

यावेळी सदस्यांच्या एकत्रित आवाजात कोण नेमके काय म्हणत होते हे समजून येत नव्हते.

यावेळी डॉ. प्रकाश नाथानी आपल्या आसनावर जावुन आसनस्थ झाले.

यावेळी सदस्या श्रीमती पंचम कालानी यांनी सभागृहात प्रवेश केला.

यावेळी सर्व विरोधपक्षवाले सदस्य आपल्या आसनाच्या ठिकाणी उभे राहिले आणि डीपी प्लान रद्द करा असे म्हणु लागले.

सदस्या श्रीमती अंजली साळवे, श्रीमती कविता बागुलः—रद्द करा, रद्द करा, बंद करा, बंद करा, डी.पी. प्लान रद्द करा.

सदस्य श्री. विजय पाटील :- डीपी प्लान रद्द, रद्द.

सदस्या श्रीमती राजश्री चौधरीः—मा. महापौर महोदया, डीपी प्लान रद्द करा.

सदस्य श्री. विजय पाटीलः—डीपी प्लान रद्द व ठरावावर कोणाकोणाचे नाव आहे ते वाचुन दाखवा.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणेः—ठरावाच्या बाजुने असलेल्या सन्माननिय सदस्यांनी कृपया आपले हात वर करावेत.

सदस्य श्री. सतरामदास जेसवानीः—श्री. भदाणे साहेब, आपण काय बोलत आहात ते समजु तर दया.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणेः—सन्माननिय सदस्यांना विनंती आहे की, ठराव पुन्हा वाचुन दाखवितो पाहिजे तर.

सदस्य श्री. भगवान भालेराव :-सन्माननिय सचिव, सभाशास्त्र आम्हांला समजावता.

सदस्य श्री. मनोज सयानी :-ठराव वाचा आणि कोणा कोणाचीसही घेतली आहे ते सांगा.

सदस्य श्री. धनंजय बोडारे :-डीसी रुल वाचुन तर दाखवा, प्रस्ताव कुठला आला आहे तो वाचा ना.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणेः— सन २०१४ मध्ये उल्हासनगर शहराचा विकास आराखडयामध्ये सुधारणा करुन आम्ही तज्ञ समितीच्या सह विचार विनिमय करुन महासभामध्ये सर्वसंमतीने उल्हासनगर शहर हित विकास आराखडा शासनाच्या मान्यतेसाठी पाठविला होता. परंतु महाराष्ट्र शासनाच्या अधिका—यांनी त्या प्रस्तावावर ध्यान पुर्वक विचार न करता एक चुकीचा आराखडा मंजूर केला आहे. यामध्ये अनेक बाबीविषयी विसंगती दिसून येत आहे.

तरी या महासभेमध्ये सदर प्रस्ताव पास करित आहे कि आजच्या उल्हासनगर शहराचा मंजूर विकास आराखडा रद्द करावे व नविन विकास आराखडा जो शहर हितावह असेल असा तयार करण्यात यावा तोपर्यंत सन १९७४ सालचा विकास आराखडा आणि येणारे नविन विकास नियमावली शहरात लागू राहिल.

सुचकाचे नाव श्रीमती पंचम कालानी, श्रीमती अर्चना करनकाळे, श्री. राजेश वदारिया व अनुमोदकाचे नाव श्री. दिपक सिरवानी, श्री. किशोर वनवारी, श्रीमती कविता लाल पंजाबी

सदस्य श्री. रमेश चव्हाण :-सचिव साहेब, अगोदर प्रस्ताव कुणाचा आला आहे?

सदस्य श्री. मनोज सयानी :-मा. महापौरजी, हा ठराव बहुमताने पारित झाला आहे, हा ठराव वाचण्यात यावा व त्यावर स्वाक्षरी कोणाची आहे ते सांगावे.

सदस्य श्री. रमेश चव्हाण :- अगोदर प्रस्ताव कुणाचा आला आहे? तो आधी वाचा.

सदस्या श्रीमती राजश्री चौधरी :-सचिव साहेब, आम्ही दिलेला ठराव आहे तो आधी वाचा.

प्र.महापालिका सचिव, डॉ. युवराज भदाणे:-बहुमताने ठराव पारित झाला आहे.

सदस्य श्री. विजय पाटील:-महापौरांच्या आदेशाने सचिवांनी बोलणे चालू ठेवावे.

सदस्य श्री. चंद्रशेखर यादव :-आम्ही जो ठराव दिला आहे तो प्रथम वाचून दाखवावा.

सदस्या श्रीमती ज्योत्सना जाधव :-ठराव काय झाला तो वाचून दाखवा एकदा.

सदस्य श्री. रमेश चव्हाण :-जो ठराव वाचून दाखविला तो आम्हांला समजला नाही. शहरवाशियांना काय समजेल ठराव काय झाला ते.

महापौर तथा पीठासीन अधिकारी :- सदरचा विषयाबाबत सर्वानुमते पुढीलप्रमाणे ठराव संमत करण्यात येत

आहे

विषय :- उल्हासनगर शहराच्या मंजूर विकास आराखड्यामध्ये वगळण्यात आलेल्या क्षेत्रामध्य आरक्षण बदलून

पब्लिक युटीलीटीचे आरक्षण टाकण्यासाठी हरकती व सूचना घेणे तसेच महासभा, तज्ञसमितीच्या सूचना व नागरीकांनी दिलेल्या हरकती विचारात न घेतल्याने या संदर्भात चर्चा, विचार, विनिमय करणे.

प्रस्ताव

उल्हासनगर शहराचा विकास आराखडा मंजूर करण्यात आला असून विकास आराखड्या संदर्भात महासभा, तज्ञ समितीच्यासूचना व नागरीकांनी दिलेल्या हरकती यांचा कुठलाही विचार न करता मंजूर करण्यात आलेला आहे. सदरचा विकास आराखडा हा जनहिताचा नसून विनाशाचा असल्याने जनप्रक्षोभ होण्याची दाट शक्यता आहे. तरी विकास आराखड्या संदर्भात चर्चा, विचार विनिमय करणेसाठी तातडीने विशेष महासभा आयोजित करण्यात यावी.

उल्हासनगर शहराचा प्रारूप विकास आराखडा गेल्या अनेक वर्षांनंतर मंजूर होवून नागरीकांच्या माहितीसाठी महापालिकेच्या आवारात दिनांक ४/१२/२०१७ रोजी प्रसिध्दीसाठी ठेवण्यात आलेला आहे.

परंतु या प्रसिध्द करण्यात आलेल्या विकास आराखड्यामध्ये (Exculded Portion) वगळण्यात आलेल्या क्षेत्रामध्ये आरक्षण बदलून पब्लिक युटीलीटीचे आरक्षणटाकण्यासाठी तरतूद केलेली आहे. तरी याबाबत सूचना व हरकती घेण्याकरीता तशी चर्चा महासभेमध्ये होण्याकरीता तशी तातडीची विशेष महासभा लवकरात लवकर लावण्यात यावी.

महासभा ठराव क्र. :- ५७

दिनांक : ३/१/२०१८

सूचकाचे नांव : १) श्रीमती पंचम कालानी
२) श्रीमती अर्चना करनकाळे
३) श्री. राजेश वदारिया

अनुमोदकाचे नांव : १) श्री. दिपक सिरवानी
२) श्री. किशोर वनवारी
३) श्रीमती कविता लाल पंजाबी

ही महासभा सन २०१४ मध्ये उल्हासनगर शहराचा विकास आराखड्यामध्ये सुधारणा करून आम्ही तज्ञ समितीच्या सह विचार विनिमय करून महासभामध्ये सर्वसंमतीने उल्हासनगर शहर हित विकास आराखडा शासनाच्या मान्यतेसाठी पाठविला होता. परंतु महाराष्ट्र शासनाच्या अधिका-यांनी त्या प्रस्तावावर ध्यान पुर्वक विचार न करता एक चुकीचा आराखडा मंजूर केला आहे. यामध्ये अनेक बाबीविषयी विसंगती दिसून येत आहे.

तरी या महासभेमध्ये सदर प्रस्ताव पास करित आहे कि आजच्या उल्हासनगर शहराचा मंजूर विकास आराखडा रद्द करावे व नविन विकास आराखडा जो शहर हितावह असेल असा तयार करण्यात यावा तोपर्यंत सन १९७४ सालचा विकास आराखडा आणि येणारे नविन विकास नियमावली शहरात लागू राहिल.

या ठरावांतर्गत घेतलेला निर्णय अंतिम असून तो इतिवृत्त कायम होण्याची वाट न पाहता थेट अंमलात आणण्यांत येईल.

सुचकाची सही/— १)

२)

३)

अनुमोदकाची सही/— १)

२)

३)

एकमताने

महापौर/पीठासीन अधिकारी

विशेष महासभा

उल्हासनगर महानगरपालिका

महापालिका सचिव:- कृपया राष्ट्रगीताकडे लक्ष दयावे.

जनगणमन या राष्ट्रगीताच्या सामुहिक गायनानंतर दुपारी १.१२ वाजता महापौर श्रीमती मिना कुमार आयलानी यांनी सभा संपल्याचे जाहिर केले.

(डॉ.युवराज भदाणे)

प्र. महापालिका सचिव

उल्हासनगर महानगरपालिका

१. श्रीम. मिना कुमार आयलानी — महापौर
४. श्री. जीवन चंद्रभान इदनानी — उप-महापौर

३	श्रीमती अर्चना गोकुळ करणकाळे	४१	श्री. दिपक लक्ष्मणदास सिरवानी (साई)
४	श्रीमती पुजा सचिन भोईर	४२	श्री. सुमित सागर सोनकांबळे
५	श्रीमती जयश्री ज्ञानेश्वर पाटील	४३	श्रीमती ज्योत्स्ना सुरेश जाधव
६	श्रीमती ज्योती दिलीप गायकवाड	४४	श्रीमती ज्योती शामराव माने
७	श्री. हरेश परमानंद जग्यासी	४५	श्री. रमेश महादेव चव्हाण
८	श्रीमती मिनाकौर अजितसिंग लबाना	४६	श्री. चंद्रशेखर केशव यादव
९	श्रीमती पंचम उमेश कालानी	४७	श्रीमती मिताली राजेश चान्पूर
१०	श्री. जमनादास खुबचंद पुरस्वानी	४८	श्रीमती लिलाबाई लक्ष्मण आशान
११	श्रीमती आशा नाना बिराडे	४९	श्री. सुनिल मुकुंद सुर्वे
१२	श्री. रविंद्र दशरथ बागुल	५०	श्रीमती संगिता नितीन सपकाळे
१३	श्रीमती चरणजितकौर राजेंद्रसिंह भुल्लर	५१	श्रीमती शितल चंद्रकांत कदम
१४	श्री. राजेंद्रसिंह विरसिंग भुल्लर	५२	श्रीमती वसुधा धनंजय बोडारे
१५	श्री. स्वप्नील मिल्हीद बागुल	५३	श्री. धनंजय बाबुराव बोडारे
१६	श्रीमती सुरेखा अहनुमंत आव्हाड	५४	श्रीमती दिप्ती नविन दुधानी
१७	श्रीमती अंजना अंकुश म्हस्के	५५	श्रीमती ज्योती रमेश चैनानी
१८	श्री. कलवंतसिंग गुरुदेव सोहता	५६	श्रीमती कांचन अमर लुंड
१९	श्री. अशोक बच्चुमल छाप्रु	५७	श्री. शंकर गोविंदराम लुंड
२०	डॉ. प्रकाश घनश्यामदास नाथानी	५८	श्रीमती सुनिता बाबुराव बगाडे
२१	श्रीमती रेखा अशोक ठाकुर	५९	श्रीमती पुजाकौर श्यामसिंग लबाना
२२	श्रीमती सरोजिनी टेकचंदानी	६०	श्री. भारत रामचंद्र राजवानी (गंगोत्री)
२३	श्रीमती जया प्रकाश माखिजा	६१	श्री. सतरामदास पुतनदास जेसवानी
२४	श्री. महेश पहिलराज सुखरामनी	६२	श्रीमती अंजली चंद्रकांत साळवे
२५	श्रीमती शुभांगीनी निकम	६३	श्री. प्रमोद नामदेव टाले
२६	श्री. भगवान शंकर भालेराव	६४	श्रीमती कविता सुधिर बागुल
२७	श्रीमती छाया सुजित चक्रवर्ती उर्फ अडसुळ	६५	श्री. राजेश देवेंद्र वानखेडे
२८	श्रीमती चंद्रावती आयोध्याप्रसाद सिंग	६६	श्री. किशोर नारायणदास वनवारी
२९	श्री. राजेश नानिकराम वदारिया	६७	श्रीमती मिना चंद्रगुप्त सोनेजी

३०	श्रीमती दिपा नारायण पंजाबी	६८	श्रीमती मिनाक्षी रवी पाटील
३१	श्री. अजित प्रभुनाथ गुप्ता	६९	श्री. विजय चाहु पाटील
३२	श्रीमती पुष्पा नाना बागुल	७०	श्रीमती कविता सुरेश गायकवाड
३३	श्रीमती राजश्री राजेंद्र चौधरी	७१	श्री. आकाश परशुराम पाटील
३४	श्रीमती शुभांगी मनोहर बेहनवाल	७२	श्री. विकास परशुराम पाटील
३५	श्री. राजेंद्र शांताराम चौधरी	७३	श्री. मनोज दिलीकुमार सयानी
३६	श्रीमती इंदिरा जमनादास उदासी	७४	श्री. प्रदिप अर्जुनदास रामचंदानी
३७	श्रीमती कविता लाल पंजाबी	७५	श्री. सुरेश बाळकृष्ण सावंत
३८	श्रीमती सविता प्रविण तोरणे (रगडे)		श्री. अरूण लक्ष्मण आशान
३९	श्री. गजानन प्रल्हाद शेळगे	७६	श्रीमती आशा जीवन इदनानी
४०	श्रीमती ज्योती प्रकाश बठिजा		

तर

खालील दर्शविलेले सदस्य / सदस्या अनुपस्थित होते/होत्या.

१. श्रीमती गीता लालचंद साधनानी, २. श्रीमती अपेक्षा भगवान भालेराव, ३. श्रीमती लक्ष्मी सुरेंद्र सिंग, ४. श्रीमती ज्योती प्रशांत पाटील, ५. श्रीमती डिम्पल नरेंद्र ठाकुर (कुमारी), ६. श्री. रवि किशनचंद जग्यासी, ७. श्रीमती आशा जीवन इदनानी .

खालील अधिकारी सभेत उपस्थित होते.

१७. श्री. राजेंद्र निंबाळकर, आयुक्त
१८. श्रीमती विजया कंठे, अतिरिक्त आयुक्त
१९. श्रीमती प्राजक्ता कुलकर्णी, प्र. महापालिका सचिव
२०. श्री. राम जैसवार, शहर अभियंता
२१. श्री. संतोष देहेरकर, उप आयुक्त (मुख्यालय)
२२. श्री. दादा पाटील, मुख्य लेखा अधिकारी
२३. डॉ. राजा रिझवानि, प्र. वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी
२४. श्री. कुमार जग्यासी, कनिष्ठ अभियंता

